

Dziennik Urzędowy C 16 E

Unii Europejskiej



Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

22 stycznia 2010

Zawiadomienie nr

Spis treści

Strona

Parlament Europejski

SESJA 2008 – 2009

Posiedzenia od 18 do 20 listopada 2008 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 29 E z 5.2.2009.

I *Rezolucje, zalecenia i Opinie*

REZOLUCJE

Parlament Europejski**Wtorek, 18 listopada 2008 r.**

2010/C 16 E/01

Ochrona konsumentów w dziedzinie kredytów i finansów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie ochrony konsumenta: poprawa edukacji konsumenckiej i wiedzy na temat kredytów i finansów (2007/2288(INI)) 1

2010/C 16 E/02

Tablica wyników dla rynków konsumenckich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie tablicy wyników dla rynków konsumenckich (2008/2057(INI)) 5

2010/C 16 E/03

10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej — sukcesy i wyzwania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie 10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej — sukcesy i wyzwania (2008/2156(INI)) 8

PL

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy)

2010/C 16 E/04	Stosowanie zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji, dotyczące stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (2008/2012(INI))	21
	ZAŁĄCZNIK SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU	24
2010/C 16 E/05	Wspieranie podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii z paliw kopalnych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wspierania podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii elektrycznej z paliw kopalnych (2008/2140(INI))	28
Czwartek, 20 listopada 2008 r.		
2010/C 16 E/06	Specjalne sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w następstwie projektu zalecenia dla Rady Unii Europejskiej dotyczącego skargi 1487/2005/GG Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego w następstwie projektu zalecenia dla Rady Unii Europejskiej dotyczącego skargi 1487/2005/GG (2008/2072(INI))	33
2010/C 16 E/07	Przyszłość systemów zabezpieczenia społecznego i emerytur Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie przyszłości systemów zabezpieczenia społecznego oraz emerytur i rent: ich finansowania oraz tendencji do indywidualizacji (2007/2290(INI))	35
2010/C 16 E/08	Unia Europejska i dane o pasażerach Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wykorzystywania danych dotyczących rezerwacji pasażera (danych PNR) w celu egzekwowania prawa	44
2010/C 16 E/09	Instrument pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie ustanowienia instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich	49
2010/C 16 E/10	Reakcja Unii Europejskiej na pogorszącą się sytuację we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie reakcji UE na pogorszącą się sytuację we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga	51
2010/C 16 E/11	Europejska polityka kosmiczna Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie europejskiej polityki kosmicznej: w jaki sposób przybliżyć przestrzeń kosmiczną do Ziemi	57
2010/C 16 E/12	Broń kasetowa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie konwencji o broni kasetowej	61
2010/C 16 E/13	Wczesne wykrywanie i wczesne leczenie HIV/AIDS Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wczesnego wykrywania i wczesnego leczenia HIV/AIDS	62
2010/C 16 E/14	Sytuacja w sektorze pszczelarskim Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie sytuacji w sektorze pszczelarskim	65

2010/C 16 E/15	Przegląd zalecenia 2001/331/WE przewidującego minimalne kryteria w zakresie ochrony środowiska w państwach członkowskich Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie przeglądu zalecenia 2001/331/WE przewidującego minimalne kryteria kontroli w zakresie ochrony środowiska w państwach członkowskich	67
2010/C 16 E/16	Somalia Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie Somalii	68
2010/C 16 E/17	Kara śmierci w Nigerii Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie kary śmierci w Nigerii	71
2010/C 16 E/18	Sprawa rodziny al-Kurd Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie rodziny Al-Kurd	73

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

2010/C 16 E/19	Wniosek o uchylenie immunitetu Franka Vanheckego Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Franka Vanheckego (2008/2092(IMM))	76
2010/C 16 E/20	Wniosek o uchylenie immunitetu Massima D'Alemy Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Massima D'Alemy (2008/2298(IMM))	77

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

2010/C 16 E/21	Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy WE-Kazachstan * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, a Republiką Kazachstanu w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (COM(2007)0105 — C6-0328/2008 — 2007/0039(CNS))	78
----------------	---	----

2010/C 16 E/22	Utworzenie wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 219/2007 w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) (COM(2008)0483 — C6-0305/2008 — 2008/0159(CNS)) 79	79
2010/C 16 E/23	Ustawowe oznaczenia dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych (wersja ujednolicona) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustawowych oznaczeń dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych (wersja ujednolicona) (COM(2008)0318 — C6-0205/2008 — 2008/0099(COD)) 79	79
2010/C 16 E/24	Prawo spółek dotyczące jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (wersja ujednolicona) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa spółek dotyczącej jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (wersja ujednolicona) (COM(2008)0344 — C6-0217/2008 — 2008/0109(COD)) 80	80
2010/C 16 E/25	Siedzenie kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (wersja ujednolicona) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie siedzenia kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (wersja ujednolicona) (COM(2008)0351 — C6-0243/2008 — 2008/0115(COD)) 81	81
2010/C 16 E/26	Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (wersja ujednolicona) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (wersja ujednolicona) (COM(2008)0365 — C6-0273/2008 — 2008/0117(CNS)) 82	82
2010/C 16 E/27	Konwencja o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych *** Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej zawarcia Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (9196/2008 — C6-0215/2008 — 2008/0048(AVC)) 82	82
2010/C 16 E/28	Europejski system rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (COM(2007)0776 — C6-0452/2007 — 2007/0272(COD)) 83	83

2010/C 16 E/29	Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (COM(2008)0609 — C6-0345/2008 — 2008/2286(ACI)) 84 ZAŁĄCZNIK DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE URUCHOMIENIA EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU DOSTOSOWANIA DO GLOBALIZACJI, ZGODNIE Z PKT 28 POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNEGO POMIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM, RADĄ I KOMISJĄ W SPRAWIE DYSCYPLINY BUDŻETOWEJ I NALEŻYTEGO ZARZĄDZANIA FINANSAMI Z DNIA 17 MAJA 2006 R. 85
2010/C 16 E/30	Ogólne warunki dotyczące podatku akcyzowego * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie ogólnych warunków dotyczących podatku akcyzowego (COM(2008)0078 — C6-0099/2008 — 2008/0051(CNS)) 86
2010/C 16 E/31	Program „owoce w szkole” * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej i (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w celu ustanowienia programu „owoce w szkole” (COM(2008)0442 — C6-0315/2008 — 2008/0146(CNS)) 103
Środa, 19 listopada 2008 r.	
2010/C 16 E/32	Statystyki Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy ***II Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy (9815/3/2008 — C6-0343/2008 — 2007/0020(COD)) 111
2010/C 16 E/33	Wymogi ujawniania i tłumaczenia informacji nakładanych na niektóre rodzaje spółek ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 68/151/EWG i 89/666/EWG w odniesieniu do nakładanych na niektóre rodzaje spółek wymogów ujawniania i tłumaczenia informacji (COM(2008)0194 — C6-0171/2008 — 2008/0083(COD)) 112 P6_TC1-COD(2008)0083 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 listopada 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/.../WE zmieniającej dyrektywę Rady 68/151/EWG, 77/91/EWG i 89/666/EWG w odniesieniu do nakładanych na niektóre rodzaje spółek wymogów ujawniania i tłumaczenia informacji 112
2010/C 16 E/34	Statystyki europejskie ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk europejskich (COM(2007)0625 — C6-0346/2007 — 2007/0220(COD)) 116

P6_TC1-COD(2007)0220

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 listopada 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie statystyk europejskich oraz uchylające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1101/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich 117

2010/C 16 E/35

Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach WPR *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (COM(2008)0306 — C6-0240/2008 — 2008/0103(CNS)) 117

2010/C 16 E/36

Zmiana wspólnej polityki rolnej *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rozporządzenia Rady w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr [...] /2008 (COM(2008)0306 — C6-0241/2008 — 2008/0104(CNS)) 173

2010/C 16 E/37

Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (COM(2008)0306 — C6-0242/2008 — 2008/0105(CNS)) 189

2010/C 16 E/38

Strategiczne wytyczne Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (2007-2013) *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007-2013) (COM(2008)0306 — C6-0239/2008 — 2008/0106(CNS)) 199

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

2010/C 16 E/39

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ***I

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (COM(2006)0244 — C6-0228/2006 — 2006/0084(COD)) 201

P6_TC1-COD(2006)0084

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 20 listopada 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) 201

2010/C 16 E/40

Projekt budżetu korygującego nr 8/2008

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 8/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 (15765/2008 — C6-0426/2008 — 2008/2287(BUD)) 223

2010/C 16 E/41	Warunki wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu zatrudnienia na stanowiskach wymagających wysokich kwalifikacji *	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (COM(2007)0637 — C6-0011/2007 — 2007/0228(CNS))	224
2010/C 16 E/42	Procedura jednego wniosku o zezwolenie na pobyt i pracę *	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (COM(2007)0638 — C6-0470/2007 — 2007/0229(CNS))	240
2010/C 16 E/43	Zmiana rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku *	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (COM(2008)0489 — C6-0314/2008 — 2008/0156(CNS))	251
2010/C 16 E/44	Instrument pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich *	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 332/2002 ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (COM(2008)0717 — C6-0389/2008 — 2008/0208(CNS))	252

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i Opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ochrona konsumentów w dziedzinie kredytów i finansów

P6_TA(2008)0539

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie ochrony konsumenta:
poprawa edukacji konsumenckiej i wiedzy na temat kredytów i finansów
(2007/2288(INI))**

(2010/C 16 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie edukacji finansowej (COM(2007)0808),
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji w sprawie detalicznych usług finansowych na jednolitym rynku (COM(2007)0226),
 - uwzględniając swoje stanowisko w drugim czytaniu w dniu 16 stycznia 2008 r. w celu do przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie białej księgi na temat polityki w dziedzinie usług finansowych na lata 2005-2010 ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0393/2008),
- A. mając na uwadze, że rynki finansowe podlegają szybkim przemianom, że stały się one bardzo dynamiczne i w coraz większym stopniu skomplikowane, tymczasem zmiany społeczne oraz zmiany stylu życia powodują konieczność rozsądnego zarządzania finansami prywatnymi oraz konieczność regularnego dostosowywania finansów prywatnych do nowych okoliczności rodzinnych i zawodowych,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0011.⁽²⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 392.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- B. mając na uwadze, że podnoszenie poziomu świadomości konsumentów w zakresie finansów powinno stanowić kwestię o priorytetowym znaczeniu dla decydentów zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i europejskim, nie tylko ze względu na korzyści indywidualne, ale również ze względu na korzyści społeczne i gospodarcze, takie jak zmniejszanie poziomu złych długów, zwiększanie oszczędności, zwiększanie konkurencji, odpowiednie wykorzystanie produktów ubezpieczeniowych oraz odpowiednie zabezpieczenie emerytalno-rentowe,
- C. mając na uwadze, że konsumenci skłonni są do przeceniania swojej wiedzy na temat usług finansowych i należy ich poinformować o tym, że ich poziom znajomości tematyki finansowej nie jest tak wysoki, jak im się wydaje, oraz o konsekwencjach związanych z tym faktem,
- D. mając na uwadze, że wysokiej jakości programy edukacji w dziedzinie finansów ukierunkowane i, w odpowiednich przypadkach, w najwyższym stopniu spersonalizowane, mogą się przyczynić do podnoszenia poziomu wiedzy w dziedzinie finansów, pozwalając konsumentom na dokonywanie świadomego wyboru, a w konsekwencji do skutecznego funkcjonowania rynków finansowych,
- E. mając na uwadze, że znaczenie ponadgranicznych usług finansowych stale rośnie, a Komisja powinna podejmować inicjatywy na szczeblu unijnym na rzecz promowania ponadgranicznych i w razie konieczności porównywalnych informacji dotyczących edukacji w dziedzinie finansów,
- F. mając na uwadze, że ze szczególną uwagą należy traktować potrzeby edukacyjne konsumentów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji oraz młodych konsumentów stojących przed decyzjami, które mogą zaważyć na ich sytuacji ekonomicznej w ciągu całego życia,
- G. mając na uwadze wyniki badań wskazujące, że osoby, które w bardzo wczesnym wieku opanowały podstawowe wiadomości z zakresu finansów prywatnych są lepiej zorientowane w tej dziedzinie; mając na uwadze, że edukacja w dziedzinie finansów jest ściśle powiązana z nauczaniem podstawowych umiejętności (matematyka i czytanie),
1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji w dziedzinie edukacji finansowej konsumentów, a w szczególności powołaną ostatnio grupę ekspertów z dziedziny edukacji finansowej oraz zamiar opublikowania internetowej bazy danych dotyczącej systemów edukacji finansowej oraz badań naukowych w UE; jest zdania, że ta grupa ekspertów powinna mieć jasno wyznaczony zakres uprawnień i obowiązków; sugeruje zwrócenie się do tej grupy ekspertów w szczególności o zbadanie wartości dodanej edukacji finansowej UE i ponadgranicznych usług finansowych oraz analizę najlepszych praktyk w tych dziedzinach;
 2. podkreśla, że celem zwiększania wiedzy i podnoszenia świadomości konsumentów w zakresie finansów i kredytów jest większe uświadomienie im realiów ekonomicznych i finansowych, aby rozumieli oni zobowiązania ekonomiczne i unikali niepotrzebnego ryzyka, nadmiernego zadłużenia i wykluczenia finansowego; uważa, że działania szkoleniowe i informacyjne powinny umożliwić konsumentom przyjęcie niezależnej, opartej na własnej ocenie postawy wobec produktów finansowych, które są im oferowane lub z których zamierzają skorzystać;
 3. stwierdza, że kryzys na rynku ryzykownych kredytów hipotecznych ilustruje nie tylko niebezpieczeństwa wynikające z nieodpowiedniego informowania kredytobiorców, lecz również brak zrozumienia i znajomości tego rodzaju informacji, prowadzący konsumentów do niedostatecznej świadomości ryzyka niewypłacalności i do nadmiernego zadłużenia;
 4. podkreśla, że upodmiotowienie i wykształcenie konsumentów pomaga podnosić konkurencyjność, jakość i innowacyjność branży usług bankowych i finansowych, i przypomina, że wykształceni i pewni siebie inwestorzy mogą zwiększać płynność rynków kapitałowych z korzyścią dla inwestycji i wzrostu;
 5. podkreśla znaczenie ustalenia poziomu wiedzy na temat finansów w państwach członkowskich oraz zrozumienia wartości dodanej, jaką może zaoferować UE, a także sprecyzowania potrzeb edukacyjnych dla poszczególnych społecznych grup docelowych w zależności od zestawu kryteriów takich jak wiek, dochody oraz poziom wykształcenia;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

6. uznaje rolę inicjatyw prywatnych, branż usług finansowych oraz organizacji konsumenckich, zarówno na poziomie wspólnotowym, jak i krajowym, w określaniu konkretnych potrzeb grup docelowych w zakresie edukacji finansowej, ustalaniu słabości i niedociągnięć obecnych programów edukacyjnych oraz informowaniu konsumentów na tematy finansowe, w tym poprzez wykorzystanie służących planowaniu finansowemu narzędzi internetowych, kampanii medialnych i edukacyjnych itp.;

7. jest zdania, że programy edukacji finansowej są najskuteczniejsze wówczas, gdy są dostosowane do potrzeb konkretnych grup docelowych oraz, w odpowiednich przypadkach, spersonalizowane; jest ponadto zdania, że wszystkie programy edukacji finansowej powinny przyczyniać się do polepszenia świadomego i realistycznego wykorzystania indywidualnych możliwości finansowych każdej osoby; zwrócić należy szczególną uwagę na rozwój programów polepszających zdolności finansowe dorosłych;

8. wzywa Komisję do opracowania na szczeblu UE, we współpracy z państwami członkowskimi, wyznaczających wzorce i promujących wymianę najlepszych praktyk programów edukacyjnych w dziedzinie finansów osobistych w oparciu o wspólne zasady, które mogłyby zostać dostosowane do potrzeb wszystkich państw członkowskich i stosowane we wszystkich z nich;

9. podkreśla, że edukacja finansowa może mieć charakter uzupełniający, a nie zastępujący spójne przepisy w dziedzinie ochrony konsumenta w ramach regulacji dotyczących usług finansowych oraz przepisy dotyczące instytucji finansowych i ścisły nadzór nad nimi;

10. uznaje, że sektor prywatny, a w szczególności instytucje finansowe, odgrywają ważną rolę w zapewnianiu konsumentom informacji dotyczących usług finansowych; podkreśla jednak, że edukacja finansowa powinna być oferowana w uczciwy, bezstronny i przejrzysty sposób, tak by służyła interesom konsumenta, oraz jasno oddzielona od porad komercyjnych lub reklamy; zachęca instytucje finansowe, aby w tym celu sporządziły kodeks postępowania dla swojego personelu;

11. uznaje konieczność osiągnięcia trudnej równowagi między dostarczaniem konsumentom informacji niezbędnych do podejmowania świadomych decyzji finansowych, a zalewaniem konsumenta potokiem informacji; opowiada się za przedkładaniem jakości nad ilość, na przykład za informacjami wysokiej jakości, które byłyby dostępne, konkretne i łatwo zrozumiałe oraz miałyby na celu poprawę zdolności konsumenta do podejmowania odpowiedzialnych i świadomych decyzji;

12. uważa, że konieczne jest skuteczne, jasne i zrozumiałe podawanie informacji, zwłaszcza w reklamach produktów finansowych, oraz że instytucje finansowe powinny przedstawiać dostateczne informacje przed zawarciem umowy, a w szczególności ściśle stosować przepisy dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki ⁽²⁾; wzywa Komisję do przedstawienia spójnych szczególnych wniosków legislacyjnych dotyczących ujednoliconego systemu informowania i ochrony konsumentów, zwłaszcza w przypadku kredytów hipotecznych (np. ujednolicone, proste i porównywalne europejskie znormalizowane ulotki informacyjne obejmujące jednakowe wskazanie rocznej stopy naliczanego oprocentowania itp.);

13. zaleca, aby systemy edukacji finansowej koncentrowały się na istotnych dla życia aspektach związanych z planowaniem, takich jak podstawowe oszczędzanie, pożyczki, ubezpieczenia i emerytura;

14. wzywa Komisję do nieustannego podejmowania wysiłków mających na celu promowanie dialogu między zainteresowanymi stronami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

15. sugeruje zwiększenie linii budżetowej 17 02 02 przeznaczonej na finansowanie działań na szczeblu UE, mających na celu poprawę edukacji i wiedzy konsumentów w dziedzinie finansów; wzywa Komisję aby przyczyniła się do podnoszenia świadomości na szczeblu UE poprzez wspieranie organizowania krajowych bądź regionalnych konferencji, seminariów, kampanii medialnych i uświadamiających jak również programów edukacyjnych adresowanych do ponadgranicznych uczestników, w szczególności z zakresu detalicznych usług bankowych oraz zarządzania kredytami i długami gospodarstw domowych;

16. wzywa Komisję do dalszego tworzenia i rozwijania portalu internetowego „Dolceta” oraz do zapewnienia jego dostępności we wszystkich językach urzędowych; proponuje, aby Komisja zamieściła na stronie „Dolceta” link do internetowej bazy danych, którą zamierza utworzyć, obejmującą stosowane obecnie na szczeblu krajowym i regionalnym systemy edukacji finansowej; sugeruje, że strona „Dolceta” powinna zawierać linki do stron publicznych i prywatnych podmiotów działających w dziedzinie edukacji finansowej w poszczególnych państwach;

17. wzywa Komisję do uwzględnienia w tablicy wyników dla rynków konsumenckich dostępności i jakości edukacji finansowej;

18. wzywa Komisję do zorganizowania kampanii informacyjnych celem podniesienia świadomości konsumentów w zakresie przysługujących im na mocy prawodawstwa UE praw w zakresie świadczenia usług finansowych;

19. podkreśla potrzebę przeprowadzania przez państwa członkowskie przy wsparciu Komisji, we współpracy z różnymi grupami społecznymi i grupami ludności w państwach członkowskich, regularnych badań dotyczących obecnego poziomu wiedzy w dziedzinie finansów w społeczeństwie, tak aby móc określić priorytetowe obszary działania, a tym samym zapewnić odpowiednią, szybką i skuteczną realizację programów edukacji finansowej z myślą o wsparciu dla społeczeństwa;

20. zachęca państwa członkowskie do włączenia edukacji finansowej do opracowanych przez właściwe instytucje programów nauczania w szkołach podstawowych i średnich celem rozwijania umiejętności niezbędnych w życiu codziennym oraz do systematycznego organizowania szkoleń dla nauczycieli w tej kwestii;

21. podkreśla, że konieczny jest ciągły dwustronny proces edukacyjny dla obydwu grup, to znaczy doradców finansowych i konsumentów, tak aby zapewnić dostarczanie rzetelnych informacji uwzględniających najnowsze postępy w sektorze usług finansowych;

22. jest zdania, że efekt synergii między różnymi instytucjami edukacyjnymi nie jest wystarczająco wykorzystywany; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do utworzenia sieci na rzecz edukacji finansowej z udziałem zarówno sektora publicznego jak i prywatnego oraz do zachęcania do współpracy i dialogu między wszystkimi podmiotami;

23. zachęca państwa członkowskie do traktowania ze szczególną uwagą potrzeb edukacyjnych emerytów oraz osób pod koniec ich aktywności zawodowej, które mogą być narażone na finansowe wykluczenie, a także ludzi młodych zaczynających karierę zawodową, stojących przed wyzwaniem, jakim jest podjęcie decyzji o odpowiednim wykorzystaniu nowych dochodów;

24. wzywa państwa członkowskie do utworzenia programów szkoleniowych z zakresu ekonomii i usług finansowych dla pracowników socjalnych, ponieważ są oni w kontakcie z osobami zagrożonymi ubóstwem lub nadmiernym zadłużeniem;

25. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządóm państw członkowskich.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Tablica wyników dla rynków konsumenckich

P6_TA(2008)0540

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie tablicy wyników dla rynków konsumenckich (2008/2057(INI))

(2010/C 16 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 stycznia 2008 r. zatytułowany „Monitorowanie wyników dotyczących konsumentów na wspólnym rynku: tablica wyników dla rynków konsumenckich” (COM(2008)0031),
- uwzględniając tabelę wyników rynku wewnętrznego nr 16 a z dnia 14 lutego 2008 r. (SEC(2008)0076),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2007 r. dotyczącą zielonej księgi w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie tablicy wyników dla rynku wewnętrznego ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2007 r. zatytułowany „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2007 r. zatytułowany „Usługi świadczone w interesie ogólnym, w tym usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym: nowe zobowiązanie europejskie” (COM(2007)0725), dołączony do komunikatu dotyczącego jednolitego rynku na miarę Europy XXI,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Wprowadzenie nowej metodologii w zakresie monitorowania rynków produktów i ich sektorów: wyniki pierwszej kontroli sektorowej” (SEC(2007)1517), dołączony do komunikatu dotyczącego jednolitego rynku na miarę Europy XXI,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0392/2008),
- A. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie tablicy wyników dla rynków konsumenckich („the Scoreboard”), która ma spowodować, że rynek wewnętrzny będzie lepiej reagował na oczekiwania i obawy obywateli,
- B. mając na uwadze, że konkurencyjne i prawnie funkcjonujące rynki konsumenckie mają kluczowe znaczenia dla zdobywania zaufania obywateli do rynku wewnętrznego,
- C. mając na uwadze, że tablicę wyników powinny uzupełniać inne sposoby monitorowania,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 231.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0211.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0421.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- D. mając na uwadze, że wskaźniki na tablicy wyników mają pomóc w określeniu sektorów, które należy poddać bardziej szczegółowej analizie,
- E. mając na uwadze, że tablica wyników powinna pobudzać debatę na temat kwestii związanych z polityką konsumencką,
- F. mając na uwadze, że badania i analizy przeprowadzone przez krajowe organy ds. konsumentów i konkurencyjności mogą być istotne dla dalszego rozwoju tablicy wyników,

Wstęp

1. podkreśla znaczenie umożliwienia obywatelom wykorzystania w pełni zalet rynku wewnętrznego oraz uważa tablicę wyników za istotne narzędzie w tym względzie;
2. z zadowoleniem przyjmuje pięć głównych wskaźników na tablicy wyników związanych ze skargami, poziomem cen, poziomem satysfakcji, zmianami dostawców oraz bezpieczeństwem;
3. podkreśla, że tablica wyników jest w początkowym stadium rozwoju i należy ją uzupełniać bardziej kompletnymi danymi, dokładniejszymi statystykami i dalszymi analizami opartymi na różnych wskaźnikach;
4. podkreśla, że po osiągnięciu zadowalającego poziomu pięciu podstawowych wskaźników tabeli wyników, należy opracować nowe wskaźniki w celu zapewnienia lepszego reagowania rynku wewnętrznego na oczekiwania i troski obywateli;
5. wzywa Komisję do zagwarantowania odpowiednich środków finansowych oraz personelu do celów, o których mowa w ustępie 3 oraz 4;
6. zachęca Komisję do zagwarantowania spójnego i skoordynowanego podejścia jej służb w celu uniknięcia powielania prac oraz sprzecznych wyników analizy danych;
7. wzywa Komisję do włączenia do przyszłych tablic wyników zrozumiałego streszczenia oraz jasnych wniosków i zaleceń, przetłumaczonych na wszystkie języki urzędowe Unii Europejskiej;

Rozwój wskaźników

8. uważa, że całkowita liczba wskaźników powinna być ograniczona, aby zagwarantować, że tablica wyników będzie się koncentrować na określonym celu;
9. uważa, że wskaźnik związany ze skargami ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia satysfakcji konsumenta; wzywa Komisję i państwa członkowskie do działań zmierzających do harmonizacji systemów klasyfikacji skarg stosowanych przez właściwe organy oraz w zakresie różnych usług wsparcia dla konsumentów w państwach członkowskich i na szczeblu wspólnotowym, a także do ustanowienia ogólnounijnej bazy danych gromadzącej skargi konsumentów; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań zmierzających do zwiększenia świadomości konsumenta o systemach skarg oraz do udoskonalenia metod ich rozpatrywania, aby umożliwić podmiotom gospodarczym zaprezentowanie szerszej oferty lepszych usług;
10. wzywa Komisję do opracowania wskaźników związanych z transgranicznym postępowaniem sądowym oraz rekompensatami za szkody wyrządzone konsumentom, z wykorzystaniem sądowych i pozasądowych środków odwoławczych oraz istniejących krajowych mechanizmów odwoławczych;
11. uważa, że do tablic wyników można dodać wskaźniki dotyczące poziomu świadomości, umiejętności i wieku konsumentów (np. poziom edukacji, znajomość obsługi komputera oraz stopień znajomości języków obcych); podkreśla jednak znaczenie utrzymania równowagi między wskaźnikami opartymi na tzw. „miękkich” danych uzyskanych z ankiet przeprowadzonych wśród konsumentów a wskaźnikami opartymi na „twardych” danych otrzymanych z innych źródeł;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

12. przyznaje, że opracowanie precyzyjnych i adekwatnych wskaźników cen jest niezwykle złożoną kwestią, ponieważ różnice w wysokości cen mogą mieć wiele powodów, a ich występowanie samo w sobie nie dowodzi nieprawidłowości rynku; uważa jednak, że tablice wyników powinny zawierać wskaźniki cen, ponieważ ceny mają kluczowe znaczenie dla konsumentów, a wskaźniki cen są istotne dla pobudzania debaty i wzrostu świadomości środków przekazu w zakresie niedociągnięć w funkcjonowaniu rynków; wzywa Komisję do uwzględnienia warunków makroekonomicznych oraz siły nabywczej konsumentów i cen przed opodatkowaniem w państwach członkowskich;

13. z zadowoleniem przyjmuje starania zmierzające do opracowania bardziej zaawansowanych wskaźników cen; jednocześnie wzywa do wykorzystania innych wskaźników związanych ze sprawnym funkcjonowaniem rynków przed wydaniem konkretnych zaleceń dotyczących polityki;

14. przypomina o rosnącym znaczeniu dla konsumentów kwestii etyki i ochrony środowiska; wzywa Komisję do rozparzenia możliwości zmierzenia dostępności informacji związanych ze wspomnianymi kwestiami na różnych rynkach;

Poprawa bazy informacyjnej

15. podkreśla znaczenie ścisłej współpracy między urzędami statystycznymi państw członkowskich, Eurostatem oraz innymi służbami Komisji dla zapewnienia jakości i kompletności danych statystycznych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu ułatwienie takiej współpracy;

16. przypomina, że krajowe organy ds. konsumentów i konkurencyjności często prowadzą analizy przypadku lub mają inne dowody dotyczące funkcjonowania różnych rynków; wzywa zatem Komisję, aby w trakcie dalszego opracowywania tablicy wyników korzystała z dostępnych informacji krajowych oraz aktywnie konsultowała się z krajowymi ekspertami;

17. zachęca państwa członkowskie do zbadania zalet ustanowienia specjalnego rzecznika praw konsumenta; zauważa, że w wielu państwach członkowskich instytucja rzecznika praw konsumenta istnieje w kilku sektorach, pomagając konsumentom w ich kontaktach z podmiotami gospodarczymi;

18. wzywa Komisję, aby dopilnowała we współpracy z państwami członkowskimi, by Europejskie Centra Informacji Konsumentów otrzymały więcej środków i dysponowały odpowiednim personelem w celu skutecznego rozwiązywania rosnącej liczby transgranicznych skarg konsumentów i skrócenia czasu ich rozpatrywania;

Zwiększona świadomość

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podnoszenia świadomości na temat tablicy wyników, między innymi poprzez zagwarantowanie jej pełnej dostępności i widoczności na właściwych stronach internetowych, oraz do zwiększenia starań na rzecz promowania tablicy w mediach, metod instytucji publicznych oraz organizacji konsumenckich;

Związek z tablicą wyników dla rynku wewnętrznego

20. uważa, że tabela wyników rynku wewnętrznego oraz tablica wyników dla rynków konsumenckich służą wspieraniu lepiej funkcjonującego rynku wewnętrznego przynoszącego korzyści obywatelom i konsumentom;

21. z zadowoleniem przyjmuje zamiar zagwarantowania przez Komisję lepszej prezentacji rynku wewnętrznego i uważa, że tabela i tablica są istotnymi krokami w tym kierunku;

22. podkreśla, że wprowadzenie obu tablic są wzajemnie powiązane i ważne jest wspieranie ich spójnego rozwoju, mają one jednak różnych odbiorców docelowych i dlatego powinny pozostać rozdzielone i zawierać różne zestawy wskaźników;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

23. jest zdania, że należy dokonywać systematycznego przeglądu stosowanych wskaźników oraz stosunku między obiema tablicami w celu dostosowania ich do sytuacji na rynku wewnętrznym;

*

* *

24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej — sukcesy i wyzwania

P6_TA(2008)0543

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie 10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej — sukcesy i wyzwania (2008/2156(INI))

(2010/C 16 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 maja 2008 r. zatytułowany „10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej — sukcesy i wyzwania” (COM(2008)0238),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie finansów publicznych w UGW — 2008 r. (COM(2008)0387),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 października 2008 r. zatytułowany „Przezwyciężenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania” (COM(2008)0706),
- uwzględniając prognozy ekonomiczne Komisji na jesień 2008 r. z dnia 3 listopada 2008 r.,
- uwzględniając posiedzenie Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 15-16 października 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2008 r. w sprawie posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 października 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając nadzwyczajny szczyt Eurogrupy w dniu 12 października 2008 r. dotyczący gwarancji rządowych dla pożyczek międzybankowych,
- uwzględniając konkluzje Rady z posiedzenia w dniu 4 listopada 2008 r.,
- uwzględniając wynik nieformalnego posiedzenia głów państw i szefów rządów w dniu 7 listopada 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania za rok 2006 w sprawie strefy euro ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania za rok 2007 w sprawie strefy euro ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0506.

⁽²⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 125.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 569.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wkładu w wiosenne posiedzenie Rady w 2008 r. w odniesieniu do strategii lizbońskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie europejskiego interesu: osiąganie sukcesu w dobie globalizacji ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie sytuacji gospodarki europejskiej: wstępne sprawozdanie na temat głównych kierunków polityki gospodarczej na rok 2007 ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie finansów publicznych w UGW — 2004 r ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie finansów publicznych w krajach UGW w roku 2006 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Centralnego za rok 2007 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie rozszerzenia strefy euro ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie ulepszenia metody konsultacji z Parlamentem w procedurach dotyczących rozszerzenia strefy euro ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zgodnie z art. 122 ust. 2 traktatu w sprawie przyjęcia jednolitej waluty przez Słowację z dniem 1 stycznia 2009 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie strategicznego przeglądu Międzynarodowego Funduszu Walutowego ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie wdrożenia strategii informacyjnej i komunikacyjnej na temat euro oraz unii gospodarczej i walutowej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 13 grudnia 1997 r. w sprawie koordynacji polityki gospodarczej w trzecim etapie UGW oraz w sprawie art. 109 i 109b traktatu WE ⁽¹³⁾,
- uwzględniając wkład Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) z dnia 12 lutego 2008 r. do konkluzji wiosennej Rady Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 października 2008 r. dotyczące skoordynowanych działań UE w odpowiedzi na osłabienie tempa wzrostu gospodarczego,
- uwzględniając protokół ustaleń z dnia 1 czerwca 2008 r. w sprawie współpracy między organami nadzoru finansowego, bankami centralnymi i ministrami finansów Unii Europejskiej w zakresie transgranicznej stabilności finansowej,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0057.

⁽²⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 422.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 29.1.2007, s. 535.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, s. 132.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 780.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0357.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 249.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 251.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0287.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 118.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 73.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0425.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 35 z 2.2.1998, s. 1.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0420/2008),
- A. mając na uwadze, że w dniu 1 stycznia 1999 r. jedenaście państw członkowskich — Belgia, Niemcy, Irlandia, Hiszpania, Francja, Włochy, Luksemburg, Holandia, Austria, Portugalia i Finlandia — przyjęło wspólną walutę europejską,
- B. mając na uwadze, że od momentu wprowadzenia wspólnej waluty do strefy euro przystąpiły cztery inne państwa członkowskie: Grecja w 2001 r., Słowenia w 2007 r. oraz Cypr i Malta w 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że strefa euro ma zostać rozszerzona, ponieważ większość państw członkowskich będących obecnie poza strefą euro przygotowuje się do przyjęcia wspólnej waluty oraz mając na uwadze, że Słowacja znajdzie się w strefie euro z dniem 1 stycznia 2009 r.,
- D. mając na uwadze, że unia gospodarcza i walutowa (UGW) odniosła sukces w wielu aspektach, a wspólna waluta przyczyniła się do wzmocnienia stabilności ekonomicznej w państwach członkowskich, szczególnie w perspektywie obecnego kryzysu finansowego,
- E. mając na uwadze, że członkostwo w strefie euro zakłada wysoką współzależność gospodarczą między należącymi do niej państwami członkowskimi, a zatem wymaga ściślejszej koordynacji strategii politycznych w dziedzinie gospodarki oraz odgrywania skutecznej roli w ramach globalnego ładu gospodarczego i finansowego, aby w pełni wykorzystać korzyści płynące ze wspólnej waluty i sprostać przyszłym wyzwaniom, takim jak zwiększona konkurencja w zakresie zasobów naturalnych, zakłócenia w gospodarce światowej, coraz większe znaczenie rynków wschodzących w gospodarce, zmiany klimatu i starzenie się społeczeństw w Europie,
- F. mając na uwadze, że średnia inflacja w ciągu pierwszej dekady istnienia strefy euro była w zasadzie zgodna z celem Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w zakresie stabilizacji cenowej lub do niego zbliżona i wynosiła nie więcej niż 2 %; mając na uwadze, że obecnie inflacja utrzymuje się na dużo wyższym poziomie z powodu globalnych zmian strukturalnych, zwłaszcza w związku ze wzrostem cen energii i żywności, a także z powodu rozluźnienia polityki monetarnej w Stanach Zjednoczonych oraz braku czujności w przypadku wielu banków centralnych w krajach trzecich,
- G. mając na uwadze, że szybki wzrost popytu na brakującą energię i inne zasoby w gospodarkach wschodzących stopniowo napędził podaż do granic możliwości; mając też na uwadze, że presję na wzrost cen nasila coraz częstsze traktowanie zasobów naturalnych jako kapitału, w stopniu, który umożliwia ich wykorzystywanie jako mierników wartości,
- H. mając na uwadze, że otwartość strefy euro jest pożądana, a obecny wzrost kursu euro ma potencjalnie szkodliwy wpływ, ponieważ ogranicza wywóz i sprzyja przywozowi towarów na rynek wewnętrzny, lecz jednocześnie przynosi pozytywne skutki, ponieważ pomaga gospodarce UE w radzeniu sobie z dramatycznym wzrostem cen ropy oraz obecnym kryzysem finansowym,
- I. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza na świecie sprzyjała tworzeniu miejsc pracy w ciągu pierwszych 10 lat po wprowadzeniu euro, dzięki czemu powstało prawie 16 milionów miejsc pracy — abstrahując od jakości powstałych miejsc pracy — a stopa bezrobocia spadła z 9 % w 1999 r. do około 7,3 % w 2008 r.,

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- J. mając na uwadze, że Unia Europejska wchodzi w fazę spowolnienia gospodarczego, w której wzrost gospodarczy spadnie z 3,1 % w 2006 r. do skorygowanych w prognozach na 2008 z 2 % do 1,4 % oraz do 0,2 % w 2009 r., przy dalszym wzroście bezrobocia i wykluczenia społecznego,
- K. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy i wzrost produktywności były niezadowalające, a wzrost wydajności na pracownika zmniejszył się o połowę, z 1,5 % w latach 1989-1998 do około 0,75 % w latach 1999-2008,
- L. mając na uwadze, że euro szybko stało się drugą co do ważności walutą międzynarodową obok dolara amerykańskiego oraz mając na uwadze, że euro odgrywa istotną rolę jako waluta referencyjna dla wielu krajów na świecie; mając jednak na uwadze, że potencjał euro jest niewystarczająco wykorzystywany na szczeblu globalnym, gdyż strefa euro nie ma odpowiednio określonej międzynarodowej strategii ani nie jest skutecznie reprezentowana na arenie międzynarodowej,

Pierwszych dziesięć lat euro

1. podziela zdanie, że wspólna waluta stała się symbolem Europy i pokazała, że Europa jest w stanie podejmować daleko idące decyzje w celu zapewnienia wspólnej i pomyślnej przyszłości;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że euro zapewniło stabilność i pozytywnie wpłynęło na integrację gospodarczą w strefie euro; z zadowoleniem przyjmuje stabilizujący wpływ euro na światowe rynki walutowe, szczególnie podczas kryzysów; zauważa, że wewnętrzne rozbieżności gospodarcze nie zmniejszyły się dotąd w oczekiwanym stopniu, a produktywność nie wzrosła w sposób zadowalający we wszystkich częściach strefy euro;
3. z zadowoleniem dostrzega, że w innych częściach świata rozważa się możliwość utworzenia kolejnych unii walutowych;
4. wskazuje na potwierdzony w licznych badaniach istotny związek między polityką walutową a polityką handlową na świecie i zwraca w tym kontekście uwagę na pozytywny wpływ stabilności kursów wymiany walut na trwały rozwój handlu międzynarodowego;
5. zwraca uwagę, że coraz częstsze stosowanie euro jako międzynarodowej waluty handlowej przynosi korzyści w szczególności państwom członkowskim w strefie euro, ponieważ zmniejsza ryzyko kursowe dla przedsiębiorstw z tych państw, a tym samym obniża koszty handlu międzynarodowego;
6. przypomina, że w ciągu pierwszych dziesięciu lat UGW Parlament odgrywał aktywną rolę zarówno w obszarze gospodarki, jak i spraw monetarnych, oraz podjął wszelkie możliwe środki, by zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność demokratyczną;
7. podkreśla, że należy podjąć większe wysiłki, aby w pełni skorzystać z UGW, która umożliwia wyrównanie poziomu państwom członkowskim i regionom posiadającym PKB poniżej średniej i poszerzyć wiedzę obywateli w tym zakresie oraz zwiększyć ich przywiązanie do wspólnej waluty;
8. proponuje poniższe elementy i konkretne środki w zakresie perspektyw rozwoju UGW:

Różnice gospodarcze, reformy strukturalne i finanse publiczne

9. jest zdania, że usprawnione i bardziej spójne reformy gospodarcze zapewniające wszechstronne wsparcie i skoordynowane terminowo na podstawie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i miejsc pracy (zintegrowane wytyczne) oraz podejścia strategii lizbońskiej łączącego wiele obszarów polityki mogłyby zmniejszyć różnice gospodarcze oraz stanowić dużą pomoc na rzecz ożywienia gospodarczego i przezwyciężenia obecnego kryzysu gospodarczego; podkreśla potrzebę poprawy procedur i uproszczenia metodologii przeglądu i oceny wdrożenia tych wytycznych na koniec każdego roku;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

10. stwierdza, że z uwagi na wysiłki modernizacyjne i możliwości gospodarcze największe sukcesy odnoszą najwyraźniej te kraje, które łączą perspektywiczne i dobrze przemyślane reformy strukturalne z ponadprzeciętnie wysokim poziomem inwestycji w badania naukowe, rozwój i innowacje, oświatę, programy uczenia się przez całe życie i opiekę nad dziećmi, a także w odnowienie silnych więzi społecznych; zauważa, że te same państwa członkowskie posiadają najczęściej wysoce skuteczną i działającą w oparciu o przejrzyste zasady administrację, nadwyżki budżetowe i niższe od przeciętnych stopy zadłużenia w połączeniu z bardzo skutecznymi i doskonale ukierunkowanymi wydatkami publicznymi, a dzięki postępowi technicznemu krajowa stopa wzrostu gospodarczego jest prawie dwukrotnie wyższa niż średnia stopa w UE; odnotowuje ponadto, że w tych modelowych państwach członkowskich ze względu na wysoką stopę zatrudnienia swoje miejsce na rynku pracy znajdują kobiety i osoby starsze oraz występuje wysoki przyrost naturalny, co zapewnia najlepsze przygotowanie w perspektywie starzenia się społeczeństw i gwarancję wysokiej konkurencyjności;

11. podkreśla potrzebę wzajemnego wzmocnienia makroekonomicznych strategii politycznych ukierunkowanych na stabilność i wzrost poprzez uznanie wyważonej polityki i inwestycji za przedmiot wspólnego zainteresowania; podkreśla potrzebę ścisłej kontroli finansów publicznych poprzez skuteczne zarządzanie polityką podatkową oraz wydatkami i ich wpływem na popyt, a także równoległego uzgodnienia stanowiska co do tworzenia środowiska sprzyjającego transgranicznej działalności przedsiębiorstw;

12. zauważa, że nowy pakt stabilności i rozwoju spełnił oczekiwania, oraz że należy przestrzegać ścisłej konsolidacji budżetów, ponieważ zmiany demograficzne i możliwy spadek wzrostu gospodarczego mogłyby doprowadzić do problemów budżetowych w państwach członkowskich strefy euro, co mogłoby mieć negatywny wpływ na stabilność strefy euro jako całości; krytykuje w tym kontekście brak dyscypliny w zakresie zmniejszania deficytów budżetowych w okresach wzrostu gospodarczego i podkreśla, że państwa członkowskie muszą skutecznie rozszerzyć zakres antycyklicznej polityki fiskalnej, zwłaszcza w celu lepszego przygotowania na kryzysy zewnętrzne; w związku z tym podkreśla potrzebę krótkoterminowej strategii umożliwiającej zmniejszenie długu publicznego oraz strategii zrównoważonego i stabilnego wzrostu, które pozwolą zredukować dług publiczny do poziomu nieprzekraczającego 60 % w perspektywie długoterminowej;

13. zauważa, że głównych elementów paktu na rzecz stabilności i wzrostu należy konsekwentnie przestrzegać również w przyszłości, ponieważ zarówno kryterium 3 % dotyczące deficytu budżetowego oraz kryterium długu publicznego nieprzekraczającego 60 % PKB zostały określone na podstawie warunków gospodarczych w latach 90.; jest zdania, że pakt powinien być ściśle wdrażany przez państwa członkowskie i nadzorowany przez Komisję; jest zdania, że obydwa cele dotyczące długu należy traktować jako pułapy, których osiągnięcia powinno się unikać; odnotowuje, że skuteczna koordynacja polityki gospodarczej i finansowej jest warunkiem wstępnym sukcesu ekonomicznego UGW, mimo iż powinna ona przestrzegać zasady pomocniczości; wzywa Komisję do przeanalizowania wszelkich możliwych sposobów wzmocnienia prewencyjnego charakteru paktu na rzecz stabilności i wzrostu; podkreśla, że istniejące instrumenty nadzoru muszą być lepiej wykorzystywane przez Komisję, a śródoterminowa ocena budżetów krajowych przez eurogrupę powinna zyskać na znaczeniu;

14. przychyli się do poglądu Komisji, że zweryfikowana wersja paktu na rzecz stabilności i wzrostu stanowi ważne ramy polityczne w czasach bardzo trudnych warunków gospodarczych i podkreśla, że wdrażanie tego paktu powinno zagwarantować, aby wszelkiemu pogorszeniu finansów publicznych towarzyszyły środki adekwatne do sytuacji, przy jednoczesnym zapewnieniu przywrócenia stabilności; jest ponadto zdania, że polityka budżetowa powinna w pełni opierać się na elastyczności dopuszczanej przez zweryfikowaną wersję paktu i zwraca się do Komisji, aby udzieliła państwom członkowskim jasnych instrukcji dotyczących stosowania takiej elastyczności;

15. podkreśla, że trwałe i stabilne warunki makroekonomiczne wymagają poprawy jakości finansów publicznych i dalszej konsolidacji budżetów, a także skutecznej polityki w zakresie wydatków publicznych i większych inwestycji w oświatę, kapitał ludzki, badania naukowe i rozwój oraz infrastrukturę, która sprzyja wzrostowi, mogłaby stymulować wzrost zatrudnienia i będzie stanowić reakcję na poważne kwestie społeczne, takie jak zmiany klimatyczne, zgodnie z celami pakietu klimatyczno-energetycznego oraz dążeniem do przewyższenia obecnego kryzysu gospodarczego;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

16. jest zdania, że reformy strukturalne powinny koncentrować się na zwiększaniu produktywności poprzez lepsze powiązanie polityki gospodarczej i polityki społecznej, gwarantując tym samym wysoki poziom dialogu społecznego, zgodnie ze strategią lizbońską;
17. zauważa, że polityka konkurencji powinna być uzupełnieniem polityki strukturalnej, a także wyraża poparcie dla restrukturyzacji gospodarki;
18. ostrzega, aby nie koncentrować się głównie na ograniczaniu wzrostu płac jako metodzie stabilizacji cen; przypomina w tym kontekście, że wzmożona konkurencja wynikająca z globalizacji doprowadziła już do presji na obniżkę płac, zaś importowana inflacja wywołana wzrostem cen ropy i innych surowców już spowodowała zmniejszenie się siły nabywczej konsumentów; po raz kolejny wyraża przekonanie, że problem ten należałoby rozwiązać w szczególności poprzez bardziej sprawiedliwą dystrybucję dóbr;
19. uważa politykę płacową i fiskalną za skuteczne narzędzia służące stabilności gospodarczej, jak i wzrostowi; jest zdania, że należy zapewnić realny wzrost płac zgodnie z poziomem produktywności oraz że koordynowanie polityki fiskalnej powinno być wykorzystywane wybiórczo do realizacji celów gospodarczych; uważa, że walka z oszustwami podatkowymi, zarówno w zakresie podatków bezpośrednich, jak i pośrednich, jest szczególnie istotna oraz że należy nasilić działania w tym zakresie; podkreśla pilną konieczność umocnienia w przedsiębiorstwach europejskich kultury wspierania i uczestnictwa w ramach koncepcji ładu korporacyjnego i odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw;
20. podkreśla potrzebę uczciwych zasad obowiązujących na rynku wewnętrznym; uważa wobec tego, że dążenie do wprowadzenia jak najniższych stóp podatkowych w przypadku osób prawnych przynosi efekt przeciwny do zamierzonego;
21. domaga się, aby państwa członkowskie należące do strefy euro jeszcze skuteczniej koordynowały politykę gospodarczą i finansową, w szczególności poprzez rozwój spójnej wspólnej strategii w ramach eurogrupy; popiera propozycję Komisji, aby zwrócić się do państw członkowskich o przedstawianie średnioterminowych programów ramowych dotyczących polityki gospodarczej i finansowej oraz kontrolować wdrażanie tych programów; podkreśla, że każde państwo członkowskie musi przyjąć na siebie obowiązek przeprowadzenia reform strukturalnych i poprawy swojej konkurencyjności w sposób kooperatywny, tak aby utrzymać zaufanie i akceptację dla euro;
22. zauważa, że różne modele reform strukturalnych i stopnie otwartości przyczyniły się do zróżnicowanych wyników osiągniętych przez państwa członkowskie należące do strefy euro; popiera wnioski zawarte w komunikacie Komisji w sprawie dziesięciu lat istnienia UGW i dotyczące coraz większych różnic między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro oraz tego, że kilka gospodarek w strefie euro w sposób niewystarczający nadrabia zaległości; wzywa do przeprowadzania regularnej wymiany poglądów oraz do współpracy w ramach eurogrupy, aby osiągnąć wspólny cel, jakim jest przyspieszenie procesu konwergencji;
23. domaga się, aby Komisja zajęła się w sposób jednolity wspólnymi kryteriami oceny danych gospodarczych i podatkowych; zwraca uwagę na obowiązek Komisji i państw członkowskich w zakresie prawdziwości danych statystycznych i domaga się, aby przyszłe decyzje były podejmowane jedynie w przypadku braku wątpliwości co do prawdziwości i dokładności dostępnych danych; domaga się również, aby wykorzystywano możliwość wszczęcia dochodzenia, jeżeli istnieje rozbieżność w liczbie lat między przedstawionymi danymi dotyczącymi programów konwergencji lub stabilności a wynikami, których można realistycznie oczekiwać;

Polityka pieniężna

24. potwierdza swoje silne poparcie dla niezależności EBC;
25. zauważa, że sprawozdania regularnie składane przez EBC Parlamentowi, a w szczególności Komisji Gospodarczej i Monetarnej, przyczyniają się do przejrzystości polityki monetarnej i z zadowoleniem przyjmuje możliwość kierowania przez posłów do Parlamentu Europejskiego pisemnych pytań do EBC na temat polityki monetarnej, co zwiększa odpowiedzialność EBC wobec obywateli Unii; popiera apel o silniejszą debatę publiczną na temat przyszłej wspólnej polityki monetarnej i walutowej w strefie euro;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

26. jest zdania, że dialog w dziedzinie polityki walutowej pomiędzy Parlamentem a EBC przebiega pomyślnie i należy go dalej umacniać; oczekuje poprawy dialogu walutowego w wielu kwestiach, takich jak uzgadnianie dat regularnych przesłuchań prezesa EBC z kalendarzem decyzji EBC w zakresie polityki monetarnej, tak aby usprawnić analizę decyzji, przewidując jednocześnie możliwość zaproszenia prezesa EBC do przedyskutowania w razie potrzeby najważniejszych zagadnień;

27. odnotowuje, że głównym celem polityki monetarnej EBC jest utrzymanie stabilności cen, oraz że EBC zmierza do utrzymania w średnim okresie stopy inflacji poniżej 2 %, lecz blisko tego poziomu; zwraca uwagę, że cel, jakim jest stabilność cen, można skutecznie osiągnąć tylko wówczas, gdy należytą uwagę poświęci się rzeczywistym przyczynom inflacji; przypomina, że w art. 105 traktatu WE powierzono EBC również zadanie wspierania ogólnych strategii ekonomicznych Wspólnoty;

28. jest zdania, że EBC powinien zmierzać w kierunku systemu bezpośredniego wyznaczania poziomu inflacji, w którym to systemie punktowy cel inflacyjny zostałby uzupełniony zakresem dozwolonych fluktuacji wokół poziomu docelowego; zwraca się do EBC, aby publikował swe prognozy dotyczące inflacji; przejście do systemu bezpośredniego wyznaczania poziomu inflacji nie powinno odwracać uwagi od dynamiki agregatów pieniężnych, aby uniknąć nowych gwałtownych wzrostów wartości aktywów;

29. uważa, że inflacja jest zjawiskiem globalnym i że w otwartej gospodarce nie można walczyć z nią tylko za pomocą europejskiej polityki pieniężnej;

30. podkreśla chęć zbadania możliwości poprawy procedury mianowania członków zarządu EBC przed 2010 r.; uważa, że istotne jest, aby doświadczenie naukowe lub zawodowe oraz różne ścieżki kariery w gospodarce, w dziedzinie polityki pieniężnej i w sektorze finansowym były reprezentowane wśród członków zarządu; ponawia wezwanie do zaakceptowania dziewięcioosobowego składu zarządu EBC posiadającego wyłączne kompetencje do ustalania wysokości stóp procentowych, który zastąpi obecny system i pozwoli uniknąć przyjętego na przyszłość jeszcze bardziej skomplikowanego rozwiązania; domaga się odpowiedniej zmiany traktatu;

Integracja i kontrola rynków finansowych

31. uważa, że integracja finansowa powinna przekładać się na większy wzrost gospodarczy i zwiększenie konkurencji, a także większą stabilność i płynność na rynku wewnętrznym;

32. zauważa, że główny ośrodek finansowy w Unii Europejskiej znajduje się poza strefą euro; niemniej jednak przypomina, że prawo wspólnotowe obejmuje wszystkie państwa członkowskie i podmioty rynkowe działające na rynku wewnętrznym; uważa, że Unia Europejska musi jak najszybciej wzmocnić swoje struktury nadzorcze, uwzględniając przy tym specyficzną rolę EBC;

33. jest zdania, że wiele pozostaje do zrobienia w dziedzinie rozliczeń i rozrachunków transgranicznych transakcji papierami wartościowymi, w której jak dotychczas nie istnieje prawdziwa integracja;

34. podkreśla, że w odniesieniu do usług detalicznych potrzebna jest ściślejsza integracja, bowiem jej brak jest ze szkodą dla ochrony konsumenta; uważa, że poprawie powinny ulec mobilność konsumenta, wiedza finansowa, dostęp do podstawowych usług i porównywalność produktów;

35. uważa, że europeizacja struktur nadzoru finansowego, przejrzystość rynku finansowego, skuteczne zasady konkurencji oraz właściwe uregulowania są niezbędne w perspektywie średnioterminowej, aby usprawnić zarządzanie kryzysowe i współpracę między Europejskim Systemem Banków Centralnych, organami kontroli, rządami i podmiotami rynkowymi; jest zdania, że zintegrowane, kompleksowe (obejmujące wszystkie dziedziny finansów), konsekwentne i spójne ramy nadzoru zapewniające wyważone podejście przy

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

regulowaniu transgranicznego rozprzestrzeniania się ryzyka finansowego i oparte na ujednoliconych przepisach prawnych mogłyby obniżyć koszty zachowania zgodności w przypadku działań obejmujących wiele jurysdykcji; zauważa, że należy unikać tzw. „pożalania” (wprowadzania przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa WE), a także arbitrażu regulacyjnego; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji przeglądu istniejącej struktury nadzoru z uwzględnieniem tych zasad; jest zdania, że rola nadzorcza EBC powinna wychodzić poza granice strefy euro, a to poprzez ESBC;

36. z zadowoleniem przyjmuje przyjęty wiosną 2008 r. protokół ustaleń w sprawie współpracy między organami nadzoru finansowego, bankami centralnymi i ministrami finansów Unii Europejskiej w zakresie transgranicznej stabilności finansowej; podkreśla jednak, że protokół ustaleń to tylko prawo miękkie i liczy na gotowość państw członkowskich do wzajemnej współpracy; wyraża pogląd, że nawet jeżeli przepisy dotyczące podziału kosztów są niezwykle trudne do określenia *ex ante*, należy kontynuować prace w zakresie zarządzania kryzysowego;

37. podkreśla, że Unia Europejska, jako jeden z największych obszarów gospodarczych na świecie z największymi rynkami finansowymi, powinna odgrywać wiodącą rolę na szczeblu międzynarodowym w zakresie reformy systemu regulacyjnego usług finansowych z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych krajów i ogólnej stabilności; jest zdania, że stabilność finansowa powinna stać się podstawowym celem koncepcji politycznych w świecie coraz bardziej zintegrowanych rynków finansowych oraz innowacji finansowych, które mogą mieć niekiedy destabilizujący wpływ na realną gospodarkę i kryć w sobie zagrożenia systemowe; jest przekonany, że wszelkie ambitne decyzje przyjęte na szczeblu UE zachęcą inne kraje do pójścia za jej przykładem, a w związku z tym podkreśla odpowiedzialność również za rozwiązywanie problemów światowych oraz problemów występujących w bezpośrednim sąsiedztwie Unii; jest zdania, że polityczna odpowiedzialność międzynarodowych organów regulacyjnych musi zostać omówiona w połączeniu z takimi pracami regulacyjnymi;

38. domaga się, aby Komisja rozpatrzyła stworzenie obligacji europejskich i opracowała długoterminową strategię, która pozwoli na emisję takich obligacji w strefie euro, dodatkowo w stosunku do obligacji krajowych państw członkowskich; odnosi się do potrzeby oceny ich konsekwencji zarówno dla międzynarodowych rynków finansowych, jak i UGW;

Rozszerzenie strefy euro

39. domaga się, aby wszystkie państwa członkowskie spoza strefy euro przestrzegały kryteriów z Maastricht oraz zreformowanego i ogólnie elastycznego paktu stabilności i wzrostu; uważa, że Komisja musi zapewnić ścisłą wykładnię paktu oraz wykorzystanie kryteriów wykluczenia przed każdą ewentualną akcesją; uważa, że należy zapewnić równe traktowanie państw członkowskich należących do strefy euro oraz tych państw członkowskich, które pragną do niej przystąpić; w związku z tym zauważa, że długoterminowa stabilność strefy euro musi być uznana za cel leżący we wspólnym interesie, oraz że rozszerzenie strefy musi iść w parze z utrzymaniem jej stabilności; za kwestię podstawową uważa dokładne wypełnianie obowiązków przez państwa członkowskie w strefie euro oraz państwa posiadające specjalny status, tak aby nie pozostawiać żadnych wątpliwości co do wspólnych celów stabilności cen, niezależności EBC, dyscypliny budżetowej i wspierania rozwoju, zatrudnienia i konkurencyjności;

40. jest zdania, że państwa członkowskie poza strefą euro, które spełniają kryteria z Maastricht i dla których nie przewidziano odstępstwa w traktacie, powinny przyjąć wspólną walutę przy najbliższej sposobności;

41. podkreśla, że przynależność do strefy euro wymaga spełnienia wszystkich kryteriów z Maastricht, określonych w traktacie i w protokole w sprawie art. 121 traktatu, które obejmują: wysoką mierzoną stabilność cen, a także jej trwały charakter, finanse publiczne bez nadmiernego deficytu, co najmniej dwuletnie uczestnictwo w ERM II, przestrzeganie normalnych marginesów wahań kursów, dostosowanie długoterminowych stóp procentowych, zgodność przepisów prawnych z postanowieniami traktatu z Maastricht dotyczącymi UGW oraz niezależny bank centralny;

42. uważa, że jednym z najtrudniejszych aspektów dotyczących wstąpienia do strefy euro jest zagwarantowanie trwałości kryteriów z Maastricht; podkreśla jednak, że kryteria z Maastricht są jednocześnie pierwszym krokiem na drodze ku podtrzymaniu procesu reform, obejmującego również dalsze zobowiązania i wysiłki w zakresie reform strukturalnych, inwestycji i koordynacji gospodarczej;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

43. z zadowoleniem przyjmuje silniejszą i skuteczną kontrolę państw członkowskich uczestniczących w ERM II, które chcą przystąpić do strefy euro, jak również ich rozwój gospodarczy; zauważa, że udane uczestnictwo w ERM II musi pozostać rzeczywistym warunkiem wstępnym, a nie jedynie drugorzędnym wymogiem członkostwa w strefie euro; te same wymogi dotyczące przystąpienia muszą mieć zastosowanie do wszystkich państw członkowskich wchodzących do strefy euro;

44. uważa trwałe i udane rozszerzanie strefy euro za główne wyzwanie w nadchodzących latach, przy czym zarówno standardy instytucjonalne EBC, jak i proces decyzyjny banku muszą zostać przystosowane do tej zmiany, a model rotacyjny musi uwzględniać wielkość gospodarki poszczególnych państw członkowskich;

45. w związku z rozszerzeniem strefy euro podkreśla, że pożądany jest wysoki stopień konwergencji w realnej gospodarce w celu ograniczenia wchodzących w grę obciążeń zarówno dla strefy euro, jak i dla krajów chcących do niej przystąpić; jest zdania, że w tym kontekście należy wprowadzić ułatwienia dla tych państw członkowskich należących do strefy euro, w których jednolita polityka pieniężna może mieć szczególnie hamujące skutki;

46. podkreśla znaczenie, w interesie przyszłych rozszerzeń, wprowadzenia interwencji celowych umożliwiających wsparcie państw członkowskich poza strefą euro, które zostały szczególnie poszkodowane w wyniku obecnego kryzysu finansowego;

Przepływ informacji

47. podkreśla, że mimo iż dotychczas udało się w wysokim stopniu zachować stabilność cen w strefie euro, „odczuwana inflacja” znacznie różni się od niższych, faktycznych stóp inflacji w państwach członkowskich w ostatniej dekadzie; w związku z tym domaga się lepszego informowania i wyjaśnienia społeczeństwu potrzeb UGW i jej działań, w szczególności w odniesieniu do stabilności cenowej, międzynarodowych rynków finansowych i zalet stabilności w obrębie strefy euro w przypadku międzynarodowych kryzysów finansowych;

48. uważa, że wspólna waluta wciąż zachowuje priorytetowy charakter w strategii komunikacyjnej Unii Europejskiej; jest przekonany, że korzyści wynikające z euro i UGW takie jak stabilność cen, niskie oprocentowanie kredytów hipotecznych, ułatwienia dla podróżnych, ochrona przed wahaniami kursów wymiany walut i wstrząsami zewnętrznymi wciąż należy podkreślać i szczegółowo wyjaśniać opinii publicznej; uważa, że szczególną uwagę należy zwrócić na bieżące informowanie obywateli europejskich, konsumentów i MŚP, którym brak wystarczających możliwości natychmiastowego dostosowania się do nowych sytuacji i wyzwań związanych z euro;

49. wzywa EBC do przedstawiania — w sprawozdaniu rocznym bądź w sprawozdaniu specjalnym — corocznych ilościowych analiz korzyści płynących z euro dla przeciętnych obywateli, z konkretnymi przykładami pozytywnego wpływu, jaki posługiwanie się euro wywiera na ich życie codzienne;

50. uważa, że niezwykle ważne jest właściwe informowanie, aby przygotować wprowadzenie euro w państwach członkowskich zamierzających przystąpić do strefy euro; odnotowuje, że informowanie o rozszerzeniu strefy euro jest istotne także dla wszystkich państw członkowskich należących do strefy euro;

51. uważa, że Komisja musi skoncentrować swoje wysiłki na pomocy dla nowych państw członkowskich, aby przygotowały swoich obywateli do przyjęcia euro, przeprowadzając intensywną kampanię informacyjną, nadzorując jej realizację, jeżeli kampanię taką już się prowadzi, oraz aby regularnie przedkładały sprawozdania na temat sprawdzonych praktyk stosowanych w związku z realizacją krajowych planów działania na rzecz przyjęcia euro; jest również zdania, że wiedza i doświadczenia zdobyte podczas wcześniejszych akcji wymiany walut będą prawdopodobnie przydatne w przypadku przyjmowania nowej waluty przez nowe państwa członkowskie, a także w procesie przyszłych rozszerzeń i przygotowań do nich dla nowych krajów kandydujących;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Międzynarodowa rola euro i zewnętrzny wymiar waluty

52. z zadowoleniem przyjmuje szybki rozwój euro jako drugiej co do ważności waluty rezerwowej i transakcyjnej po dolarze amerykańskim, stanowiącej 25 % światowych zagranicznych rezerw walutowych; odnotowuje, że w szczególności w krajach sąsiadujących ze strefą euro waluta ta odgrywa istotną rolę jako waluta płatnicza i że kursy walut tych krajów są dostosowywane do kursu euro; całkowicie zgadza się z opinią EBC, że wprowadzenie euro jest ostatnim krokiem w kierunku ustrukturyzowanego procesu konwergencji w ramach Unii Europejskiej, a w związku z tym wprowadzenie euro jest możliwe tylko i wyłącznie w oparciu o traktat WE;

53. wyraża opinię, że w agendzie politycznej UGW na kolejne dziesięciolecie poczesne miejsce zajmą m.in. wyzwania stawiane przez wschodzące gospodarki azjatyckie oraz obecny kryzys finansowy; z żalem zauważa, że pomimo wzrastającej globalnej roli euro, próby poprawienia zewnętrznej reprezentacji strefy euro w sprawach finansowych i monetarnych nie przyniosły większych postępów; podkreśla, że strefa euro musi opracować międzynarodową strategię, która byłaby współmierna do międzynarodowego statusu jej waluty;

54. przypomina, że najlepszym sposobem na osiągnięcie przez strefę euro wpływów odpowiadających jej potencjałowi gospodarczemu jest wypracowywanie wspólnych stanowisk i konsolidacja organów reprezentacyjnych, a ostatecznie uzyskanie wspólnego miejsca w odpowiednich międzynarodowych instytucjach finansowych i forach; wzywa państwa członkowskie należące do strefy euro m.in. do tego, aby przemawiały jednym głosem w sprawie polityki dotyczącej kursów wymiany walut;

55. podkreśla, że euro jest używane jako waluta krajowa poza strefą euro; uważa, że należy przeanalizować konsekwencje takiego używania euro;

56. zauważa, że znaczenie euro na międzynarodowych rynkach finansowych pociąga za sobą pewne obowiązki, ponieważ skutki polityki monetarnej, a także polityki rozwoju w strefie euro znajdują oddźwięk na całym świecie; podkreśla większe znaczenie euro dla handlu międzynarodowego i usług międzynarodowych jako czynnika stabilizującego w perspektywie globalnej, siły napędowej integracji rynków finansowych i podstawy dla zwiększania inwestycji bezpośrednich i fuzji przedsiębiorstw transgranicznych, gdyż koszty transakcji mogłyby ulec znacznemu ograniczeniu; wzywa do przeprowadzenia badania z zakresu globalnych dysproporcji i roli euro oraz możliwych scenariuszy, które pozwolą na lepsze przygotowanie Unii Europejskiej do radzenia sobie z poważnymi kryzysami zewnętrznymi;

57. proponuje ściślejszą współpracę i intensywniejszy międzynarodowy dialog pomiędzy odpowiedzialnymi organami najważniejszych bloków walutowych, aby poprawić zarządzanie międzynarodowymi kryzysami i radzić sobie z konsekwencjami ruchów walutowych dla realnej gospodarki; przypomina powodzenie wspólnego rozwiązania kryzysu na początku niedawnego załamania amerykańskiego rynku kredytów hipotecznych o podwyższonym ryzyku, a także kryzysu, który nastąpił bezpośrednio po wydarzeniach z 11 września 2001 r., co pomogło w zapobieżeniu załamaniu dolara amerykańskiego;

58. popiera zamiar Komisji polegający na wzmocnieniu wpływu UGW w międzynarodowych instytucjach finansowych poprzez wspólne stanowisko UE prezentowane przez wybranych przedstawicieli, takich jak przewodniczący eurogrupy, Komisję i prezesa EBC; uważa, że w praktyce przewodniczący eurogrupy, Komisja oraz przewodniczący EBC uzyskali już prawo uczestniczenia w roli obserwatorów w większości ważnych międzynarodowych instytucji finansowych; niemniej jednak domaga się lepszej koordynacji stanowisk europejskich, tak aby wspólna europejska polityka monetarna była reprezentowana w przyszłości przez właściwych przedstawicieli; oczekuje, że możliwe będzie wyrażenie stanowiska grupy euro w sprawie strategii politycznych kursów wymiany ich największych partnerów; wzywa przewodniczącego eurogrupy do reprezentowania strefy euro na Forum Stabilności Finansowej (FSF); sugeruje zmianę statutu Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW), tak aby mogły być reprezentowane bloki i organizacje gospodarcze;

59. podkreśla potrzebę wspólnego podejścia Unii Europejskiej w odniesieniu do reformy międzynarodowych instytucji finansowych, która powinna uwzględniać wyzwania związane z globalną gospodarką, w tym również z powstawaniem nowych potęg gospodarczych;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

60. ubolewa, że Komisja w swoim komunikacie dotyczącym dziesięciu lat istnienia UGW nie przeprowadziła dokładniejszej i bardziej szczegółowej analizy międzynarodowej roli euro; wzywa Komisję do sporządzenia szczegółowego sprawozdania w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki pieniężnej oraz jej wpływu na wyniki działalności gospodarczej i handlowej w strefie euro;

61. podkreśla, że niektórzy partnerzy Unii Europejskiej prowadzą politykę pieniężną zmierzającą w kierunku obniżenia wartości swojej waluty i że taka praktyka narusza zasady wymiany handlowej i mogłaby zostać uznana za nietaryfową barierę dla handlu międzynarodowego;

Instrumenty gospodarcze i zarządzanie UGW

62. uważa, że wszystkie zainteresowane strony — Parlament, Rada, Komisja, eurogrupa i partnerzy społeczni na szczeblu UE i na szczeblu krajowym — powinni współpracować, aby wzmocnić przyszłe działania UGW w zakresie kierowania gospodarką na podstawie następujących wskazówek:

- a) jako główny element strategii lizbońskiej i główny instrument gospodarczy zintegrowane wytyczne powinny wdrażać wzajemnie powiązane reformy w dziedzinie zatrudnienia, ochrony środowiska i opieki społecznej w celu osiągnięcia zrównoważonego podejścia obejmującego wiele obszarów polityki;
- b) zintegrowane wytyczne powinny wyznaczać szerokie ramy ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, tak aby dostosować krajowe programy reform, uwzględniając jednak różnorodność gospodarek i tradycji poszczególnych państw; należy przewidzieć proces konsultacji z parlamentami krajowymi w odniesieniu do programów stabilności i konwergencji oraz krajowych programów reform;
- c) konieczne jest wzmocnienie związku między zintegrowanymi wytycznymi, w szczególności ogólnymi wytycznymi dotyczącymi polityki gospodarczej, a programami na rzecz stabilności i konwergencji; programy stabilności i konwergencji oraz krajowe programy reform mogą być przedstawiane w tym samym czasie (co roku wczesną jesienią) po debacie w parlamencie krajowym; ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej obejmują wspólne cele budżetowe zgodne ze środkami zapobiegawczymi paktu na rzecz stabilności i wzrostu;
- d) podejmując decyzje dotyczące budżetów krajowych, rządy powinny uwzględnić zintegrowane wytyczne oraz zalecenia dla poszczególnych państw, jak również ogólną sytuację budżetową w strefie euro; różne kalendarze podatkowe w poszczególnych krajach oraz główne założenia wykorzystywane do ustalania prognoz powinny być zharmonizowane, aby uniknąć rozbieżności spowodowanych wykorzystaniem różnych prognoz makroekonomicznych (wzrost światowy, wzrost UE, cena baryłki ropy, stopy procentowe) i innych parametrów; wzywa Komisję, Eurostat oraz państwa członkowskie do działania na rzecz określenia instrumentów poprawiających możliwość porównania budżetów krajowych pod względem wydatków w różnych kategoriach;
- e) w miarę możliwości należy jak najczęściej wykorzystywać więcej formalnych zaleceń dla państw członkowskich należących do strefy euro, takich jak ustanawianie celów w odniesieniu do wydatków średnio-terminowych, szczegółowe reformy strukturalne, inwestycje czy jakość finansów publicznych; należy również dążyć do bardziej ustrukturyzowanego procesu sprawozdawczości w kontekście krajowych programów reform, nie szkodząc jednak priorytetom reform krajowych; wszystkie zobowiązania, cele i wskaźniki powinny być w pełni włączone do zintegrowanych wytycznych i krajowych programów reform w celu poprawy spójności i wydajności kierowania gospodarką;
- f) strategia długoterminowa zmierzająca podczas dobrej koniunktury do zmniejszenia długu publicznego do wartości niższej niż 60 % PKB powinna znaleźć się w ramach dotyczących kierowania gospodarką, gdyż ograniczyłoby to koszt obsługi długu oraz obniżyło koszt kapitału na inwestycje prywatne;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- g) należy ustanowić wiążące ramy, dzięki którym państwa członkowskie należące do strefy euro będą zasięgać opinii innych państw i Komisji przed podjęciem poważnych decyzji z zakresu polityki gospodarczej, takich jak w przypadku środków walki z rosnącymi cenami żywności i energii;
- h) koordynacja gospodarcza powinna mieć formę zintegrowanej europejskiej strategii w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia w oparciu o obecne instrumenty polityki gospodarczej — w szczególności strategię lizbońską, zintegrowane wytyczne, strategię trwałego wzrostu oraz programy konwergencji i stabilności; wzywa rządy państw członkowskich, pod przewodnictwem przewodniczącego eurogrupy, do spójnego i jednoczesnego wspierania działalności gospodarczej z myślą o osiągnięciu tych samych celów;
- i) europejska strategia w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia, o której mowa w pkt h), powinna uwzględniać potencjał nowej i zielonej technologii jako jednego z zasadniczych elementów wzrostu gospodarczego w połączeniu z szeroko zakrojoną polityką makroekonomiczną;
- j) należy ułatwić finansowanie przedsiębiorstw innowacyjnych, w szczególności małych i średnich firm, między innymi poprzez ustanowienie przez Europejski Bank Inwestycyjny Europejskiego Funduszu Szybkiego Wzrostu;
- k) roczny raport na temat obszaru euro powinien obejmować bardziej praktyczny zestaw instrumentów i ocen, co umożliwi przeprowadzenie bardziej szczegółowego dialogu pomiędzy różnymi organami UE, które są zaangażowane w kierowanie gospodarką;
- l) należy przyjąć kodeks postępowania Parlamentu, Rady i Komisji, który zagwarantuje właściwą współpracę i pełne zaangażowanie tych trzech instytucji UE w odpowiednie dalsze wdrażanie zintegrowanych wytycznych jako podstawowych instrumentów gospodarczych;
- m) należy wzmocnić ramy instytucjonalne koordynacji polityki gospodarczej:
 - należy utworzyć formacje eurogrupy również w obszarze konkurencyjności/przemysłu, środowiska, zatrudnienia i edukacji;
 - należy zapewnić eurogrupie silniejsze ramy instytucjonalne oraz więcej zasobów ludzkich;
 - mandat przewodniczącego eurogrupy powinien być zgodny z cyklami gospodarczymi zawartymi w zintegrowanych wytycznych;
 - Komitet Polityki Gospodarczej należy włączyć do Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, aby powstał jeden spójny organ przygotowawczy dla Rady ECOFIN oraz eurogrupy;
 - przedstawiciel Parlamentu powinien otrzymać status obserwatora w ramach eurogrupy oraz na nieformalnych posiedzeniach Rady;
 - spotkania trojki, Parlamentu i Komisji powinny być organizowane cztery razy w roku a w razie potrzeby z udziałem eurogrupy;
- n) Parlament, Komisja i eurogrupa powinny prowadzić bardziej regularny i ustrukturyzowany dialog w kwestiach makroekonomicznych, podobny do dialogu walutowego między Parlamentem a EBC, który mógłby odbywać się przynajmniej raz na kwartał w celu pogłębienia istniejących ram oraz dyskusji nad wyzwaniem stojącymi przed gospodarką strefy euro; oraz
- o) Parlament, eurogrupa, EBC oraz Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny powinny nawiązać dialog służący dyskusji na temat odpowiedniego łączenia różnych środków politycznych („policy mix”);

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

63. wyraża opinię, że w agendzie politycznej UGW na kolejne dziesięciolecie poczesne miejsce zajmą w szczególności wyzwania związane z niedawnymi zawirowaniami na rynkach finansowych i ich skutkami dla realnej gospodarki; dostrzega w związku z tym, że państwa członkowskie należące do strefy euro są lepiej przygotowane do radzenia sobie z poważnymi wstrząsami, niż miało to miejsce w przeszłości, a to dzięki wspólnej polityce monetarnej i reformom przeprowadzonym w ostatnich latach; z myślą o przeciwdziałaniu spowolnieniu gospodarczemu i wysokiej inflacji wzywa jednak do:

- a) skoordynowanej reakcji na szczeblu UE w oparciu o wspólne zrozumienie problemów i wspólne działania naprawcze przy jednoczesnym poszanowaniu specyfiki poszczególnych krajów, również do skoordynowania krajowych programów reform;
- b) opracowywania ambitnych i odpowiednio dostosowanych krajowych programów reform i ich sumiennego realizowania, w tym również zmiany budżetów krajowych w reakcji na najnowsze prognozy gospodarcze, przeciwdziałania recesji oraz wspierania wzrostu gospodarczego, przy jednoczesnym zdecydowanym dialogu z partnerami społecznymi;
- c) wsparcia MŚP, w szczególności do uzupełnienia ostatnich działań Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz zapewnienia możliwości trwałego kredytowania MŚP przez system bankowy;
- d) określenia ukierunkowanych środków ochrony szczególnie zagrożonych grup społecznych przed skutkami obecnego kryzysu finansowego;
- e) pełnej i szybkiej realizacji planu w zakresie usług finansowych, w tym również działań następczych, a także do poprawienia efektywności nadzoru w związku z utrzymującymi się zawirowaniami na rynkach finansowych;
- f) wzmocnienia regulacji w dziedzinie rozwiązywania kryzysów poprzez poprawę zasad UE dotyczących likwidacji oraz do wprowadzenia jasno zdefiniowanych i jednomyślnie akceptowalnych rozwiązań dotyczących rozdziału obciążeń pomiędzy państwami członkowskimi w przypadku niewypłacalności transgranicznych grup finansowych;
- g) udoskonalenia instrumentów wykorzystywanych do kształtowania polityki monetarnej przy pomocy dogłębnej analizy czynników mających wpływ na stabilność i funkcjonowanie systemu finansowego, m.in. w zakresie transferu polityki monetarnej, rozwoju sytuacji w dziedzinie aktywów kredytowych i finansowych, w zakresie charakterystyki nowych produktów oraz koncentracji ryzyka i płynności;
- h) przyjęcia w Europie proaktywnej postawy na forach międzynarodowych, zwłaszcza na Forum Stabilności Finansowej i w ramach Międzynarodowego Funduszu Walutowego, jak również do zwiększenia liczby wspólnych procesów decyzyjnych; oraz
- i) opracowania w ramach G8 wspólnego stanowiska Unii Europejskiej i odzwierciedlenia roli Unii Europejskiej jako efektywniejszego światowego organu podejmującego decyzje ekonomiczne przy jednoczesnym dostosowaniu takiej roli do skutków globalizacji i bardziej dominującego charakteru światowych rynków finansowych;
- j) lepszej i skuteczniejszej koordynacji między Światową Organizacją Handlu a tzw. instytucjami systemu Bretton Woods (Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Grupa Banku Światowego) z myślą o walce ze spekulacją i o podejmowaniu wyzwań wynikających z poważnego kryzysu;
- k) wobec obecnych poważnych zakłóceń na rynku walutowym proponuje zorganizować światową konferencję walutową pod auspicjami Międzynarodowego Funduszu Walutowego, aby doprowadzić do ogólnosiwiatowych konsultacji poświęconych kwestiom walutowym; wzywa również do rozważenia możliwości ustanowienia mechanizmu rozwiązywania sporów walutowych w ramach Międzynarodowego Funduszu Walutowego;

*

* *

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, przewodniczącemu eurogrupy oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Stosowanie zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn

P6_TA(2008)0544

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji, dotyczące stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (2008/2012(INI))

(2010/C 16 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając artykuł 192 akapit drugi traktatu WE,
- uwzględniając art. 2 i art. 141 akapit trzeci Traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lipca 2007 r. zatytułowany „Znoszenie różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn” (COM(2007)0424),
- uwzględniając sprawozdanie sporządzone przez komisijną sieć ekspertów prawnych w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych i równości między mężczyznami i kobietami z lutego 2007 r., zatytułowane „Aspekty prawne różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn”,
- uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci przyjęty przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 23-24 marca 2006 r.,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w oparciu o art. 141 traktatu WE,
- uwzględniając postanowienia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1994 r. dotyczącej pracy w niepełnym wymiarze czasu, które zobowiązują państwa do zawarcia w umowach o zamówienia publiczne klauzuli dotyczącej pracy, w tym równości wynagrodzeń,
- mając na uwadze art. 11 ust. 1 lit. d) Konwencji w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjętej rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 34/180 w dniu 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając ramy działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn, przyjęte przez europejskich partnerów społecznych w dniu 1 marca 2005 r. oraz sprawozdania monitorujące,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006-2010) ⁽¹⁾ oraz z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2008 ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0389/2008),

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 56.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0399.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- A. mając na uwadze, że kobiety w Unii Europejskiej średnio zarabiają o 15 % mniej niż mężczyźni i do 25 % mniej w sektorze prywatnym; mając na uwadze, że różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn waha się w państwach członkowskich między 4 % a ponad 25 % i nie wykazuje żadnej tendencji spadkowej,
- B. mając na uwadze, że kobieta musi pracować do 22 lutego, czyli 418 dni kalendarzowych, aby zarobić taką samą kwotę, jaką zarabia mężczyzna w ciągu jednego roku,
- C. mając na uwadze, że wprowadzenie w życie zasady jednakowej płacy za taką samą pracę oraz za pracę o równej wartości jest kluczowe by osiągnąć równość płci,
- D. mając na uwadze wciąż utrzymującą się różnicę w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, o czym świadczą istniejące dane, które wykazują bardzo powolne postępy (zmniejszenie różnicy z 17 % w 1995 r. do 15 % w 2005 r.), pomimo obowiązującego od przeszło 30 lat obszernego prawodawstwa oraz podejmowanych działań i środków finansowych wydanych na próby ich zmniejszenia; mając na uwadze, że konieczne jest zbadanie przyczyn występowania tych różnic oraz opracowanie ukierunkowanych działań zmierzających do zniesienia tych różnic i towarzyszącej im segregacji na rynku pracy kobiet;
- E. mając na uwadze, że kobiety we wszystkich państwach członkowskich osiągają lepsze wyniki w szkole niż mężczyźni i stanowią większość absolwentów wyższych uczelni, co nie przekłada się na porównywalne ograniczenie różnic w wynagradzaniu,
- F. mając na uwadze, że różnica w wynagrodzeniach jest wynikiem bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji, jak również czynników społecznych i gospodarczych, segregacji na rynku pracy i ogólnej struktury zarobków, a ponadto powiązana jest z szeregiem czynników prawnych, społecznych i ekonomicznych, które wykraczają poza samą kwestię równego wynagradzania za tę samą pracę,
- G. mając na uwadze, że różnic w wynagrodzeniach nie należy określać jedynie na podstawie rozbieżności wynagrodzeń brutto za godzinę, lecz należy również uwzględnić aspekty takie jak indywidualne dodatki do pensji, klasyfikacja zawodów, organizacja pracy, doświadczenie zawodowe i wydajność, które powinny być oceniane nie tylko pod kątem ilości (liczba godzin fizycznej obecności w miejscu pracy), lecz także jakości oraz wpływu skrócenia czasu pracy, urlopów i nieobecności z przyczyn zdrowotnych na wynagrodzenie,
- H. mając na uwadze, że ograniczenie różnicy w wynagrodzeniach było jednym z celów strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, ale większość państw członkowskich nie zajęła się tą kwestią w wystarczający sposób,
- I. mając na uwadze, że poprawa ram prawnych UE powinna umożliwić państwom członkowskim i partnerom społecznym lepszą identyfikację przyczyn leżących u podstaw utrzymywania się różnicy w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn,
- J. mając na uwadze tendencję do niedoceniań zawodów i stanowisk pracy, w których przeważają kobiety, w porównaniu do tych, w których dominują mężczyźni, co niekoniecznie da się uzasadnić jakimkolwiek obiektywnym kryterium,
- K. mając na uwadze, że istnieje przepaść cyfrowa związana z płcią, która ma niezaprzeczalny wpływ na wynagrodzenie,
- L. mając na uwadze, że system wynagrodzeń biorący pod uwagę wysługę lat przy obliczaniu wynagrodzenia jest niekorzystny dla kobiet, które muszą (wielokrotnie) przerywać karierę w związku z czynnikami zewnętrznymi, takimi jak przerywanie kariery zawodowej związane z dziećmi, wybieraniem innych zawodów lub krótkim czasem pracy, i stawia je w sytuacji trwałego i strukturalnego opóźnienia;
- M. mając na uwadze dane wskazujące na to, że kwalifikacje i doświadczenie nabyte przez kobiety są finansowo gorzej wynagradzane niż te zdobyte przez mężczyzn; mając na uwadze, że oprócz koncepcji „równego wynagrodzenia za pracę o jednakowej wartości”, która nie może być spaczona stereotypowym podejściem do płci, należy odejść od ról społecznych, które do tej pory znacznie wpływały na wybór zawodu i wykształcenia, ponadto mając na uwadze, że urlop macierzyński i wychowawczy nie mogą być przyczyną dyskryminacji kobiet na rynku pracy,

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- N. mając na uwadze, że różnica w wynagrodzeniach wywiera istotny wpływ na społeczny i gospodarczy status kobiet w ciągu całego ich życia zawodowego i poza nim; mając na uwadze, że w wyniku wnoszenia wkładu w życie społeczne w formie innej niż zatrudnienie, takiej jak np. opieka nad dziećmi lub starszymi krewnymi, kobiety często w większym stopniu narażone są na popadanie w ubóstwo i są mniej niezależne finansowo;
- O. mając na uwadze, że różnice w wynagrodzeniach są jeszcze większe w przypadku kobiet imigrantek, kobiet niepełnosprawnych i należących do mniejszości oraz kobiet niewykwalifikowanych,
- P. mając na uwadze zasadnicze znaczenie posiadania danych podzielonych według płci oraz zaktualizowanych ram prawnych uwzględniających problematykę płci i umożliwiających wywieranie wpływu na przyczyny tej dyskryminacji,
- Q. mając na uwadze, że możliwe i konieczne jest wpływanie poprzez edukację na usuwanie stereotypów społecznych związanych z płcią,
- R. mając na uwadze powtarzające się apele Parlamentu do Komisji o podjęcie inicjatyw w celu wsparcia znoszenia różnicy w wynagrodzeniach, likwidacji ryzyka ubóstwa emerytów i rencistów oraz zagwarantowania im godziwego standardu życia, w tym apele o dokonanie przeglądu istniejącego prawodawstwa,
- S. mając na uwadze, że w dyrektywie 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przedrządowana) ⁽¹⁾ stwierdza się, że zasada równego wynagradzania za jednakową pracę lub pracę o jednakowej wartości jest podstawową i nieodzowną częścią dobroku prawnego Wspólnoty, w tym orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego dyskryminacji ze względu na płeć, i że konieczne jest ustanowienie dalszych przepisów w celu wdrożenia tej zasady,
- T. mając na uwadze, że wdrożenie przez państwa członkowskie, partnerów społecznych oraz organy ds. równości środków określonych we wspomnianych ramach działania na rzecz równości kobiet i mężczyzn z dnia 1 marca 2005 r., umożliwiłoby rzeczywiste zniesienie różnic w wynagrodzeniach poprzez skutecznie prowadzony dialog społeczny,
- U. mając na uwadze, że w dążeniu do opracowania strategii na rzecz zniesienia różnic w wynagrodzeniach, segregacji poziomej i pionowej na rynku pracy oraz stereotypów dotyczących typowo kobiecych rodzajów i sektorów pracy należy przewidzieć ramy działań na wielu szczeblach — legislacyjnych i nie tylko — i odróżnić dyskryminację w zakresie wynagrodzeń od rozbieżności płac wynikającej z czynników innych niż dyskryminacja bezpośrednia lub pośrednia, gdyż ta pierwsza podlega bezpośrednio przepisom, podczas gdy tej drugiej trzeba stawić czoła przy pomocy ukierunkowanych polityk i specjalnych środków;
- V. mając na uwadze przeprowadzenie przez Komisję w ciągu 2008 r. analizy ram prawnych UE na temat równego wynagradzania, zgodnie z zapowiedzią zawartą w komunikacie zatytułowanym „Znoszenie różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn” z dnia 18 lipca 2007 r., w które to przedsięwzięcie powinny zostać zaangażowane wszystkie zainteresowane strony; mając na uwadze, że wyniki tej analizy powinny zostać odpowiednio rozpropagowane,
- W. mając na uwadze, że równość emerytur kobiet i mężczyzn, w tym równość w zakresie wieku emerytalnego, została uznana za cel,
- X. mając na uwadze, że Europejski Instytut ds. Równouprawnienia Płci może odgrywać zasadniczą rolę w monitorowaniu rozwoju różnic w wynagrodzeniu w zależności od płci oraz analizowaniu przyczyn tych różnic, a także w ocenie wpływu przepisów w tym zakresie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

1. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi do dnia 31 grudnia 2009 r., na podstawie art. 141 traktatu WE, wniosku legislacyjnego w sprawie przeglądu obowiązującego prawodawstwa odnoszącego się do zastosowania zasady równego wynagradzania kobiet i mężczyzn, w oparciu o szczegółowe zalecenia ujęte poniżej ⁽¹⁾;
2. stwierdza, że zalecenia te są zgodne z zasadą pomocniczości i z podstawowymi prawami obywateli;
3. jest zdania, że przedstawiony projekt nie pociąga za sobą skutków finansowych;
4. jest przekonany o konieczności sprawniejszej i ściślejszej realizacji postanowień dyrektywy 2006/54/WE dotyczących organów ds. równości i dialogu społecznego w celu rzeczywistego zniesienia różnic w wynagrodzeniach poprzez wprowadzenie przez państwa członkowskie, partnerów społecznych i organy ds. równości środków takich jak te, które zostały określone we wspomnianych ramach działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn z dnia 1 marca 2005 r. przez partnerów społecznych, a mianowicie rozpowszechnianie informacji i wskazówek na temat praktycznych narzędzi (zwłaszcza dla MŚP) umożliwiających zniesienie różnic w wynagrodzeniu, obejmujących krajowe lub sektorowe układy zbiorowe;
5. podkreśla znaczenie negocjacji i zbiorowych układów pracy w zwalczaniu dyskryminacji kobiet, zwłaszcza w zakresie dostępu do zatrudnienia, wynagrodzeń, warunków pracy, awansu zawodowego oraz szkoleń zawodowych;
6. wzywa instytucje europejskie do zorganizowania Europejskiego Dnia Równości Wynagrodzeń (dnia, w którym kobiety w Europie otrzymają (średnio) wynagrodzenie pobierane (średnio) przez mężczyzn w trakcie danego roku), który powinien przyczynić się do uwrażliwienia na kwestię istniejących nierówności w wynagrodzeniach i zachęcić wszystkie zainteresowane podmioty do likwidacji tych różnic;
7. wzywa organizacje związkowe i organizacje pracodawców do wspólnego opracowania obiektywnego instrumentu oceny pracy w celu zmniejszenia różnic między wynagrodzeniami mężczyzn i kobiet;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku Komisji i Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/117/EWG z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (Dz.U. L 45 z 19.2.1975, s. 19) została włączona do dyrektywy 2006/54/WE. Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2006/54/WE, dyrektywa 75/117/EWG zostaje uchylona z dniem 15 sierpnia 2009 r., który jest również ostatecznym terminem wdrożenia tej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU

Zalecenie 1: DEFINICJE

Dyrektywa 2006/54/WE zawiera definicję równego wynagrodzenia, którą przejęto z przepisów zawartych w dyrektywie 75/117/EWG. Aby dysponować bardziej szczegółowymi kategoriami, pozwalającymi zwalczać różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn (GPG — z ang. „gender pay gap”), ważne jest zdefiniowanie w bardziej szczegółowy sposób kilku pojęć, jak np.:

- GPG, której definicja nie powinna obejmować tylko wynagrodzenia brutto za godzinę;
- bezpośrednia dyskryminacja w zakresie wynagrodzenia;
- pośrednia dyskryminacja w zakresie wynagrodzenia;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- wynagrodzenie, którego definicja powinna obejmować wszelkie płace i pensje netto, a także wszelkie uprawnienia finansowe przysługujące z tytułu wykonywanej pracy oraz świadczenia rzeczowe;
- różnica w wysokości świadczeń emerytalnych w różnych filarach systemów emerytalno-rentowych, tj. systemach repartycyjnych, emeryturach pracowniczych (jako kontynuacja różnicy w wynagrodzeniu po przejściu na emeryturę)

Zalecenie 2: ANALIZA SYTUACJI I PRZEJRZYSTOŚĆ WYNIKÓW

2.1. Brak informacji i wiedzy wśród pracodawców i zatrudnionych o istniejących lub ewentualnych różnicach w wynagrodzeniu w ramach ich przedsiębiorstwa osłabia wdrożenie zasady wpisanej w traktaty i obowiązujące przepisy prawne.

2.2. uznając brak dokładnych danych statystycznych oraz istniejące niższe stawki wynagrodzenia dla kobiet, zwłaszcza w zawodach tradycyjnie zdominowanych przez kobiety, państwa członkowskie powinny szczegółowo uwzględnić w swoich politykach społecznych różnicę w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn oraz traktować ją jako poważny problem.

2.3. Z tego względu kluczowe znaczenie ma wprowadzenie w przedsiębiorstwach (np. w przedsiębiorstwach zatrudniających przynajmniej 20 pracowników) obowiązku systematycznego przeprowadzenia audytów wynagrodzeń, a także publikowania ich wyników. Obowiązek ten powinien obejmować również informacje na temat świadczeń stanowiących dodatek do wynagrodzenia.

2.4. Pracodawcy powinni udostępniać pracownikom oraz ich przedstawicielom te wyniki w formie statystyk płac z podziałem na płeć. Dane te powinno się opracowywać w każdym państwie członkowskim na poziomie branżowym i krajowym.

2.5. Państwa członkowskie i Komisja powinny poprawić statystyki oraz dołączyć porównywalne dane dotyczące różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn za pracę w niepełnym wymiarze godzin oraz różnic w wysokości emerytur obu płci.

2.6. Statystyki te powinny być spójne, porównywalne i zupełne w celu zniesienia dyskryminujących elementów w wynagrodzeniach związanych z organizacją i klasyfikacją pracy.

Zalecenie 3: OCENA PRACY I KLASYFIKACJA STANOWISK

3.1. Pojęcie wartości pracy powinno opierać się na umiejętnościach międzyludzkich lub odpowiedzialności, z podkreśleniem jakości pracy w celu zapewnienia promowania równych szans kobiet i mężczyzn i nie powinno być nacechowane stereotypowym, niekorzystnym dla kobiet, podejściem, ale podkreśla np. raczej siłę fizyczną niż umiejętności interpersonalne lub odpowiedzialność. Dlatego też kobietom należy umożliwić korzystanie z informacji, pomocy lub szkoleń w zakresie negocjowania wynagrodzenia, klasyfikacji stanowisk i widełek płacowych. Należy umożliwić domaganie się od sektorów działalności i przedsiębiorstw dokonania oceny systemów klasyfikacji stanowisk pod kątem obowiązkowego uwzględniania problematyki płci oraz wprowadzenia niezbędnych korekt,

3.2. Inicjatywa Komisji powinna zachęcać państwa członkowskie do wprowadzenia klasyfikacji stanowisk zgodnej z zasadą równości kobiet i mężczyzn, umożliwiającej zarówno pracodawcom jak i pracownikom zidentyfikowanie przypadków ewentualnej dyskryminacji w zakresie wynagrodzenia w oparciu o wypaczoną definicję skali płacy. Ważne pozostaje poszanowanie prawa krajowego i tradycji dotyczących systemów stosunków przemysłowych. Takie elementy oceny pracy i klasyfikacji stanowisk powinny być również przejrzyste i udostępnione wszystkim zainteresowanym stronom, a także inspektorom pracy i organom ds. równości.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

3.3. Państwa członkowskie powinny przeprowadzić dogłębną analizę, skupiającą się na zawodach zdominowanych przez kobiety,

3.4. Niedyskryminacyjna ocena pracownika powinna opierać się na nowych systemach klasyfikacji zawodów i organizacji pracy, doświadczeniu zawodowym i wydajności, ocenianych zwłaszcza pod kątem jakości, na podstawie których opracowane zostaną dane i skale ocen, które służyć będą do określenia wynagrodzenia, oczywiście przy należyтым uwzględnieniu zasady porównywalności.

Zalecenie 4: ORGANY DS. RÓWNOŚCI

Organy ds. promowania i monitorowania równości powinny odgrywać większą rolę w niwelowaniu GPG. Organy te powinny być upoważnione do monitorowania, raportowania oraz, gdzie to możliwe, egzekwowania w skuteczniejszy i bardziej niezależny sposób prawodawstwa w dziedzinie równości płci. Należy dokonać przeglądu art. 20 dyrektywy 2006/54/WE w celu wzmocnienia roli tych organów, umożliwiając im:

- wspieranie ofiar dyskryminacji w obszarze wynagrodzenia i doradzanie im;
- udostępnianie niezależnych sondaży na temat różnicy w wynagrodzeniach;
- publikowanie niezależnych sprawozdań i wydawanie zaleceń na temat wszystkich problemów związanych z dyskryminacją (bezpośrednią i pośrednią) w zakresie wynagrodzenia;
- wnoszenie do sądu spraw o dyskryminację w zakresie wynagrodzenia;
- przeprowadzanie specjalnych szkoleń przeznaczonych dla partnerów społecznych, a także adwokatów, sędziów i rzeczników praw obywatelskich, opartych na szeregu narzędzi analitycznych i ukierunkowanych działaniach, przydatnych zarówno na etapie sporządzania umów, jak i przy weryfikacji prawidłowego wdrażania przepisów i polityki w zakresie różnic w wynagrodzeniach.

Zalecenie 5: DIALOG SPOŁECZNY

Konieczne jest prowadzenie dalszego nadzoru układów zbiorowych, stosowanych skali płac i systemów klasyfikacji stanowisk, głównie w zakresie traktowania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin i pracowników o innych nietypowych formach zatrudnienia lub korzystających z dodatków/premii łącznie ze świadczeniami niepieniężnymi (częściej udzielanych mężczyznom niż kobietom). Nadzór ten nie powinien dotyczyć wyłącznie podstawowych warunków pracy, ale też drugorzędnych warunków pracy oraz systemów zabezpieczeń społecznych dla pracowników (urlopy, systemy emerytalne, samochody służbowe, opieka nad dziećmi, elastyczne godziny pracy itp.). Respektując prawo krajowe, układy zbiorowe lub praktykę, państwa członkowskie powinny zachęcać partnerów społecznych do wprowadzania neutralnych płciowo systemów klasyfikacji stanowisk, co umożliwi zarówno pracodawcom jak i zatrudnionym zidentyfikowanie przypadków ewentualnego dyskryminowania w zakresie wynagrodzenia w oparciu o wypaczoną definicję skali płacy.

Zalecenie 6: ZAPOBIEGANIE DYSKRYMINACJI

26 dyrektywy 2006/54/WE, dotyczącej zapobieganiu dyskryminacji, należy dodać szczególne postanowienia odnoszące się do zapobiegania dyskryminacji w zakresie płac, aby państwa członkowskie wraz z partnerami społecznymi i organami ds. równości szans określiły:

- specjalne działania w zakresie kształcenia i klasyfikacji stanowisk w powiązaniu ze szkoleniem zawodowym, mające na celu zniesienie dyskryminacji w procesie kształcenia, klasyfikacji zawodów i ekonomicznej oceny umiejętności i zapobieżenie jej na przyszłość,

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- szczególne działania mające na celu pogodzenie działalności zawodowej z życiem rodzinnym i prywatnym, mianowicie poprzez usługi opieki nad dziećmi i usługi zdrowotne, elastyczność organizacji i godzin pracy, system urlopów macierzyńskich i ojcowskich, oraz system urlopów wychowawczych i rodzinnych ze szczególnym uwzględnieniem urlopu ojcowskiego i jego ochrony oraz płatnych urlopów wychowawczych dla obojga rodziców,
- konkretne i pozytywne działania (zgodnie z art. 141 ust. 4 Traktatu WE) na rzecz zniesienia różnic w wynagrodzeniach i segregacji płciowej, realizowane przez partnerów społecznych i organy ds. równości szans, na różnych poziomach, zarówno umownych, jak i sektorowych, takie jak: promowanie porozumień w zakresie wynagrodzeń mających na celu niwelowanie GPG, badania na temat równego traktowania w zakresie płac, ustanowienie celów ilościowych i jakościowych oraz analizy porównawczej, wymiana najlepszych praktyk,
- włączenie do umów publicznych klauzuli dotyczącej poszanowania równości płci i równości wynagrodzeń;

Zalecenie 7: UWZGLĘDNIANIE KWESTII PŁCI

Należy lepiej uwzględnić kwestię płci poprzez umieszczenie w art. 29 dyrektywy 2006/54/WE dokładnych wskazań skierowanych do państw członkowskich, dotyczących zasady równego traktowania w zakresie płac i mających na celu zniesienie różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn. Komisja Europejska powinna przygotować się do zapewnienia państwom członkowskim i zainteresowanym podmiotom wsparcia w zakresie konkretnych środków służących usunięciu różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn poprzez:

- wprowadzenie systemów sprawozdawczości służących ocenie różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn,
- utworzenie bazy danych dotyczących zmian w systemach klasyfikacji stanowisk i organizacji pracy,
- gromadzenie i rozpowszechnianie wyników uzyskanych w zakresie reformy organizacji pracy,
- określenie szczegółowych wytycznych dotyczących kontroli różnic w wynagrodzeniach w ramach układów zbiorowych oraz umieszczenie tych danych na ogólnodostępnej stronie internetowej, przetłumaczonej na różne języki,
- rozpowszechnianie informacji i przewodników na temat praktycznych narzędzi (zwłaszcza dla MŚP), umożliwiających zniesienie różnic w wynagrodzeniach, między innymi w ramach krajowych lub sektorowych układów zbiorowych.

Zalecenie 8: SANKCJE

8.1. Z różnych przyczyn prawodawstwo w tym obszarze jest ewidentnie mniej skuteczne, a zatem mając na uwadze fakt, że sama legislacja nie rozwiąże całego problemu, Komisja i państwa członkowskie powinny wzmocnić istniejące przepisy prawne poprzez wprowadzenie do nich odpowiednich rodzajów sankcji.

8.2. Ważne jest, by państwa członkowskie podejmowały kroki niezbędne do zapewnienia, że naruszenie zasady równego wynagradzania za pracę o jednakowej wartości podlega odpowiednim sankcjom zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

8.3. Przypomina się, że na mocy dyrektywy 2006/54/WE państwa członkowskie są już zobowiązane do zapewnienia zadośćuczynienia lub wypłaty odszkodowań (art. 18), a także ustanowienia sankcji (art. 25), które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. Przepisy te jednak nie wystarczają, aby uniknąć naruszenia zasady równego wynagrodzenia. Dlatego proponuje się dokonanie analizy możliwości ustanowienia, skuteczności i oddziaływania ewentualnych sankcji, takich jak:

- kwota zadośćuczynienia lub odszkodowania, która nie powinna być ograniczona określonym uprzednio górnym pułapem;
- sankcje obejmujące wypłatę odszkodowania osobie pokrzywdzonej;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- kary administracyjne nakładane przez inspektorów pracy lub właściwe organy ds. równości (np. w razie niedopełnienia notyfikacji, obowiązkowego powiadomienia lub niedostępności analizy i oceny statystyk płac z podziałem na płeć (zgodnie z zaleceniem 2);
- wykluczenie z korzystania ze środków pomocy publicznej, dotacji (w tym ze środków UE, którymi gospodarują państwa członkowskie) oraz uczestnictwa w procedurach udzielania zamówień publicznych, jak przewidziano to już w dyrektywach 2004/17/WE ⁽¹⁾ i 2004/18/WE ⁽²⁾ dotyczących procedury przetargowej;
- tożsamość łamiących prawo podawana do wiadomości publicznej.

Zalecenie 9: RACJONALIZACJA EUROPEJSKIEGO PRAWODAWSTWA I POLITYKI

9.1. Jednym z obszarów wymagających pilnego działania jest kwestia niższych płac, związana najwyraźniej z pracą w niepełnym wymiarze godzin. Sprawa ta wymaga dokonania oceny i prawdopodobnie przeglądu dyrektywy 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) — załącznik: Porozumienie ramowe w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin ⁽³⁾, przewidujące równe traktowanie pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin i tych zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, jak i bardziej ukierunkowanych oraz skuteczniejszych środków w ramach zbiorowych układów pracy.

9.2. Konkretny cel zmniejszenia różnic w wynagrodzeniach powinien zostać w trybie pilnym wprowadzony do wytycznych w sprawie zatrudnienia, zwłaszcza w zakresie dostępu do szkolenia zawodowego oraz uznania kwalifikacji i umiejętności kobiet.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

⁽³⁾ Dz.U. L 14 z 20.1.1998, s. 9.

Wspieranie podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii z paliw kopalnych

P6_TA(2008)0545

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wspierania podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii elektrycznej z paliw kopalnych (2008/2140(INI))

(2010/C 16 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. zatytułowany „Wspieranie podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii z paliw kopalnych” (COM(2008)0013) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji na temat oceny skutków (SEC(2008)0047),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (COM(2008)0016) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji na temat oceny skutków (SEC(2008)0052),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, 96/61/WE, dyrektywę 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (COM(2008)0018) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji na temat oceny skutków (SEC(2008)0054),

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2007 r. zatytułowany „Europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE): Droga do niskoemisyjnych technologii przyszłości” (COM(2007)0723) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze służb Komisji na temat mapy technologii (SEC(2007)1510) i mapy zdolności (SEC(2007)1511),
 - uwzględniając Komunikat Komisji z 23 stycznia 2008 r. zatytułowany „20 i 20 do 2020 roku: Szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r., zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
 - uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0418/2008),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszą wiedzą naukowo-techniczną bez masowych inwestycji badawczo-rozwojowych w inne technologie jeszcze przez wiele dziesięcioleci w UE konieczne będzie korzystanie z paliw kopalnych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii,
- B. mając na uwadze, że węgiel jest jedynym paliwem kopalnym dostępnym w UE zdolnym ograniczyć zwiększającą się zależność od importu ropy i gazu z niepewnych państw trzecich, przez co ma strategiczne znaczenie,
- C. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich węgiel ma duże znaczenie w koszyku energetycznym, ale że konieczna jest modernizacja elektrowni węglowych oraz znaczne inwestycje celem zmniejszenia powodowanych przez nie emisji gazów cieplarnianych,
- D. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich dysponuje dużymi zasobami węgla, których dostępność szacuje się na okres sięgający daleko w kolejny wiek,
- E. mając na uwadze, że powszechne stosowanie technologii CCS (wychwytywania i magazynowania węgla) — w elektrowniach i długoterminowo w wysokoemisyjnych sektorach przemysłowych — może pomóc w osiągnięciu ambitnych celów UE w dziedzinie ochrony klimatu, wykraczających poza 2020 r., oraz mając na uwadze, że stosowanie tych technologii uzupełnia wysiłki w dziedzinie efektywności energetycznej po stronie popytu i podaży oraz w zakresie odnawialnych źródeł energii,
- F. mając na uwadze, że w wielu wzrastających gospodarkach na całym świecie wytwarzanie energii jest uzależnione od wykorzystania węgla, a sukces w zakresie ochrony klimatu w tych regionach jest ściśle uzależniony od możliwości wykorzystania węgla przy ograniczeniu emisji,
- G. mając na uwadze, że stosowanie technologii CCS w elektrowniach od 2020 r. będzie możliwe jedynie w takim przypadku, jeżeli za pomocą działań demonstracyjnych uda się uzyskać dalszą niezbędną wiedzę w zakresie techniki, poprawy skuteczności i rentowności oraz zapewnienia poszanowania środowiska naturalnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- H. mając na uwadze, że opóźnienia w procesie tworzenia instalacji demonstracyjnych stawiają pod znakiem zapytania stosowane technologii CCS w elektrowniach, a zatem również osiągnięcie celów ochrony klimatu,
 - I. mając na uwadze, że jak dotąd brak jest odpowiednich ram prawnych, niezbędnych dla stosowania technologii CCS,
 - J. mając na uwadze, że konieczna jest jak najszybsza transpozycja obowiązującego w tej dziedzinie prawodawstwa wspólnotowego do przepisów krajowych lub regionalnych oraz ich uzupełnienie nowymi wnioskami legislacyjnymi, w szczególności pod względem tworzenia infrastruktury transportowej,
 - K. mając na uwadze, że brak przepisów prawnych utrudnia przedsiębiorstwom podejmowanie decyzji inwestycyjnych, a potencjalnym inwestorom działanie na rynkach finansowych,
 - L. mając na uwadze, że należy wesprzeć stworzenie co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych, a na szczeblu unijnym powinny być wybrane takie instalacje demonstracyjne, dzięki którym można będzie uzyskać niezbędną wiedzę odnoszącą się do poszczególnych technologii oraz różnych możliwości transportowania i magazynowania,
1. podkreśla, że celem polityki klimatycznej UE powinna być ogólnosiwiatowa redukcja emisji gazów cieplarnianych;
 2. zwraca uwagę na specjalne sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmiany Klimatu (IPCC) z roku 2005, dotyczące (CCS), który uznał CCS za obiecującą technologię szybkiej redukcji ogólnosiwiatowej emisji gazów cieplarnianych z możliwością doprowadzenia do ograniczenia emisji aż o 55 % do 2100 r.;
 3. dostrzega, że odwołanie się do technologii CCS może przyczynić się do osiągnięcia założonych celów polityki klimatycznej UE po 2020 r.; podkreśla jednakże, że wsparcie dla stosowania technologii CCS uzupełnia wysiłki podejmowane w dziedzinie poprawy wydajności energetycznej i zwiększania wykorzystania energii odnawialnych;
 4. zwraca uwagę na zobowiązanie Rady Europejskiej z dnia 8 i 9 marca 2007 r. dotyczące zachęty do budowy i eksploatacji przed rokiem 2015 nawet 12 elektrowni pokazowych, wykorzystujących w komercyjnej produkcji energii zrównoważone technologie paliw kopalnych;
 5. nalega na konieczność organizowania debat krajowych oraz na włączenie wszystkich ekspertów w tej dziedzinie w podkreślanie znaczenia, jakie ma zademonstrowanie w krótkim czasie zrównoważonej produkcji energii w oparciu o paliwa kopalne;
 6. podkreśla, że dla osiągnięcia pożądanego stosowania technologii CCS w elektrowniach oraz bezpiecznego magazynowania CO₂ po 2020 r. konieczne jest stworzenie co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych w UE; uważa w tym kontekście, że w miarę możliwości działania demonstracyjne technologii CCS powinny być także popierane w innych instalacjach przemysłowych do roku 2020; podkreśla, że działania demonstracyjne procesów CCS w fazach wychwytywania, transportu i magazynowania mają na celu ustalenie, czy technologia CCS może zostać wdrożona bezpiecznie i czy stanowi ona opłacalne rozwiązanie dla problemu zmian klimatycznych;
 7. dostrzega w dalszym rozwoju i stosowaniu technologii CCS szansę zbliżenia się w jednakowym stopniu do celów w zakresie bezpieczeństwa dostaw, ochrony klimatu oraz konkurencyjności;
 8. uważa, że w związku ze znaczeniem, jakie mają paliwa kopalne dla koszyka energetycznego wielu państw na świecie, technologie CCS stosowane w UE, będąc uzupełnieniem wysiłków podejmowanych w dziedzinie poprawy wydajności energetycznej i zwiększania wykorzystania energii odnawialnych, mogą przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw oraz ochrony klimatu;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

9. podkreśla, że należy ustanowić wiążące i restrykcyjne kryteria z myślą o długoterminowym bezpieczeństwie i trwałości składowisk;
10. uważa, że składowanie pod dnem morza mogłoby w razie wypadku zagrażać ekosystemom morskim;
11. uważa środki przedstawione przez Komisję za niewystarczające do zapewnienia pożądanych zachęt do stworzenia co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych do 2015 r.;
12. zachęca Komisję do dokonania dokładnej oceny kosztów każdej z 12 instalacji demonstracyjnych oraz do ustalenia udziału sektora prywatnego i sektora publicznego w ich finansowaniu;
13. uważa, że dla zagwarantowania opracowania 12 instalacji demonstracyjnych konieczne jest bezpośrednie zaangażowanie finansowe;
14. zwraca uwagę, że brak ram prawnych, w szczególności na szczeblu krajowym i regionalnym, oraz niepewność w zakresie przyszłych cen uprawnień w handlu emisjami znacznie utrudnia podejmowanie decyzji inwestycyjnych oraz zapewnienie finansowania na rynku finansowym dla instalacji demonstracyjnych;
15. uważa, że dzięki zapewnieniu środków finansowych możliwe jest wyeliminowanie opóźnienia między potencjalnymi możliwościami wsparcia pochodzącymi z handlu emisjami po 2013 r. a niezbędnym etapem planowania i realizacji instalacji demonstracyjnych;
16. proponuje w tym kontekście, aby środki pochodzące z finansowego instrumentu podziału ryzyka, zablokowane po przyjęciu siódmego ramowego programu badań aż do oceny okresowej, wykorzystać na instalacje demonstracyjne w zakresie CCS, szybko zapewniając środki wspierające, a o ile to możliwe, uzupełnić je zgodnie z propozycją Komisji we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym o dalsze środki finansowe;
17. uważa ponadto, że w odniesieniu do unijnego systemu handlu emisjami (ETS) pożądane byłoby zwiększenie zachęt do produkcji z wykorzystaniem technologii CCS poprzez przyznanie w ramach ETS uprawnień do przewidzianej produkcji w oparciu o technologie CCS, zwiększając je od 2013 roku o co najmniej 25 %; jest jednak zdania, że uprawnienia takie powinny być przyznane przynajmniej dwa lata przed budową, żeby mogły być wprowadzone do handlu; jest zdania, że jako alternatywę powinno się założyć przeznaczenie uprawnień w handlu emisjami o wartości 500 mln na wsparcie dla projektów w obrębie UE; zachęca ponadto państwa członkowskie do wykorzystywania środków pochodzących ze sprzedaży uprawnień do emisji w ramach ETS na wspieranie technologii CCS i niezbędnej infrastruktury;
18. uważa za absolutnie konieczne, aby co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych, dla których przewidziane jest udzielenie wsparcia, obejmowało możliwe kombinacje trzech technologii CCS, różnych surowców energetycznych oraz zróżnicowanych sposobów magazynowania oraz aby ich lokalizacja odzwierciedlała maksymalne zróżnicowanie geograficzne w obrębie UE;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

19. zdecydowanie zaleca, aby planowane elektrownie o przewidywanej minimalnej mocy 180 MW zostały włączone do selekcji;
 20. uważa, że konieczne jest stworzenie na szczeblu krajowym i regionalnym niezbędnych podstaw dla procedur udzielania zezwoleń na transport i magazynowanie;
 21. uważa zaangażowanie europejskie za konieczne również w zakresie ułatwiania rozwoju niezbędnej infrastruktury transportowej i zauważa w tym zakresie, że procedury zatwierdzania w odniesieniu do innej infrastruktury transportowej w poszczególnych państwach członkowskich mogą trwać wiele lat; w związku z tym podkreśla znaczenie skrócenia takich procedur w celu zagwarantowania budowy do 2020 r.;
 22. widzi możliwość wykorzystania środków z funduszy strukturalnych w instalacjach demonstracyjnych w zakresie CCS jedynie w takich przypadkach, kiedy poszczególne regiony nie wykorzystały ich jeszcze w żadnych innych projektach długoterminowych lub nie złożyły wniosków w tej sprawie i podkreśla, że w przypadku konieczności dokonania wyboru między wykorzystaniem środków na zwiększenie spójności gospodarczej i społecznej a na działania służące ochronie klimatu poziom akceptacji działań służących ochronie klimatu zmniejszy się;
 23. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Specjalne sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w następstwie projektu zalecenia dla Rady Unii Europejskiej dotyczącego skargi 1487/2005/GG

P6_TA(2008)0555

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego w następstwie projektu zalecenia dla Rady Unii Europejskiej dotyczącego skargi 1487/2005/GG (2008/2072(INI))

(2010/C 16 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając specjalne sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając art. 195 ust. 1 akapit drugi Traktatu WE,
- uwzględniając decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 7,
- uwzględniając badania Komisji na temat upowszechniania języków w Unii Europejskiej, opublikowane w specjalnych wydaniach Eurobarometru nr 237 i 243,
- uwzględniając art. 3 ust. 5 statutu Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z którym rzecznik w miarę możliwości poszukuje wspólnie z zainteresowaną instytucją rozwiązania pozwalającego na wyeliminowanie niewłaściwego administrowania i na pozytywne rozstrzygnięcie skargi,
- uwzględniając art. 195 ust. 2 zdanie pierwsze Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A6-0395/2008),
- A. mając na uwadze, że poprawa przejrzystości, propagowanie wielojęzyczności i opinii publicznej dokładnych informacji są celami o najwyższym priorytecie dla UE i jej instytucji,
- B. mając na uwadze, że łatwy dostęp do informacji dla jak największej liczby obywateli UE jest istotnym warunkiem i podstawowym elementem ogólnych zasad legitymizacji demokratycznej i przejrzystości,
- C. mając na uwadze chęć zapewnienia jak największej liczbie obywateli bezpośredniego dostępu do informacji o działalności organów UE we wszystkich ich formacjach,
- D. mając na uwadze, że zamiar ten wiąże się z wyzwaniem logistycznym, jakim jest duża liczba języków urzędowych w UE,
- E. mając na uwadze, że Internet stanowi coraz ważniejszy środek pozyskiwania informacji, wobec czego również Unia Europejska musi zeń korzystać w swoich działaniach na rzecz przejrzystości i dostępności informacji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 4.5.1994, s. 15.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

1. popiera wnioski Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z którymi:
 - a) Rada, jak każda instytucja UE, bierze w pierwszej instancji odpowiedzialność za strony internetowe swojej prezydencji oraz ich poszczególne wersje językowe;
 - b) rozpowszechniony na tych stronach sposób prezentacji informacji nie może być w zupełnym oderwaniu od jednolitego stylu, jakim posługują się instytucje i ich formacje,
 - c) informacje zamieszczane na tych stronach internetowych powinny być w idealnym przypadku dostępne we właściwym czasie we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty,
 - d) jeśli liczba języków ma być ograniczona wybór języka powinien opierać się na obiektywnych, rozsądnych, przejrzystych i praktycznych kryteriach,
 - e) odmowa merytorycznego rozpatrzenia przez Radę wniosku przedłożonego przez składającego skargę stanowi nadużycie;
2. w związku z tym ze zdziwieniem przyjmuje do wiadomości, że Rada nie czuje się upoważniona do zajęcia się tą kwestią, mimo że dotyczy ona wszystkich państw członkowskich, a Rada mogłaby wydać zalecenia dla wszystkich przyszłych prezydencji;
3. ubolewa, że Rada — w przeciwieństwie do innych instytucji, takich jak Komisja i Parlament, które znacznie zwiększyły ilość języków komunikacji z obywatelami — do tej pory zgoła unikała merytorycznego rozpatrzenia kwestii oferty językowej, w jakiej dostępne są informacje na stronach internetowych prezydencji;
4. zachęca Radę aby niezależnie od kwestii odpowiedzialności lub kompetencji w zakresie kształtu stron internetowych swojej prezydencji szczegółowo przyjrzała się kwestii rozszerzenia oferty językowej, w jakiej dostępne są zamieszczane na nich treści w celu zagwarantowania łatwego i bezpośredniego dostępu do informacji na temat jej działalności jak największej liczbie obywateli UE; wzywa Radę do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu wyników tych rozważań;
5. podkreśla, że podstawą ograniczenia oferty językowej, co może okazać się niezbędne, muszą być obiektywne i należycie uzasadnione kryteria i fakt ten należy podać do publicznej wiadomości, a uprzywilejowany może być jedynie język trwającej właśnie prezydencji;
6. popiera zalecenie Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Rady, aby rozpatrzyć wniosek składającego skargę dotyczący publikowania strony internetowej prezydencji Rady również w języku niemieckim;
7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w przeciwieństwie do dotychczasowej praktyki stosowanej przez prezydencję, zgodnie z którą strony internetowe były dostępne wyłącznie w wersji angielskiej, francuskiej oraz w języku kraju pełniącego prezydencję, prezydencja francuska publikuje swe oficjalne komunikaty w Internecie w najbardziej rozpowszechnionych językach urzędowych Unii Europejskiej (po angielsku, niemiecku, francusku, włosku i hiszpańsku);
8. zwraca się do wszystkich przyszłych prezydencji Rady, oczekując, że będą one redagować swoje strony internetowe w możliwie wielu językach, a w razie konieczności ograniczenia ich liczby będą stosować zasadę kolejności w oparciu o stopień rozpowszechnienia najważniejszych języków urzędowych;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Przyszłość systemów zabezpieczenia społecznego i emerytur

P6_TA(2008)0556

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie przyszłości systemów zabezpieczenia społecznego oraz emerytur i rent: ich finansowania oraz tendencji do indywidualizacji (2007/2290(INI))

(2010/C 16 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. w sprawie długoterminowej stabilności finansów publicznych w UE (COM(2006)0574),
- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 99 i 141,
- uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, a w szczególności orzeczenie wydane dnia 17 maja 1990 r. w sprawie *Douglas Harvey Barber* przeciwko *Guardian Royal Exchange Assurance Group* ⁽¹⁾,
- uwzględniając prawnie wiążącą konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjętą w 1979 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych, w szczególności art. 11 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 11 ust. 2 lit. c),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2006 r. zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn, 2006-2010” (COM(2006)0092),
- uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 13 i 14 marca 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 października 2007 r. zatytułowany „Modernizacja ochrony socjalnej na rzecz większej sprawiedliwości społecznej i spójności gospodarczej: dalsze propagowanie aktywnej integracji osób najbardziej oddalonych od rynku pracy” (COM(2007)0620),
- uwzględniając konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z 1952 r. o minimalnych standardach zabezpieczenia społecznego,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 11 kwietnia 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 8 oraz związanych z nim przepisów dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, odnoszący się do dodatkowych systemów emerytalnych, istniejących odrębnie od krajowych ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego (SEC(2008)0475),
- uwzględniając zalecenia europejskich partnerów społecznych zawarte w sprawozdaniu z dnia 18 października 2007 r., zatytułowanym „Główne wyzwania, przed jakimi stoją europejskie rynki pracy: wspólna analiza europejskich partnerów społecznych”,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Modernizacja prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku” (COM(2006)0708) i rezolucję Parlamentu w tej sprawie z dnia 11 lipca 2007 r. ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Sprawa C-262/88, ETS [1990], s. I-1889.

⁽²⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 401.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 lutego 2007 r., zatytułowany „Ocena realiów społecznych — Sprawozdanie okresowe na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2007 r.” (COM(2007)0063) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie oceny realiów społecznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r., zatytułowany „Promowanie solidarności między pokoleniami” (COM(2007)0244) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także opinie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0409/2008),

A. mając na uwadze, że system zabezpieczenia społecznego:

- jest ustanawiany, regulowany, zarządzany i (zwykle w części) finansowany przez państwo, a także przez obywateli za pośrednictwem podatków lub składek płaconych przez ubezpieczonych, przy czym państwo odpowiada publicznie za realizację potrzeb swoich obywateli w zakresie zabezpieczenia społecznego,
- charakteryzuje się niezawodnością i zapewnia wszystkim odpowiednią ochronę podstawową,
- opiera się na zasadzie solidarności,
- obejmuje dziewięć obszarów wyżej wymienionej konwencji MOP,
- ma na celu zapewnienie podstawowej ochrony w obszarach zatrudnienia (ubezpieczenie od utraty pracy), dochodu (wypłata emerytur/rent) oraz zdolności do pracy zarobkowej (ubezpieczenie zdrowotne),

B. mając na uwadze, że oczekuje się, iż do 2025 r. liczba mieszkańców Unii Europejskiej ogółem nieznacznie wzrośnie, a po 2025 r. będzie nieznacznie spadać, osiągając w 2050 r. nieznacznie niższy poziom przy znacznie wyższej średniej wieku,

C. mając na uwadze, że jeżeli imigracja utrzyma się na obecnym poziomie, liczba osób czynnych zawodowo spadnie w latach 2005-2050 z 227 milionów do 183 milionów, stopa zatrudnienia wzrośnie w 2020 r. do 70 %, przede wszystkim ze względu na wzrost aktywności zawodowej kobiet, liczba zatrudnionych ogółem wzrośnie do 2017 r. o 20 milionów, ale następnie spadnie do 2050 r. o 30 milionów, a przewidywany stosunek osób powyżej 65 roku życia do osób w wieku produkcyjnym wzrośnie z 1:4 w 2005 r. do 1:2 w 2050 r.,

D. mając na uwadze, że w ramach powszechnego podwyższania wieku emerytalnego w związku z ogólną tendencją wydłużania się średniej długości życia w niedostatecznym stopniu uwzględnia się fakt, że istnienie nadal wiele branż, w których średnia długość życia pracowników jest o wiele niższa,

E. mając na uwadze, że partnerzy społeczni w ogóle, a w szczególności w branżach, w których średnia długość życia jest niższa od przeciętnej, ponoszą dużą odpowiedzialność w zakresie rotacji pracowników i mogą udzielić zasadniczego wsparcia w działaniach na rzecz zapewnienia skutecznej polityki kadrowej o świadomym podejściu do kwestii wieku,

F. mając na uwadze, że ze względu na niższy odsetek bezrobotnych wydatki na zasiłki dla bezrobotnych spadną do 2050 r. o około 0,6 punktu procentowego PKB, co stanowi bardzo niewielki spadek i nie zrekompensuje wyższych wydatków w innych dziedzinach,

G. mając na uwadze, że Unia Europejska wydaje na ochronę socjalną 27,2 % PKB (2008 r.), z czego znaczna część (46 %) wydawana jest na świadczenia emerytalno-rentowe,

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 463.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0066.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- H. mając na uwadze, że kwestia zabezpieczenia społecznego nie powinna być traktowana wyłącznie w kategorii stosunku kosztów do zysku, lecz w większym stopniu jako umowa społeczna z towarzyszącymi jej prawami i obowiązkami, które zarówno obywatele, jak i państwo muszą w ten sposób rozumieć i wykonywać, ponadto mając na uwadze, że nie można jednak w żadnym przypadku lekceważyć budżetowego aspektu zabezpieczenia społecznego,
- I. mając na uwadze, że oczekuje się, iż jeżeli realizowana będzie nadal obecna polityka, starzenie się populacji spowoduje w większości państw członkowskich wzrost wydatków publicznych do 2050 r., przede wszystkim na świadczenia emerytalno-rentowe, ochronę zdrowia i opiekę długoterminową, przy czym największy wzrost tych wydatków nastąpi w latach 2020-2040,
- J. mając na uwadze, że cele strategii lizbońskiej w dziedzinie zatrudnienia kobiet, młodych ludzi i osób starszych, a także cele z Barcelony w dziedzinie usług opieki nad dziećmi są niezbędne dla stabilności systemów emerytalnych,
- K. mając na uwadze, że milenijne cele ONZ 2000, a w szczególności cel 3, zakładają równość płci,
- L. mając na uwadze, że generalnie kariery zawodowe kobiet są mniej jednolite i charakteryzują się wolniejszym wzrostem płac, natomiast kariery zawodowe mężczyzn charakteryzuje ciągłość zatrudnienia, a ich zarobki stale rosną, co pociąga za sobą różnicę w składkach na system emerytalny i ryzyko zwiększonego ubóstwa dla kobiet; ryzyko to jest ponadto bardziej długoterminowe zważywszy na większą długość życia kobiet,

Uwagi ogólne

1. w świetle strategii lizbońskiej oraz potrzeby ochrony przed zagrożeniami społecznymi oraz zapewnienia trwałości systemów zabezpieczenia społecznego i systemów emerytalno-rentowych, a także utrzymania głównych założeń europejskich modeli społecznych, wzywa państwa członkowskie do poczynienia większych postępów w zakresie zrównoważenia wydatków socjalnych i aktywacji społecznej, a także do zachęcenia większej liczby osób do podejmowania bezpiecznego zatrudnienia wysokiej jakości, związanego z obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, oraz do pozostawania na takich stanowiskach, wspierania rozwoju, tworzenia miejsc pracy oraz dostępu do zatrudnienia na bazie większej przejrzystości rynku, do modernizacji systemów ochrony socjalnej (na przykład poprzez większe zróżnicowanie formuł świadczeń oraz mechanizmów finansowania) oraz do zwiększenia inwestycji w kapitał ludzki poprzez wspieranie badań, rozwoju i innowacji oraz lepszy system edukacji i kształcenia zawodowego w kontekście uczenia się przez całe życie dla wszystkich;
2. wzywa Komisję do ścisłego nadzorowania reform ubezpieczeń społecznych i systemu emerytalnego w państwach członkowskich, porównując ich dotychczasowy wpływ na zatrudnienie kobiet i skupiając się na pojawiających się najlepszych praktykach, zwłaszcza w zakresie zmniejszania dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie wynagrodzenia i godzenia życia zawodowego z obowiązkami rodzinnymi.
3. podkreśla, że źródła wzrostu gospodarczego zmieniają się w wyniku zmian demograficznych oraz że wzrost wydajności pracy i innowacje technologiczne staną się źródłami wzrostu gospodarczego; uznaje, że utrzymanie wyższego poziomu wydajności wymagać będzie zwiększenia nakładów na badania i rozwój oraz lepsze metody zarządzania, przy czym wysoki priorytet należy nadać synergii między innowacjami technologicznymi i społecznymi;
4. w kontekście zachodzących obecnie trendów demograficznych, gospodarczych i społecznych oraz konieczności zapobiegania konfliktom między pokoleniami i poszczególnymi grupami społecznymi podkreśla znaczenie znalezienia nowych metod podziału kosztów i korzyści w efektywny i sprawiedliwy sposób pomiędzy mniejszą grupę ludności czynnej zawodowo i większą grupę ludności bierniej zawodowo; celem na poziomie europejskim i krajowym powinno być utrzymanie równowagi między opłacalnością ekonomiczną systemów zabezpieczenia społecznego i systemów emerytalno-rentowych a ochroną przed zagrożeniami społecznymi;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

5. przypomina swoje stanowisko, że w celu wspierania opłacalnego ekonomicznie systemu ochrony społecznej europejskie prawo pracy powinno uznać umowę o pracę na czas nieokreślony za klasyczną formę zatrudnienia, w ramach której zapewnia się odpowiednią ochronę socjalną i ochronę zdrowia oraz gwarantuje się przestrzeganie praw podstawowych; uznaje jednak, że należy również chronić prawa osób pracujących w oparciu o inne modele zatrudnienia, w tym prawo do emerytury lub renty pozwalającej na godne życie;

6. przypomina, że istotą europejskich modeli społecznych jest zasada solidarności między pokoleniami i grupami społecznymi i że są one finansowane przede wszystkim z wpływów związanych z pracą, takich jak składki pracowników i pracodawców czy podatki od pracy; niemniej jednak zwraca uwagę, że starzenie się populacji będzie wywierać znaczną presję na pracowników czynnych zawodowo, a rozwiązanie kwestii zmian demograficznych powinno stanowić priorytet polityczny; podkreśla, że w przeciwnym razie zmiany demokratyczne mogą osłabić zasadę solidarności, a co za tym idzie europejskie modele społeczne; podkreśla zatem zasadnicze znaczenie wzmocnienia zasady solidarności, w tym sprawiedliwej rekompensaty finansowej;

7. przypomina, że na mocy artykułu 141 traktatu WE, mogą zostać podjęte pozytywne działania mające na celu osiągnięcie równości płac oraz że orzecznictwo wspólnotowe traktuje składki na ubezpieczenie społeczne jako element pensji;

8. zwraca uwagę, że na skutek przemian demograficznych do końca 2030 roku stosunek osób czynnych zawodowo do osób nieaktywnych zawodowo będzie wynosił prawdopodobnie 2:1; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zaproponowania środków w celu zapewnienia, że opiekunowie, z których wielu musi wycofać się z rynku pracy ze względu na obowiązki związane z opieką, nie ucierpią z powodu niepewności renty lub emerytury;

9. przypomina, że trend ku indywidualizacji przyczynia się do modernizacji drugiego i trzeciego filara, nie zagrażając pierwszemu filarowi systemów zabezpieczenia społecznego, aby umożliwić obywatelom, a szczególnie kobietom i innym grupom podatnym na zagrożenia, większy wybór, a co za tym idzie większą niezależność i możliwość stworzenia własnych dodatkowych uprawnień emerytalno-rentowych;

10. wzywa Komisję do przeprowadzenia bardziej szczegółowych badań i prac dotyczących wpływu indywidualizacji uprawnień socjalnych na równe traktowanie kobiet i mężczyzn;

11. uważa, że równość mężczyzn i kobiet musi znaleźć się wśród celów reform systemów zabezpieczenia społecznego i systemu emerytalnego, podkreślając jednocześnie, że nierówności w tym zakresie mają przede wszystkim charakter pośredni, wynikający z utrzymujących się nierówności na rynku pracy w odniesieniu do płac i perspektyw kariery oraz nierównego podziału obowiązków rodzinnych i domowych; zmiana tej sytuacji jest zatem możliwa jedynie za pomocą bardziej kompleksowych środków;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do większego uświadomienia (młodym) dorosłym znaczenia wczesnego zyskania uprawnień emerytalno-rentowych;

Ludność czynna zawodowo

13. uważa, że jeżeli utrzyma się obecna sytuacja, spadek liczby osób czynnych zawodowo doprowadzi do spadku liczby przepracowanych godzin ogółem; uważa, że aby odwrócić tę tendencję, należy podjąć kroki w celu zmniejszenia stopy bezrobocia i zwiększenia zatrudnienia (w połączeniu ze szkoleniami i przekwalifikowaniem), w tym w odniesieniu do osób posiadających duży potencjał w zakresie pracy, takich jak osoby niepełnosprawne, kobiety i ludzie starsi; podkreśla potrzebę umożliwienia elastycznego przejścia na emeryturę na zasadzie dobrowolności, zmiany organizacji pracy oraz inteligentnego wykorzystania nowych technologii; podkreśla, że konieczna jest również poprawa usług wspierających oraz usług związanych z opieką nad dziećmi i innymi członkami rodziny, aby zmniejszyć liczbę osób pracujących dobrowolnie w ograniczonym wymiarze czasu;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

14. przypomina, że wyższe stopy zatrudnienia są w znacznej mierze zależne od potrzeby zapewnienia aktywności wszystkich grup — w szczególności tych wykluczonych z rynku pracy; dlatego podkreśla potrzebę zwalczania dyskryminacji na rynku pracy oraz oferowania pracy osobom nieaktywnym zawodowo; ponadto podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiednich warunków, aby ułatwić zatrudnienie osób niepełnosprawnych oraz osób z poważnymi problemami zdrowotnymi oraz aby zapewnić osobom niepełnosprawnym oraz osobom chorym psychicznie dostęp do zatrudnienia;

15. w związku z tym podkreśla konieczność aktywnej polityki na rzecz zatrudnienia kobiet, młodych ludzi i osób starszych, aby właściwie wykorzystać siłę roboczą i przedsiębiorczość oraz m.in. zapewnić, żeby składki na systemy emerytalne dawały prawo do należytej emerytury;

16. podkreśla potrzebę rozważenia na szczeblu krajowym kwestii podniesienia ustawowego wieku emerytalnego; uważa, że niezależnie od różnego w państwach członkowskich ustawowego wieku emerytalnego konieczne jest zachęcanie pracowników do dobrowolnego pozostawania czynnymi zawodowo, jeżeli pozwalają na to warunki, do czasu osiągnięcia tego wieku lub dłużej;

17. wzywa partnerów społecznych, aby m.in. w oparciu o doświadczenia zdobyte w różnych sektorach wy-negocjowali indywidualne środki sektorowe w odniesieniu do odchodzenia starszych pracowników, a w szczególności do polityki kadrowej o świadomym podejściu do kwestii wieku;

18. zwraca się do państw członkowskich, aby stworzyły zachęty finansowe i socjalne, które zwiększą zainteresowanie pracowników dobrowolnym kontynuowaniem pracy również po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego;

19. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia aktywnej polityki na rzecz opracowania lepszych warunków w odniesieniu do niebezpiecznych warunków pracy, by zmniejszyć ryzyko w określonych zawodach i uniknąć wcześniejszego przechodzenia na emeryturę lub rentę znacznego procenta wykwalifikowanych pracowników;

20. przypomina, że każda proaktywna polityka imigracji zarobkowej, adresowana przede wszystkim do potencjalnych imigrantów w wieku produkcyjnym i oferująca szybką ścieżkę imigracyjną wysoko wykwalifikowanym kandydatom powinna być uzupełniana lepszą integracją zawodową i społeczną imigrantów; podkreśla, że wzmożone wysiłki mające na celu zwiększenie imigracji mogą doprowadzić do drenażu mózgów w krajach pochodzenia, co może wywrzeć negatywny wpływ na rozwój gospodarczy i społeczny tych krajów oraz wywołać nową falę niekontrolowanej migracji;

21. zdaje sobie sprawę, że marnowanie potencjału intelektualnego może również okazać się problemem zarówno dla gospodarki ogółem, jak i dla poszczególnych osób, jeżeli wykwalifikowani migrujący pracownicy będą zatrudniani w celu zapewnienia wolnych miejsc pracy wymagających mniejszych kwalifikacji; zwraca uwagę, że pracownicy migrujący muszą mieć prawo do odnoszenia korzyści ze swoich składek do systemów emerytalnych;

22. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich kroków w celu zapewnienia, że obywatele Unii pracujący i mieszkający w innym państwie członkowskim nie utracą części lub całości swoich praw w zakresie ubezpieczenia społecznego;

23. uważa, że nie ma pewności co do długofalowego wpływu imigracji na proces starzenia się ludności, ponieważ jest to uzależnione od przebiegu napływu imigrantów, łączenia rodzin oraz wskaźnika urodzeń wśród migrantów; uważa, że imigranci mogą przyczynić się do większego zrównoważenia systemów zabezpieczeń społecznych, jeżeli będą pracowali legalnie i w ten sposób wnosili wkład w ich finansowanie;

Emerytury i renty

24. zwraca uwagę na istnienie dyskryminacji wobec grup słabszych pod kątem dostępu do rynku pracy i warunków zatrudnienia; w szczególności dotyczy to osób wykonujących pracę niewymagającą obowiązkowych składek na zabezpieczenie społeczne, co prowadzi do niższych wskaźników zatrudnienia i niższych wynagrodzeń, a zatem mniejszych możliwości gromadzenia przez te grupy środków na emerytury w odpowiedniej wysokości; podkreśla potrzebę zapewnienia równych możliwości zatrudnienia dla wszystkich, co zagwarantuje wyższe wskaźniki zatrudnienia, równą płacę i odpowiednie uprawnienia emerytalne;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

25. uznaje fakt, że publiczne systemy emerytalno-rentowe wzmacniają solidarność społeczną i leżą w kompetencjach państw członkowskich, a ochrona tych systemów powinna stanowić priorytet polityczny; uważa, że większe wykorzystanie alternatyw do emerytur państwowych, takich jak systemów uzupełniających, może stanowić korzystne rozwiązanie; zwraca uwagę, że prywatne systemy emerytalno-rentowe mogą obejmować pracownicze programy emerytalne finansowane przez pracodawców lub inne zrzeszenia i stowarzyszenia oraz programy indywidualne oparte na oszczędzaniu; podkreśla, że istnienie prywatnych systemów emerytalno-rentowych zwiększyłoby potrzebę odpowiedniego uregulowania prywatnych funduszy emerytalnych, możliwości przenoszenia takich emerytur oraz propagowania i ciągłego unowocześniania (w tym większej elastyczności) tych alternatyw; w tym kontekście uważa, że w przypadku zastąpienia publicznego systemu emerytalno-rentowego systemem prywatnym należy liczyć się z ryzykiem, że kobiety objęte istniejącym publicznym systemem emerytalno-rentowym mogą stracić ochronę ubezpieczeniową, twierdzi jednak, że ryzyko to można ograniczyć poprzez uwzględnienie przy uprawnieniach emerytalnych urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego i przerw w pracy z przyczyn osobistych;

26. wzywa państwa członkowskie, aby poważnie wzięły pod uwagę konieczność zmiany tradycyjnych systemów emerytalno-rentowych opartych na systematycznej ocenie ryzyka i założeniu standardowego przebiegu życia oraz dostosowały system zabezpieczenia społecznego do reform systemu emerytalnego, zważywszy, że następuje błyskawiczna zmiana zakładanego standardowego przebiegu życia oraz coraz powszechniej występują biografie charakteryzujące się brakiem spójności; uważa, że może to prowadzić do powstania nowego zagrożenia społecznego polegającego na wzroście nieprzewidywalności w przypadku wielu osób, a szczególnie członków słabszych grup, takich jak imigranci, pracownicy o niskich kwalifikacjach, osoby samotnie wychowujące dzieci oraz osoby pełniące wszelkie inne obowiązki wynikające z opieki; podkreśla, że może to prowadzić do wczesnego opuszczenia rynku pracy lub ograniczonego uczestnictwa w nim; zwraca uwagę, że przekształcenie systemów emerytalno-rentowych jest poza tym konieczne w celu urzeczywistnienia elastycznego rynku pracy;

27. zauważa, że trwały system rent i emerytur wymaga dostosowania do wyzwań demograficznych i ekonomicznych i podkreśla, że struktura trójfilarowa — pod warunkiem jej szerokiej dostępności — stanowi zrównoważone rozwiązanie; sugeruje, by ustawowe świadczenia emerytalne (pierwszy filar) zostały wsparte finansowanymi kolektywnie pracowniczymi programami emerytalnymi (drugi filar) oraz dodatkowymi indywidualnymi produktami trzeciego filaru; podkreśla wartość programów emerytalnych, które łączą zasadę solidarności z nierzadko wysokimi zyskami wynikającymi z obszernych, długoterminowych, ostrożnych, a zarazem rentownych strategii inwestowania; zachęca Komisję do rozpoczęcia prac nad przygotowaniem odpowiednich i realistycznych ram regulacji i nadzoru ogólnoeuropejskich produktów emerytalnych i rentowych; podkreśla, że wewnętrzny rynek pracowniczych programów emerytalnych i programów trzeciego filaru umożliwiłby obywatelom korzystanie z pracowniczych systemów emerytalnych pozwalających na przenoszenie uprawnień emerytalnych, stymulowałby konkurencyjność i obniżał koszty oszczędzania z myślą o przejściu na emeryturę;

28. zauważa, że opieką nad dziećmi, osobami starszymi, chorymi lub niepełnosprawnymi zajmują się przede wszystkim kobiety, dobrowolnie lub mimowolnie ze względu na presję kulturową i normy społeczne, lub też ze względu na niską jakość lub brak żłobków i przedszkoli oraz innych zakładów opieki długoterminowej, i że w związku z tym mają więcej przerw w życiu zawodowym; zwraca uwagę na potrzebę zrekompensovania kobietom i opiekunom tej sytuacji oraz zapewnienia im możliwości dokonywania rzeczowych wyborów zarówno w kwestii posiadania dzieci, jak i kwestii sprawowania opieki, bez obawy, że wywoła to ujemne skutki finansowe lub wywrze negatywny wpływ na przebieg ich kariery zawodowej; z zadowoleniem przyjmuje działania państw członkowskich mające na celu zapobieżenie takiej sytuacji oraz wyrównanie wspomnianych niedogodności, na przykład poprzez włączenie opieki nad dziećmi i członkami rodziny do ustawowego ubezpieczenia emerytalnego;

29. wzywa państwa członkowskie, partnerów społecznych i przedstawicieli organizacji kobiecych do dalszego zwracania szczególnej uwagi na możliwe i faktyczne skutki reform systemów emerytalnych w zakresie równości mężczyzn i kobiet oraz do zagwarantowania podjęcia w niezbędnych przypadkach działań naprawczych w celu zapewnienia tej równości;

30. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o pilne podjęcie działań w celu zakazania bezpośredniej dyskryminacji w pracowniczych programach emerytalnych, w tym praktyki opierania wysokości płatności i składek na aktuarialnych czynnikach związanych z płcią;

31. przypomina swoją rezolucję z dnia 21 lutego 1997 r. w sprawie sytuacji współpracujących współmałżonków pracowników samozatrudnionych ⁽¹⁾, w której domagano się między innymi zapewnienia obowiązku objęcia współpracującego współmałżonka indywidualnym ubezpieczeniem emerytalnym;

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 17.3.1997, s. 186.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

32. przypomina swoją rezolucję z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie sytuacji kobiet na obszarach wiejskich w UE ⁽¹⁾, wzywając ponownie Komisję do przedstawienia do końca 2008 r. wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa ⁽²⁾, przewidującej niezależne uprawnienia socjalnie i emerytalne dla kobiet pracujących w gospodarstwach rolnych;

33. przypomina swoją rezolucję z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie polityki w zakresie usług finansowych (2005-2010) ⁽³⁾ i podkreśla znaczenie rozwijania przejrzystego i elastycznego europejskiego rynku zabezpieczeń społecznych i emerytalno — rentowych poprzez ograniczenie przeszkód i utrudnień podatkowych w zakresie transferu uprawnień do rent i emerytur z jednego państwa członkowskiego do drugiego; uważa, że stworzenie jednolitego rynku rent i emerytur wymaga europejskich ram regulacji produktów emerytalnych i rentowych;

34. wzywa Komisję do pilnego dokonania przeglądu dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami ⁽⁴⁾, tak by wprowadzić solidny system wypłacalności dostosowany do instytucji pracowniczych programów emerytalnych, w oparciu o opinię Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych oraz szczegółową ocenę wpływu, analizując kwestie dotyczące równych warunków konkurencji poprzez porównanie różnic w obliczaniu należności i leżących u podstaw ich określania założeń; zaznacza, że taki system mógłby opierać się na objęciu programów emerytalnych pewnymi aspektami zmienionego wniosku Komisji z dnia 26 lutego 2008 r. w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej ubezpieczeń na życie w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II) (COM(2008)0119), biorąc pod uwagę specyfikę tych instytucji pracowniczych programów emerytalnych, np. długoterminowy charakter programów emerytalnych, którymi zarządzają, oraz pokrywane rodzaje ryzyka lub gwarancje udzielane przez fundusze emerytalne; uważa, że taki specjalny system wypłacalności wzmocniłby stabilność finansową i zapobiegałby arbitrażowi regulacyjnemu;

35. przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości orzekł przeciwko utrudnianiu stosowania zwolnień z podatków w przypadku transgranicznych składek emerytalnych; podkreśla, że ulgi podatkowe stanowią najlepszą zachętę do długoterminowych oszczędności oraz że może zaistnieć potrzeba dalszej harmonizacji w celu zniesienia wszelkich przeszkód dla transgranicznych składek w programach emerytalnych;

36. zwraca uwagę na obecną tendencję do przechodzenia z programów emerytalnych o określonej kwocie świadczenia w kierunku programów emerytalnych o określonej kwocie składki i wyraża zaniepokojenie spadkiem udziału pracodawców, który ewidentnie towarzyszy temu zjawisku; podkreśla potrzebę zwiększenia udziału i poziomu składek pracowników w istniejących programach emerytalnych, aby zapewnić obywatelom odpowiednie dochody emerytalne oraz zwraca uwagę na potrzebę utrzymania odpowiednich składek płaconych przez pracodawców, szczególnie w przypadku programów emerytalnych o określonej kwocie składki; wyraża niepokój, że przewidywana rewizja międzynarodowych standardów rachunkowości 19 (MSR 19) dotyczących świadczeń pracowniczych, na przykład w przypadku ewentualnego zakazu stosowania tzw. podejścia „korytarza”, mogłaby doprowadzić do znacznych zmian w systemach emerytalno-rentowych, które należy uważnie przeanalizować, mając w szczególności na względzie możliwy negatywny wpływ na zainteresowanie programami emerytalnymi o określonej kwocie świadczenia;

37. zauważa, że dla zapewnienia osobom niepełnosprawnym godnych warunków życia oraz w celu zapobieżenia „pułapce zapomogowej” konieczne jest rekompensowanie dodatkowych kosztów życia związanych z niepełnosprawnością oraz skoordynowanie tego działania z systemami emerytalno-rentowymi i strategiami politycznymi na rzecz integracji społecznej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0094.

⁽²⁾ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 392.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Stabilność finansowa

38. zwraca uwagę na potrzebę utrzymania przez państwa członkowskie odpowiednich poziomów finansowania systemów zabezpieczenia społecznego oraz systemów emerytalno-rentowych, znalezienia przez państwa członkowskie alternatywnych, solidnych baz podatkowych w obliczu wzrostu konkurencji będącego następstwem globalizacji; podkreśla znaczenie zmniejszenia zależności od opodatkowania pracy w celu zwiększenia konkurencyjności gospodarek poszczególnych państw członkowskich i zapewnienia większej liczby zachęt do pracy; zdaje sobie sprawę ze złożoności związanej z przejściem na system oparty bardziej na opodatkowaniu kapitału ze względu na zmniejszenie się bazy podatkowej podatków od kapitału oraz wzrost mobilności kapitału; sugeruje rozważenie przejścia na nowe metody opodatkowania lub wprowadzenie innych rozwiązań alternatywnych, aby zwiększyć stabilność finansową wydatków socjalnych, co zmniejszyłoby obciążenie podatkowe osób o niższych dochodach; utrzymuje, że składki na ubezpieczenie społeczne odprowadzane przez pracodawców stanowią inwestycję, ponieważ ostatecznie przyczyniają się one do wzrostu wydajności produkcji, co jest jednym z przyczyn tego, że państwa o wysokich wydatkach na cele społeczne są również bardziej konkurencyjne;

39. podkreśla, że państwa członkowskie muszą skoncentrować się na średnio- i długoterminowych celach paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz zapewnić równowagę finansów publicznych, aby sprostać rosnącej presji spowodowanej starzeniem się społeczeństwa; zwraca uwagę, że w dniu 5 kwietnia 2008 r. na nieformalnym posiedzeniu Rady ministrów finansów w Brdo uzgodniono, że w odniesieniu do wydatków na cele społeczne należy przenieść akcent z ilości wydatkowanych środków na osiągnięcia i wyniki; zaleca, by Rada zastanowiła się nad wprowadzeniem dalszych ulepszeń do paktu stabilności i wzrostu, dopuszczając na przykład, by inwestycje długoterminowe były rozliczane w dłuższym okresie czasu;

40. podkreśla, że państwa członkowskie powinny prowadzić zrównoważoną politykę finansową, dokonując sprawiedliwego i międzypokoleniowego podziału obciążeń podatkowych pomiędzy pracowników, konsumentów, przedsiębiorstwa i dochody z kapitału;

41. uważa, że regulacja powinna mieć na celu zabezpieczenie wypłacalności oraz ochronę pracowniczych systemów emerytalnych, zwłaszcza na wypadek przejścia lub innych istotnych zmian w stosunkach własnościowych lub w strukturze zarządzania;

42. zaleca, by państwa członkowskie każdego roku w ramach ustawy budżetowej przewidywały fundusz na poczet przyszłych emerytur i rent;

43. zwraca uwagę na potrzebę rozważenia kwestii stopniowego przechodzenia od repartycyjnych do kapitałowych systemów ubezpieczeń społecznych;

Ochrona zdrowia i opieka długoterminowa

44. wyraża przekonanie, że środki służące poprawie zdrowia oznaczają potrzebę inwestycji, które mogą przyczynić się do zmniejszenia kosztów w obliczu starzejącego się społeczeństwa oraz do poprawy sytuacji w zakresie finansów publicznych; podkreśla znaczenie zachowania wartości i zasad stanowiących podstawę wszystkich systemów ochrony zdrowia w Unii Europejskiej, obejmujących powszechną ochronę, solidarność w finansowaniu, równość dostępu i zapewnienie wysokiej jakości opieki zdrowotnej, pomimo konieczności racjonalnego wykorzystywania skromnych środków; podkreśla, że usprawnienie organizacji i świadczenia usług zgodnie z zasadą pomocniczości daje możliwość poprawy zarówno jakości, jak i opłacalności usług opieki zdrowotnej;

45. ze względu na przewidywany wzrost kosztów ochrony zdrowia oraz opieki długoterminowej uważa, że państwa członkowskie powinny ponownie rozważyć swoje zasady finansowania oraz wziąć pod uwagę, że uwzględniając możliwość zmniejszenia się dostępności opieki niezawodowej, związaną z tendencją do zmniejszania się rodzin oraz wzrostu aktywności zawodowej kobiet, wzrost popytu na opiekę długoterminową może być większy, niż jest to przewidywane;

46. zwraca uwagę na konieczność bardzo szczególnego uwzględnienia osób wymagających kosztownej lub długotrwałej opieki zdrowotnej, osób i grup, którym szczególnie trudno jest się zintegrować, takich jak mniejszości etniczne i osoby o niskich dochodach, opieki nad osobami przewlekle chorymi, rozwoju otwartych struktur rehabilitacyjnych, integracji społecznej i wspierania osób upośledzonych fizycznie lub psychicznie czy osób starszych, aby unikać trzymywania ludzi w zakładach i móc wspierać struktury autonomii życiowej;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

47. zauważa, że finansowanie ochrony zdrowia ze środków publicznych przyczynia się do zapewnienia ochrony przed ryzykiem finansowym niezależnie od indywidualnego ryzyka złego stanu zdrowia, wspierając tym samym równość i bezpieczeństwo socjalne, podczas gdy prywatne mechanizmy składkowe nie obejmują podziału ryzyka lub obejmują taki podział jedynie w ograniczonym zakresie i zazwyczaj uzależniają wysokość składek od ryzyka złego stanu zdrowia i zdolności opłacania tych składek, gwarantując jednocześnie trwałość finansowania niezależnie od przemian demograficznych;

48. dostrzega znaczenie finansowania ze środków publicznych dla osiągnięcia celu solidarności, a także znaczne różnice w poziomie publicznego i prywatnego finansowania służby zdrowia w państwach członkowskich; zaleca przeprowadzenie przez Komisję badań w celu określenia stopnia i/lub zakresu finansowania ze środków publicznych, który odpowiada celowi solidarności, zarówno w odniesieniu do systemu jako całości, jak i do określonych obszarów usług;

49. dostrzega rosnącą popularność rynkowych rozwiązań i prywatyzacji w finansowaniu służby zdrowia jako lekarstwa na gwałtowny wzrost cen, nieefektywność oraz problemy związane z jakością opieki, zwłaszcza w nowych państwach członkowskich; zauważa, że coraz wyraźniej widać, iż funkcjonalna prywatyzacja społecznych systemów ubezpieczeń zdrowotnych, ukierunkowanie na zysk i konkurencja między pośrednikami finansowymi z reguły zwiększają koszty zarządzania systemami opieki zdrowotnej, podczas gdy korzyści wynikające z tych działań w postaci obniżenia kosztów, efektywności i dobrej jakości opieki są wątpliwe; zaleca w związku z tym, aby państwa członkowskie, w których funkcjonuje model jednego płatnika, pozostały przy tym modelu;

50. zauważa, że dla systemów ochrony zdrowia finansowanych przede wszystkim ze składek na ubezpieczenie społeczne potrącanych z wynagrodzeń wynikających ze stosunku pracy korzystne może być poszerzenie bazy przychodów o dochody pozapłacowe;

51. zwraca uwagę, że zgodnie z zasadą swobody świadczenia usług oraz prawem ubezpieczonych do wyboru lekarza lub placówki niedopuszczalne jest odmawianie przez państwa członkowskie swoim obywatelom zwrotu kosztów leczenia za granicą, natomiast państwa członkowskie mogą wprowadzić (stałe) zindywidualizowane maksymalne kwoty zwrotu poniesionych kosztów i nie są zobowiązane do zwrotu kosztów leczenia, z którego ich obywatele nie skorzystaliby u siebie w kraju;

52. wzywa państw członkowskich do unikania czysto finansowego podejścia przy przyjmowaniu polityki reform mającej na celu zmianę ram prawnych leżących u podstaw poszczególnych krajowych systemów ochrony zdrowia;

53. wyraża głębokie przekonanie, że każda reforma powinna rozpoczynać się od starannej analizy istniejącego systemu (finansowania) ochrony zdrowia celem ustalenia słabości i kwestii problematycznych w połączeniu ze zrozumieniem czynników towarzyszących mogących sprzyjać lub przeszkadzać w przeprowadzeniu skutecznej reformy; oczekuje, że państwa członkowskie zdają sobie w pełni sprawę z poważnych skutków reform ochrony zdrowia dla funkcjonowania, zdolności i wydajności poszczególnych systemów ochrony zdrowia oraz z zagrożenia, jakie niedostatecznie lub niewłaściwie przygotowane reformy mogą stanowić dla jakości i dostępności usług ochrony zdrowia, stanu zdrowia obywateli, a tym samym dla ich zdolności zatrudnienia;

54. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia całego spektrum funkcji i środków politycznych w obszarze finansowania ochrony zdrowia, zamiast koncentrowania się tylko na mechanizmie składkowym; jest przekonany, że podwyższanie składek związanych z zatrudnieniem lub wkładu własnego pacjenta w koszty leczenia jest złą polityką, która może mieć katastrofalne skutki, ponieważ w niewłaściwy sposób ograniczy ona dostęp osób o niskich dochodach do całej palety usług ochrony zdrowia;

55. jest przekonany, że dostęp obywateli o niskich dochodach do wysokiej jakości usług w zakresie ochrony zdrowia powinien być postrzegany jako oczywisty priorytet, który wiąże się ściśle z europejskimi wartościami solidarności i równych praw oraz stanowi konieczny warunek dla osiągnięcia celów lizbońskich w zakresie pełnego zatrudnienia;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

56. wzywa Komisję do uwzględnienia aspektów związanych z równym prawem wszystkich obywateli Unii Europejskiej do dobrej jakości systemów ochrony zdrowia oraz do włączenia niezbędnych gwarancji chroniących obywateli przed nierównym traktowaniem w kwestiach finansowych do przeglądu wspólnotowego prawodawstwa antydyskryminacyjnego oraz do każdego nowego instrumentu legislacyjnego dotyczącego dostępu do usług w zakresie ochrony zdrowia;

57. zaleca, by państwa członkowskie przyczyniły się do poprawy efektywności i sprawiedliwości swoich systemów opieki zdrowotnej poprzez zmniejszenie liczby puli ryzyka — lub jeszcze lepiej — poprzez stworzenie jednego krajowego organu (poolu), który ułatwi ukierunkowanie strategiczne i koordynację w całym systemie ochrony zdrowia;

*

* *

58. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Zatrudnienia i Komitetowi Ochrony Socjalnej oraz rządów i parlamentom państw członkowskich i państw kandydujących.

Unia Europejska i dane o pasażerach

P6_TA(2008)0561

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wykorzystywania danych dotyczących rezerwacji pasażera (danych PNR) w celu egzekwowania prawa

(2010/C 16 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie Komisji podczas debaty z dnia 21 października 2008 r., w odpowiedzi na pytanie ustne (B6-0476/2008) w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wykorzystywania danych dotyczących rezerwacji pasażera (danych PNR) w celu egzekwowania prawa (COM(2007)0654),
- uwzględniając toczące się w Radzie debaty na szczeblu ministerialnym i szczeblu grup roboczych dotyczące wyżej wspomnianego wniosku,
- uwzględniając opinie sporządzone przez Agencję Praw Podstawowych, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, grupę roboczą art. 29 oraz grupę roboczą ds. policji i wymiaru sprawiedliwości,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje ⁽¹⁾ dotyczące umowy PNR między UE a Stanami Zjednoczonymi ⁽²⁾, umowy PNR między UE a Kanadą ⁽³⁾ i umowy PNR między UE a Australią ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zasady ochrony danych, których instytucje UE i państwa członkowskie są zobowiązane przestrzegać, podano w art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), art. 7 i art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Karta praw podstawowych), art. 286 Traktatu WE, art. 5 Konwencji nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (konwencja 108), a w prawie pochodnym w dyrektywie 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁵⁾ i projekcie decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 381; Dz.U. C 81 E z 31.3.2004, s. 105; Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, s. 665; Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 464; Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 250; Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 349; Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 564; teksty przyjęte 22.10.2008, P6_TA(2008)0512.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 4.8.2007, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 82 z 21.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- B. mając na uwadze, że całe nowe prawodawstwo UE powinno być zgodne z zasadami proporcjonalności i pomocniczości, określonymi w art. 5 Traktatu WE i w Protokole nr 30 do niego,

Aspekty proceduralne

1. uznaje potrzebę ściślejszej współpracy na szczeblu europejskim i międzynarodowym w walce z terroryzmem i poważnymi przestępstwami; przyznaje, że zbieranie i przetwarzanie danych może stanowić przydatne narzędzie do celów egzekwowania prawa;

2. uważa, że organy egzekwowania prawa powinny otrzymać wszelkie narzędzia konieczne dla odpowiedniego wykonywania swoich zadań, w tym dostęp do danych; podkreśla jednak, że ponieważ środki te mają znaczący wpływ na sferę życia osobistego obywateli Unii, ich zasadność jeżeli chodzi o konieczność, proporcjonalność i jednolitość z myślą o osiągnięciu ustalonych celów musi zostać w przekonujący sposób umotywowana, oraz podkreśla, że należy zadbać o zagwarantowanie skutecznej ochrony prywatności i prawnej; wyraża przekonanie, że jest to warunek wstępny dla zapewnienia niezbędnej legitymacji prawnej środka, który obywatele mogą postrzegać jako niestosowną ingerencję w ich prywatność;

3. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że treść i uzasadnienie wniosku Komisji pozostawiły tak wiele luk w kwestii pewności prawnej w odniesieniu do zgodności z EKPC i Kartą Praw Podstawowych, jak również z podstawą prawną, co podniosło kwestie odpowiedniej roli Parlamentu Europejskiego w procedurze legislacyjnej; zaznacza, że analogiczne obawy dotyczące braku pewności prawnej wniosku:

— wyrażono w opiniach sporządzonych przez Agencję Praw Podstawowych, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, grupę roboczą art. 29 i grupę roboczą ds. policji i wymiaru sprawiedliwości;

— wymagają od Rady dokonania solidnego przeglądu ewentualnego zakresu i wpływu przyszłej inicjatywy UE w tej dziedzinie i uwzględnienia znaczącej ilości dodatkowych informacji, w tym wyżej wspomnianych opinii;

4. uważa, że z uwagi na te okoliczności Parlament musi poczekać z formalną opinią na mocy oficjalnej procedury konsultacji do czasu odpowiedniego zajęcia się obawami wyrażonymi w niniejszej rezolucji i dostarczenia minimalnych koniecznych informacji;

5. utrzymuje poważne zastrzeżenia, co do konieczności i wartości dodanej wniosku w sprawie ustanowienia unijnego systemu PNR oraz zawartych w nim gwarancji, pomimo dotychczasowych ustnych lub pisemnych wyjaśnień i uściśleń ze strony Rady i Komisji; zauważa ponadto, że wiele z kwestii poruszonych przez Parlament Europejski, grupę roboczą art. 29 i grupę roboczą ds. policji i wymiaru sprawiedliwości, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz Agencję Praw Podstawowych nie uzyskało zadowalającej odpowiedzi;

6. podziela opinię Agencji Praw Podstawowych, że sama dostępność baz danych handlowych nie uzasadnia automatycznie ich wykorzystywania w celu egzekwowania prawa; poza tym takie same lub nawet lepsze rezultaty można by uzyskać, usprawniając wzajemną pomoc prawną pomiędzy organami ścigania;

7. zachęca Radę, by — jeżeli zamierza dalej analizować tekst Komisji — uwzględniła zalecenia zawarte w niniejszej rezolucji i należycie uzasadniła warunki istnienia nadrzędnej potrzeby społecznej, która uzasadniałaby „konieczność” tej nowej interwencji UE, czego wymaga art. 8 EKPC; uważa, że są to minimalne warunki wprowadzenia unijnego systemu PNR; jest gotów przyczynić się do tych prac i uczestniczyć w nich na wszystkich szczeblach;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

8. ponownie wzywa do wyjaśnienia związku pomiędzy wykorzystywaniem danych PNR a innymi środkami takimi jak dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie zobowiązania przewoźników do przekazywania danych pasażerów ⁽¹⁾, proponowany system wjazd/wyjazd, elektroniczny system zezwoleń na podróż, dane biometryczne w paszportach i wizach, SIS, VIS, rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i krajowe systemy ochrony granic ⁽²⁾; z ubolewaniem zauważa, że wdrażanie niektórych z tych środków jest znacznie opóźnione i uważa, że pełna i systematyczna ocena obowiązujących mechanizmów i narzędzi współpracy w zakresie bezpieczeństwa w ramach UE i Schengen mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa lotniczego, ochronę granic zewnętrznych i walkę z terroryzmem mogłoby pomóc ocenić wartość dodaną proponowanego systemu PNR dla UE;

9. przypomina, że debata na temat odpowiedniej podstawy prawnej wniosku jest nadal otwarta i ponownie zaznacza, że zgodnie z art. 47 traktatu UE środki legislacyjne w ramach współpracy sądowej i policyjnej powinny iść w parze z koniecznymi wspólnotowymi środkami towarzyszącymi, które powinny zostać przyjęte w ramach procedury współdecyzji z Parlamentem Europejskim jeżeli chodzi o wszystkie aspekty związane z pierwszym filarem, w szczególności te określające zakres obowiązków spoczywających na podmiotach gospodarczych ⁽³⁾;

10. przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich już zakwestionował porozumienie w sprawie PNR między UE a USA z powodu złej podstawy prawnej; wzywa zatem Komisję do uważnego sprawdzenia, która podstawa prawna jest odpowiednia;

11. uważa, że z uwagi na skutki wynikające z wniosku dla obywateli i dla porządku prawnego państw członkowskich, przy proponowaniu nowych przepisów należy w pełni uwzględnić parlamenty krajowe w procesie legislacyjnym;

12. podkreśla, że ewentualne przyszłe przepisy ustanawiające unijny system PNR jako nowe ramy dla współpracy policyjnej UE powinny zawierać postanowienia dotyczące okresowej oceny wdrażania, stosowania, użyteczności i naruszeń gwarancji; uważa, że parlamenty krajowe, Europejski Inspektor Ochrony Danych, grupa robocza art. 29 i Agencja Praw Podstawowych powinny zostać zaproszone do udziału zarówno w przeglądzie, jak i w ocenie; jest w związku z tym zdania, że nowe prawodawstwo powinno zawierać klauzulę wygaśnięcia;

13. podkreśla w tym kontekście, że każde państwo członkowskie ponosi początkową odpowiedzialność za gromadzenie danych PNR i ich ochronę; podkreśla, że gwarancje są obowiązkowe przy przekazywaniu, przesyłaniu danych PNR do innych państw członkowskich lub wymianie z nimi tych danych; jest zatem zdania, że dostęp do wymienianych między państwami członkowskimi danych PNR powinien być ściśle ograniczony do tych organów, które mają do czynienia z walką z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną; uważa, że inne agencje egzekwujące prawo mogą uzyskać dostęp pod warunkiem otrzymania zgody sądowej;

Pomocniczość

14. z zaniepokojeniem zauważa, że dotychczas nie dowiedziono w sposób wystarczający potrzeby działania wspólnotowego; w tym kontekście kwestionuje stwierdzenie Komisji, że określonym celem wniosku jest harmonizacja systemów krajowych, w sytuacji gdy tylko kilka państw członkowskich dysponuje systemem wykorzystywania danych PNR w celu egzekwowania prawa lub do innych celów lub planuje stworzenie takiego systemu; uważa zatem, że wniosek Komisji nie harmonizuje systemów krajowych (ponieważ takowe nie istnieją), a jedynie nakłada na wszystkie państwa członkowskie wymóg ustanowienia takiego systemu;

15. zaznacza, że Komisja proponuje system „zdecentralizowany”, przez co europejska wartość dodana jest jeszcze mniej widoczna;

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 355 z 30.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ Zob. zwłaszcza opinię Służby Prawnej Komisji na ten temat i niedawną opinię rzecznika generalnego wydaną w dniu 14 października 2008 r. w sprawie C-301/06 Irlandia przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej, w sprawie dyrektywy 2006/24/WE dotyczącej zatrzymywania danych.

Proporcjonalność

16. przypomina, że zgodnie z art. 8 EKPC i art. 52 Karty Praw Podstawowych tego rodzaju poważna ingerencja w prawo do ochrony danych osobowych musi być zgodna z prawem i uzasadniona nadrzędną potrzebą społeczną, przewidziana prawem i proporcjonalna do celu, który ma być osiągnięty, co w społeczeństwie demokratycznym jest konieczne i naturalne; w tym kontekście wyraża ubolewanie, że cel tego przewidzianego środka na rzecz współpracy policyjnej nie ogranicza się do kwestii takich jak walka z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną;

17. wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że wniosek zasadniczo daje organom ścigania dostęp do wszystkich danych bez konieczności uzyskania nakazu; zauważa, że Komisja nie dowodzi potrzeby nadania organom ścigania nowych uprawnień ani tego, że celu tego nie można osiągnąć przy zastosowaniu mniej daleko idących środków; wyraża krytykę w związku z brakiem informacji na temat tego, w jakim zakresie obecne uprawnienia organów ścigania są niewystarczające oraz kiedy i gdzie organom w sposób oczywisty zabrakło uprawnień wymaganych do danego celu; zwraca się o przeprowadzenie przeglądu poniższych istniejących środków przed dalszymi pracami nad systemem UE PNR;

18. odnotowuje stwierdzenie Komisji, że „Unia mogła ocenić wartość danych PNR i docenić ich potencjał do celów egzekwowania prawa”, ale podkreśla, że jak dotąd nie ma dowodów na poparcie tego stwierdzenia, jako że:

- wszelkie informacje przedstawione jak dotąd przez Stany Zjednoczone są niepotwierdzone, a Stany Zjednoczone nigdy nie dowiodły niezbicie, że systematyczne wykorzystywanie danych PNR na wielką skalę jest konieczne do walki z terroryzmem i poważną przestępczością,
- miał miejsce tylko jeden wspólny przegląd umowy PNR między UE a Stanami Zjednoczonymi, w ramach którego oceniono jedynie wdrożenie, a nie rezultaty,
- wstępne wnioski dotyczące brytyjskiego systemu wykorzystywania danych PNR odnoszą się do celów egzekwowania prawa w przypadkach innych niż walka z terroryzmem, które wychodzą poza zakres wniosku Komisji oraz do wykorzystywania danych PNR w indywidualnych przypadkach w kontekście prowadzonych dochodzeń, w oparciu o nakaz i w uzasadnionych sytuacjach; jak dotąd nie dostarczyły one dowodów na użyteczność gromadzenia i wykorzystywania na wielką skalę danych PNR do celów walki z terroryzmem;

Ograniczenie celów

19. podkreśla, że zasada ograniczenia celów stanowi jedną z podstawowych zasad ochrony danych; zauważa, że w szczególności konwencja 108 stanowi, że dane osobowe są „gromadzone dla określonych i usprawiedliwionych celów i nie mogą być wykorzystywane w sposób niezgodny z tymi celami” (art. 5 lit. b)). jest również zdania, że odstępstwa od tej zasady są dopuszczalne, tylko jeżeli przewiduje je prawo jako środek konieczny w społeczeństwie demokratycznym m.in. w celu „zwalczania przestępczości” (art. 9). zwraca uwagę, że w swym orzecznictwie Europejski Trybunał Praw Człowieka jasno stwierdził, że odstępstwa te muszą być proporcjonalne, precyzyjne i przewidywalne, zgodnie z art. 8 ust. 2 europejskiej konwencji praw człowieka;

20. wyraża ubolewanie w związku z brakiem precyzyjnego ograniczenia celów, które stanowi konieczną gwarancję w odniesieniu do nakładania środków restrykcyjnych, przy czym uważa, że ochrona taka jest nawet ważniejsza w przypadku środków tajnego nadzoru z uwagi na zwiększone ryzyko dowolności w takich okolicznościach; uważa, że jako że określone cele i definicje są niedokładne i otwarte, należy je precyzyjnie określić, aby uniknąć wnoszenia sprzeciwów wobec UE PNR;

21. przypomina, że dane PNR mogą być bardzo użyteczne jako wspomagające, dodatkowe dowody w konkretnym dochodzeniu, w którym znani są podejrzani i współnicy działań terrorystycznych; zwraca uwagę jednak, że nie istnieją dowody, że dane PNR są użyteczne dla zautomatyzowanego przeszukiwania na wielką skalę i analiz w oparciu o kryteria ryzyka lub wzorce zachowania (tzn. profilowanie lub eksploracja danych) mających na celu wyszukiwanie potencjalnych terrorystów ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Sprawozdanie CRS dla Kongresu Stanów Zjednoczonych „Data Mining and Homeland Security: An Overview by Jeffrey Seifert”; „Effective Counter-terrorism and the Limited Role of Predictive Data Mining”, CATO Institute; „Protecting Individual Privacy in the Struggle Against Terrorists: A Framework for Program Assessment”; „No dream ticket to security”, Frank Kuipers, Clingendael Institute, sierpień 2008 r.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

22. ponadto podkreśla, że przepisy UE dotyczące ochrony danych osobowych ograniczają stosowanie profilowania w oparciu o dane osobowe (art. 8 Karty Praw Podstawowych i EKPC); zgadza się z opinią Agencji Praw Podstawowych, że profilowanie oparte na danych PNR powinien prowadzić jedynie wywiad w oparciu o poszczególne przypadki i faktyczne parametry;

23. ponownie wyraża zaniepokojenie środkami określającymi niedyskryminujące wykorzystywanie danych PNR do profilowania oraz do definiowania parametrów oceny zagrożeń; przypomina, że należy wyraźnie zakazać wszelkiego profilowania opartego na pochodzeniu, narodowości, wyznaniu, orientacji seksualnej, płci, wieku lub stanie zdrowia jako niezgodne z zakazem jakiejkolwiek dyskryminacji określonej w Traktatach oraz w Karcie praw podstawowych;

24. przypomina, że w przypadku rozszerzenia zakresu wniosku Komisja i Rada powinny szczegółowo wyjaśnić w odniesieniu do każdego określonego celu, w jaki sposób będą wykorzystywane dane PNR i dlaczego istniejące uprawnienia organów ścigania są niewystarczające; dla każdego konkretnego celu należy ustanowić odpowiednią podstawę prawną;

Ochrona danych osobowych

25. podkreśla, że przyjęcie odpowiednich ram ochrony danych w obrębie trzeciego filara stanowi warunek sine qua non jakiegokolwiek systemu UE PNR; konieczne są także szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania i wykorzystywania danych PNR nieobjętych ramami ochrony danych UE w zakresie pierwszego i trzeciego filara; podkreśla potrzebę sprecyzowania, które przepisy dotyczące ochrony danych mają zastosowanie do Biura Danych Pasażerów (PIU), oraz zagwarantowania możliwości monitorowania wszystkich przypadków dostępu do danych PNR, ich przekazywania i wykorzystywania;

26. podkreśla, że dane wrażliwe mogą być wykorzystywane jedynie w indywidualnych przypadkach w kontekście regularnego dochodzenia lub ścigania i uzyskane, jeżeli istnieje nakaz; odnotowuje obawy linii lotniczych, że danych wrażliwych nie da się wyodrębnić z uwag ogólnych; wzywa zatem do określenia rygorystycznych warunków dotyczących przetwarzania tych danych przez PIU, tak jak to określiła w swojej opinii Agencja Praw Podstawowych;

Szczegóły dotyczące wdrożenia

27. podkreśla, że w odniesieniu do okresów przechowywania danych Komisja nie uzasadnia proponowanego okresu; jednak dla celów opracowania wskaźników zagrożeń oraz ustalenia wzorców podróżowania i zachowania powinny wystarczyć anonimowe dane; uważa, że jeżeli zakres systemu PNR zostanie rozszerzony, należy uzasadnić okresy przechowywania danych w odniesieniu do każdego celu;

28. ponownie zaznacza, że do przekazywania danych należy wykorzystywać tylko metodę „dostarczania”, kraje trzecie nie powinny mieć bezpośredniego dostępu do danych PNR w systemach rezerwacji UE;

29. z zadowoleniem odnotowuje, że w odniesieniu do dostępu do danych PNR wniosek stanowi, że wszystkie podmioty mające dostęp do danych PNR powinny zostać umieszczone na wyczerpującej liście;

30. w odniesieniu do dalszego przekazywania danych PNR krajom trzecim podkreśla, że dane nie mogą być przekazywane krajom trzecim, chyba że zainteresowane kraje trzecie zagwarantują odpowiedni poziom ochrony (określony w dyrektywie 95/46/WE (22) i instrumentach prawnych ustanawiających Europol i Eurojust) lub odpowiednie zabezpieczenia (zgodnie z konwencją 108) oraz że przekazywanie danych powinno mieć miejsce tylko w indywidualnych przypadkach;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

31. ponownie stwierdza, że pasażerowie muszą być informowani w sposób pełny i przystępny o szczegółach dotyczących systemu i o swoich prawach, a za udzielanie tych informacji odpowiedzialne są władze państw członkowskich; proponuje, aby wykorzystywać przykład informacji o „odmowie wpuszczenia na pokład” na lotniskach; za istotne uważa prawo pasażerów do dostępu do danych, ich sprostowania oraz prawo do odwołania;

32. zwraca się o określenie szczegółowych i zharmonizowanych zasad dotyczących bezpieczeństwa danych PNR, zarówno w odniesieniu do rozwiązań informatycznych, jak i zasad dotyczących uprawnień i dostępu;

Konsekwencje dla przewoźników

33. 33 zaznacza, że przewoźnicy lotniczy gromadzą dane PNR do celów komercyjnych i że dane nie są systematycznie gromadzone w celu uzupełnienia wszystkich obszarów danych PNR; nalega, aby od linii lotniczych nie wymagano gromadzenia dodatkowych danych poza tymi, które gromadzą one dla celów komercyjnych; uważa, że przewoźnicy lotniczy nie powinni być odpowiedzialni za sprawdzanie, czy dane są pełne i dokładne, nie należy również nakładać żadnych sankcji za niepełne i niepoprawne dane; żąda jasnej oceny kosztów związanych z systemem UE PNR; uważa, że strony występujące z wnioskiem o uzyskanie danych powinny ponosić wszelkie dodatkowe koszty;

Pośrednicy/biura danych pasażerów (PIU)

34. zwraca się o jednoznaczne zdefiniowanie roli i uprawnień PIU, w szczególności w odniesieniu do przejrzystości i odpowiedzialności demokratycznej oraz w celu ustanowienia odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych; domaga się ograniczenia roli PIU do przekazywania danych kompetentnym organom w celu zagwarantowania, że jedynie kompetentne organy mogą przeprowadzać oceny zagrożeń w odpowiedzi na zapytanie; zwraca się o wyjaśnienie prawa właściwego w odniesieniu do oceny zagrożeń prowadzonej przez PIU i odpowiedzialności organów ochrony danych, w przypadkach gdy państwa członkowskie nawiązują współpracę w celu ustanowienia wspólnego PIU.

*

* *

35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, Agencji Praw Podstawowych oraz grupie roboczej art. 29 i grupie roboczej ds. policji i wymiaru sprawiedliwości.

Instrument pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich

P6_TA(2008)0562

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie ustanowienia instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich

(2010/C 16 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 31 października 2008 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 332/2002 ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (COM(2008)0717),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 31 października 2008 r. w sprawie decyzji Rady o wspólnym udzieleniu pomocy finansowej dla Węgier i wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyznania średnioterminowej pomocy finansowej dla Węgier (COM(2008)0716),

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 6 września 2001 r. w sprawie średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 100 i 119 traktatu WE,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Komisja zaleca przyznanie średnioterminowej pomocy finansowej dla Węgier w wysokości do 6 500 000 000 EUR na podstawie art. 119 traktatu, a także porozumienia zawartego z MFW,
- B. mając na uwadze, że preferuje się kompleksowe podejście do średnioterminowej pomocy finansowej dla wszystkich państw członkowskich,
- C. mając na uwadze konieczność uwzględnienia wpływu obecnego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego,
- D. mając na uwadze, że gospodarki państw członkowskich, które niedawno dołączyły do Unii Europejskiej, nie czerpią korzyści wynikających z posiadania własnych rezerw walutowych,
- E. mając na uwadze, że waluty tych państw członkowskich były ostatnio przedmiotem intensywnych działań spekulacyjnych i że rozmiar obecnego braku równowagi zewnętrznej wynika głównie z intensywnego wzrostu kredytów pozarządowych,
- F. mając na uwadze konieczność opracowania strategii politycznej w celu rozwiązania konkretnych problemów gospodarek tych państw członkowskich w kontekście światowego kryzysu finansowego i szerzącej się w Europie recesji,
- G. mając na uwadze, że pole manewru polityki budżetowej w odniesieniu do przezwyciężania znacznego braku równowagi zewnętrznej oraz zapobiegania niestabilności finansowej może być bardzo ograniczone w świetle obecnej recesji gospodarczej obejmującej Unię Europejską,
1. jest zdania, że należy zachęcać państwa członkowskie nienależące do strefy euro, by przed zwracaniem się o pomoc na szczeblu międzynarodowym występowały do Wspólnoty o ewentualną średnioterminową pomoc finansową w sytuacji deficytu bilansu płatniczego;
 2. uważa, że obecna sytuacja jest kolejnym dowodem znaczenia euro jako waluty chroniącej państwa członkowskie należące do strefy euro oraz zwraca się do państw członkowskich spoza strefy euro o dołączenie do tej strefy, gdy tylko spełnią kryteria z Maastricht;
 3. zwraca się do Komisji o szczegółowe przeanalizowanie, w jaki sposób przeniesienie aktywów z Węgier przez poszczególne banki po przyjęciu planów ratunkowych przez inne państwa członkowskie wywarło wpływ na bilans płatniczy Węgier;
 4. zachęca Komisję do zbadania działań spekulacyjnych (krótka sprzedaż) na waluty państw członkowskich objętych niedawnym rozszerzeniem oraz kwestii, co można zrobić, by zapobiec drastycznemu spadkowi zaufania do ich walut i lokalnych systemów bankowych;
 5. zwraca się do Komisji o przekazanie wyników tej analizy grupie Jacques'a de Larosière oraz do właściwej komisji Parlamentu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 312.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

6. uznaje konieczność znacznego zwiększenia górnego limitu pozostałej łącznej wartości pożyczek, które mogą być udzielone państwom członkowskim, określonego w rozporządzeniu (WE) nr 332/2002, zważywszy na fakt, że od momentu jego przyjęcia znacząco zwiększyła się liczba państw członkowskich nienależących do strefy euro; podkreśla, że podwyższenie tego limitu zwiększyłoby także elastyczność Wspólnoty, jeśli chodzi o odpowiedź na kolejne wnioski o średnioterminową pomoc finansową, na przykład w kontekście obecnego światowego kryzysu finansowego;
7. zauważa, że taki wzrost łącznej wartości pożyczek nie wpłynąłby na budżet, ponieważ pożyczki zaciągane byłyby na rynkach finansowych przez Komisję, a korzystające z nich państwo członkowskie zobowiązane byłoby do ich zwrotu; podkreśla, że na budżet mogłoby wpłynąć jedynie niewywiązanie się przez państwo członkowskie ze spłaty długu;
8. przypomina, że przed nastaniem obecnych trudności finansowych Węgier rozporządzenie (WE) nr 332/2002 nie było stosowane od momentu jego przyjęcia w 2002 r. oraz że poprzedzające je rozporządzenie (EWG) nr 1969/88 ⁽¹⁾ wdrażające mechanizm przewidziany w art. 119 traktatu zostało zastosowane dwukrotnie — raz w odniesieniu do Grecji w 1991 r. i raz w odniesieniu do Włoch w 1993 r.; przypomina też, że Grecja i Włochy w pełni wywiązały się ze swoich zobowiązań wobec Komisji;
9. przypomina, że Parlament zwrócił się do Rady, by co dwa lata w oparciu o sprawozdanie Komisji i po konsultacjach z Parlamentem oraz po wydaniu opinii przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny analizowała, czy ustanowiony instrument nadal odpowiada na potrzeby, ze względu na które został utworzony; zwraca się z zapytaniem, czy takie sprawozdania były sporządzane od przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 332/2002;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Eurogrupie i rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 8.7.1988, s. 1.

Reakcja Unii Europejskiej na pogorszącą się sytuację we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga

P6_TA(2008)0563

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie reakcji UE na pogarszającą się sytuację we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga

(2010/C 16 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej z dnia 11 listopada 2008 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga (DRK),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2008 r. w sprawie Demokratycznej Republiki Konga: starcia na wschodnich obszarach przygranicznych Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie Kiwu Północnego ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga oraz na temat gwałtów jako zbrodni wojennej ⁽³⁾, a także uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie nieprzestrzegania praw człowieka w DRK,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0526.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0072.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0022.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie reakcji Unii Europejskiej na niestabilną sytuację w krajach rozwijających się ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga, w szczególności we wschodniej części kraju, oraz jej wpływ na sytuację w regionie,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2007 r. zatytułowany „Strategie reagowania UE na sytuacje niestabilności — podejmowanie działań w trudnych warunkach na rzecz zrównoważonego rozwoju, stabilności i pokoju” (COM(2007)0643) oraz dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)1417),
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie wyników światowego szczytu 2005, a zwłaszcza jej ustępy 138-140 poświęcone kwestii odpowiedzialności za ochronę ludności cywilnej,
 - uwzględniając wnioski ze szczytu Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej, która wyraziła gotowość wysłania „w razie potrzeby” oddziałów pokojowych do Kiwu Północnego,
 - uwzględniając oświadczenie Rady z dnia 10 października 2008 r. w sprawie sytuacji we wschodniej części DRK,
 - uwzględniając sprawozdanie misji Komisji Rozwoju do Kiwu Północnego z 2008 r.,
 - uwzględniając europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej, który podpisano w dniu 18 grudnia 2007 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że walki między armią DRK, ugrupowaniem zbrojnym Mai Mai, wojskami rebeliantów (Narodowy Kongres na rzecz Obrony Ludu (CNDP)) zdymisjonowanego generała Laurenta Nkundy i bojownikami Demokratycznych Sił na rzecz Wyzwolenia Rwandy (FDLR), a także wojskami ugandyjskiej Armii Oporu Pana nasilają się i nadal powodują ogromne cierpienia ludności cywilnej w Północnym Kiwu,
- B. mając na uwadze, że w niedzielę, 16 listopada 2008 r. były prezydent Nigerii Olusegun Obasanjo, wysłannik ONZ spotkał się z dowódcą rebeliantów, Laurentem Nkundą, i uzgodnił z nim, że zostanie powołana komisja trójstronna, która dopilnuje przestrzegania zawieszenia ognia między armią a rebeliantami, a także mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba wsparcia ze strony mocarstw będących partnerami zaangażowanych państw, w celu doprowadzenia do rozwiązania konfliktu,
- C. mając na uwadze, że trwają intensywne międzynarodowe wysiłki dyplomatyczne, w które zaangażowani są regionalni i europejscy mediatorzy, w celu zapobieżenia eskalacji walk w Kiwu Północnym i ich przekształcenia się w poważny konflikt zbrojny, jaki miał miejsce w Kongo w latach 1998-2003, w który zaangażowanych było sześć państw sąsiednich; mając na uwadze, że regionalny szczyt w sprawie kryzysu we wschodniej części DRK został zorganizowany w dniu 7 listopada 2008 r. w Nairobi;
- D. mając na uwadze, że od chwili wybuchu przemocy, miliony ludzi zostało zabitych i wysiedlonych, a także mając na uwadze, że około 250 000 osób zostało wysiedlonych od czasu wznowienia przez generała Laurenta Nkunde w sierpniu 2008 r. walk w DRK, co doprowadziło do katastrofy humanitarnej na wschodzie kraju;

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 460.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- E. mając na uwadze, że dysponując mandatem na podstawie rozdziału VII karty ONZ, który uprawnia do użycia wszelkich niezbędnych środków w celu powstrzymania wszelkich prób użycia siły i zapewnienia ochrony cywilów Misja Organizacji Narodów Zjednoczonych w DRK (MONUC):
- nie dysponowała środkami niezbędnymi do ochrony cywilów od czasu niedawnego wznowienia walk na wschodzie DRK, a także do rozbrowienia i dokonania repatriacji bojowników Hutu z Rwandy przebywających obecnie na terytorium DRK,
 - została zmuszona do oczekiwania na pozwolenie Indii i Pakistanu z zakresu wysłania do walki żołnierzy tych państw, wbrew temu, co przewiduje mandat, będący powodem rozmieszczenia MONUC w DRK,
 - nie podjęła interwencji, by zapobiec masakrze ponad 200 osób, która miała miejsce w dniu 5 listopada 2008 r. w Kiwandja, mimo iż znajduje się tam jedna z jej baz wojskowych,
- F. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ dyskutowała ponownie na temat sytuacji we wschodniej części DRK w dniu 11 listopada 2008 r., nie osiągając porozumienia w kwestii wzmocnienia MONUC o dodatkowe 3 000 żołnierzy, o które wnioskowała MONUC,
- G. mając na uwadze, że jedynie 6 000 żołnierzy MONUC, z ogółem 17 000 żołnierzy obecnych na terytorium DRK, rozlokowano w Północnym Kiwu, mając na uwadze, że jedynie 6 000 żołnierzy MONUC, z ogółem 17 000, rozlokowano w Północnym Kiwu,
- H. mając na uwadze, że członkowie Rady Bezpieczeństwa ONZ — Belgia, Francja, Włochy i Wielka Brytania — niezmiennie odmawiały przyznania MONUC dodatkowych środków na wypełnianie jej misji; mając na uwadze, że Rada Unii Europejskiej wzywa do ściślejszej współpracy między UE, jej państwami członkowskimi i MONUC;
- I. mając na uwadze, że z inicjatywy komisarza Louisa Michela miał miejsce szczyt w Nairobi, podczas którego prezydent DRK, Joseph Kabila, oraz Ruandy, Paul Kagame, uzgodnili natychmiastowe wprowadzenie w życie wszystkich porozumień zawartych w przeszłości w celu zapewnienia pokoju i trwałej stabilności politycznej,
- J. mając jednak na uwadze, że w następstwie tego spotkania nie doszło na wschodzie DRK do natychmiastowego przerwania ognia, i że nadal toczyły się walki zbrojne pomiędzy stronami konfliktu, co poważnie dotknęło ludność cywilną,
- K. mając na uwadze, że MONUC wyraźnie ustaliła, że Bojownicy Laurenta Nkundy otrzymują wsparcie z Ruandy, i że sekretarz generalny ONZ, Ban Ki Moon, wezwał przywódców afrykańskich do wzięcia „historycznej odpowiedzialności w tej krytycznej chwili dla regionu, Afryki i świata”,
- L. mając na uwadze, że organizacje humanitarne niosą obecnie pomoc 200 000 uchodźców w obozach zgrupowanych wokół miasta Goma i szacują, że do 1 mln osób cywilnych rozproszyło się w stepie, żeby uciec przed przemocą; mając na uwadze, że sytuacja w obozach uchodźców pogarsza się z dnia na dzień, a Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców wyraża zaniepokojenie możliwością militaryzacji tychże obozów,
- M. mając na uwadze, że od momentu eskalacji konfliktu na wschodzie DRK doszło do znacznego zwiększenia rekrutacji dzieci na żołnierzy,
- N. mając na uwadze, że wojska DRK i bojownicy FDLR są zaangażowani w eksploatację i komercjalizację minerałów na wschodzie DRK,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- O. mając na uwadze, że parlamentarzyści DRK ustanowili plan zakończenia kryzysu na wschodzie kraju, wzywający do pełnej mobilizacji na rzecz wojskowego, politycznego i dyplomatycznego dialogu pomiędzy stronami konfliktu,
- P. mając na uwadze, że ministrowie spraw zagranicznych Francji i Wielkiej Brytanii, Bernard Kouchner i David Milliband zalecili, by wzmocnić MONUC, nie zaś wysłać siły europejskie do Kiwu Północnego, przy czym jednocześnie podkreślili, że wysłanie tychże sił nie jest w sytuacji konieczności wykluczone,
- Q. mając na uwadze, że nastąpiło pogorszenie się stanu epidemiologicznego w Kiwu Północnym, przy stałym rozwoju cholery, odry i kokluszki związanego z masowymi przesiedleniami ludności i jej osiedlaniem się w miejscach tymczasowych,
1. wyraża najwyższy niepokój w związku z nasileniem starć w Kiwu Północnym i następstwami dla ludności wschodnich obszarów DRK i całego regionu, w szczególności następstwami humanitarnymi wynikającymi z ostatniej ofensywy CNDP, która pociągnęła za sobą znaczną liczbę osób wysiedlonych i zamordowanych w Kiwu Północnym;
 2. wyraża głębokie oburzenie z powodu masakr, zbrodni przeciwko ludzkości i przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt we wschodnich prowincjach DRK i wzywa wszystkie właściwe organy krajowe i międzynarodowe, aby systematycznie pociągały sprawców tych przestępstw do odpowiedzialności; wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ, aby w trybie pilnym przyjęła wszelkie środki pozwalające rzeczywiście zapobiec dalszym atakom na ludność cywilną we wschodnich prowincjach DRK;
 3. z zadowoleniem przyjmuje decyzje podjęte przez Komisję i państwa członkowskie o zwiększeniu pomocy humanitarnej dla ludności cywilnej dotkniętej tą sytuacją kryzysową; podkreśla, że różne organizacje humanitarne borykają się z trudnościami w udzielaniu pomocy humanitarnej w związku ze stanem bezpieczeństwa w Kiwu Północnym; wzywa wszystkie zaangażowane strony, żeby zagwarantowały dostęp do ludności poddanej zagrożeniu oraz bezpieczeństwo pracowników organizacji humanitarnych, żeby zachować obecność pomocy humanitarnej; przypomina, że środki i siłę wojskową należy wykorzystywać wyłącznie w bardzo ograniczonej liczbie przypadków i tylko w ostateczności jako wsparcie działań humanitarnych;
 4. przypomina o swym stanowczym przekonaniu, że procesy pokojowe z Amani i Nairobi nadal stanowią właściwe ramy stabilizacyjne dla sytuacji na wschodzie DRK w długiej perspektywie czasowej;
 5. nalega na Laurenta Nkundę, aby respektował swoją deklarację popierającą proces pokojowy we wschodniej części DRK, ogłoszoną po rozmowach ze specjalnym wysłannikiem sekretarza generalnego ONZ i byłym prezydentem Republiki Nigerii, Olusegunem Obasanjo; w związku z tym wzywa CNDP do natychmiastowego powrotu do procesu pokojowego z Amani; potwierdza swoje poparcie dla władz DRK szukających politycznego rozwiązania kryzysu; z zadowoleniem przyjmuje plan przedstawiony przez parlamentarzystów DRK, w którym wzywają do powszechnej mobilizacji na rzecz wojskowego, politycznego i dyplomatycznego dialogu;
 6. jest zdania, że należy zwołać międzynarodową konferencję w Regionie Wielkich Jezior Afrykańskich w celu znalezienia skutecznego rozwiązania politycznego konfliktu i promowania silnej integracji regionalnej, z korzyścią dla wszystkich państw w regionie;
 7. podkreśla konieczność dalszych starań na rzecz zakończenia działalności zagranicznych grup zbrojnych we wschodniej części DRK, a zwłaszcza FDLR; wzywa rząd DRK i pozostałych krajów regionu do podjęcia niezbędnych dla osiągnięcia tego celu kroków; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte między DRK i Rwandą, ogłoszone przez ministrów spraw zagranicznych obu krajów, umożliwiające rwandyjskim grupom wywiadowczym pobyt na terenie DRK i współpracę z armią DRK w celu położenia kresu obecności FDLR w regionie;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

8. wzywa Unię Afrykańską, Radę Bezpieczeństwa ONZ i kluczowe podmioty międzynarodowe, łącznie z UE, Stanami Zjednoczonymi i Chinami, do zwiększenia nacisków wywieranych na wszystkie strony konfliktu w celu kontynuacji procesu pokojowego, aby znaleźć rozwiązanie problemu kontroli zasobów mineralnych i osiągnąć szerokie porozumienie pokojowe zamiast zwykłego zawieszenia broni; ponadto wzywa te podmioty do wywierania nacisku na Ruandę i Ugandę, aby kraje te zobowiązały się do powstrzymania swobodnego przemieszczania się i operacji żołnierzy Nkundy na swoim terytorium;
9. wzywa wszystkie zainteresowane strony do przywrócenia rządów prawa i położenia kresu bezkarności, szczególnie w związku z masowymi gwałtami na kobietach i dziewczętach oraz przymusowym wcielaniem dzieci do sił zbrojnych;
10. wzywa rząd DRK do opracowania wraz z Ruandą i MONUC planu identyfikacji i schwytania przywódców ludobójstwa w Demokratycznych Siłach na rzecz Wyzwolenia Ruandy oraz zaproponowania możliwości przesiedlenia na terenie DRK lub ponownej integracji w Ruandzie tym, którzy nie uczestniczyli w ludobójstwie i wyrażają chęć demobilizacji;
11. wzywa władze DRK do natychmiastowego położenia kresu przemocy i grabieżom, których dopuszczają się żołnierze rządowi i których świadkami byli przedstawiciele Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej;
12. wzywa państwa członkowskie UE do wprowadzenia w życie zalecenia grupy ekspertów ONZ w sprawie bezprawnej eksploatacji bogactw naturalnych Demokratycznej Republiki Konga, a także w sprawie sankcji wobec osób i firm, którym udowodniono działanie na szkodę kraju, w celu ustabilizowania sytuacji;
13. podkreśla, że nielegalna eksploatacja bogactw naturalnych we wschodniej części DRK jest źródłem finansowania dla grup rebeliantów, a zatem także powodem braku stabilizacji w tym regionie; przypomina o znaczeniu zwalczania tego rodzaju nielegalnej eksploatacji przez grupy rebeliantów i rządy w regionie; w związku z tym wzywa władze DRK, w porozumieniu z MONUC, do likwidacji źródeł finansowania grup rebeliantów poprzez uniemożliwienie im dostępu do zaopatrzenia w kopaliny (zwłaszcza diamenty, koltan i złoto) i do szlaków handlowych;
14. wzywa Radę i Komisję, by w rozmowach z rządami DRK i państw sąsiadujących nalegały na wdrożenie skutecznych systemów ustalania i dowodzenia pochodzenia zasobów naturalnych, takich jak złoto, kasyteryt (ruda cyny), koltan, kobalt, diamenty, pirochlor i drewno, co powinno obejmować zgodę na rozmieszczenie na ich terytoriach posiadających mandat ONZ obserwatorów nadzorujących wywóz zasobów naturalnych z DRK oraz zapewnienie im ochrony;
15. ponawia wezwanie do rzeczywistego wdrożenia mechanizmów kontrolnych, analogicznych do procesu z Kimberley, dotyczących świadectw pochodzenia zasobów naturalnych wwożonych z DRK do UE;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że europejskie przedsiębiorstwa nie handlują, nie pośredniczą w handlu ani nie importują produktów pochodnych kopaliny, które zostały pozyskane w sposób przynoszący korzyści grupom zbrojnym w DRK, oraz pociągnięcia do odpowiedzialności każdego, kto kontynuuje takie praktyki;
17. wzywa Radę i Komisję do dołożenia wszelkich starań na rzecz znalezienia politycznego rozwiązania, które jest jedynym sposobem zakończenia konfliktów w DRK; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym inicjatywę komisarza L. Michela zorganizowania spotkania prezydenta DRK i prezydenta Republiki Rwandy w Nairobi; wzywa Komisję do nawiązania współpracy z władzami DRK w celu wdrożenia umowy dotyczącej powrotu bojowników FDLR do Rwandy; wzywa władze DRK i Republiki Rwandy do zacieśnienia współpracy w celu realizacji zobowiązań podjętych w Nairobi oraz do nadania priorytetowego znaczenia dialogowi i konsultacjom mającym na celu wspieranie zaprowadzenia trwałego pokoju we wschodniej części DRK i stabilizacji w regionie;
18. wzywa do stosowania zasady „zero tolerancji” w odniesieniu do przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt, stosowanej jako narzędzie walki, i domaga się nałożenia surowych sankcji karnych na sprawców tych zbrodni; zwraca uwagę na znaczenie dostępu do usług zdrowotnych w sytuacjach konfliktu i w obozach dla uchodźców, szczególnie w świetle niedawnych wybuchów epidemii cholery, koklusu i odry;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

19. ponownie podkreśla swoje poparcie dla MONUC w dramatycznych okolicznościach, w których jej obecność — mimo słabych punktów — jest niezbędna, i domaga się, żeby uczyniono wszystko, by MONUC mogła w pełni realizować swój mandat i uciekać się do użycia siły zbrojnej w celu ochrony zagrożonych osób; w związku z tym wzywa Radę, a w szczególności Belgię, Francję, Włochy i Wielką Brytanię do odgrywania wiodącej roli w zagwarantowaniu, że Rada Bezpieczeństwa oraz Departament Operacji Pokojowych ONZ poprzę MONUC, zwiększając jego zdolności operacyjne w zakresie odpowiedniego wyposażenia i potencjału ludzkiego.

20. wzywa Radę do wystąpienia do Rady Bezpieczeństwa ONZ o wyposażenie MONUC w mandat i środki pozwalające na rozwiązanie problemu eksploatacji kopalni przez grupy zbrojne, w tym dzięki monitorowaniu i kontrolowaniu kluczowych przejść granicznych, ładowisk, wybranych obszarów wydobywania i tras dostaw;

21. nalega, aby w przypadku wysłania dodatkowych sił wojskowych ich mandat koncentrował się na ochronie cywilów, a także na wsparciu i wkładzie na rzecz poszanowania nowych porozumień pokojowych, które mogą zostać zawarte;

22. wzywa Radę i Komisję do przygotowania, wraz z rządem DRK, ONZ i innymi ważnymi darczyńcami, nowego planu szeroko zakrojonego rozbrowienia, demobilizacji i reintegracji (DDR) w DRK opartego na koncepcji UE dotyczącej DDR i na ambitnej strategii reformy sektora bezpieczeństwa dla danego kraju w oparciu o unijne ramy polityczne reformy sektora bezpieczeństwa, które będą odpowiednio finansowane przez Wspólnotę i WPZiB;

23. wzywa rząd DRK do dołożenia wszelkich starań w celu identyfikacji osób odpowiedzialnych za zbrodnie wojenne popełnione w regionie i postawienie ich przed sądem;

24. wzywa Radę i Komisję do natychmiastowego wdrożenia na szeroką skalę programów pomocy humanitarnej i medycznej dla ludności cywilnej oraz jej ponownej integracji we wschodniej części DRK, koncentrując się w szczególności na pomocy kobietom i dziewczętom będącym ofiarami przemocy seksualnej, aby wyjść naprzeciw doraźnym potrzebom oraz przygotować się do koniecznej przyszłej odbudowy; zwraca uwagę na rolę kobiet w odbudowywaniu zniszczonych wspólnot;

25. z zainteresowaniem odnotowuje powołanie grupy mediatorów, w której znajduje się były prezydent Republiki Nigerii Olusegun Obasanjo i były prezydent Zjednoczonej Republiki Tanzanii Benjamin Mkapa; wzywa Radę do współpracy z międzynarodową konferencją w regionie Wielkich Jezior i Unią Afrykańską w celu ustabilizowania sytuacji we wschodniej części DRK;

26. wzywa Radę do współpracy z międzynarodowymi i regionalnymi mediatorami w celu otwartego postawienia kwestii finansowych roszczeń stron konfliktu w kontekście trwających zabiegów mediacyjnych;

27. wzywa Radę i Komisję do uważnego śledzenia sytuacji humanitarnej i bezpieczeństwa na wschodzie DRK w celu bardziej szczegółowego określenia poszczególnych kierunków działania, które mogą być zakładane w świetle okoliczności;

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, przewodniczącemu Komisji Unii Afrykańskiej, przewodniczącemu Parlamentu Panafrkańskiego oraz rządów i parlamentom Demokratycznej Republiki Konga i innych państw członkowskich Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Europejska polityka kosmiczna

P6_TA(2008)0564

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie europejskiej polityki kosmicznej: w jaki sposób przybliżyć przestrzeń kosmiczną do Ziemi

(2010/C 16 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 26 września 2008 r. w sprawie dalszego rozwoju europejskiej polityki kosmicznej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Układ o zasadach działalności państw w zakresie badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej, łącznie z Księżycem i innymi ciałami niebieskimi (rezolucja ONZ nr 2222 (XXI) — „traktat o przestrzeni kosmicznej”),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa ⁽²⁾ oraz z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie planu działania na rzecz wprowadzenia w życie europejskiej polityki kosmicznej ⁽³⁾, a także obrady podczas przesłuchania publicznego zorganizowanego przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii w dniu 16 lipca 2007 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 21 maja 2007 r. w sprawie europejskiej polityki kosmicznej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dokument Komisji z dnia 11 września 2008 r. zatytułowany „Sprawozdanie z postępów w realizacji europejskiej polityki kosmicznej” (COM(2008)0561),
 - uwzględniając decyzję Rady z dnia 7 października 2003 r. w sprawie zawarcia umowy ramowej między WE a Europejską Agencją Kosmiczną,
 - uwzględniając traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz traktat o Unii Europejskiej (TUE) zmienione traktatem z Lizbony, jak również odpowiednie postanowienia dotyczące europejskiej polityki kosmicznej (art. 189 TFUE),
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że przestrzeń kosmiczna stanowi dobro strategiczne o kluczowym znaczeniu dla niezależności Europy, jej bezpieczeństwa i dobrobytu oraz że Rada wspólnie z Parlamentem muszą kierować rozwojem sytuacji politycznej w tym obszarze,
- B. mając na uwadze, że UE i szereg jej państw członkowskich od ponad 30 lat angażują się w finansowanie i rozwijanie technologii kosmicznych i nauki o kosmosie, co doprowadziło do wypracowania wizji europejskiej polityki kosmicznej, oraz uznając owocną współpracę z EAK,
- C. mając na uwadze rosnące zainteresowanie silną i wiodącą rolą Unii w europejskiej polityce kosmicznej w celu promowania rozwiązań w dziedzinie środowiska, transportu, badań naukowych, obrony i bezpieczeństwa,

⁽¹⁾ Dz.U. C 268 z 23.10.2008, s. 1.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0365.⁽³⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, s. 136.⁽⁴⁾ Dz.U. C 136 z 20.6.2007, s. 1.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- D. mając na uwadze, że silna europejska polityka kosmiczna, w szczególności pod względem zastosowań, usług i powiązanej infrastruktury, przyczyni się do zwiększenia społecznych, kulturalnych, gospodarczych i naukowych wpływów Unii, pomoże w rozwoju jej bazy przemysłowej i naukowej, wniesie wkład we wzrost gospodarczy i zatrudnienie oraz w sposób spójny i realistyczny zapewni jej polityczną i technologiczną autonomię,
- E. mając na uwadze, że wszystkie działania europejskie w zakresie przestrzeni kosmicznej prowadzone są z poszanowaniem zasady, iż badania i wykorzystywanie przestrzeni kosmicznej służą wszystkim krajom i są w ich interesie oraz uznają, że przestrzeń kosmiczna stanowi domenę całej ludzkości, którą należy wykorzystywać wyłącznie do celów pokojowych,
- F. mając na uwadze, że Unia jest zaangażowana w promowanie międzynarodowej współpracy w zakresie badania i wykorzystania przestrzeni kosmicznej; podzielając opinię Rady, iż Europa powinna prowadzić swoje działania dotyczące badań przestrzeni kosmicznej w ramach ogólnoświatowego programu,
- G. mając na uwadze znaczenie, jakie dla rozwoju europejskiej polityki kosmicznej ma zwiększenie zrozumienia społecznego i poparcia dla rozwoju technologii kosmicznych, zapewnienie komplementarności działań i jak największej synergii z osiągnięciami w dziedzinach niezwiązanych z przestrzenią kosmiczną,
- H. mając na uwadze strategiczną potrzebę zagwarantowania przez Europę ciągłości autonomicznego, wiarygodnego, trwałego i efektywnego pod względem kosztów dostępu do przestrzeni kosmicznej opartego na dostępności szeregu odpowiednich i konkurencyjnych, światowej klasy środków wynoszenia na orbitę oraz sprawnego kosmodromu europejskiego,
- I. mając na uwadze, że konieczne jest znalezienie odpowiednich instrumentów Unii i systemów finansowania europejskiej polityki kosmicznej, które uzupełniłyby środki przyznane z 7. programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013), tak aby umożliwić różnym podmiotom gospodarczym planowanie działań w perspektywie średnio- i długoterminowej,
- J. mając na uwadze fakt, że właściwa struktura zarządzania w dziedzinie polityki kosmicznej i działania w tym zakresie oraz stosowne ramy prawne, które ułatwiłyby szybkie powstawanie nowatorskich i konkurencyjnych usług niższego szczebla, w szczególności w celu zapewnienia trwałego dostępu do widma dla wszystkich zastosowań opartych na przestrzeni kosmicznej, mają podstawowe znaczenie dla zagwarantowania przynoszenia przez europejską politykę kosmiczną spodziewanych rezultatów oraz spełniania przez nią ambicji Unii, EAK i państw członkowskich,
- K. mając na uwadze konieczność określenia szczegółowego harmonogramu realizacji celów systemu Galileo, EGNOS i programu na rzecz globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES- przemianowanego na Copernicus) oraz konieczność opracowania planu działania dla różnych podmiotów uczestniczących we wdrażaniu tych programów,
- L. mając na uwadze, że w dzisiejszym społeczeństwie przestrzeń kosmiczna stanowi obecnie unikatowe narzędzie do błyskawicznego gromadzenia i przekazywania w skali światowej dużych ilości danych, a także podstawowy instrument służący poznaniu i monitorowaniu globalnych zmian klimatycznych — dziedziny, w której Europa zajmuje czołową pozycję; wzywając inne podmioty międzynarodowe do przyjęcia bardziej odpowiedzialnego podejścia wobec przyszłych pokoleń,
- M. mając na uwadze, że możliwe jest osiągnięcie ważnego przełomu, jeśli chodzi o aspekty bezpieczeństwa w przestrzeni kosmicznej, głównie w dziedzinie telekomunikacji, nadzoru i obserwacji Ziemi,
- N. mając na uwadze, że rezolucja przyjęta w trakcie 4. posiedzenia Rady ds. Przestrzeni (wspólne posiedzenie Rady Unii Europejskiej i Rady EAK) w dniu 22 maja 2007 r. wzywa do optymalizacji procesu podejmowania decyzji w kwestiach związanych z przestrzenią kosmiczną w Radzie Unii Europejskiej, jak i w innych instytucjach UE,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- O. mając na uwadze, że następne ramy finansowe powinny wziąć pod uwagę odpowiednie instrumenty i systemy finansowania Unii pozwalające na długoterminowe inwestycje Wspólnoty w zakresie badań dotyczących przestrzeni kosmicznej oraz użytkowania trwałych zastosowań opartych na przestrzeni kosmicznej z korzyścią dla Europy i jej obywateli,
- P. mając na uwadze, że Unia powinna wzmocnić swoją współpracę z krajami rozwijającymi się,
1. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z dnia 26 września 2008 r. jako pożyteczne zobowiązanie polityczne do rozwoju europejskiej polityki kosmicznej, która przyczynia się w dużym stopniu do wzmocnienia europejskiej tożsamości, oraz ponownie wyraża zamiar konstruktywnego, pełnego udziału w jej realizacji tak, jakby obowiązywał traktat lizboński;
 2. zgadza się z Radą, że do obecnych priorytetów należy terminowe wdrożenie programów Galileo i EGNOS oraz GMES/Copernicus;
 3. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje powstanie międzyinstytucjonalnego panelu ds. Galileo, który może posłużyć jako wzór dla rozwoju europejskiej polityki kosmicznej;
 4. wzywa Komisję i Radę do ustalenia szczegółowego harmonogramu utworzenia skutecznych struktur zarządzania programem GMES/Copernicus oraz do ustanowienia jasnego planu działania dla tego programu w celu poprawy jego skuteczności i określenia dla niego środków budżetowych;
 5. podkreśla decydującą rolę programu GMES/Copernicus jako inicjatywy, która powstała z myślą o potrzebach użytkowników, realizowanej dzięki istotnemu wkładowi infrastruktury obserwacji Ziemi i obserwacji z przestrzeni kosmicznej in situ; podkreśla, że niezbędne jest zachowanie ciągłości danych i usług; wyraża w szczególności pogląd, że najpierw Komisja powinna podjąć się zlecenia analizy wpływu dotyczącej potencjalnych korzyści, kosztów, jakie zostaną poniesione, i długoterminowej ewolucji programu GMES/Copernicus, a następnie powinna przedłożyć Parlamentowi i Radzie plan działania obejmujący między innymi następujące aspekty:
 - ramy prawne programu GMES/Copernicus,
 - zarządzanie programem GMES/Copernicus, w tym rolę UE i podmiotów spoza UE,
 - finansowanie programu GMES/Copernicus,
 - plan realizacji,
 - rolę podobnych, ale uzupełniających inicjatyw, zarówno międzyrządowych, jak i wielostronnych,
 - międzynarodowe aspekty programu GMES/Copernicus, a co za tym idzie niezbędną współpracę;
 6. wyraża ubolewanie, że pomimo jasnych zaleceń środowiska użytkowników, po zakończeniu eksploatacji satelity Jason 2, który jest już na orbicie, nie zapewnia się kontynuacji danych z pomiarów altymetrycznych przy niskim nachyleniu i zwraca się do Komisji o stawienie czoła problemom związanym z finansowaniem Jason 3, które mogą zaszkodzić krótkoterminowej równowadze funkcjonowania programu Copernicus, oraz o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania w sprawie podjętych w tej kwestii decyzji.
 7. promuje ustanowienie ustrukturyzowanego dialogu między europejskimi podmiotami instytucjonalnymi a podmiotami międzyrządowymi, zapewniającego wszystkim państwom członkowskim wolny i równy dostęp do korzyści z europejskiej polityki kosmicznej;
 8. wzywa Radę i Komisję, aby zachęcały do tworzenia synergii między osiągnięciami cywilnymi i osiągnięciami w zakresie bezpieczeństwa w dziedzinie przestrzeni kosmicznej; zauważa, że europejskie możliwości w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony zależą innymi od dostępności systemów satelitarnych oraz że dostęp do nich ma decydujące znaczenie dla Unii;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

9. zwraca się do Rady i Komisji, aby dokonały postępu w dziedzinie stosunków międzynarodowych, tj. w kwestii konkurencji na międzynarodowych rynkach komercyjnych i rządowych, w celu zapewnienia jedności stanowiska Europy i postępowania według uzgodnionej strategii;

10. zgadza się z Radą, co do tego, że współpraca międzynarodowa w zakresie przestrzeni kosmicznej musi służyć interesom Europy i mając na uwadze ten cel, powinna przyczyniać się do realizacji globalnych inicjatyw; podkreśla, jak ważne jest zapewnienie Europy politycznej, technologicznej i operacyjnej autonomii;

11. przypomina Radzie i Komisji o wyrażonym przez nie zamiarze przedłożenia Parlamentowi — w kontekście planu realizacji europejskiej polityki kosmicznej i z uwzględnieniem charakteru czterech obszarów priorytetowych — szczegółowych zaleceń lub propozycji dotyczących:

- przestrzeni kosmicznej i zmian klimatycznych,
- wkładu europejskiej polityki kosmicznej w strategię lizbońską,
- przestrzeni i bezpieczeństwa w oparciu o rezolucję z dnia 10 lipca 2008 r.,
- badania przestrzeni kosmicznej, w tym z udziałem ludzi i załogowych lotów kosmicznych;

12. podkreśla znaczenie opracowania polityki przemysłowej dotyczącej przestrzeni kosmicznej, której decydującym elementem są ramy prawne oraz program normalizujący, który przyczynia się do powstania nowych europejskich rynków wtórnych, oraz przypomina, że rozporządzenie w sprawie Galileo stanowi wzorzec dla zaangażowania małych i średnich przedsiębiorstw w europejską politykę przemysłową dotyczącą przestrzeni kosmicznej;

13. uznaje wyjątkową rolę programów dotyczących przestrzeni kosmicznej, które pozwalając na globalne i długoterminowe obserwacje dostarczają ważnych danych dla badań w dziedzinie zmian klimatycznych, a także stanowią podstawę naukową dla podejmowania kluczowych decyzji dotyczących polityki środowiska naturalnego;

14. uznaje, że przestrzeń kosmiczna może przyczynić się do osiągnięcia celów lizbońskich, pozwalając spełnić ekonomiczne, edukacyjne, społeczne i związane ze środowiskiem naturalnym ambicje Unii i oczekiwania jej obywateli;

15. uznaje, że Unia powinna podjąć praktyczne działania, które ograniczą zależność Europy w zakresie niektórych decydujących technologii, komponentów i operacji kosmicznych;

16. uważa, że Europa powinna wypracować wspólną wizję i długofalowy strategiczny plan badania kosmosu, aby odgrywać ważną rolę w międzynarodowych programach (takich jak światowa strategia badań kosmosu) dotyczących załogowych i bezzałogowych badań przestrzeni kosmicznej, w tym możliwości załogowej ekspedycji na Marsa;

17. wzywa do rozpatrzenia możliwości włączenia do budżetu Unii nowej specjalnej pozycji budżetowej dotyczącej europejskiej polityki kosmicznej w celu odzwierciedlenia silnego zaangażowania Unii w europejską politykę kosmiczną oraz zwiększenia jasności i przejrzystości tej polityki, w przypadku gdyby przepisy traktatu lizbońskiego dotyczące polityki kosmicznej weszły w życie;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania inwestycji w naukę i technologię z zakresu przestrzeni kosmicznej;

19. wzywa Komisję do podjęcia stosownych inicjatyw na rzecz rozwoju wykorzystania przestrzeni kosmicznej do gromadzenia i rozpowszechniania informacji oraz podkreśla potrzebę promowania osiągnięć technologicznych w dziedzinie nadzoru i obserwacji przestrzeni kosmicznej;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

20. wzywa Komisję do podjęcia kroków niezbędnych do uniknięcia zanieczyszczenia przestrzeni kosmicznej;
21. wzywa Komisję do opracowania analizy skutków turystyki kosmicznej oraz odnoszących się do niej, niezbędnych, odpowiednich ram obronności, bezpieczeństwa i ram prawnych;
22. wzywa Radę i Komisję do zapoczątkowania szeroko zakrojonych rozważań na temat badań kosmosu, określenia, jakie powinno być miejsce Europy w przyszłych światowych przedsięwzięciach badawczych oraz jakie fundusze należy przeznaczyć na ten cel; w tym kontekście wyraża chęć ścisłego włączenia się w zbliżającą się konferencję wysokiego szczebla na temat badań, zaproponowaną przez Komisję;
23. podkreśla, że badania kosmiczne mogą w istotny sposób zainspirować młodych Europejczyków do wyboru kariery naukowej i zawodów związanych z techniką oraz do zwiększania potencjału badawczego w Europie;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Agencji Kosmicznej, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Broń kasetowa

P6_TA(2008)0565

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie konwencji o broni kasetowej

(2010/C 16 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konwencję o broni kasetowej (CCM) przyjętą przez 107 krajów na konferencji dyplomatycznej, która odbyła się w Dublinie w dniach 19-30 maja 2008 r.,
 - uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ z dnia 30 maja 2008 r., w którym zachęcił państwa do niezwłocznego podpisania i ratyfikacji tej ważnej umowy oraz stwierdził, że oczekuje na jej rychłe wejście w życie,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie międzynarodowego traktatu o zakazie stosowania amunicji kasetowej ⁽¹⁾
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że CCM zostanie otwarta do podpisu w Oslo poczynawszy od dnia 3 grudnia 2008 r., a następnie w siedzibie ONZ w Nowym Jorku, i że wejdzie w życie pierwszego dnia po upływie sześciu miesięcy od ratyfikowania jej przez trzydzieste państwo,
 - B. mając na uwadze, że CCM zakazuje stosowania, produkcji, składowania i przekazywania broni kasetowej jako całościowej kategorii broni,
 - C. mając na uwadze, że CCM zobowiąże państwa-strony konwencji do zniszczenia składów takiej broni,
 - D. mając na uwadze, że CCM ustanowi nowe humanitarne standardy pomocy ofiarom oraz zobowiąże państwa do usunięcia niewybuchów broni kasetowej, które pozostały po konfliktach,

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 648.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

1. z zadowoleniem przyjmując prace społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza Koalicji przeciwko Broni Kasetowej, nad położeniem kresu ludzkim cierpieniom spowodowanym bronią kasetową,
2. wzywa wszystkie państwa, żeby niezwłocznie podpisały, ratyfikowały i wdrożyły CCM;
3. wzywa wszystkie państwa, żeby na szczeblu krajowym podjęły starania i rozpoczęły wdrażanie CCM jeszcze przed jego podpisaniem i ratyfikacją;
4. wzywa wszystkie państwa, żeby nie stosowały, nie składowały, nie produkowały, nie przekazywały, nie eksportowały broni kasetowej ani nie inwestowały w taką broń, zanim CCM wejdzie w życie;
5. wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, które stosowały broń kasetową, żeby udzieliły pomocy ludności dotkniętej jej skutkami, oraz wzywa Komisję, żeby zwiększyła pomoc finansową, jakiej poprzez wszelkie dostępne instrumenty udziela wspólnotom i jednostkom, które padły ofiarą niewybuchów broni kasetowej;
6. wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, które stosowały broń kasetową, żeby zapewniły techniczną i finansową pomoc w usunięciu i zniszczeniu niewybuchów broni kasetowej, oraz wzywa Komisję, żeby zwiększyła pomoc finansową na ten cel, jakiej udziela za pośrednictwem wszelkich dostępnych instrumentów;
7. wzywa państwa członkowskie UE, żeby nie podejmowały żadnych działań, które mogą prowadzić do omijania lub naruszania CCM i jej postanowień; w szczególności wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, żeby nie przyjmowały, nie zatwierdzały ani następnie nie ratyfikowały ewentualnego protokołu do konwencji o broni konwencjonalnej (CCW), który zezwoli na zastosowanie broni kasetowej, co pozostanie w sprzeczności z zakazem takiej broni przewidzianym w art. 1 i 2 CCM;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich UE, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz Koalicji przeciwko Broni Kasetowej.

Wczesne wykrywanie i wczesne leczenie HIV/AIDS

P6_TA(2008)0566

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wczesnego wykrywania i wczesnego leczenia HIV/AIDS

(2010/C 16 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie zwalczania HIV/AIDS w Unii Europejskiej i w państwach z nią sąsiadujących w latach 2006-2009 ⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację z Bremy z dnia 13 marca 2007 r. zatytułowaną „Odpowiedzialność i partnerstwo — razem przeciw HIV/AIDS”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie HIV/AIDS: czas na działania ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 listopada 2006 r. w sprawie AIDS ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie zwalczania HIV/AIDS z dnia 6 czerwca 2005 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 348.

⁽²⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 871.

⁽³⁾ Dz.U. C 316 E z 20.12.2006, s. 366.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie zwalczania HIV/AIDS w Unii Europejskiej i w państwach z nią sąsiadujących w latach 2006-2009 (COM(2005)0654),
 - uwzględniając Deklarację dublińską w sprawie partnerstwa na rzecz walki z HIV/AIDS w Europie i Azji Środkowej, przyjętą na konferencji ministerialnej zatytułowanej „Przełamywanie barier: partnerstwo na rzecz walki z HIV/AIDS w Europie i Azji Środkowej”, która odbyła się w ramach irlandzkiej prezydencji UE w dniach 23-24 lutego 2004 r.,
 - uwzględniając raport UNAIDS/WHO Europa z 2008 r. na temat postępów we wdrażaniu deklaracji dublińskiej w sprawie współpracy w zwalczaniu HIV/AIDS w Europie i Azji Środkowej,
 - uwzględniając deklarację wileńską w sprawie działań na rzecz bardziej zdecydowanej reakcji na zagrożenie HIV/AIDS w Unii Europejskiej i w państwach z nią sąsiadujących, przyjętą przez ministrów i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej i państw sąsiadujących na konferencji „Europa i HIV/AIDS: nowe wyzwania, nowe możliwości”, która odbyła się w Wilnie (Litwa) w dniach 16-17 września 2004 r.,
 - uwzględniając program Światowej Organizacji Zdrowia z 2006 r. w sprawie HIV/AIDS zatytułowany „W kierunku powszechnego dostępu do leczenia HIV/AIDS do roku 2010”,
 - uwzględniając badanie Eurobarometru na temat zapobiegania AIDS z lutego 2006 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sprawozdanie EuroHIV podsumowujące rok 2006 wykazuje, że w latach 1999-2006 odnotowano 269 152 nowe przypadki zakażenia wirusem HIV w Unii Europejskiej i 806 258 nowych przypadków w Regionie Europejskim WHO,
- B. mając na uwadze, że według sprawozdania EuroHIV za 2006 rok 11 % ogółu nowych zakażeń HIV w Unii Europejskiej przypada na młode osoby poniżej 25. roku życia,
- C. mając na uwadze, że sprawozdania EuroHIV i UNAIDS potwierdzają, że liczba nowych przypadków zakażenia wirusem HIV w Unii Europejskiej i w państwach z nią sąsiadujących ciągle rośnie w alarmującym tempie oraz że w niektórych krajach szacunkowa liczba osób zakażonych wirusem jest prawie trzykrotnie większa niż wskazują na to oficjalne liczby,
- D. mając na uwadze, że według sprawozdania EuroHIV za rok 2006, mimo rosnącej liczby zakażeń HIV, w roku 2006 utrzymał się trwający w ostatnich latach spadek liczby zdiagnozowanych przypadków zachorowań na AIDS, przy czym w 2006 r. wykryto w UE o 40 % takich przypadków mniej w porównaniu do 1999 r.,
- E. mając na uwadze, że stosunkowo duża liczba zakażeń wirusem HIV nie została dotychczas zdiagnozowana; mając na uwadze, że wiele osób nie wie, czy uległo zakażeniu i najprawdopodobniej dowie się o tym dopiero, gdy wystąpią u nich choroby związane z HIV/AIDS,
- F. mając na uwadze, że zakaźność HIV znacznie wzrasta w obecności innych chorób przenoszonych drogą płciową (takich jak rzeżączka, zakażenie chłamydiami, opryszczka i syfilis),
- G. mając na uwadze, że epidemia wśród osób przyjmujących narkotyki drogą dożylną stanowi jedną z przyczyn szybkiego rozprzestrzeniania się HIV w wielu krajach Europy Wschodniej,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- H. mając na uwadze, że HIV/AIDS jest chorobą zakaźną, w związku z czym występuje ryzyko zakażenia od nosicieli wirusa, u których nie został on wykryty,
- I. mając na uwadze, że według ustaleń zawartych w sprawozdaniach UNAIDS i WHO Europa badających „Postępy we wdrażaniu Deklaracji dublińskiej w sprawie partnerstwa na rzecz walki z HIV/AIDS w Europie i Azji Środkowej”, tylko nieliczne z 53 krajów w regionie europejskim przyjęły podejście do piętnowania, dyskryminacji i poszanowania praw człowieka zgodne z ich zobowiązaniami podjętymi w deklaracji dublińskiej,
- J. mając na uwadze, że pełna ochrona praw człowieka ma zasadnicze znaczenie w każdym aspekcie podejścia do HIV,
- K. mając na uwadze istnienie niezwykle pilnej potrzeby transgranicznej współpracy w zwalczaniu epidemii,
- L. mając na uwadze konieczność wprowadzenia skutecznych środków w zakresie zdrowia publicznego w celu ułatwienia wczesnego wykrywania wirusa HIV,
1. wzywa Radę i Komisję do opracowania strategii w sprawie HIV w celu:
 - wspierania wczesnego wykrywania i ograniczenia utrudnień w przeprowadzaniu badań;
 - zagwarantowania wczesnego leczenia i informowania o korzyściach wynikających z podjęcia leczenia we wczesnym stadium choroby;
 2. wzywa Komisję do zapewnienia dokładnego monitorowania i nadzoru ze strony Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, w tym dokładniejszych danych szacunkowych (wielkość, cechy charakterystyczne itp.) dotyczących ludności niezdiagnozowanej, przy poszanowaniu poufności i zapewnieniu ochrony danych osobowych;
 3. wzywa Komisję, aby przeznaczyła znaczące środki polityczne i finansowe oraz zasoby ludzkie na wsparcie wdrożenia takiej strategii;
 4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia dostępu do badań, które muszą pozostać bezpłatne i anonimowe;
 5. wzywa Komisję do opracowania strategii na rzecz zmniejszenia ryzyka zakażenia HIV/AIDS, która skupiałaby się na grupach szczególnie zagrożonych oraz grupach wysokiego ryzyka;
 6. wzywa Radę, aby zobowiązała Komisję do opracowania zaleceń Rady w sprawie przeprowadzenia partych dowodami badań testowych i wytycznych dotyczących leczenia w każdym państwie członkowskim;
 7. wzywa Radę, aby zobowiązała Komisję do zagwarantowania, że przyszłe monitorowanie postępów w walce z HIV/AIDS w Europie i krajach z nią sąsiadujących będzie obejmowało wskaźniki bezpośrednio odnoszące się do kwestii praw człowieka związanych z HIV/AIDS oraz je analizujące;
 8. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia do swojego prawodawstwa przepisów skutecznie zakazujących dyskryminacji osób zakażonych HIV/AIDS, w tym ograniczeń mających wpływ na swobodę przemieszczania się tych osób;
 9. wzywa państwa członkowskie do nasilenia kampanii informacyjnych i edukacyjnych dotyczących zapobiegania, badania i leczenia HIV/AIDS;
 10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, UNAIDS oraz Światowej Organizacji Zdrowia.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Sytuacja w sektorze pszczelarskim

P6_TA(2008)0567

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie sytuacji w sektorze pszczelarskim

(2010/C 16 E/14)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że pszczelarstwo światowe generalnie, a europejskie w szczególności napotyka ogromne trudności,
- B. mając na uwadze korzystny wpływ pszczelarstwa na cały ekosystem, a w szczególności na jego zasadnicze znaczenie dla ekosystemu rolnego,
- C. mając na uwadze konieczność chronienia różnorodności biologicznej, do czego w znaczny sposób przyczynia się pszczelarstwo dzięki zapylaniu krzyżowemu,
- D. mając na uwadze, że pszczelarstwo europejskie istnieje od tysiącleci oraz stanowi nieodłączną część dziedzictwa kulturowego i kulturowego,
- E. mając na uwadze, że produkty pszczelarskie posiadają walory odżywcze i medyczne,
- F. mając na uwadze różnorodność i wysoką jakość miodu oraz innych produktów pszczelarskich, takich jak mleczko pszczele, propolis, jad i wosk pszczeli, wytwarzanych przez europejski przemysł pszczelarski dzięki jego doświadczeniu i różnorodności warunków klimatycznych,
- G. mając na uwadze nieuczciwą konkurencję ze strony produktów importowanych na rynek wspólnotowy z krajów trzecich,
- H. mając na uwadze fakt, że miód można importować z różnych regionów świata, lecz tylko wystarczająca populacja pszczół może zagwarantować zapylanie,
- I. mając na uwadze, że w wyniku znacznego zmniejszenia ilości pyłku kwiatowego i nektaru populacja pszczół może ulec zmniejszeniu,
- J. mając na uwadze drastyczny spadek liczby rodzin pszczelich na całym świecie,
- K. mając na uwadze, że stała obecność w ulach roztocza *Varroa*, zespół masowego ginięcia rodzin pszczelich oraz rozprzestrzenianie się *Nosema ceranae* zaliczają się do przyczyn kryzysu sanitarnego w pszczelarstwie,
- L. mając na uwadze, że przemysł pszczelarski zapewnia 76 % produktów żywnościowych przeznaczonych dla ludzi,
- M. mając na uwadze, że 84 % gatunków roślin uprawianych w Europie jest zależnych od zapylania,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- N. mając na uwadze, że zbyt często nie przestrzega się zaleceń i dobrych praktyk dotyczących stosowania biocydów,
- O. mając na uwadze, że nie istnieją jeszcze metody umożliwiające zwalczanie niektórych chorób pszczoł powodujących zmniejszanie ich odporności oraz wymieranie uli,
1. zauważa, że należy bezzwłocznie, w odpowiedni sposób i z użyciem efektywnych instrumentów, zareagować na kryzys sanitarny w sektorze pszczelarstwa;
 2. zauważa potrzebę zapobiegania nieuczciwej konkurencji ze strony produktów pszczelarskich pochodzących z państw trzecich, spowodowanej częściowo niższymi cenami wytwarzania tych produktów, w szczególności ze względu na niższe ceny cukru i tańszą siłę roboczą;
 3. zwraca się do Komisji o jak najszybsze rozwinięcie badań nad pasożytami i chorobami a także nad innymi potencjalnymi przyczynami, takimi jak ubożenie różnorodności genetycznej oraz uprawa roślin genetycznie modyfikowanych, dziesiątkującymi populacje pszczoł, udostępniając dodatkowe środki budżetowe na ten cel;
 4. uważa za niezbędne wprowadzenie obowiązku podawania na etykiecie kraju, z którego pochodzi miód;
 5. wzywa Komisję do wprowadzenia w ramach przeglądu WPR środków mających na celu wspieranie tworzenia obszarów odnowy zasobów (takich jak np. ugory pszczelarskie) w szczególności w regionach o dużych powierzchniach gruntów rolnych; zwraca się o usytuowanie takich obszarów na gruntach trudnych do uprawy, gdzie rośliny takie jak facelia, ogórecznik, gorczyca i dzika koniczyna biała mogą się rozwijać i stanowić ważne źródła nektaru na obszarach żerowania pszczoł;
 6. wzywa Radę i Komisję, aby we wszystkich debatach i przyszłych krokach legislacyjnych dotyczących uprawy roślin genetycznie modyfikowanych w Unii Europejskiej zwracały należytą uwagę na zdrowie pszczoł, możliwości wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich oraz skutki gospodarcze dla sektora pszczelarskiego;
 7. wzywa Komisję do promowania środków koniecznych dla ograniczenia ryzyka niedostatecznego zapylenia zarówno na rzecz pszczelarzy, jak i rolników, których produkcja mogłaby znacznie wzrosnąć;
 8. wzywa Komisję do zagwarantowania kontroli i nadzoru jakości wód powierzchniowych, gdyż pszczoły silnie reagują na wszelkie pogorszenie środowiska;
 9. wzywa Komisję do podjęcia badań nad związkiem między śmiertelnością pszczoł a stosowaniem pestycydów, takich jak tiametoksam, imidakloprid, chlotianidyna, fipronil, aby mogła ona podjąć odpowiednie środki dotyczące zezwolenia na stosowanie takich produktów;
 10. zwraca się do Komisji o koordynację przepływu wszystkich informacji związanych z tą sytuacją, którymi dysponują obecnie państwa członkowskie; uważa, że Komisja powinna współpracować z zatwierdzonymi instytucjami w celu wymiany posiadanych przez nie naukowych informacji dotyczących wpływu pestycydów na pszczoły;
 11. zauważa konieczność wprowadzenia obowiązku badania miodu importowanego w celu wykrycia ewentualnej obecności przetrwalników zgnilca amerykańskiego;
 12. wzywa Komisję do zaproponowania mechanizmu pomocy finansowej dla gospodarstw pszczelarskich zagrożonych w wyniku wymierania pszczoł;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

13. wzywa Komisję do włączenia badań nad chorobami pszczół i ich zwalczania do polityki weterynaryjnej;
14. zwraca się do Komisji o zachęcenie wszystkich państw członkowskich do udzielenia sektorowi pszczelarstwu natychmiastowego wsparcia;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Przegląd zalecenia 2001/331/WE przewidującego minimalne kryteria w zakresie ochrony środowiska w państwach członkowskich

P6_TA(2008)0568

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie przeglądu zalecenia 2001/331/WE przewidującego minimalne kryteria kontroli w zakresie ochrony środowiska w państwach członkowskich

(2010/C 16 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zalecenie 2001/331/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r., przewidującego minimalne kryteria kontroli w zakresie ochrony środowiska w państwach członkowskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie przeglądu zalecenia 2001/331/WE przewidującego minimalne kryteria kontroli w zakresie ochrony środowiska w państwach członkowskich (COM(2007)0707),
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w 2001 r. Parlament i Rada przyjęły zalecenie 2001/331/WE, które zawiera niewiążące kryteria dotyczące planowania, przeprowadzania i monitorowania kontroli w zakresie ochrony środowiska oraz związanej z nimi sprawozdawczości, uznając istnienie dużych rozbieżności między systemami kontroli w państwach członkowskich,
 - B. mając na uwadze, że celem zalecenia było wzmocnienie zgodności ze wspólnotowym prawodawstwem w zakresie ochrony środowiska i przyczynienie się do jego bardziej spójnego wdrażania i egzekwowania we wszystkich państwach członkowskich,
 - C. mając na uwadze, że ww. komunikat określa stanowisko Komisji w kwestii dalszego rozwinięcia zalecenia w oparciu m.in. o przedłożone przez państwa członkowskie sprawozdania z jego wdrażania,
 - D. mając na uwadze, że w komunikacie tym zauważono, iż przedstawione przez państwa członkowskie informacje na temat tego, jak wdrażają one zalecenie, są „niekompletne lub trudne do porównania”,
 - E. mając na uwadze, że przedstawione przez państwa członkowskie informacje wykazały, iż „jedynie kilka państw wdrożyło je całkowicie” i że „wciąż istnieją duże rozbieżności w sposobie przeprowadzania kontroli w zakresie ochrony środowiska we Wspólnocie”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, s. 41.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- F. mając na uwadze, że według Komisji wspomniane niepełne wdrożenie wynika po części z różnic w interpretowaniu przez państwa członkowskie definicji i kryteriów zawartych w zaleceniu oraz wymogów dotyczących sprawozdawczości,
- G. mając na uwadze, że Komisja uznaje, iż zakres zalecenia jest nieodpowiedni i nie obejmuje wielu istotnych działań, takich jak Natura 2000, kontrola nielegalnego przesyłania odpadów, rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i ograniczenia w zakresie chemikaliów (REACH), ograniczenie stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w produktach (np. dyrektywa w sprawie ograniczeń stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym), handel gatunkami zagrożonymi, oraz działalności związanej z organizmami zmodyfikowanymi genetycznie i systemów odpowiedzialności producenta,
1. wyraża niepokój wobec konkluzji Komisji, iż nie można zapewnić pełnego wdrożenia prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska we Wspólnocie, ponieważ prowadzi to nie tylko do dalszego niszczenia środowiska, ale także do zakłóceń konkurencji;
 2. podkreśla, że dobre i jednolite egzekwowanie wspólnotowego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska ma podstawowe znaczenie oraz że każde inne rozwiązanie nie spełnia oczekiwań opinii publicznej i osłabia reputację Wspólnoty jako skutecznego strażnika środowiska;
 3. sprzeciwia się zamiarowi Komisji, aby podejść do problemu za pomocą niewiążącego zalecenia oraz umieszczenia szczegółowych prawnie wiążących wymagań w przepisach sektorowych;
 4. wzywa natomiast Komisję, aby przedstawiła do końca 2009 r. wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie kontroli w zakresie ochrony środowiska, precyzujący definicje i kryteria przedstawione w zaleceniu 2001/331/WE oraz rozszerzający zakres jego zastosowania;
 5. uważa za istotne wzmocnienie europejskiej sieci wprowadzania w życie i stosowania prawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska (IMPEL) i wzywa Komisję do złożenia przed końcem 2009 r. sprawozdania na temat możliwości w tym względzie, w tym ustanowienia wspólnotowego organu inspekcji w zakresie ochrony środowiska;
 6. proponuje skoncentrować się w większym stopniu na wspieraniu działań informacyjno-edukacyjnych w zakresie ochrony środowiska, których szczegółowe treści byłyby ustalane na szczeblu lokalnym, regionalnym lub krajowym w zależności od istniejących potrzeb i problemów występujących na danym obszarze;
 7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Somalia

P6_TA(2008)0569

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie Somalii

(2010/C 16 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie sytuacji w Somalii, w szczególności rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie Somalii ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie notorycznego zabijania ludności cywilnej w Somalii ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Amnesty International z dnia 1 listopada 2008 r. zatytułowane „Stan praw człowieka na świecie”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 479.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0313.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając oświadczenie Radhiki Coomaraswamy, specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. dzieci w konfliktach zbrojnych, z dnia 8 listopada 2008 r., potępiające ukamienowanie trzynastoletniej Aiszy Ibrahim Duhulow,
 - uwzględniając różne międzynarodowe instrumenty ochrony praw człowieka, w szczególności Afrykańską kartę praw człowieka i narodów z 1981 r. oraz protokół do tej karty z 2003 r. w sprawie praw kobiet w Afryce,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 27 października 2008 r. w Somalii ukamienowano trzynastoletnią dziewczynkę Aiszę Ibrahim Duhulow,
- B. mając na uwadze, że ukamienowania dokonała grupa 50 mężczyzn na stadionie w portowym mieście Kismajo na południu kraju na oczach 1 000 widzów,
- C. mając na uwadze, że dziewczynka została oskarżona o cudzołóstwo i skazana za złamanie prawa islamskiego, podczas gdy w rzeczywistości została zgwałcona przez trzech mężczyzn,
- D. mając na uwadze, że bojówki al-Shabaab, które kontrolują Kismajo, zatrzymały Aiszę Ibrahim Duhulow i zarządziły jej egzekucję przez ukamienowanie, nie aresztowały jednak ani nie zatrzymały osób oskarżonych o gwałt na niej,
- E. mając na uwadze, że kiedy niektóre z osób obecnych na stadionie próbowały uratować życie Aiszy Ibrahim Duhulow, członkowie bojówek otworzyli ogień na stadionie, zabijając przypadkowego chłopca,
- F. mając na uwadze, że istnieją wiarygodne doniesienia, że bojówki al-Shabaab groziły śmiercią obrońcom praw człowieka w Kismajo, oskarżając ich o rozpowszechnianie fałszywych informacji na temat tego zdarzenia,
- G. mając na uwadze, że rażące naruszenia praw człowieka są w Somalii codziennością ze względu na dramatyczną sytuację w Somalii oraz wszechobecną przemoc, której dopuszczają się niektóre frakcje Sojuszu na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii (tzw. Trybunały Islamskie), próbujące obalić prawowity rząd Somalii,
- H. mając na uwadze, że naruszenia praw człowieka obejmują niedawne porwanie z Kenii dwóch włoskich katolickich sióstr zakonnych, które następnie przewieziono zostały do Somalii, a także nasilenie się ataków samobójczych, które w ostatnich tygodniach doprowadziły na północy kraju do śmierci co najmniej 30 osób,
- I. mając na uwadze, że obecni w Somalii przedstawiciele niektórych organizacji międzynarodowych stali się w ostatnim czasie ofiarami przemocy i mordów, których większość przypisano zbrojnym grupom opozycyjnym, w tym bojówkom al-Shabaab oraz frakcjom Trybunałów Islamskich,
- J. mając na uwadze, że buntownicy islamscy wykonywali publiczne kary chłosty w stolicy kraju Mogadiszu, próbując zademonstrować swoją rosnącą siłę,
- K. mając na uwadze, że takie brutalne akty są ilustracją metod stosowanych przez te bojówki, a ogólniej rzecz ujmując, pokazują ryzyko w zakresie poszanowania praw człowieka w przypadku rozszerzenia ich kontroli nad krajem,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- L. mając na uwadze, że tymczasowy rząd federalny Somalii oraz Sojusz na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii podpisali w dniu 26 października 2008 r. w Dżibuti porozumienie o zawieszeniu broni oraz mając na uwadze, że regionalni przywódcy Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD), na specjalnym szczycie w Nairobi w dniach 28-29 października 2008 r., przedstawili plan pokojowy dla Somalii,
- M. mając na uwadze, że należy koniecznie wspierać tymczasowy rząd federalny Somalii oraz prezydenta Abdullahiego Jusufa,
1. zdecydowanie potępia ukamienowanie i egzekucję Aiszy Ibrahim Duhulow i wyraża oburzenie z powodu tak barbarzyńskiego aktu dokonanego na trzynastoletniej dziewczynce będącej ofiarą zgwałcenia;
 2. wzywa rząd Somalii do potępienia tej egzekucji oraz do podjęcia działań w celu zapobieżenia takim brutalnym aktom w przyszłości;
 3. wzywa rząd Somalii do wydania dokumentów i oświadczeń rehabilitujących pośmiertnie Aiszę Ibrahim Duhulow;
 4. popiera próby przejęcia kontroli nad portowym miastem Kismajo przez prawowity rząd Somalii i wzywa do postawienia osób oskarżonych o zgwałcenie Aiszy Ibrahim Duhulow przed sądem i przeprowadzenie sprawiedliwego procesu sądowego;
 5. wzywa UE do udzielenia wszelkiego koniecznego wsparcia na rzecz stworzenia stabilnych rządów demokratycznych w Somalii oraz do udzielenia dalszej pomocy rządowi Somalii, aby mógł on przejąć kontrolę nad całym krajem i zaprowadził rządy prawa w sposób zgodny z jego zobowiązaniami międzynarodowymi w zakresie praw człowieka, co zapobiegłoby podobnym egzekucjom w przyszłości;
 6. zdecydowanie nalega, aby misja Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) w pełni skorzystała ze swoich uprawnień w zakresie ochrony ludności cywilnej, zwracając szczególną uwagę na kobiety i dzieci, oraz apeluje do upoważnienia tej misji do monitorowania i badania przypadków łamania praw człowieka oraz składania sprawozdań w tym zakresie;
 7. wzywa zarówno władze Somalii, jak i Kenii, do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, oraz do podjęcia wszelkich możliwych inicjatyw politycznych i dyplomatycznych, aby zapewnić uwolnienie dwóch włoskich katolickich sióstr zakonnych;
 8. gorąco popiera porozumienie z Dżibuti, zawarte między tymczasowym rządem federalnym Somalii a Sojuszem na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii, którego celem jest zakończenie trwających od lat działań zbrojnych w Somalii i opracowanie długofalowego rozwiązania na rzecz przywrócenia pokoju i zaprzestania nadużyć wspomnianych w niniejszej rezolucji;
 9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi Generalnemu Unii Afrykańskiej, rządów państw należących do IGAD, AMISOM oraz rządowi Somalii.
-

Kara śmierci w Nigerii

P6_TA(2008)0570

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie kary śmierci w Nigerii

(2010/C 16 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie przypadków naruszenia praw człowieka w Nigerii,
 - uwzględniając obowiązujące moratorium rządu federalnego Nigerii na stosowanie kary śmierci,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r. ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
 - uwzględniając Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Ludów z 1981 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
 - uwzględniając Afrykańską Kartę Praw i Dobra Dziecka z 1990 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 23 lipca 2001 r.,
 - uwzględniając Konwencję przeciwko torturom i innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu z 1984 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 28 lipca 2001 r.,
 - uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 13 czerwca 1985 r. i jej opcjonalny protokół z 1999 r., ratyfikowany przez Nigerię w dniu 22 listopada 2004 r.,
 - uwzględniając Konwencję praw dziecka z 1989 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 19 kwietnia 1991 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w nigeryjskich więzieniach przebywa 720 mężczyzn i 11 kobiet skazanych na karę śmierci,
- B. mając na uwadze, że nigeryjska krajowa grupa badawcza ds. kary śmierci oraz prezydencka komisja ds. reformy administracji wymiaru sprawiedliwości orzekły, że więźniowie oczekujący na wykonanie wyroku śmierci są prawie bez wyjątku biedni i nie są reprezentowani przez prawnika,
- C. mając na uwadze, że choć prawo międzynarodowe zakazuje orzekania kary śmierci w przypadku nieletnich przestępców, przynajmniej 40 więźniów oczekujących na wykonanie wyroku śmierci miało od 13 do 17 lat w chwili popełnienia zarzucanego przestępstwa,
- D. mając na uwadze, że islamskie trybunały stosujące prawo szariatu obejmują swą jurysdykcją sprawy karne w 12 z 36 stanów Nigerii; mając na uwadze, że trybunały te nadal wydają wyroki śmierci oraz skazują na chłostę i amputację;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- E. mając na uwadze, że 47 % więźniów skazanych na karę śmierci oczekuje na rozpatrzenie swych apelacji, rozpatrzenie jednej czwartej apelacji więźniów trwało 5 lat, 6 % więźniów z toczącymi się apelacjami czekało ponad 20 lat, a jeden więzień spędził 24 lata w celi śmierci,
 - F. mając na uwadze, że system sądownictwa karnego Nigerii trawiony jest korupcją i zaniedbaniami oraz cierpi na poważny brak zasobów,
 - G. mając na uwadze, że tortury, mimo ich zakazu stosowania w Nigerii, są na porządku dziennym, a prawie 80 % więźniów w nigeryjskich zakładach karnych twierdzi, że było bitych oraz że grożono im bronią lub torturami w areszcie policyjnym,
 - H. mając na uwadze, że wielu więźniów oczekujących na proces i na wykonanie wyroku śmierci pada ofiarą wyłudzeń dokonywanych przez funkcjonariuszy policji, którzy domagają się pieniędzy za ich uwolnienie,
 - I. mając na uwadze, że połowa z 40 000 więźniów w tym kraju przebywa w więzieniach bez procesu lub wyroku,
 - J. mając na uwadze, że choroby przewlekłe, którym można jednak zapobiegać, takie jak HIV, malaria, gruźlica, grypa i zapalenie płuc, również występują w więzieniach,
 - K. mając na uwadze, że władze nigeryjskie podjęły pewne próby przezwyciężenia mankamentów swego systemu sądowniczego; mając na uwadze, że krajowa grupa badawcza ds. kary śmierci (2004 r.) oraz prezydencka komisja ds. reformy administracji wymiaru sprawiedliwości (2007 r.) wyraziły wątpliwości co do zmniejszenia częstotliwości i nasilenia przestępczości w Nigerii dzięki karze śmierci; mając na uwadze, że jednak ani rząd federalny, ani rządy stanowe nie podjęły działań w celu rozwiązania pilnych problemów uwydatnionych przez te dwie grupy badawcze,
 - L. mając na uwadze, że Nigeria oficjalnie nie poinformowała o żadnych egzekucjach od 2002 r.,
 - M. mając na uwadze, że wiadomo, iż tylko 7 państw z 53 państw członkowskich Unii Afrykańskiej przeprowadziło egzekucje w 2007 r., natomiast 13 krajów afrykańskich zniosło karę śmierci, a dalsze 22 jej nie wykonuje,
 - N. mając na uwadze, że w 1977 r. zaledwie 16 krajów zniosło karę śmierci w odniesieniu do wszystkich przestępstw; mając na uwadze, że obecnie 137 ze 192 państw członkowskich ONZ zniosło karę śmierci lub jej nie wykonuje,
1. wzywa rząd federalny Nigerii i rządy stanowe do zniesienia kary śmierci;
 2. wzywa rząd federalny Nigerii i rządy stanowe, w oczekiwaniu na zniesienie kary śmierci, do ogłoszenia natychmiastowego moratorium na wszystkie egzekucje zgodnie z rezolucją 62/149 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 26 lutego 2008 r. i do niezwłocznego zamienienia wszystkich wyroków śmierci na kary pozbawienia wolności;
 3. wzywa rząd federalny Nigerii i rządy stanowe do opracowania kompleksowego podejścia do przestępczości i wyjaśnienia w jaki sposób rozwiązana zostanie kwestia przestępczości;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

4. wzywa rząd federalny Nigerii i rządy stanowe do zlikwidowania wszystkich przepisów, które przewidują karę śmierci dla osób poniżej 18 roku życia w chwili popełnienia zarzucanego przestępstwa, zarówno w prawie federalnym, jak i prawie stanowym;
5. wzywa rząd federalny Nigerii i rządy stanowe do zapewnienia, że w przypadkach kary śmierci przestrzegane są najbardziej rygorystyczne standardy międzynarodowe oraz standardy konstytucyjne dotyczące sprawiedliwego procesu, zwłaszcza w odniesieniu do niedostatecznej reprezentacji prawnej biedniejszych więźniów, zeznań lub dowodów uzyskanych poprzez zastosowanie przemocy, przymusu lub tortur oraz nadmiernie długiego procesu, a także w odniesieniu do nadmiernie długich procesów i czasu apelacji oraz skazywania nieletnich;
6. zwraca się do rządu federalnego Nigerii o ratyfikowanie drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych z 1989 r. oraz opcjonalnego protokołu do Konwencji ONZ przeciwko torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu lub karaniu z 2002 r.;
7. wzywa nigeryjskie rządy stanowe do usunięcia wszystkich przepisów, które nakazują wykonanie wyroków śmierci;
8. zwraca się do rządu federalnego Nigerii i rządów stanowych o wprowadzenie w życie zaleceń krajowej grupy badawczej ds. kary śmierci (2004 r.) oraz prezydenckiej komisji ds. reformy administracji wymiaru sprawiedliwości (2007 r.), a w szczególności o ustanowienie moratorium na egzekucje i złagodzenie wszystkich wyroków śmierci;
9. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wsparcia technicznego władzom nigeryjskim w celu dokonania rewizji przepisów prawnych przewidujących karę śmierci, zniesienia kary śmierci oraz usprawnienia procedur śledczych policji nigeryjskiej;
10. zwraca się o wsparcie działań grupy roboczej ds. kary śmierci Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów przy opracowaniu protokołu do Afrykańskiej Karty zakazującego kary śmierci i uniemożliwiającego jej przywrócenie;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, państwom członkowskim, Wspólnocie Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, rządowi federalnemu i parlamentowi Nigerii, Unii Afrykańskiej i Parlamentowi Panafrykańskiemu.

Sprawa rodziny al-Kurd

P6_TA(2008)0571

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie rodziny Al-Kurd

(2010/C 16 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu,
- uwzględniając sprawozdanie sporządzone przez delegację ad hoc Parlamentu do Izraela i na terytorium Palestyny (30 maja – 2 czerwca 2008 r.) oraz zawarte w nim wnioski,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając IV konwencję genewską,
 - uwzględniając odpowiednie rezolucje ONZ,
 - uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Izraelem, a w szczególności jego art. 2,
 - uwzględniając oświadczenie wydane przez prezydencję w imieniu Unii Europejskiej z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie zniszczenia domów we Wschodniej Jerozolimie,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że nocą w niedzielę 9 listopada 2008 r. przedstawiciele policji izraelskiej oraz sił zbrojnych eksmitowały rodzinę Al-Kurd z ich domu w dzielnicy Szeik Jarrah we Wschodniej Jerozolimie, w którym rodzina mieszkała od ponad 50 lat; mając na uwadze, że zaraz potem umożliwiono osadnikom zajęcie domu tejże rodziny i odcięto dostęp do tego obszaru,
- B. mając na uwadze, że eksmisji dokonano w oparciu o nakaz wydany przez izraelski Sąd Najwyższy dnia 16 lipca 2008 r. po długim i kontrowersyjnym postępowaniu sądowym dotyczącym spornego prawa własności prowadzonym przez izraelskie sądy i władze,
- C. mając na uwadze, że Agencja Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy i Zatrudnienia Uchodźców Palestyńskich na Bliskim Wschodzie (UNRWA) zadeklarowała, że będzie w dalszym ciągu udzielać pomocy tej rodzinie,
- D. mając na uwadze, że eksmisję przeprowadzono wbrew międzynarodowym protestom; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone zwróciły się z tą kwestią do władz Izraela; mając na uwadze, że decyzja ta może otworzyć drogę dla przejęcia dalszych 26 domów w dzielnicy Szeik Jarrah we Wschodniej Jerozolimie i dotyczy 26 dalszych rodzin przewidzianych do eksmisji; mając na uwadze, że ze sprawy tej wynikają konsekwencje polityczne dla przyszłego statusu Wschodniej Jerozolimy,
- E. mając na uwadze odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz fakt, że społeczność międzynarodowa nie uznała zwierzchnictwa Izraela nad Wschodnią Jerozolimą,
- F. mając na uwadze, że w dniu 3 listopada 2008 r. delegacja Parlamentu Europejskiego udała się z wizytą do Szeik Jarrah i spotkała się z rodziną Al-Kurd,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie eksmisją rodziny Al-Kurd, niedawnym zniszczeniem domów rodzin palestyńskich przez władze izraelskie na kilku obszarach Wschodniej Jerozolimy oraz możliwymi poważnymi konsekwencjami tych działań;
 2. podkreśla, że wspomniane działania, które miały poważny wpływ na życie mieszkańców tych obszarów, są niezgodne z prawem międzynarodowym i wzywa władze Izraela do jak najszybszego ich zakończenia;
 3. podkreśla, że na mocy prawa międzynarodowego Wschodnia Jerozolima nie podlega jurysdykcji sądów izraelskich, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności izraelskich władz sądowniczych w ramach uznanych przez społeczność międzynarodową granic państwa Izraela;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

4. wzywa Radę, Komisję i społeczność międzynarodową, w tym Kwartet Bliskowschodni, do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków mających na celu ochronę Palestyńczyków zamieszkujących osiedle Szeik Jarrah oraz inne obszary Wschodniej Jerozolimy oraz wzywa Kwartet do aktywniejszego zaangażowania w tym kierunku;
 5. ponawia skierowane do władz Izraela wezwanie do natychmiastowego wstrzymania rozbudowy osiedli oraz wznoszenia muru bezpieczeństwa poza granicami z 1967 r., co jest sprzeczne z prawem międzynarodowym i podważa wysiłki pokojowe;
 6. potwierdza, że takie działania mogą zaszkodzić możliwości osiągnięcia porozumienia pokojowego między Palestyńczykami a Izraelitami; wzywa Izrael do powstrzymania się od stosowania wszelkiego rodzaju środków jednostronnych, które mogą przesądzić wynik negocjacji dotyczących ostatecznego statusu, szczególnie jeżeli chodzi o Jerozolimę;
 7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, specjalnemu wysłannikowi Kwartetu na Bliskim Wschodzie, rządowi Izraela, Knesetowi oraz Prezydentowi Autonomii Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.
-

Wtorek, 18 listopada 8 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wniosek o uchylenie immunitetu Franka Vanheckego

P6_TA(2008)0537

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Franka Vanheckego (2008/2092(IMM))

(2010/C 16 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Franka Vanheckego, złożony przez Ministra Sprawiedliwości Królestwa Belgii na żądanie prokuratora w Dendermonde i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 kwietnia 2008 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Franka Vanheckego, zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 9 oraz art. 10 Protokołu w sprawie Przywilejów i Immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r. i 10 lipca 1986 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 58 oraz art. 59 konstytucji Belgii,
 - uwzględniając art. 6 ust. 2 oraz art. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0421/2008),
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Franka Vanheckego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji odpowiednim władzom Królestwa Belgii.

⁽¹⁾ Sprawa 101/63, *Wagner/Fohrmann i Krier*, Zb. Orz. 1964, s. 195 i sprawa 149/85, *Wybot/Faure i in.*, Zb. Orz. 1986, s. 2391.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Wniosek o uchylenie immunitetu Massima D'Alemy

P6_TA(2008)0538

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Massima D'Alemy (2008/2298(IMM))

(2010/C 16 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Massima D'Alemy, przekazany przez prokuratora sądu w Mediolanie w dniu 30 maja 2008 r., ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 16 czerwca 2008 r.,
 - uwzględniając art. 10 Protokołu w sprawie Przywilejów i Immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., jak również art. 6 ust. 2 Aktu regulującego wybory przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w wyborach powszechnych i bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r. i 10 lipca 1986 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 6 oraz art. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0422/2008),
1. podejmuje decyzję o nieudzieleniu zgody na wykorzystanie odnośnych rozmów telefonicznych zdobytych w drodze podsłuchu oraz o odmowie uchylenia immunitetu Massima D'Alemy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji właściwym organom Włoch.

⁽¹⁾ Sprawa 101/63, Wagner/Fohrmann i Krier, Zb. Orz. 1964, s. 383 i sprawa 149/85, Wybot/Faure i in., Zb. Orz. 1986, s. 2391.

Wtorek, 18 lipada 2008 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy WE-Kazachstan *

P6_TA(2008)0528

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, a Republiką Kazachstanu w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (COM(2007)0105 — C6-0328/2008 — 2007/0039(CNS))

(2010/C 16 E/21)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady i Komisji (COM(2007)0105),
 - uwzględniając Umowę o Partnerstwie i Współpracy z Republiką Kazachstanu,
 - uwzględniając art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 2 ostatnie zdanie oraz art. 55, art. 57 ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2, art. 93, art. 94, art. 133, art. 181a i art. 300 ust. 2 zdanie drugie Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 101 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 6 ust. 2 aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0328/2008),
 - uwzględniając art. 51, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0416/2008),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz parlamentowi Republiki Kazachstanu.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Utworzenie wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) *

P6_TA(2008)0529

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 219/2007 w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) (COM(2008)0483 — C6-0305/2008 — 2008/0159(CNS))

(2010/C 16 E/22)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0483),
 - uwzględniając art. 171 i art. 172 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0305/2008),
 - uwzględniając art. 51 i art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0439/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Ustawowe oznaczenia dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych (wersja ujednolicona) *I**

P6_TA(2008)0530

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustawowych oznaczeń dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych (wersja ujednolicona) (COM(2008)0318 — C6-0205/2008 — 2008/0099(COD))

(2010/C 16 E/23)

(Procedura współdecyzji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0318),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi projekt został przedstawiony przez Komisję Parlamentowi (C6-0205/2008),

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. zatytułowane „Szybsza metoda pracy nad urzędowym ujednoliceniem tekstów prawnych” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 80 oraz art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0382/2008),
- A. mając na uwadze, że konsultacyjna grupa robocza służb prawnych złożona z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że przedmiotowy wniosek zawiera proste ujednolicenie istniejących tekstów, bez zmian merytorycznych,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Prawo spółek dotyczące jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (wersja ujednolicona) *I**

P6_TA(2008)0531

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa spółek dotyczącej jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (wersja ujednolicona) (COM(2008)0344 — C6-0217/2008 — 2008/0109(COD))

(2010/C 16 E/24)

(Procedura współdecyzji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0344),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 44 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0217/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędowym ujednoliceniem tekstów prawnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0383/2008),

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Siedzenie kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (wersja ujednolicona) *I**

P6_TA(2008)0532

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie siedzenia kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (wersja ujednolicona) (COM(2008)0351 — C6-0243/2008 — 2008/0115(COD))

(2010/C 16 E/25)

(Procedura współdecyzji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0351),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0243/2008),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędowym ujednoliceniem tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0384/2008),
- A. mając na uwadze opinię grupy konsultacyjnej, złożonej ze służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących tekstów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (wersja ujednolicona) *

P6_TA(2008)0533

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (wersja ujednolicona) (COM(2008)0365 — C6-0273/2008 — 2008/0117(CNS))

(2010/C 16 E/26)

(Procedura konsultacji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2008)0365),
 - uwzględniając art. 308 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0273/2008),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędowym ujednoliceniem tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0387/2008),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Konwencja o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ***

P6_TA(2008)0534

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej zawarcia Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (9196/2008 — C6-0215/2008 — 2008/0048(AVC))

(2010/C 16 E/27)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (9196/2008),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 300 ust. 3 akapit drugi, w związku z art. 61 lit. c) Traktatu WE (C6-0215/2008),

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- uwzględniając art. 75 oraz art. 83 ust. 7 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie Komisji Prawnej (A6-0428/2008),
- 1. wyraża zgodę na zawarcie konwencji;
- 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Europejski system rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie ***I

P6_TA(2008)0535

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (COM(2007)0776 — C6-0452/2007 — 2007/0272(COD))

(2010/C 16 E/28)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0776),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0452/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0376/2008),
 - 1. zatwierdza wniosek Komisji;
 - 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 - 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

P6_TA(2008)0536

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (COM(2008)0609 — C6-0345/2008 — 2008/2286(ACI))

(2010/C 16 E/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0609 — C6-0345/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne (IIA) pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ z dnia 17 maja 2006 r., a w szczególności pkt 28 tego porozumienia,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0430/2008),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty legislacyjne i budżetowe w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom ponoszącym konsekwencje poważnych zmian w strukturze światowego handlu oraz udzielenia pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy,
- B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwalnianych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać tak szybko i efektywnie, jak to tylko możliwe, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojednawczym w dniu 17 lipca 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że Włochy zwróciły się o pomoc w związku z czterema przypadkami redukcji zatrudnienia w sektorze włókienniczym na Sardynii, w Piemoncie, Lombardii i Toskanii ⁽³⁾,

1. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych kroków mających na celu przyspieszenie uruchomienia funduszu zgodnie z wyżej wymienioną wspólną deklaracją, przez przyjęcie której Parlament Europejski, Rada i Komisja potwierdzają, jak ważne jest zapewnienie — z poszanowaniem porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. — szybkiej procedury przyjmowania decyzji w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Wnioski EGF/2007/005 IT/Sardynia, EGF/2007/006 IT/Piemont, EGF/2007/007 IT/Lombardia i EGF/2008/001 IT/Toskania.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

2. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z Przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE URUCHOMIENIA EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU DOSTOSOWANIA DO GLOBALIZACJI, ZGODNIE Z PKT 28 POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNEGO POMIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM, RADĄ I KOMISJĄ W SPRAWIE DYSCYPLINY BUDŻETOWEJ I NALEŻYTEGO ZARZĄDZANIA FINANSAMI Z DNIA 17 MAJA 2006 R.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ z dnia 17 maja 2006 r., a w szczególności pkt 28 tego porozumienia,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji utworzono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia zwolnionym pracownikom ponoszącym konsekwencje poważnych zmian w strukturze światowego handlu oraz udzielenia pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy,
- (2) porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić fundusz w ramach rocznego pułapu wynoszącego 500 mln EUR,
- (3) Włochy złożyły cztery wnioski o uruchomienie funduszu w odniesieniu do redukcji zatrudnienia w sektorze włókienniczym: dnia 9 sierpnia 2007 r. w odniesieniu do Sardynii, dnia 10 sierpnia 2007 r. w odniesieniu do Piemontu, dnia 17 sierpnia 2007 r. w odniesieniu do Lombardii oraz dnia 12 lutego 2008 r. w odniesieniu do Toskanii; wnioski są zgodne z wymogami art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczącymi określenia wkładu finansowego,
- (4) w związku z tym należy uruchomić fundusz, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższych wniosków,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok finansowy 2008 uruchamia się Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę **35 158 075 EUR** w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia ... listopada 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Ogólne warunki dotyczące podatku akcyzowego *

P6_TA(2008)0541

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie ogólnych warunków dotyczących podatku akcyzowego (COM(2008)0078 — C6-0099/2008 — 2008/0051(CNS))

(2010/C 16 E/30)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0078),
 - uwzględniając art. 93 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0099/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0417/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 2 a preambuły (nowy)**

(2a) W celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego należy kontynuować działania na rzecz osiągnięcia stopniowej harmonizacji stawki podatku akcyzowego na terenie Unii Europejskiej przy równoczesnym uwzględnianiu kwestii takich jak ochrona zdrowia publicznego i środowiska naturalnego oraz względy budżetowe.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 4 preambuły**

(4) Wyroby akcyzowe mogą podlegać innym podatkom pośrednim do szczególnych celów. W takim przypadku państwa członkowskie powinny jednak stosować się do głównych elementów przepisów wspólnotowych dotyczących podatków pośrednich, **aby nie zagrozić pozytywnemu wpływowi takich przepisów.**

(4) Wyroby akcyzowe mogą podlegać innym podatkom pośrednim do szczególnych celów. W takim przypadku, **aby nie zagrozić pozytywnemu wpływowi takich przepisów**, państwa członkowskie powinny jednak stosować się do głównych elementów przepisów wspólnotowych dotyczących podatków pośrednich, **to jest do podstawy opodatkowania, obliczania podatku oraz wymagalności i kontroli podatku.**

Poprawka 3**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 4 a preambuły (nowy)**

(4a) Wdrażając niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie powinny brać pod uwagę konieczność zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia człowieka.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 9 preambuły**

(9) Ponieważ podatek akcyzowy jest podatkiem od konsumpcji pewnych wyrobów, nie powinien on być naliczany w przypadku wyrobów akcyzowych, które uległy zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone, bez względu na okoliczności zniszczenia lub utraty.

(9) Ponieważ podatek akcyzowy jest podatkiem od konsumpcji pewnych wyrobów, nie powinien on być naliczany w przypadku wyrobów akcyzowych, które **niewątpliwie** uległy zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone, bez względu na okoliczności zniszczenia lub utraty.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Punkt 14 preambuły

(14) *Należy jasno określić przypadki, w których* dopuszczona jest sprzedaż towarów wolnocłowych dla podróżnych opuszczających terytorium Wspólnoty.

(14) Sprzedaż towarów wolnocłowych dla podróżnych opuszczających terytorium Wspólnoty *drogą lądową powinna nadal* być dopuszczana, *o ile sklepy wolnocłowe znajdujące się na granicach Wspólnoty mogą zagwarantować państwu członkowskiemu, że spełniają wszystkie warunki pozwalające zapobiec wszelkim ewentualnym oszustwom podatkowym, uchylaniu się od płacenia podatków lub nadużyciom podatkowym.*

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Punkt 14a preambuły (nowy)

(14a) *Podróżni udający się na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego drogą powietrzną lub morską i posiadający dokument podróży, stwierdzający, że punktem docelowym podróży jest lotnisko lub port znajdujący się na terytorium trzecim lub w kraju trzecim powinni móc korzystać ze zwolnienia z akcyzy od wyrobów akcyzowych dostarczanych przez sklepy wolnocłowe.*

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Punkt 19a preambuły (nowy)

(19a) *Zasady stosowane do wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy powinny umożliwiać, przy spełnieniu określonych warunków, złożenie gwarancji generalnej na obniżoną kwotę akcyzy lub zwolnienie z obowiązku składania gwarancji.*

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Punkt 21 a preambuły (nowy)

(21a) *W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu komputerowego państwa członkowskie powinny przyjąć w swoich krajowych programach jednolity zestaw danych oraz jednolitą strukturę, tak by udostępnić podmiotom gospodarczym wiarygodny interfejs.*

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Punkt 24 preambuły

(24) Konieczne jest określenie procedur stosowanych w przypadku, gdy system komputerowy jest niedostępny.

(24) Konieczne jest określenie procedur stosowanych w przypadku, gdy system komputerowy jest niedostępny z *przyczyn niezależnych po stronie podmiotów uczestniczących w przepływie wyrobów akcyzowych bądź z przyczyn od nich niezależnych.*

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 7**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 28 a preambuły (nowy)**

(28a) W przypadku wyrobów objętych podatkiem akcyzowym ze względu na fakt, że są nabywane i przewożone przez osoby prywatne na własny użytek, ilość wyrobów akcyzowych powinna być określona.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 36 preambuły**

(36) Aby umożliwić dostosowanie się do elektronicznego systemu kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy należy umożliwić państwom członkowskim skorzystanie z okresu przejściowego, w którym przepływ mógłby nadal odbywać się z zachowaniem formalności określonych w dyrektywie 92/12/EWG.

(36) Aby umożliwić dostosowanie się do elektronicznego systemu kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy należy umożliwić państwom członkowskim skorzystanie z okresu przejściowego, w którym przepływ mógłby nadal odbywać się z zachowaniem formalności określonych w dyrektywie 92/12/EWG. ***Długość okresu przejściowego wyznaczyć należy mając na uwadze możliwości faktycznego wdrożenia systemu komputerowego w poszczególnych państwach członkowskich.***

Poprawka 9**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 — punkt 4 a (nowy)**

(4a) „przywóz wyrobów akcyzowych” oznacza wprowadzenie wyrobów akcyzowych na terytorium Wspólnoty, chyba że przy wprowadzeniu do Wspólnoty wyroby te zostały objęte zawieszającą procedurą celną, jak również zwolnienie tych wyrobów od jakiegokolwiek zawieszającej procedury celnej;

Poprawka 10**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 — punkt 4 b (nowy)**

(4b) „zarejestrowany odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia, na warunkach określonych przez te organy, do odbioru wyrobów akcyzowych przepływających w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i wysłanych z innego państwa członkowskiego;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 — punkt 4 c (nowy)

- (4c) „zarejestrowany wysyłający” oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego importu, na warunkach określonych przez te organy, do wysyłania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy w momencie dopuszczeniu do swobodnego obrotu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 450/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (zmodernizowany kodeks celny) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 — punkt 4 d (nowy)

- (4d) „uprawniony prowadzący skład” oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego do produkowania, przetwarzania, przechowywania, odbierania lub wysyłania wyrobów akcyzowych w ramach prowadzonej działalności przy zawieszonym poborze akcyzy w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy;

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 — punkt 4 e (nowy)

- (4e) „skład podatkowy” oznacza miejsce, w którym wyroby akcyzowe objęte zawieszającą procedurą celną są produkowane, przetwarzane, przechowywane, odbierane lub wysyłane przez uprawnionego prowadzącego skład w ramach prowadzonej działalności, z zastrzeżeniem pewnych warunków określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się skład podatkowy;

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 — punkt 4 f (nowy)

- (4f) „miejsce importu” oznacza miejsce, w którym znajdują się wyroby w momencie dopuszczenia do swobodnego obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 450/2008.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 15**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 7 — ustęp 2 — akapit pierwszy — litera c)**

(c) przywóz wyrobów akcyzowych.

(c) przywóz wyrobów akcyzowych, **w tym przywóz niezgodny z przepisami, chyba że niezwłocznie po przywozie wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy.****Poprawka 16****Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 7 — ustęp 4**

4. **Za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani nieodwracalnej utraty** wyrobów akcyzowych, **w tym utraty wynikającej z właściwości tych wyrobów.**

4. **Całkowite zniszczenie lub nieodwracalną utratę danych** wyrobów akcyzowych **wykazuje się w sposób wymagany przez właściwe organy państw członkowskich, w których miało miejsce całkowite zniszczenie lub nieodwracalna utrata.**

Utratę lub zniszczenie danych wyrobów wykazuje się w sposób wymagany przez właściwe organy.

Jeśli w przypadku przepływu w ramach systemu zawieszenia poboru akcyzy ustalenie miejsca całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty jest niemożliwe, za miejsce to uznaje się państwo członkowskie, w którym je wykryto.

Do celów pierwszego akapitu wyroby uznaje się za nieodwracalnie utracone, gdy nie mogą już być przez nikogo użyte.

Państwa członkowskie mogą uzależnić umyślne zniszczenie wyrobów objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy od uzyskania uprzedniej zgody właściwych organów.

Poprawka 17**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 9 — ustęp 1**

1. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości w trakcie przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy prowadzących do dopuszczenia wyrobów akcyzowych do konsumpcji i jeśli ustalenie miejsca dopuszczenia do konsumpcji jest niemożliwe, uznaje się, że do dopuszczenia do konsumpcji doszło w państwie członkowskim wysyłki.

1. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości w trakcie przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy prowadzących do dopuszczenia wyrobów akcyzowych do konsumpcji **zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a)** i jeśli ustalenie miejsca dopuszczenia do konsumpcji jest niemożliwe, uznaje się, że do dopuszczenia do konsumpcji doszło w państwie członkowskim wysyłki **i w momencie, w którym wykryto nieprawidłowość.**

Jeśli wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie docierają do miejsca przeznaczenia i związana z tym nieprawidłowość prowadząca do dopuszczenia wyrobów do konsumpcji zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a) nie zostaje wykryta, uznaje się, że do dopuszczenia do konsumpcji doszło w państwie członkowskim i w momencie, w którym wyroby akcyzowe zostają wykryte.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

Jeśli jednak przed upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia przepływu zgodnie z art. 19 ust. 1 zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim faktycznie miało miejsce dopuszczenie do konsumpcji, **dane państwo członkowskie** powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.

Jeśli państwo członkowskie wysyłki nałożyło podatek akcyzowy, jest on zwracany lub umarzany niezwłocznie po dostarczeniu przez inne państwo członkowskie potwierdzenia **poboru takiego podatku**.

POPRAWKI

Jeśli jednak przed upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia przepływu zgodnie z art. 19 ust. 1 zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim faktycznie miało miejsce dopuszczenie do konsumpcji, **uznaje się, że do dopuszczenia do konsumpcji doszło w tym państwie członkowskim, które** powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego **wykrycia lub** wysyłki.

Jeśli państwo członkowskie **wykrycia lub** wysyłki nałożyło podatek akcyzowy, jest on zwracany lub umarzany niezwłocznie po dostarczeniu przez inne państwo członkowskie potwierdzenia **dopuszczenia do konsumpcji**.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 — ustęp 1 a (nowy)

1a. Jeżeli istnieje możliwość określenia, za pomocą odpowiednich dowodów i ponad wszelką wątpliwość miejsca, w którym doszło do nieprawidłowości przy przepływie towaru przy zawieszeniu poboru akcyzy, powodujących dopuszczenie wyrobów akcyzowych do konsumpcji, podatek akcyzowy należny jest w państwie członkowskim, w którym doszło do nieprawidłowości.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 — ustęp 2 a (nowy)

2a. W przypadku gdy możliwe jest stwierdzenie, że nieprawidłowość nastąpiła w jednym z państw członkowskich, powodując dopuszczenie do obrotu wyrobów akcyzowych, w wyniku którego dołączono znaki akcyzy państwa członkowskiego przeznaczenia, podatek akcyzowy należny jest w państwie członkowskim, w którym doszło do nieprawidłowości wyłącznie wówczas, jeżeli zostanie on zwrócony podmiotowi gospodarczemu przez państwo członkowskie przeznaczenia.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 — ustęp 2 b (nowy)

2b. W przypadkach nieprawidłowości, gdzie państwo członkowskie przeznaczenia nie nakłada płaty akcyzowej znakami akcyzowymi, obowiązek uiszczenia podatku akcyzowego powstaje natychmiastowo w państwie członkowskim, w którym doszło do nieprawidłowości.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 21**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 — ustęp 3**

3. Do celów ust. 1 nieprawidłowość oznacza sytuację, w której przepływ nie zakończył się zgodnie z art. 19 ust. 2.

3. Do celów ust. 1 nieprawidłowość oznacza sytuację, *inną niż ta, o której mowa w art. 7 ust. 4*, w której przepływ, *lub część przepływu*, nie zakończył się zgodnie z art. 19 ust. 2.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 — ustęp 1 — litera e a) (nowa)**

(ea) do zatwierdzonego ośrodka naukowo-badawczego, laboratorium, departamentu rządowego lub innego zatwierdzonego podmiotu dla celów oceny jakości, badania przed wprowadzeniem na rynek i sprawdzenia ewentualnego fałszerstwa, pod warunkiem, że dostarczane wyroby nie występują w ilości handlowej, przy czym:

(i) państwa członkowskie mogą ustalić, jaka ilość jest ilością handlową oraz

(ii) państwa członkowskie mogą wprowadzić uproszczone procedury dla ułatwienia przepływu wyrobów objętych tym punktem.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 — ustęp 2**

2. Zwolnienia podlegają warunkom i ograniczeniom określonym przez przyjmujące państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie w postaci zwrotu podatku akcyzowego.

2. Zwolnienia podlegają warunkom i ograniczeniom określonym przez przyjmujące państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie w postaci zwrotu podatku akcyzowego. **Warunki zwrotu ustanawiane przez państwo członkowskie nie mogą czynić korzystania ze zwolnienia nadmiernie uciążliwym.**

Poprawka 54**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 — ustęp 2 a) (nowy)**

2a. Zwrotu lub umorzenia podatku akcyzowego, w tym podatku nakładanego na oleje ropy naftowej, można dokonywać zgodnie z procedurą ustanowioną przez każde państwo członkowskie. Państwo członkowskie stosuje tę samą procedurę do wyrobów krajowych oraz do wyrobów pochodzących z innych państw członkowskich.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 63/rev
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 — ustęp 1

1. Państwa członkowskie mogą zwalniać z podatku akcyzowego wyroby akcyzowe dostarczane przez sklepy wolnocłowe, które są przewożone w bagażu osobistym podróżnych udających się drogą powietrzną lub morską na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego.

1. Państwa członkowskie mogą zwalniać z podatku akcyzowego wyroby akcyzowe dostarczane przez sklepy wolnocłowe, które są przewożone w bagażu osobistym podróżnych udających się drogą powietrzną, morską **lub lądową** na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego.

Poprawka 65/rev
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 — ustęp 4

4. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

(a) „terytorium trzecie” oznacza terytoria wymienione w art. 5 ust. 2 i 3;

(b) „sklep wolnocłowy” oznacza każde przedsiębiorstwo zlokalizowane na terenie lotniska lub portu spełniające warunki określone przez właściwe władze publiczne, szczególnie na mocy ust. 3;

(c) „podróżujący na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego” oznacza każdego pasażera posiadającego dokument podróży upoważniający do podróży lotniczej lub morskiej, stwierdzający, że **bezpośrednim** celem podróży jest port lotniczy lub morski zlokalizowany na terytorium trzecim lub w kraju trzecim.

4. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

(a) „terytorium trzecie” oznacza terytoria wymienione w art. 5 ust. 2 i 3;

(b) „sklep wolnocłowy” oznacza każdy punkt sprzedaży usytuowany w obrębie portu lotniczego lub portu morskiego **lub na granicy z krajem trzecim lub terytorium trzecim**, który spełnia warunki określone przez właściwe organy władzy publicznej, w szczególności zgodnie z ust. 3;

(c) „podróżujący na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego” oznacza każdego pasażera posiadającego dokument podróży upoważniający do podróży lotniczej lub morskiej, stwierdzający, że **ostatecznym** celem podróży jest port lotniczy lub morski zlokalizowany na terytorium trzecim lub w kraju trzecim, **a także każdego pasażera opuszczającego Unię Europejską drogą lądową.**

Poprawka 25
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 — ustęp 2

2. **Uznaje się, że** produkcja, przetwarzanie i przechowywanie wyrobów akcyzowych **są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy** mają miejsce **w obiektach zatwierdzonych zgodnie z ust. 3.**

2. Produkcja, przetwarzanie i przechowywanie wyrobów akcyzowych, **w przypadku których podatek akcyzowy nie został zapłacony**, mają miejsce **w składzie podatkowym.**

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 — ustęp 3

3. Właściwe organy państw członkowskich zatwierdzają *skreślony*
obiekty, w których wyroby akcyzowe są produkowane, przetwa-
rzane, przechowywane, odbierane lub wysyłane w ramach pro-
cedury zawieszenia poboru akcyzy, jako „składy podatkowe”.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 — ustęp 1 — akapity 2 i 3

Fakt posiadania przez osobę fizyczną lub prawną siedziby lub
miejsca zamieszkania w innym państwie członkowskim *i jej za-
miar prowadzenia składu podatkowego za pośrednictwem
przedstawiciela lub oddziału w państwie członkowskim wyda-
jącym zezwolenie* nie może stanowić wyłącznej podstawy odmo-
wy wydania zezwolenia.

*Zezwolenie jest wydawane na warunkach, jakie państwa człon-
kowskie mogą określić w celu zapobiegania wszelkim ewentu-
alnym przypadkom uchylania się od opodatkowania lub
nadużyciom.* Fakt posiadania przez osobę fizyczną lub prawną
siedziby lub miejsca zamieszkania w innym państwie członkow-
skim nie może *jednak* stanowić wyłącznej podstawy odmowy
wydania zezwolenia.

Zezwolenie obejmuje działalność, o której mowa w art. 14 ust. 3.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 — ustęp 1 — część wprowadzająca

1. Wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane w procedurze
zawieszenia poboru akcyzy na terytorium Wspólnoty:

1. Wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane w procedurze
zawieszenia poboru akcyzy *między dwoma punktami* na teryto-
rium Wspólnoty, *w tym przez państwo lub terytorium trzecie:*

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 — ustęp 1 — litera a — punkt ii

(ii) *osoby fizycznej lub prawnej uprawnionej przez właściwe or-
gany państwa członkowskiego przeznaczenia, na warun-
kach określonych przez te organy, do odbioru wyrobów
akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia
poboru akcyzy i wysłanych z innego państwa członkowskie-
go, zwanej dalej „zarejestrowanym odbiorcą”;*

(ii) *siedziba „zarejestrowanego odbiorcy”;*

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 30

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 — ustęp 1 — litera b**

(b) z miejsca importu do miejsc przeznaczenia, o których mowa w lit. a), jeśli wyroby są wysyłane przez **osobę fizyczną lub prawną odpowiednio uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego importu, na warunkach określonych przez te organy, zwaną dalej „zarejestrowanym wysyłającym”**.

(b) z miejsca importu do miejsc przeznaczenia **lub zarejestrowanych odbiorców**, o których mowa w lit. a), jeśli wyroby są wysyłane przez **zarejestrowanego wysyłającego**.

Poprawka 31

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 — ustęp 1 — część wprowadzająca**

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przepływem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, której może udzielić jedna lub kilka z poniższych osób:

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przepływem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, której może udzielić jedna lub kilka z poniższych osób **lub na ich rzecz**:

Poprawka 32

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 — ustęp 2 — akapit 1**

2. Gwarancja obowiązuje w całej Wspólnocie.

2. Gwarancja obowiązuje w całej Wspólnocie **i może zostać wydana:**

a) przez instytucję upoważnioną do prowadzenia działalności instytucji kredytowej zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ⁽¹⁾; lub

b) przez przedsiębiorstwo upoważnione do prowadzenia działalności ubezpieczeniowej zgodnie z dyrektywą 92/49/EWG Rady z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 33
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 a (nowy)

Artykuł 17a

1. *Na wniosek osoby określonej w art. 17 ust. 1 właściwe władze państwa członkowskiego wysyłki mogą zezwolić, na określonych przez siebie warunkach, na założenie ogólnej gwarancji na obniżoną kwotę akcyzy lub na brak gwarancji, pod warunkiem, że odpowiedzialność podatkowa za transport jest jednocześnie zagwarantowana przez podmiot odpowiedzialny za transport.*

2. *Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane wyłącznie osobom, które:*

- (a) mają siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty;*
- (b) przestrzegały w przeszłości zasad składania gwarancji dotyczącej przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz*
- (c) regularnie składają gwarancje dotyczące przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub są znane organom celnym jako osoby gwarantujące spełnienie obowiązków związanych z tymi procedurami.*

3. *Środki regulujące procedurę przyznawania zezwoleń na mocy ust. 1 i 2 są określane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 40 ust. 2.*

Poprawka 34
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 18 — ustęp 2 — akapit drugi — część wprowadzająca

Zarejestrowany odbiorca uprawniony do celów pierwszego akapitu ma obowiązek:

Tymczasowo zarejestrowany odbiorca uprawniony do celów pierwszego akapitu ma obowiązek:

Poprawka 35
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 — ustęp 1

1. Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy uznaje się za rozpoczęty się w momencie opuszczenia przez wyroby składu podatkowego wysyłki lub miejsca importu wyrobów.

1. Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy uznaje się za rozpoczęty się w momencie opuszczenia przez wyroby składu podatkowego wysyłki lub miejsca importu wyrobów. **Moment, w którym wyroby opuszczają skład celny lub miejsce importu jest określany za pomocą dodatkowej informacji przesyłanej niezwłocznie do właściwych organów przez osobę uprawnioną do prowadzenia składu celnego lub przez uprawnionego wysyłającego.**

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 36
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 — ustęp 2

2. Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy **uznaje się za zakończony** w momencie odbioru wyrobów przez odbiorcę **lub**, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), w momencie opuszczenia przez wyroby terytorium Wspólnoty.

2. Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy **kończy się**:

— w momencie odbioru wyrobów przez odbiorcę. **Moment, w którym odbiorca odbiera wyroby jest określany za pomocą dodatkowej informacji przesyłanej przez odbiorcę natychmiast po dotarciu wyrobów do właściwych organów.**

— w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), w momencie opuszczenia przez wyroby terytorium Wspólnoty **lub objęcia ich zawieszającą procedurą celną.**

Poprawka 37
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 a (nowy)

Artykuł 19a

Przepisy obowiązujące w zakresie przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy umożliwiają, na warunkach określonych przez właściwe władze państwa członkowskiego wysyłki, złożenie ogólnej gwarancji na obniżoną kwotę akcyzy lub na zwolnienie z obowiązku składania gwarancji, pod warunkiem, że odpowiedzialność podatkowa za transport jest jednocześnie zagwarantowana przez podmiot odpowiedzialny za transport.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 20 — ustęp 1

1. Przepływ wyrobów akcyzowych jest uznawany za przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy towarzyszy mu elektroniczny dokument administracyjny prowadzony zgodnie z ust. 2 i 3.

1. Przepływ wyrobów akcyzowych jest uznawany za przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy towarzyszy mu elektroniczny dokument administracyjny prowadzony zgodnie z ust. 2 i 3. **Państwa członkowskie i Komisja przyjmują środki niezbędne do wprowadzenia na poziomie krajowym infrastruktury klucza publicznego oraz do zapewnienia ich interoperacyjności.**

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 39**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 20 — ustęp 6**

6. *Wysyłający przekazuje numer ewidencyjny osobie towarzyszącej wyrobom.*

6. *Przesyłce takiej towarzyszą drukowane informacje umożliwiające identyfikację przesyłki podczas przemieszczania.*

Numer ten jest dostępny przez cały czas przepływu wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Poprawka 40**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 22**

Właściwy organ państwa członkowskiego wysyłki może, na warunkach ustalonych przez to państwo członkowskie, zezwolić wysyłającemu korzystającemu z systemu komputerowego na dokonanie podziału przepływu produktów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na dwa lub więcej przepływy, pod warunkiem, że całkowita ilość wyrobów akcyzowych nie ulega zmianie.

Właściwy organ państwa członkowskiego wysyłki może, na warunkach ustalonych przez to państwo członkowskie, zezwolić wysyłającemu korzystającemu z systemu komputerowego na dokonanie podziału przepływu produktów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na dwa lub więcej przepływy, pod warunkiem, że:

(a) całkowita ilość wyrobów akcyzowych nie ulega zmianie; **oraz**

(b) **podział ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego, które zezwala na taką procedurę.**

Państwo członkowskie **może również zastrzec, że taki podział nie może być dokonany na terytorium tego państwa.**

Państwo członkowskie **powiadamia Komisję, czy i na jakich warunkach zezwala na podział wysyłek na ich terytorium. Komisja przekazuje tę informację innym państwom członkowskim.**

Poprawka 41**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 23 — ustęp 1 — akapit 1**

1. **Niezwłocznie** po odbiorze wyrobów akcyzowych w miejscach przeznaczenia, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iv) oraz art. 16 ust. 2, odbiorca przesyła właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru za pośrednictwem systemu komputerowego.

1. Po odbiorze wyrobów akcyzowych w miejscach przeznaczenia, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iv) oraz art. 16 ust. 2, odbiorca przesyła **najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu odbioru** właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru za pośrednictwem systemu komputerowego.

Poprawka 42**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 24 — ustęp 3**

3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują **potwierdzenie** wywozu wysyłającemu.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują **raport** wywozu wysyłającemu **najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu otrzymania certyfikatu poświadczającego, że wyroby podlegające akcyzie opuściły terytorium Wspólnoty.**

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 26 — ustęp 1 — akapit drugi i trzeci

Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego wysyłający przedstawia wstępną wersję elektronicznego dokumentu administracyjnego. Po jego przetworzeniu zgodnie z art. 20 ust. 3 dokument ten zastępuje dokument w formie papierowej, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu. Od tej chwili ma zastosowanie procedura odnosząca się do elektronicznego dokumentu administracyjnego.

Przesyłki takie są nadal przemieszczane zgodnie z procedurą awaryjną, włącznie z procedurą zamknięcia, nawet jeżeli dostępność systemu elektronicznego została przywrócona w trakcie przemieszczania.

Do czasu przetworzenia elektronicznego dokumentu administracyjnego zgodnie z art. 20 ust. 3 uznaje się, że przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na podstawie dokumentu w formie papierowej.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 26 — ustęp 2 — akapit 1

2. Jeśli system komputerowy jest niedostępny, uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający mogą przekazywać informacje, o których mowa w art. 20 ust. 8 i art. 22, za pomocą innych środków komunikacji. W tym celu powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki w momencie zainicjowania zmiany miejsca przeznaczenia lub podziału przepływu.

2. Jeśli system komputerowy jest niedostępny, uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający mogą przekazywać informacje, o których mowa w art. 20 ust. 8 i art. 22, za pomocą innych środków komunikacji **określonych przez państwa członkowskie**. W tym celu powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki w momencie zainicjowania zmiany miejsca przeznaczenia lub podziału przepływu.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 28

Państwa członkowskie mogą ustanowić uproszczone procedury w odniesieniu do przepływów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywających się w całości na ich terytorium.

Państwa członkowskie mogą ustanowić uproszczone procedury w odniesieniu do przepływów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywających się w całości na ich terytorium, **w tym możliwość zniesienia wymogu elektronicznego nadzoru nad takim przepływami.**

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 29 — punkt 3 a (nowy)

(3a) przemieszczenia wyrobu zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. ea).

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 47**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 30 — ustęp 1 — akapit 2**

Akapit pierwszy ma zastosowanie do nabywanych przez osoby prywatne wyrobów akcyzowych innych niż wyroby tytoniowe również w przypadku, gdy wyroby są przewożone w imieniu tych osób prywatnych.

*skreślony***Poprawka 48****Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 30 — ustęp 2 a (nowy)**

2a. Dla celów ust. 2 lit. e) państwa członkowskie mogą określić, wyłącznie dla celów dowodowych, orientacyjne ilości. Orientacyjne ilości, o których mowa powyżej, nie mogą być niższe niż:

(a) wyroby tytoniowe

- papierosy: 400 sztuk,*
- cygaretki (cygara o maksymalnej masie 3 g każde): 200 sztuk,*
- cygara: 100 sztuk,*
- tytoń: 0,5 kg,*

(b) napoje alkoholowe

- napoje spirytusowe: 5 l,*
- wyroby pośrednie: 10 l,*
- wina: 45 l (w tym maksymalnie 30 l win musujących),*
- piwa: 55 l.*

Poprawka 49**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 30 — ustęp 2 b (nowy)**

2b. Państwa członkowskie mogą także ustalić, że podatek akcyzowy staje się należny w państwie członkowskim konsumpcji w przypadku nabycia olejów mineralnych już dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim, jeżeli produkty te są przewożone przy użyciu nietypowych środków transportu przez osoby prywatne lub na ich rzecz. Nietypowy transport może obejmować transport paliw w sposób inny niż w zbiorniku paliwowym pojazdów lub w stosownych kanistrach oraz transport płynnych wyrobów grzewczych inaczej niż za pomocą cystern wykorzystywanych na rzecz podmiotów gospodarczych zajmujących się tym zawodowo.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 50**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 34 — ustęp 4 — litera a)**

(a) zarejestrować się w organach podatkowych państwa członkowskiego wysyłki wyrobów akcyzowych;

(a) zarejestrować się w organach podatkowych państwa członkowskiego wysyłki wyrobów akcyzowych **i uzyskać od nich dokument identyfikacyjny;**

Poprawki 51 i 52**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 37**

1. Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 1, państwa członkowskie mogą wymagać oznaczania wyrobów akcyzowych za pomocą oznaczeń podatkowych **lub** krajowych znaków identyfikacyjnych używanych do celów fiskalnych w momencie dopuszczenia wyrobów do konsumpcji na ich terytorium lub, w przypadkach określonych w pierwszym akapicie art. 31 ust. 1 oraz w art. 34 ust. 1, w momencie wejścia wyrobów na ich terytorium.

2. Państwo członkowski nakazujące stosowanie oznaczeń podatkowych **lub** krajowych znaków identyfikacyjnych zgodnie z ust. 1 ma obowiązek udostępniać je uprawnionym prowadzącym składy podatkowe w innych państwach członkowskich.

3. Nie naruszając przepisów ustanawianych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia właściwego wdrażania niniejszego artykułu oraz zapobiegania oszustwom, uchylaniu się lub nadużyciom, państwa członkowskie dopilnowują, aby takie oznaczenia lub znaki nie stanowiły przeszkód dla swobodnego przepływu wyrobów akcyzowych.

W przypadku umieszczania na wyrobach akcyzowych takich oznaczeń lub znaków państwa członkowskie, które je wydają, muszą zwrócić, umorzyć lub zwolnić wszelkie kwoty zapłacone lub wniesione tytułem gwarancji w celu otrzymania takich oznaczeń lub znaków jeśli akcyza stała się wymagalna w innym państwie członkowskim i została tam pobrana.

1. Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 1, państwa członkowskie mogą wymagać oznaczania wyrobów akcyzowych za pomocą oznaczeń podatkowych, krajowych znaków identyfikacyjnych **lub za pomocą wszelkich innych form oznakowania serii lub potwierdzenia autentyczności**, używanych do celów fiskalnych w momencie dopuszczenia wyrobów do konsumpcji na ich terytorium lub, w przypadkach określonych w pierwszym akapicie art. 31 ust. 1 oraz w art. 34 ust. 1, w momencie wejścia wyrobów na ich terytorium.

2. Państwo członkowski nakazujące stosowanie oznaczeń podatkowych, krajowych znaków identyfikacyjnych **lub wszelkich innych form oznakowania serii lub potwierdzenia autentyczności**, zgodnie z ust. 1 ma obowiązek udostępniać je uprawnionym prowadzącym składy podatkowe w innych państwach członkowskich.

3. Nie naruszając przepisów ustanawianych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia właściwego wdrażania niniejszego artykułu oraz zapobiegania oszustwom, uchylaniu się lub nadużyciom, państwa członkowskie dopilnowują, aby takie oznaczenia lub znaki nie stanowiły przeszkód dla swobodnego przepływu wyrobów akcyzowych.

W przypadku umieszczania na wyrobach akcyzowych takich oznaczeń lub znaków państwa członkowskie, które je wydają, muszą zwrócić, umorzyć lub zwolnić wszelkie kwoty zapłacone lub wniesione tytułem gwarancji w celu otrzymania takich oznaczeń lub znaków jeśli akcyza stała się wymagalna w innym państwie członkowskim i została tam pobrana.

Państwa członkowskie, które wydały oznaczenia lub znaki, mogą jednak uzależnić zwrot, umorzenie lub zwolnienie zapłaconej lub wniesionej tytułem gwarancji kwoty od przedstawienia dowodu, że te oznaczenia lub znaki zostały usunięte lub zniszczone.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

4. Oznaczenia podatkowe **i znaki** identyfikacyjne **używane do celów fiskalnych** w rozumieniu ust. 1 są ważne w państwie członkowskim wydającym takie oznaczenia i znaki. Mogą one być jednak wzajemnie uznawane przez państwa członkowskie.

4. Oznaczenia podatkowe, **krajowe znaki** identyfikacyjne **lub wszelkie inne formy oznakowania serii lub potwierdzenia autentyczności** w rozumieniu ust. 1 są ważne **jedynie** w państwie członkowskim wydającym takie oznaczenia i znaki. Mogą one być jednak wzajemnie uznawane przez państwa członkowskie.

Poprawka 53**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 39**

Do czasu przyjęcia przez Radę przepisów wspólnotowych dotyczących zapasów przeznaczonych dla statków i samolotów państwa członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe w tym zakresie.

Do czasu przyjęcia przez Radę przepisów wspólnotowych dotyczących zapasów przeznaczonych dla statków i samolotów państwa członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe w tym zakresie. **Te krajowe przepisy muszą zostać podane do wiadomości innych państw członkowskich, aby ich podmioty gospodarcze mogły czerpać z nich korzyści.**

Program „owoce w szkole” *

P6_TA(2008)0542

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej i (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w celu ustanowienia programu „owoce w szkole” (COM(2008)0442 — C6-0315/2008 — 2008/0146(CNS))

(2010/C 16 E/31)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0442),
- uwzględniając art. 36 i art. 37 traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0315/2008),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0391/2008),
- 1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
- 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający Punkt 2 preambuły

(2) Cele WPR określone w art. 33 Traktatu obejmują stabilizację rynków, zapewnienie dostępności dostaw i zagwarantowanie konsumentom dostaw w rozsądnych cenach. Zapewnienie pomocy Wspólnoty w ramach programu „owoce w szkole” polegającego na dostarczaniu owoców, warzyw i bananów uczniom w placówkach oświatowych przyczyni się do realizacji tych celów. Ponadto program powinien zachęcić młodych konsumentów do spożywania owoców i warzyw, a co za tym idzie zwiększyć **ich** konsumpcję w przyszłości **wspierając** w ten sposób generowanie dochodów w rolnictwie, co jest również celem WPR. Dodatkowo na mocy art. 35 lit. b) Traktatu w ramach wspólnej polityki rolnej mogą być przewidziane wspólne działania, takie jak program „owoce w szkole”, na rzecz zwiększania poziomu konsumpcji niektórych produktów.

(2) Cele WPR określone w art. 33 Traktatu obejmują stabilizację rynków, zapewnienie dostępności dostaw i zagwarantowanie konsumentom dostaw w rozsądnych cenach. Zapewnienie pomocy Wspólnoty w ramach programu „owoce w szkole” polegającego na dostarczaniu owoców, warzyw i bananów **oraz ich produktów pochodzących ze UE, które powinny być możliwie najświeższe, sezonowe i dostępne po niskich cenach**, uczniom w placówkach oświatowych przyczyni się do realizacji tych celów. **Przy definiowaniu grupy docelowej państwa członkowskie powinny, zgodnie z zasadą pomocniczości, dysponować wystarczającą swobodą, aby odpowiednio do swoich potrzeb móc udostępniać owoce w szkole możliwie najszerszemu kręgowi odbiorców.** Ponadto program powinien zachęcić młodych konsumentów do spożywania owoców i warzyw, a co za tym idzie **powinien wywrzeć wysoce pozytywny wpływ na zdrowie publiczne i walkę z ubóstwem dzieci**, zwiększyć konsumpcję **owoców i warzyw** w przyszłości, **stworzyć efekt mnożnikowy poprzez angażowanie uczniów, rodziców i nauczycieli wywierając** w ten sposób **pozytywny wpływ na zdrowie publiczne i wspierając** generowanie dochodów w rolnictwie, co jest również celem WPR. Dodatkowo na mocy art. 35 lit. b) Traktatu w ramach wspólnej polityki rolnej mogą być przewidziane wspólne działania, takie jak program „owoce w szkole”, na rzecz zwiększania poziomu konsumpcji niektórych produktów, **które — w połączeniu z dodatkowym elementem oświatowym w zakresie zdrowia i żywienia — stworzą zachętę i bodziec dla producentów regionalnych, w szczególności pochodzących z regionów górzystych.**

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający Punkt 2 a preambuły (nowy)

(2a) Program na rzecz spożywania owoców w szkołach powinien zostać jasno opisany jako inicjatywa UE mająca na celu walkę z otyłością wśród młodzieży i zachęcanie jej do spożywania owoców i warzyw. Poprzez odpowiednie projekty edukacyjne program ten powinien ponadto uwrażliwić dzieci na różnice między porami roku. W tym celu władze szkolne powinny przede wszystkim zapewnić dostarczanie owoców sezonowych, podkreślając różnorodność owoców, tak aby dzieci mogły odkrywać ich smaki.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 3 preambuły**

(3) Ponadto art. 152 ust. 1 Traktatu wymaga zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego przy określaniu i realizacji wszystkich polityk Wspólnoty. Oczywiście korzyści zdrowotne programu „owoce w szkole” są aspektami, które należy uwzględnić przy wdrażaniu WPR.

(3) Ponadto art. 152 ust. 1 Traktatu wymaga zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego przy określaniu i realizacji wszystkich polityk Wspólnoty. Oczywiście korzyści zdrowotne programu „owoce w szkole” są aspektami, które należy uwzględnić przy wdrażaniu **wszystkich dziedzin polityki UE, a w szczególności WPR.**

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 3 a preambuły (nowy)**

(3a) W ramach europejskiego planu działania na rzecz żywności ekologicznej i rolnictwa ekologicznego proponuje się uruchomienie wieloletniej kampanii informacyjno-promocyjnej na terenie całej UE, która w ciągu kilku lat ma dotrzeć do szkół z informacjami na temat zalet rolnictwa ekologicznego oraz podnieść poziom świadomości konsumentów i uznanie wartości produktów ekologicznych, w tym rozpoznawalność logo UE. Program „owoce w szkole” powinien wspierać te cele, w szczególności w odniesieniu do owoców ekologicznych, a środki towarzyszące powinny obejmować dostarczanie informacji na temat rolnictwa ekologicznego.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 6 preambuły**

(6) Należy zatem przyznać pomoc Wspólnoty na **współfinansowanie** dostaw uczniom w placówkach oświatowych pewnych zdrowych produktów sektorów **owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw** oraz bananów, **a także** na związane z tym koszty logistyki, dystrybucji, sprzętu, komunikacji, monitorowania i oceny. Komisja powinna określić warunki programu.

(6) Należy zatem przyznać pomoc Wspólnoty na **finansowanie** dostaw uczniom w placówkach oświatowych pewnych zdrowych produktów sektorów owoców i warzyw oraz bananów; na związane z tym koszty logistyki, dystrybucji, sprzętu, komunikacji, monitorowania i oceny, **a także na środki towarzyszące wymagane w celu zagwarantowania skuteczności programu.** Komisja powinna określić warunki programu. **Należy zwrócić szczególną uwagę na wymogi jakościowe i zrównoważony charakter produktów objętych programem. Muszą one spełniać bardzo restrykcyjne kryteria; preferuje się produkty sezonowe i w miarę możliwości wytwarzane lokalnie lub w UE.**

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 7 preambuły**

(7) Aby zapewnić właściwe wdrożenie programu „owoce w szkole”, na poziomie krajowym lub regionalnym, państwa członkowskie, które chcą z niego skorzystać powinny najpierw przygotować krajową strategię. Powinny również zapewnić środki towarzyszące konieczne, aby program był skuteczny.

(7) Aby zapewnić właściwe wdrożenie programu „owoce w szkole”, na poziomie krajowym lub regionalnym, państwa członkowskie, które chcą z niego skorzystać powinny najpierw przygotować krajową strategię, **obejmującą kształcenie grup docelowych.** Powinny również zapewnić towarzyszące środki **oświatowe i logistyczne** konieczne, aby program był skuteczny, **a Komisja powinna dostarczać wytyczne dotyczące wdrażania niniejszego rozporządzenia.** Państwa członkowskie mogą włączyć te środki, nadając im edukacyjny charakter, do szkolnych programów nauczania dotyczących zdrowia i żywienia.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 8 preambuły

(8) Aby nie ograniczać ogólnego wpływu podobnych środków krajowych, państwa członkowskie powinny również **mieć prawo** do przyznawania dodatkowej pomocy krajowej na dostawy produktów i powiązane koszty oraz środki towarzyszące, a wspólnotowy program „owoce w szkole” nie powinien naruszać żadnych innych odrębnych krajowych programów dostarczania owoców do szkół, które są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym. Jednak, aby zapewnić praktyczne skutki programu wspólnotowego, nie **powinien** on zastępować obecnego finansowania **krajowych** programów dostarczania owoców do szkół lub innych programów dystrybucji obejmujących owoce w szkołach.

(8) Aby nie ograniczać ogólnego wpływu podobnych środków krajowych, państwa członkowskie powinny również **zachęcać** do przyznawania dodatkowej pomocy krajowej na dostawy produktów i powiązane koszty oraz środki towarzyszące, a wspólnotowy program „owoce w szkole” nie powinien naruszać żadnych innych odrębnych krajowych programów dostarczania owoców do szkół, które są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym. Jednak, aby zapewnić praktyczne skutki programu wspólnotowego, nie **może** on zastępować obecnego **krajowego** finansowania **wieloletnich** programów dostarczania owoców do szkół lub innych programów dystrybucji obejmujących owoce w szkołach. **Finansowanie wspólnotowe powinno mieć charakter uzupełniający i być zarezerwowane dla nowych programów lub na rozbudowę programów już istniejących.**

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 9 preambuły

(9) Aby zapewnić należyte zarządzanie finansami należy przewidzieć określony pułap pomocy Wspólnoty i maksymalne stawki współfinansowania, a wkład finansowy Wspólnoty do programu należy dodać do wykazu środków kwalifikujących się do finansowania z EFRG określonego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

(9) Aby zapewnić należyte zarządzanie finansami należy przewidzieć określony pułap pomocy Wspólnoty i maksymalne stawki współfinansowania, a wkład finansowy Wspólnoty do programu należy dodać do wykazu środków kwalifikujących się do finansowania z EFRG określonego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej. **W przypadku, gdy jedno lub więcej państw członkowskich nie wykorzysta środków wspólnotowych, środki te mogą zostać przekazane do wykorzystania innym państwom członkowskim.**

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 10 preambuły

(10) Aby zapewnić czas na bezproblemowe wdrożenie programu, powinien on być stosowany od roku szkolnego 2009/2010. **Po trzech latach należy przygotować sprawozdanie na jego temat.**

(10) Aby zapewnić czas na bezproblemowe wdrożenie programu, powinien on być stosowany od roku szkolnego 2009/2010. **Państwa członkowskie powinny dokonywać corocznej oceny wdrażania i wpływu programu, a Komisja powinna przedstawić sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie po upływie trzech lat. Biorąc pod uwagę, że jedynie długoterminowy program przyniesie długofalowe korzyści, konieczne jest zagwarantowanie kontynuacji i oceny programu w celu zmierzenia jego skuteczności i rozważenia możliwych udoskoaleń.**

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 11 preambuły**

(11) Aby program był skuteczniejszy, Wspólnota powinna mieć możliwość finansowania środków dotyczących informowania, monitorowania i oceny mających na celu podnoszenie świadomości społecznej na temat programu „owoce w szkole” i jego celów oraz związanych z nim środków dotyczących tworzenia sieci kontaktów, nie naruszając jego uprawnień do współfinansowania, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich, koniecznych środków towarzyszących mających na celu podnoszenie świadomości na temat dobroczynnych skutków spożywania owoców i warzyw.

(11) Aby program był skuteczniejszy, Wspólnota powinna mieć możliwość finansowania środków dotyczących informowania, monitorowania i oceny mających na celu podnoszenie świadomości społecznej na temat programu „owoce w szkole” i jego celów oraz związanych z nim środków dotyczących tworzenia sieci kontaktów, nie naruszając jego uprawnień do współfinansowania, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich, koniecznych środków towarzyszących mających na celu podnoszenie świadomości na temat dobroczynnych skutków spożywania owoców i warzyw. **Za nieodzwrotne uważa się zorganizowanie przez Komisję szeroko zakrojonej kampanii propagującej wspomniany program na terenie całej UE.**

Poprawka 13**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 2 — punkt 1 — litera a**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 103ga — ustęp 1

1. Na warunkach określonych przez Komisję od roku szkolnego 2009/2010 przyznawana będzie pomoc Wspólnoty na dostawę uczniom w placówkach oświatowych pewnych, **określonych przez Komisję** produktów sektorów owoców i warzyw, **przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów**, a także na związane z tym koszty logistyki, dystrybucji, sprzętu, komunikacji, monitorowania i oceny.

1. Na warunkach określonych przez Komisję od roku szkolnego 2009/2010 przyznawana będzie pomoc Wspólnoty na dostawę uczniom w placówkach oświatowych **i przedszkolnych** pewnych produktów sektorów owoców i warzyw oraz bananów **pochodzących z UE, wybranych przez Komisję, i określonych bardziej szczegółowo przez państwa członkowskie**, a także na związane z tym koszty logistyki, dystrybucji, sprzętu, komunikacji, monitorowania i oceny **oraz na finansowanie środków towarzyszących koniecznych do zagwarantowania skuteczności programu.**

Komisja i państwa członkowskie dokonają wyboru owoców i warzyw, które będą możliwie jak najświeższe, sezonowe i nabywane po niskich cenach, na podstawie kryteriów zdrowotnych, takich jak możliwie najmniej sztucznych i niezdrowych dodatków.

Należy przy tym dać pierwszeństwo wykorzystywaniu produktów lokalnych w celu uniknięcia niepotrzebnego transportu i związanego z nim zanieczyszczenia środowiska.

Należy szczególnie wziąć pod uwagę ekologiczne i lokalnie uprawiane owoce i warzywa, jeżeli takowe są dostępne.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Artykuł 2 — punkt 1 — litera a)

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 103ga — ustęp 2

2. Państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, które chcą skorzystać z tego programu powinny najpierw przygotować krajową strategię dotyczącą jego wdrażania. Powinny również zapewnić środki towarzyszące konieczne, aby program był skuteczny.

2. Państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, które chcą skorzystać z tego programu powinny najpierw przygotować krajową strategię dotyczącą jego wdrażania, **przy uwzględnieniu warunków glebowych i klimatycznych uprawy owoców i warzyw. W tym kontekście należy zapewnić aby odnośne produkty uzyskały preferencję na poziomie wspólnotowym. Te same państwa członkowskie** powinny również zapewnić **wspólnotowe i krajowe środki finansowe niezbędne do wdrożenia programu oraz podejmą środki** towarzyszące konieczne, aby program był skuteczny, **a priorytetowym traktowaniem należy objąć dzieci w wieku przedszkolnym i ze szkół podstawowych, które powinny otrzymywać owoce codziennie i nieodpłatnie.**

Państwa członkowskie określają w ramach wymienionej strategii, między innymi:

- **produkty podlegające dystrybucji, mając na względzie sezonowy i lokalny charakter produktów,**
- **kategorie wiekowe korzystających z programu uczniów,**
- **ośrodki nauczania uczestniczące w programie.**

Zgodnie z obiektywnymi kryteriami państwa członkowskie powinny traktować w sposób uprzywilejowany lokalnie uprawiane, tradycyjne owoce i warzywa oraz wspierać mniejsze gospodarstwa w ramach realizacji programu.

Środki towarzyszące powinny obejmować udzielanie porad w zakresie zdrowia i odżywiania się oraz informacje na temat korzyści zdrowotnych owoców, dostosowane do wieku uczniów, a także informacje na temat swoistych cech rolnictwa organicznego.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Artykuł 2 — punkt 1 — litera a)

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 103ga — ustęp 3 — litera a)

a) przekroczyć kwoty **90 mln EUR** na rok szkolny,

a) przekroczyć kwoty **500 mln euro** na rok szkolny,

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 2 — punkt 1 — litera a)***Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007**Artykuł 103ga — ustęp 3 litera b)*

- b) przekroczyć **50 % kosztów** dostaw i związanych z nimi kosztów, o których mowa w ust. 1, **lub 75 % takich kosztów w regionach kwalifikujących się na podstawie celu konwergencji**,
- b) przekroczyć **koszty** dostaw i związanych z nimi wydatków **oraz koszty środków towarzyszących**, o których mowa w ust. 1,

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 2 — punkt 1 — litera a)***Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007**Artykuł 103 ga — ustęp 3 litera c)*

- c) pokrywać kosztów innych niż koszty dostaw i związane z nimi koszty, o których mowa w ust. 1, oraz
- c) pokrywać kosztów innych niż koszty dostaw i związane z nimi koszty, **a także koszty środków towarzyszących koniecznych, aby zapewnić skuteczność programu**, o których mowa w ust. 1, oraz

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 2 — punkt 1 – litera a)***Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007**Artykuł 103 ga — ustęp 3 — litera d)*

- d) być stosowana do zastępowania obecnego finansowania wszelkich istniejących krajowych programów dostarczania owoców do szkół lub innych programów dystrybucji **w szkołach** obejmujących owoce.
- d) być stosowana do zastępowania obecnego **publicznego** finansowania wszelkich istniejących krajowych programów dostarczania owoców do szkół lub innych programów dystrybucji w szkołach obejmujących owoce.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 2 — punkt 1 – litera a)***Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007**Artykuł 103 ga — ustęp 5*

5. Wspólnotowy program „owoce w szkole” nie narusza żadnych innych odrębnych krajowych programów dostarczania owoców do szkół, które są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym.

5. Wspólnotowy program „owoce w szkole” nie narusza żadnych innych odrębnych krajowych programów dostarczania owoców do szkół, które są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym. **Projektów pilotażowych prowadzonych na zasadzie eksperymentu w niewielkiej liczbie placówek szkolnych i przez ograniczony okres nie uznaje się za programy krajowe, o których mowa w ust. 3 lit. d).**

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Artykuł 2 — punkt 3

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 184 — punkt 6

6) przed dniem 31 sierpnia 2012 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania programu „owoce w szkole”, o którym mowa w art. 103ga, uzupełnione, w stosownych przypadkach, przez odpowiednie propozycje. Sprawozdanie powinno w szczególności skoncentrować się na zakresie, w jakim program promował ustanowienie dobrze funkcjonujących programów „owoce w szkole” w państwach członkowskich oraz na wpływie programu na poprawę nawyków żywieniowych dzieci.

6) przed dniem 31 sierpnia 2012 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania programu „owoce w szkole”, o którym mowa w art. 103ga, uzupełnione, w stosownych przypadkach, przez odpowiednie propozycje. Sprawozdanie powinno w szczególności skoncentrować się na:

- zakresie, w jakim program promował ustanowienie dobrze funkcjonujących programów „owoce w szkole” w państwach członkowskich oraz na wpływie programu na poprawę nawyków żywieniowych dzieci;
- **zakresie, w jakim przejście na współfinansowanie krajowe, poprzez wkład rodziców, wpłynęło na zasięg i skuteczność programu;**
- **znaczeniu i wpływie krajowych środków towarzyszących, a w szczególności sposobu włączenia programu „owoce w szkole” i towarzyszących mu informacji na temat zdrowego odżywiania się do krajowego programu nauczania;**

Środa, 19 listopada 2008 r.

Statystyki Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy *II**

P6_TA(2008)0546

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy (9815/3/2008 — C6-0343/2008 — 2007/0020(COD))

(2010/C 16 E/32)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (9815/3/2008 — C6-0343/2008) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0046),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0425/2008),
1. zatwierdza wspólne stanowisko;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze wspólnym stanowiskiem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z Przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 Traktatu WE;
 4. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego, po sprawdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym Rady;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 E z 4.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 109.

Środa, 19 listopada 2008 r.

Wymogi ujawniania i tłumaczenia informacji nakładanych na niektóre rodzaje spółek *I**

P6_TA(2008)0547

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 68/151/EWG i 89/666/EWG w odniesieniu do nakładanych na niektóre rodzaje spółek wymogów ujawniania i tłumaczenia informacji (COM(2008)0194 — C6-0171/2008 — 2008/0083(COD))

(2010/C 16 E/33)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0194),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 44 ust. 2 litera g) traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0171/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0400/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0083

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 listopada 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/.../WE zmieniającej dyrektywę Rady 68/151/EWG, 77/91/EWG i 89/666/EWG w odniesieniu do nakładanych na niektóre rodzaje spółek wymogów ujawniania i tłumaczenia informacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2 lit. g),

uwzględniając wniosek Komisji ,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia ...

Środa, 19 listopada 2008 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w dniach 8-9 marca 2007 r. Rada Europejska uzgodniła, że obciążenia administracyjne przedsiębiorstw powinny zostać zmniejszone o 25 % do roku 2012 celem poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw działających we Wspólnocie.
- (2) Prawo spółek zostało uznane za jeden z obszarów, w którym przedsiębiorstwa muszą przestrzegać znacznej liczby wymogów informacyjnych, które częściowo wydają się przestarzałe lub nadmierne.
- (3) Wymogi te muszą zostać poddane przeglądowi celem ograniczenia obciążeń spoczywających na przedsiębiorstwach działających we Wspólnocie do minimum niezbędnego do zapewnienia ochrony interesów innych zainteresowanych stron.
- (4) Na mocy pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich ⁽¹⁾, spółki kapitałowe są zobowiązane ujawniać poprzez ogłoszenie określone informacje, które są wprowadzane w państwach członkowskich do rejestrów centralnych, rejestrów handlowych lub rejestrów spółek. W wielu państwach członkowskich ogłoszenie to musi nastąpić w krajowym dzienniku urzędowym, a niekiedy również w gazetach o zasięgu krajowym lub regionalnym.
- (5) W większości przypadków wymóg ujawniania informacji oznacza dla przedsiębiorstw dodatkowe koszty, nie stanowiąc rzeczywistej wartości dodanej biorąc pod uwagę, że rejestry handlowe udostępniają posiadane informacje w Internecie. Inicjatywy, **takie jak przyszły europejski portal e-sprawiedliwość**, służące ułatwieniu dostępu do tego rodzaju rejestrów w całej Wspólnocie również ograniczają konieczność ogłaszania tych informacji w krajowym dzienniku urzędowym lub w prasie.
- (6) Celem zagwarantowania możliwie niskich kosztów ogłaszania informacji, zapewniającego łatwy dostęp użytkownikom, państwa członkowskie powinny ustanowić wymóg stosowania centralnej platformy elektronicznej. **Platforma ta powinna albo zawierać wszelkie informacje objęte wymogiem ujawnienia, albo udostępniać te informacje w elektronicznym pliku spółki w rejestrach państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny także zapewnić, aby jakiegokolwiek koszty nałożone na spółki w związku z takim ogłoszeniem, o ile takie koszty zaistnieją, zostały ujęte w jednej opłacie z kosztami, które są nakładane za wpisy do rejestru. Wszelkie wymogi ujawnienia informacji obowiązujące w państwach członkowskich nie powinny prowadzić do jakichkolwiek szczególnych kosztów dodatkowych. Nie powinno to jednak naruszać przysługującej państwom członkowskim swobody obciążenia spółek kosztami związanymi z uruchomieniem i eksploatacją platformy, w tym formatowaniem dokumentów, czy to w drodze objęcia tych kosztów opłatami rejestracyjnymi, czy też nałożenia na spółki okresowej opłaty obowiązkowej.**
- (7) **Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mogą nadal stosować wszelkie inne dotychczasowe krajowe formy publikacji, pod warunkiem, że zostały one należycie określone i oparte są na obiektywnych warunkach, w szczególności w interesie pewności prawnej i bezpieczeństwa informacji oraz z uwzględnieniem dostępności Internetu i krajowej praktyki. Państwa członkowskie powinny pokrywać koszty tych dodatkowych wymogów w zakresie publikacji w ramach jednej opłaty.**
- (8) **W związku z wykorzystaniem centralnej platformy elektronicznej należy zmienić drugą dyrektywę Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich, w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału ⁽²⁾.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8. ||

⁽²⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1.

Środa, 19 listopada 2008 r.

- (9) Na mocy jedenastej dyrektywy Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w państwie członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa ⁽¹⁾, istnieje wymóg ujawniania określonych informacji dotyczących spółek. Państwo członkowskie, w którym utworzony został oddział, zwane dalej „przyjmującym państwem członkowskim”, może obecnie wymagać, by w związku z tym określona grupa dokumentów została przetłumaczona na inny język urzędowy Wspólnoty.
- (10) Możliwość ta powinna zostać zachowana, podobnie jak możliwość nałożenia przez przyjmujące państwo członkowskie w niektórych, ściśle ograniczonych sytuacjach wymogu, by tłumaczenie zostało uwierzytelnione, jeżeli w interesie stron trzecich należy przy pomocy takiego uwierzytelnienia zapewnić wystarczający stopień wiarygodności tłumaczenia.
- (11) Można jednak zakładać wystarczający stopień wiarygodności tłumaczenia, jeśli zostało ono uwierzytelnione w innym państwie członkowskim przez tłumacza przysięgłego lub przez inną osobę, która jest w tym państwie członkowskim uprawniona do uwierzytelniania tłumaczeń na dany język. Przyjmujące państwo członkowskie nie powinno mieć w takiej sytuacji możliwości wymagania dodatkowego uwierzytelnienia na mocy przepisów prawa krajowego.
- (12) To samo dotyczy sytuacji, w której dokument wymagany celem zarejestrowania oddziału może zostać wystawiony przez rejestr, w którym przechowywane są akta rejestrowe spółki, w języku urzędowym Wspólnoty wymaganym przez przyjmujące państwo członkowskie. Również w tym przypadku dodatkowe uwierzytelnienie wydaje się nieuzasadnione.
- (13) Ponadto państwa członkowskie nie powinny mieć również możliwości nakładania żadnych wymogów formalnych dotyczących języka dokumentu, które wykraczają poza uwierzytelnienie. W szczególności wymogi dotyczące notarialnego poświadczenia uwierzytelnionego tłumaczenia wykraczają poza to, co jest konieczne do zagwarantowania wystarczającego stopnia wiarygodności.
- (14) Ponieważ *cel* niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z nałożonymi na określone rodzaje spółek we Wspólnocie wymogami ujawniania i tłumaczenia informacji, nie może zostać w wystarczającym stopniu *osiągnięty* przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze *jego* osiągnięcie na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia *tego celu*.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 68/151/EWG, 77/91/EWG i 89/666/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana dyrektywy 68/151/EWG

Artykuł 3 ust. 4 dyrektywy 68/151/EWG otrzymuje brzmienie:

„4. Ujawnienia dokumentów i informacji określonych w art. 2 dokonuje się poprzez ogłoszenie za pomocą centralnej platformy elektronicznej, umożliwiającej dostęp do ujawnionych informacji w porządku chronologicznym.

Państwa członkowskie zapewniają, że spółki nie są obciążane żadnymi szczególnymi opłatami w związku z **ogłoszeniem** za pomocą centralnej platformy elektronicznej lub jakimkolwiek dodatkowym wywołaniem ogłoszenia tych dokumentów i informacji nałożonym przez państwa członkowskie. **Niniejszy przepis nie narusza przysługującej państwom członkowskim możliwości obciążenia spółek kosztami poniesionymi w związku z centralną platformą elektroniczną.**”

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 36.

Środa, 19 listopada 2008 r.

Artykuł 2**Zmiana dyrektywy 77/91/EWG**

Artykuł 29 ust. 3 dyrektywy 77/91/EWG otrzymuje brzmienie:

„3. Każda oferta subskrypcji na zasadach pierwszeństwa, jak również termin, w którym prawo to powinno być wykonane, stanowi przedmiot ogłoszenia w dzienniku krajowym [...]. Jednakże ustawodawstwo państwa członkowskiego może zrezygnować z tego ogłoszenia, o ile wszystkie akcje spółki są imienne. W takim wypadku wszyscy akcjonariusze powinni być poinformowani na piśmie. Prawo pierwokupu powinno być wykonane w okresie, który nie może być krótszy od 14 dni, licząc od daty ogłoszenia oferty lub daty wysyłki listów do akcjonariuszy.”

Artykuł 3**Zmiana dyrektywy 89/666/EWG**

Artykuł 4 dyrektywy 89/666/EWG otrzymuje brzmienie:

„Article 4

1. Państwo członkowskie, w którym utworzony został oddział, może postanowić, że **ujawnienie** dokumentów określonych w art. 2 ust. 2 lit. b) **oraz** w art. 3 musi nastąpić w języku urzędowym Wspólnoty innym niż język urzędowy rejestru, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), oraz że tłumaczenie tych dokumentów musi być uwierzytelnione. **Jeżeli państwo członkowskie wymaga uwierzytelnienia, tłumaczenie uwierzytelnia osoba do tego uprawniona w którymkolwiek państwie członkowskim.**

2. **Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do zaświadczenia określonego w art. 2 ust. 2 lit. c), chyba że zaświadczenie wydano na podstawie rejestru, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), w języku urzędowym obowiązującym w państwie członkowskim, w którym utworzono oddział.**

3. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych **dodatkowych** wymogów formalnych dotyczących tłumaczenia dokumentów, **wykraczających poza wymogi**, o których mowa w ust. 1 i 2.”

Artykuł 4**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy **przed dniem 1 maja 2010 r. Państwa członkowskie mogą nadal stosować wszelkie inne dotychczasowe krajowe formy publikacji, pod warunkiem że zostały należycie określone i oparte na warunkach obiektywnych, w szczególności w interesie pewności prawnej i bezpieczeństwa informacji oraz z uwzględnieniem dostępności Internetu i krajowej praktyki. Państwa członkowskie pokrywają koszty tych dodatkowych wymogów w zakresie ogłaszania w ramach jednej opłaty.** Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Środa, 19 listopada 2008 r.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Statystyki europejskie ***I

P6_TA(2008)0548

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk europejskich (COM(2007)0625 — C6-0346/2007 — 2007/0220(COD))

(2010/C 16 E/34)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0625),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0346/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0349/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Środa, 19 listopada 2008 r.

P6_TC1-COD(2007)0220

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 listopada 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie statystyk europejskich oraz uchylające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1101/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr 223/2009.)

Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach WPR *

P6_TA(2008)0549

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (COM(2008)0306 — C6-0240/2008 — 2008/0103(CNS))

(2010/C 16 E/35)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0306),
 - uwzględniając art. 36 i 37 oraz art. 299 ust. 2 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0240/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0402/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 1 a preambuły (nowy)

(1 a) Ograniczanie biurokracji w sektorze rolnictwa powinno być kontynuowane poprzez bardziej przejrzyste, czytelne i mniej przymuszające zasady. Jedynie poprzez obniżenie kosztów i zmniejszenie obciążeń administracyjnych wspólna polityka rolno-będzie w stanie zagwarantować konkurencyjność gospodarstw rolnych na zglobalizowanym rynku.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 2 a preambuły (nowy)

(2 a) Powinno się prowadzić nieustanne działania zmierzające do uproszczenia, usprawnienia oraz harmonizacji systemu współzależności. Komisja winna zatem sporządzać co dwa lata sprawozdanie dotyczące stosowania zasady współzależności.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 2 b preambuły (nowy)

(2 b) Zmniejszone obciążenia administracyjne, zharmonizowane kontrole, połączenie kontroli, w tym w instytucjach Unii Europejskiej, a także terminowe płatności zwiększyłyby ogólne wsparcie rolników dla systemu współzależności i tym samym podniosłyby skuteczność tej polityki.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 2 c preambuły (nowy)

(2 c) Celem zmniejszenia obciążeń nakładanych na rolników państwa członkowskie oraz instytucje unijne powinny być zachęcane zarówno do przeprowadzania minimalnej liczby kontroli na miejscu, jak i do utrzymywania minimalnej liczby agencji płatniczych, bez uszczerbku dla postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. określającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności,

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾. Państwa członkowskie winny zatem być uprawnione do przeprowadzania minimalnych kontroli na poziomie agencji płatniczych. Ponadto państwa członkowskie oraz instytucje unijne powinny być zachęcane do podejmowania dodatkowych środków w celu zmniejszenia liczby osób przeprowadzających kontrole, do zapewniania odpowiedniego ich przeszkolenia oraz do ograniczenia czasu, w jakim mogą być przeprowadzane kontrole na miejscu w danym gospodarstwie rolnym maksymalnie do jednego dnia. Komisja powinna udzielać wsparcia państwom członkowskim tak, aby mogły sprostać wymaganiom dotyczącym zintegrowanego wyboru próbek. Wybór próbek do kontroli na miejscu powinien następować niezależnie od określonych minimalnych ilości przeprowadzanych kontroli, zgodnie z określonymi przepisami w ramach systemu współzależności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 2 d preambuły (nowy)

(2 d) Państwa członkowskie winny zagwarantować, aby na rolników nie były nakładane podwójne kary (tj. obniżenie bądź wstrzymanie płatności oraz kara pieniężna za nieprzestrzeganie odpowiednich przepisów prawa krajowego) za ten sam przypadek niezastosowania się do obowiązujących przepisów.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 preambuły

(3) Ponadto, by uniknąć porzucania gruntów rolnych i zapewnić utrzymanie gruntów zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło wspólnotowe ramy prawne, na mocy których państwa członkowskie przyjmują standardy uwzględniające szczególnie charakter odnośnych obszarów, w tym warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania (wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli) oraz strukturę gospodarstw. Zniesienie obowiązkowego odłogowania w ramach systemu płatności jednolitej może mieć w niektórych przypadkach niekorzystne skutki dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do niektórych cech krajobrazu. Zatem właściwe jest wzmocnienie obowiązujących obecnie przepisów wspólnotowych mających na celu zachowanie, w stosownych przypadkach, określonych cech krajobrazu.

(3) Ponadto, by uniknąć porzucania gruntów rolnych i zapewnić utrzymanie gruntów zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło wspólnotowe ramy prawne, na mocy których państwa członkowskie przyjmują standardy uwzględniające szczególnie charakter odnośnych obszarów, w tym warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania (wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli) oraz strukturę gospodarstw. Zniesienie obowiązkowego odłogowania w ramach systemu płatności jednolitej może mieć w niektórych przypadkach niekorzystne skutki dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do **zwykłej bioróżnorodności i** niektórych cech krajobrazu. Zatem właściwe jest wzmocnienie obowiązujących obecnie przepisów wspólnotowych mających na celu zachowanie, w stosownych przypadkach, **bioróżnorodności i** określonych cech krajobrazu. **Uwzględniając potrzebę zapewnienia najwyższych standardów jakości wody zgodnie z przepisami prawa Wspólnoty nie należy nakładać dodatkowych ograniczeń stanowiących przeszkodę dla pożądanego rozwoju obszarów wiejskich.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 4 preambuły**

(4) Na **niektórych obszarach** problemem **stała się** ochrona zasobów wodnych i zarządzanie nimi w kontekście działalności rolniczej. Należy zatem wzmocnić istniejące wspólnotowe ramy prawne dotyczące zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w celu ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniami i wyciekami oraz w celu gospodarowania zużyciem wody.

(4) Na **coraz większym obszarze Wspólnoty** problemem **staje się** ochrona zasobów wodnych i zarządzanie nimi w kontekście działalności rolniczej. Należy zatem wzmocnić istniejące wspólnotowe ramy prawne dotyczące zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w celu ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniami i wyciekami oraz w celu gospodarowania zużyciem wody, **w tym ograniczenia za pośrednictwem lepszych systemów agronomicznych i systemów gospodarki wodnej znacznego corocznego marnotrawstwa wody.**

Poprawki 190 i 226**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 6 preambuły**

(6) W celu zachowania lepszej równowagi pomiędzy instrumentami polityki promowania zrównoważonego rolnictwa oraz instrumentami promowania rozwoju obszarów wiejskich, wprowadzono system obowiązkowej stopniowej redukcji płatności bezpośrednich („modulacji”) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. System ten należy utrzymać wraz z przepisem o wyłączeniu z jego stosowania płatności poniżej **5 000 EUR**.

(6) W celu zachowania lepszej równowagi pomiędzy instrumentami polityki promowania zrównoważonego rolnictwa oraz instrumentami promowania rozwoju obszarów wiejskich, wprowadzono system obowiązkowej stopniowej redukcji płatności bezpośrednich („modulacji”) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. System ten należy utrzymać wraz z przepisem o wyłączeniu z jego stosowania płatności poniżej **10 000 EUR**.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 7 preambuły**

(7) Oszczędności uzyskane w wyniku wprowadzenia mechanizmu modulacji na mocy rozporządzenia (WE) 1782/2003 wykorzystuje się w celu finansowania środków w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. Od momentu przyjęcia tego rozporządzenia sektor rolniczy stanął w obliczu wielu nowych i trudnych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, wzrastające znaczenie bioenergii, jak również konieczności poprawy gospodarki wodnej i skuteczniejszej ochrony różnorodności biologicznej. W świetle kwestii zmian klimatycznych Wspólnota Europejska, będąca stroną protokołu z Kioto, została wezwana do dostosowania swojej polityki. Ponadto w następstwie poważnych problemów związanych z niedoborem wody i suszami, kwestie gospodarki wodnej powinny stać się przedmiotem szczególnej

(7) Oszczędności uzyskane w wyniku wprowadzenia mechanizmu modulacji na mocy rozporządzenia (WE) 1782/2003 wykorzystuje się w celu finansowania środków w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. Od momentu przyjęcia tego rozporządzenia sektor rolniczy stanął w obliczu wielu nowych i trudnych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, wzrastające znaczenie bioenergii, jak również konieczności poprawy gospodarki wodnej i skuteczniejszej ochrony różnorodności biologicznej. W świetle kwestii zmian klimatycznych Wspólnota Europejska, będąca stroną protokołu z Kioto, została wezwana do dostosowania swojej polityki. Ponadto w następstwie poważnych problemów związanych z niedoborem wody i suszami, kwestie gospodarki wodnej powinny stać się przedmiotem szczególnej

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

uwagi. Zachowanie różnorodności biologicznej pozostaje głównym wyzwaniem i niezależnie od znacznych postępów jakich już dokonano, osiągnięcie wyznaczonego przez Wspólnotę celu na 2010 r. w zakresie różnorodności biologicznej będzie wymagało podjęcia dodatkowych starań. Wspólnota Europejska dostrzega potrzebę podjęcia nowych wyzwań w ramach swojej strategii politycznej. W dziedzinie rolnictwa stosownym narzędziem służącym podjęciu wspomnianych wyzwań są programy rozwoju obszarów wiejskich przyjęte na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). Niezbędne jest udostępnienie dodatkowych funduszy umożliwiających państwu członkowskiemu **przeprowadzenie odpowiednich kontroli** programów rozwoju obszarów wiejskich, bez konieczności ograniczenia obecnie prowadzonych działań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w innych dziedzinach. Niestety perspektywy finansowe na lata 2007-2013 nie przewidują wystarczających środków finansowych na wsparcie wspólnotowej polityki rozwoju obszarów wiejskich. W tych okolicznościach stopniowe zwiększanie redukcji w płatnościach bezpośrednich za pomocą modulacji jest właściwym krokiem w celu pozyskania dużej części potrzebnych środków finansowych.

POPRAWKI

uwagi. Zachowanie różnorodności biologicznej pozostaje głównym wyzwaniem i niezależnie od znacznych postępów jakich już dokonano, osiągnięcie wyznaczonego przez Wspólnotę celu na 2010 r. w zakresie różnorodności biologicznej będzie wymagało podjęcia dodatkowych starań. Wspólnota Europejska dostrzega potrzebę podjęcia nowych wyzwań w ramach swojej strategii politycznej. W dziedzinie rolnictwa stosownym narzędziem służącym podjęciu wspomnianych wyzwań są programy rozwoju obszarów wiejskich przyjęte na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). **Niektóre państwa członkowskie wprowadzają już programy rozwoju obszarów wiejskich podejmujące nowe wyzwania.** Niezbędne jest **jednak** udostępnienie dodatkowych funduszy umożliwiających **wszystkim** państwom członkowskim **realizację** programów rozwoju obszarów wiejskich, bez konieczności ograniczenia obecnie prowadzonych działań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w innych dziedzinach. Niestety perspektywy finansowe na lata 2007-2013 nie przewidują wystarczających środków finansowych na wsparcie wspólnotowej polityki rozwoju obszarów wiejskich. W tych okolicznościach stopniowe zwiększanie redukcji w płatnościach bezpośrednich za pomocą modulacji jest właściwym krokiem w celu pozyskania dużej części potrzebnych środków finansowych.

Poprawki 11, 197 i 210

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 8 preambuły

(8) Charakterystyczną cechą podziału środków bezpośredniego wsparcia dochodów dla rolników jest przydzielenie znacznej części płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów. **Wiadomym jest**, że więksi beneficjenci nie **wymagają** tego samego poziomu jednolitego wsparcia, by osiągnąć zamierzone cele programu. Ponadto ze względu na możliwości dostosowania, większym beneficjentom łatwiej jest zarządzać niższym poziomem jednolitego wsparcia. Uzasadnione wydaje się zatem oczekiwanie, że rolnicy **otrzymujący** wysokie dopłaty w sposób szczególny przyczynią się do finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich skierowanych na nowe wyzwania. Wydaje się zatem słuszne ustanowienie mechanizmu umożliwiającego zwiększenie redukcji w przypadku najwyższych płatności i wykorzystanie uzyskanych w ten sposób wpływów do podjęcia nowych wyzwań w ramach strategii rozwoju obszarów wiejskich. Aby zapewnić proporcjonalność wspomnianego mechanizmu należy stopniowo zwiększać redukcje w zależności od wysokości płatności.

(8) Charakterystyczną cechą podziału środków bezpośredniego wsparcia dochodów dla rolników jest przydzielenie znacznej części płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów. **Niezależnie od rodzaju struktury może się zdarzyć**, że więksi beneficjenci nie **będą wymagać** tego samego poziomu jednolitego wsparcia, by osiągnąć zamierzone cele programu. Ponadto ze względu na możliwości dostosowania, większym beneficjentom łatwiej jest zarządzać niższym poziomem jednolitego wsparcia. Uzasadnione wydaje się zatem oczekiwanie, że rolnicy, **którzy z uwagi na fundusz płac każdego gospodarstwa otrzymują** wysokie dopłaty w sposób szczególny przyczynią się do finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich skierowanych na nowe wyzwania. Wydaje się zatem słuszne ustanowienie mechanizmu umożliwiającego zwiększenie redukcji w przypadku najwyższych płatności i wykorzystanie uzyskanych w ten sposób wpływów do podjęcia nowych wyzwań w ramach strategii rozwoju obszarów wiejskich. Aby zapewnić proporcjonalność wspomnianego mechanizmu należy stopniowo zwiększać redukcje w zależności od

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

wysokości płatności. **Niemniej jednak należy unikać sytuacji, w której stowarzyszenia zrzeszające dużą liczbę rolników i ich gospodarstwa, jak w przypadku spółdzielni rolniczych, odpowiadające definicji „rolnika”, określonej w art. 2 niniejszego rozporządzenia, byłyby uważane za dużych beneficjentów, co pociągnęłoby za sobą odpowiednie zmniejszenie płatności. W tym celu należy określić, jakie podmioty spełniają wymienione warunki, aby zwolnić je z ewentualnego stopniowego zmniejszenia płatności.**

Ponadto w celu uniknięcia dalszej fragmentaryzacji w sektorze rolnym stowarzyszenia producentów skupiające płatności bezpośrednie nie powinny być w ramach mechanizmu modulacji uważane za tzw. dużych beneficjentów;

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 8 a preambuły (nowy)

(8a) Państwa członkowskie powinny poza tym dysponować specjalnym wsparciem w celu podejmowania nowych wyzwań wynikających ze skutków reformy WPR.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 16 preambuły

(16) Aby pomóc rolnikom w spełnianiu standardów nowoczesnego rolnictwa o wysokiej jakości konieczne jest uruchomienie przez państwa członkowskie wszechstronnego systemu doradztwa dla **gospodarstw komercyjnych**. System ten powinien pomóc rolnikom w kształtowaniu świadomości na temat przepływów materiałowych i procesów przebiegających w gospodarstwie związanych z ochroną środowiska, bezpieczeństwem żywności, zdrowiem i dobrostanem zwierząt, bez wpływania w jakikolwiek sposób na ich obowiązki i odpowiedzialność w zakresie przestrzegania takich standardów.

(16) Aby pomóc rolnikom w spełnianiu standardów nowoczesnego rolnictwa o wysokiej jakości, konieczne jest uruchomienie przez państwa członkowskie wszechstronnego systemu doradztwa dla **wszystkich rolników**. System ten powinien pomóc rolnikom **produkować w sposób bardziej wydajny i opłacalny, a także pomóc** w kształtowaniu świadomości na temat przepływów materiałowych i procesów przebiegających w gospodarstwie związanych z ochroną środowiska, bezpieczeństwem żywności, zdrowiem i dobrostanem zwierząt, bez wpływania w jakikolwiek sposób na ich obowiązki i odpowiedzialność w zakresie przestrzegania takich standardów.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 19 preambuły

(19) Zarządzanie małymi kwotami jest zajęciem uciążliwym dla organów państw członkowskich. **W celu uniknięcia nadmiernego obciążenia administracyjnego właściwym jest, aby państwa członkowskie powstrzymały się od przyznawania płatności bezpośrednich, jeśli ich kwota jest niższa niż wysokość średniego**

(19) Zarządzanie małymi kwotami jest zajęciem uciążliwym dla organów państw członkowskich. **Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznawaniu płatności bezpośrednich powyżej pewnego minimalnego pułapu do ustalenia.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

pośrednich, jeśli ich kwota jest niższa niż wysokość średniego wspólnotowego wsparcia na 1 hektar, lub jeśli kwalifikowalna powierzchnia gospodarstwa, którego dotyczy wniosek o wsparcie, odnosi się do powierzchni mniejszej niż 1 hektar. Należy ustanowić szczególny przepis w odniesieniu do tych państw członkowskich, w których struktura gospodarstw rolnych znacznie różni się od przeciętnej struktury we Wspólnocie. Należy przyznać państwom członkowskim swobodę wyboru jednego z tych dwóch kryteriów, uwzględniając specyficzną strukturę ich gospodarki rolnej. W związku z tym, że rolnikom posiadającym tzw. gospodarstwa „bezrolne” przyznano szczególne uprawnienia do płatności, stosowanie progu hektarowego byłoby nieskuteczne. Wspomniani rolnicy powinni zatem podlegać płatnościom w oparciu o średnie minimalne kwoty wsparcia.

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 21 preambuły**

(21) Płatności przewidziane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być przekazywane przez właściwe organy krajowe beneficjentom w pełnej wysokości, z zastrzeżeniem wszelkich redukcji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przewidzianych terminach. W celu bardziej elastycznego zarządzania płatnościami bezpośrednimi należy umożliwić państwom członkowskim dokonywanie płatności w dwóch ratach rocznych.

(21) Płatności przewidziane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być przekazywane przez właściwe organy krajowe beneficjentom w pełnej wysokości, z zastrzeżeniem wszelkich redukcji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przewidzianych terminach. W celu bardziej elastycznego zarządzania płatnościami bezpośrednimi należy umożliwić państwom członkowskim dokonywanie płatności w dwóch ratach rocznych **celem uwzględnienia z jednej strony, w przypadku opóźnień, wypłaty odsetek w wysokości obowiązującej na rynku, a z drugiej strony, w zależności od potrzeb sektora, nadania im pewnej elastyczności w zakresie ustalania terminu płatności.**

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 23 preambuły**

(23) W trosce o realizację celów wspólnej polityki rolnej wspólne systemy wsparcia muszą być, w razie konieczności, w krótkim okresie czasu dostosowywane do rozwoju sytuacji. Beneficjenci nie mogą zatem zakładać niezmienności warunków uzyskania wsparcia i powinni być przygotowani na ewentualną kontrolę programów wsparcia, w szczególności w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

skreślony

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 23 a preambuły (nowy)

(23 a) Pierwszy filar WPR powinien zostać w przyszłości utrzymany, aby zapewnić dalsze odgrywanie przez rolnika kluczowej roli jako siła napędowa gospodarki wielu obszarów wiejskich, jako strażnik krajobrazu i jako gwarant wysokich standardów bezpieczeństwa żywnościowego wymaganych w Unii.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 24 preambuły

(24) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono system płatności jednolitej, w którym połączono obowiązujące mechanizmy wsparcia w jeden system płatności bezpośrednich oddzielonych od wielkości produkcji. Doświadczenie ze stosowania systemu płatności jednolitej pokazuje, że niektóre elementy tego systemu można uprościć z korzyścią dla rolników i administracji państwowych. Ponadto w związku z tym, że system płatności jednolitej został już wdrożony we wszystkich państwach członkowskich objętych tym obowiązkiem, niektóre przepisy związane z jego początkowym wdrażaniem są nieaktualne i powinny zostać odpowiednio dostosowane. W tym kontekście wykryto przypadki niewykorzystania uprawnień do płatności. Celem uniknięcia takich sytuacji **oraz biorąc pod uwagę fakt, że rolnicy znają już zasady funkcjonowania systemu płatności jednolitej, należy ograniczyć do dwóch lat ustalony początkowo** okres przekazania niewykorzystanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej.

(24) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono system płatności jednolitej, w którym połączono obowiązujące mechanizmy wsparcia w jeden system płatności bezpośrednich oddzielonych od wielkości produkcji. Doświadczenie ze stosowania systemu płatności jednolitej pokazuje, że niektóre elementy tego systemu można uprościć z korzyścią dla rolników i administracji państwowych. Ponadto w związku z tym, że system płatności jednolitej został już wdrożony we wszystkich państwach członkowskich objętych tym obowiązkiem, niektóre przepisy związane z jego początkowym wdrażaniem są nieaktualne i powinny zostać odpowiednio dostosowane. W tym kontekście wykryto przypadki niewykorzystania uprawnień do płatności. Celem uniknięcia takich sytuacji **należy ustalić na trzy lata** okres przekazania niewykorzystanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 27 preambuły

(27) Obowiązek odłogowania gruntów rolnych wprowadzono jako mechanizm kontroli podaży. Rozwój sytuacji rynkowej w sektorze roślin uprawnych oraz wprowadzenie pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji nie stanowi już podstawy do utrzymania tego systemu, dlatego powinien on zostać zniesiony. Uprawnienia z tytułu odłogowania ustanowione na mocy art. 53 i art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 **należy aktywować na hektarach podlegających tym samym warunkom kwalifikowalności, jakie stosuje się w przypadku innych uprawnień.**

(27) Obowiązek odłogowania gruntów rolnych wprowadzono jako mechanizm kontroli podaży. Rozwój sytuacji rynkowej w sektorze roślin uprawnych oraz wprowadzenie pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji nie stanowi już podstawy do utrzymania tego systemu, dlatego powinien on zostać zniesiony. Uprawnienia z tytułu odłogowania ustanowione na mocy art. 53 i art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 **stają się zatem zwykłymi uprawnieniami.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 28 preambuły

(28) W następstwie włączenia wsparcia uprzednio związanego z produkcją do systemu płatności jednolitej, w państwach członkowskich, które podjęły decyzję o wdrożeniu modelu historycznego, wartość uprawnień do płatności opierała się na indywidualnym poziomie wsparcia przyznanym w przeszłości. Wobec rosnącej liczby lat upływających od momentu wprowadzenia systemu płatności jednolitej oraz w następstwie włączania do systemu kolejnych sektorów, coraz trudniej znaleźć uzasadnienie dla znacznych różnic w poziomach indywidualnych płatności, jeśli opierają się one tylko i wyłącznie na wsparciu przyznanym w przeszłości. Z tego względu należy w określonych warunkach umożliwić państwom członkowskim, które wybrały model historyczny, dokonanie przeglądu przyznanego wsparcia do płatności, celem zbliżenia ich wartości jednostkowej, zgodnie z ogólnymi zasadami prawodawstwa wspólnotowego i celami wspólnej polityki rolnej. W tym kontekście przy ustalaniu zbliżonych wartości płatności państwa członkowskie mogą wziąć pod uwagę specyfikę obszarów geograficznych. Wyrównanie uprawnień do płatności należy przeprowadzić w odpowiednim okresie przejściowym, ograniczając zakres redukcji celem umożliwienia rolnikom odpowiedniego dostosowania się do zmieniających się poziomów wsparcia.

(28) W następstwie włączenia wsparcia uprzednio związanego z produkcją do systemu płatności jednolitej, w państwach członkowskich, które podjęły decyzję o wdrożeniu modelu historycznego, wartość uprawnień do płatności opierała się na indywidualnym poziomie wsparcia przyznanym w przeszłości. Wobec rosnącej liczby lat upływających od momentu wprowadzenia systemu płatności jednolitej oraz w następstwie włączania do systemu kolejnych sektorów, coraz trudniej znaleźć uzasadnienie dla znacznych różnic w poziomach indywidualnych płatności, jeśli opierają się one tylko i wyłącznie na wsparciu przyznanym w przeszłości. Z tego względu należy w określonych warunkach umożliwić państwom członkowskim, które wybrały model historyczny, dokonanie przeglądu przyznanego wsparcia do płatności, celem zbliżenia ich wartości jednostkowej, zgodnie z ogólnymi zasadami prawodawstwa wspólnotowego i celami wspólnej polityki rolnej. W tym kontekście przy ustalaniu zbliżonych wartości płatności państwa członkowskie mogą wziąć pod uwagę specyfikę obszarów geograficznych. Wyrównanie uprawnień do płatności należy przeprowadzić w odpowiednim okresie przejściowym **dostosowanym do harmonogramu ustalonego przez każde państwo członkowskie**, ograniczając zakres redukcji celem umożliwienia rolnikom odpowiedniego dostosowania się do zmieniających się poziomów wsparcia.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 29 a preambuły (nowy)

(29 a) System współzależności i wspólna polityka rolna będą prawdopodobnie wymagały w przyszłości dalszych dostosowań, jako że obecnie poziom płatności nie zawsze wydaje się zrównoważony w stosunku do starań, jakich rolnicy dokładają w celu dostosowania się do przepisów, ponieważ płatności w dalszym ciągu zależą w dużej mierze od uprzednich wydatków. W szczególności przepisy z zakresu dobrostanu zwierząt w sposób oczywisty najbardziej obciążają hodowców zwierząt, czego nie odzwierciedla poziom płatności, jakie otrzymują. Jeżeli jednak importowane produkty odpowiadałyby takim samym standardom związanym z dobrostanem zwierząt, nie istniałaby potrzeba udzielania rolnikom rekompensaty za przestrzeganie przepisów prawa wspólnotowego w tym zakresie. Komisja winna zatem działać na rzecz uznania kwestii takich, jak kryteria importowe w trakcie negocjacji prowadzonych ze Światową Organizacją Handlu.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 30 preambuły**

(30) Wprowadzając system płatności jednolitej niezwiązanej z wielkością produkcji rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 dało jednocześnie państwom członkowskim prawo wyłączenia z tego systemu niektórych płatności. Artykuł 64 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia przewiduje rewizję wariantów przewidzianych w sekcji 2 i 3 rozdziału 5 jego tytułu III w świetle rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych. Jak wynika z analizy doświadczeń związanych z oddzieleniem płatności od wielkości produkcji, producenci otrzymali swobodę podejmowania decyzji odnośnie produkcji na podstawie jej zyskowności oraz reakcji rynku. **Odnosi się to szczególnie do sektora roślin uprawnych, chmielu i nasion, oraz w pewnym zakresie również do sektora wołowiny.** W związku z tym **płatności częściowo związane z wielkością produkcji w tych sektorach należy włączyć do systemu płatności jednolitej. Aby umożliwić rolnikom w sektorze wołowiny stopniowe przystosowanie się do nowych zasad wsparcia należy ustanowić okres przejściowy na włączenie do tego systemu szczególnych premii przyznawanych na zwierzęta płci męskiej i premii ubojowej.** W związku z tym, że w sektorze owoców i warzyw dopiero niedawno wprowadzono płatności częściowo związane z wielkością produkcji, i to tylko jako środek przejściowy, dokonanie przeglądu tego systemu wsparcia nie jest konieczne.

(30) Wprowadzając system płatności jednolitej niezwiązanej z wielkością produkcji rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 dało jednocześnie państwom członkowskim prawo wyłączenia z tego systemu niektórych płatności. Artykuł 64 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia przewiduje rewizję wariantów przewidzianych w sekcji 2 i 3 rozdziału 5 jego tytułu III w świetle rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych. Jak wynika z analizy doświadczeń związanych z oddzieleniem płatności od wielkości produkcji, producenci **mogliby otrzymać** swobodę podejmowania decyzji odnośnie do produkcji na podstawie jej zyskowności oraz reakcji rynku. W związku z tym **za właściwe uznaje się pozwolenie państwom członkowskim, które tak postanowią, na dalej idące oddzielenie płatności od wielkości produkcji.** W związku z tym, że w sektorze owoców i warzyw dopiero niedawno wprowadzono płatności częściowo związane z wielkością produkcji, i to tylko jako środek przejściowy, dokonanie przeglądu tego systemu wsparcia nie jest konieczne.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 31 a preambuły (nowy)**

(31 a) Konieczne są szczególne środki służące wsparciu unijnego sektora owiec, który poważnie podupada. Należy wdrożyć zalecenia zawarte w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie przyszłości sektora hodowli owiec i kóz w Europie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2008)0310.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 32 preambuły**

(32) Należy przyznać państwom członkowskim prawo wykorzystania maksymalnie 10 % ich pułapów na przyznanie szczególnego wsparcia w wyraźnie określonych przypadkach. Wsparcie to powinno umożliwić państwom członkowskim zajęcie się kwestiami związanymi z ochroną środowiska, poprawą jakości produktów rolnych i ich wprowadzaniem do obrotu. Należy również udostępnić szczególne wsparcie w celu złagodzenia skutków wycofania kwot mlecznych oraz oddzielenia płatności od wielkości produkcji w szczególnie wrażliwych sektorach. **Ze względu na rosnące znaczenie skutecznego zarządzania ryzykiem, państwa członkowskie powinny otrzymać prawo decydowania o współfinansowaniu składek ubezpieczeniowych, jakie rolnicy płacą w związku z ubezpieczeniem upraw, jak również o finansowaniu rekompensat za niektóre straty ekonomiczne poniesione w przypadku chorób zwierząt.** Środki finansowe, które można by wykorzystać na wsparcie związane z wielkością produkcji, powinny być odpowiednio ograniczone ze względu na międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty. **Należy określić odpowiednie warunki wnoszenia wkładu finansowego w ubezpieczenie upraw oraz rekompensat związanych z chorobami zwierząt.**

(32) Należy przyznać państwom członkowskim prawo wykorzystania maksymalnie 10 % ich pułapów na przyznanie szczególnego wsparcia w wyraźnie określonych przypadkach. Wsparcie to powinno umożliwić państwom członkowskim zajęcie się kwestiami związanymi z ochroną środowiska, poprawą jakości produktów rolnych i ich wprowadzaniem do obrotu. Należy również udostępnić szczególne wsparcie w celu złagodzenia skutków wycofania kwot mlecznych oraz oddzielenia płatności od wielkości produkcji w szczególnie wrażliwych sektorach. Środki finansowe, które można by wykorzystać na wsparcie związane z wielkością produkcji, powinny być odpowiednio ograniczone ze względu na międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 32 a preambuły (nowy)**

(32 a) *Ze względu na rosnące znaczenie skutecznego zarządzania ryzykiem państwa członkowskie powinny otrzymać zezwolenie na wykorzystanie dodatkowych 5 % przysługujących im pulapów na przyznawanie pomocy rolnikom, organizacjom lub grupom producentów w formie wkładu finansowego w wydatki związane ze składkami ubezpieczeniowymi i funduszami ubezpieczeń wzajemnych.*

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 36 preambuły**

(36) Oddzielenie wsparcia bezpośredniego od wielkości produkcji i wprowadzenie systemu płatności jednolitej stanowi podstawowy element procesu reformy wspólnej polityki rolnej. W 2003 r. istniało wiele powodów utrzymania szczególnego wsparcia w odniesieniu do niektórych upraw. Doświadczenie z wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozwój sytuacji rynkowej wskazuje, że systemy wsparcia, które nie weszły do systemu płatności jednolitej w 2003 r., **można** obecnie włączyć do tego systemu celem promowania bardziej zorientowanego na rynek i zrównoważonego rolnictwa. W szczególności dotyczy to sektora oliwy z oliwek, w którym wprowadzono jedynie niewielkie powiązanie płatności z wielkością produkcji. Dotyczy to również dopłat w sektorze pszenicy durum, **roślin wysokobiałkowych**, ryżu, skrobi ziemniaczanej oraz orzechów, gdzie malejąca skuteczność jeszcze połączonego wsparcia uzasadnia wybór oddzielenia wsparcia. **W przypadku lnu stosowne jest również zlikwidowanie pomocy dla przetwarzania i włączenie odnośnych kwot do systemu płatności jednolitej.** W przypadku ryżu, **suszu paszowego**, skrobi ziemniaczanej oraz lnu należy przewidzieć okres przejściowy gwarantujący jak najbardziej harmonijne przejście na system wsparcia niezwiązany z wielkością produkcji. Jeśli chodzi o orzechy, należy pozwolić państwom członkowskim na utrzymanie wsparcia związanego z wielkością produkcji w odniesieniu do krajowej części pomocy, tak aby złągodzić skutki oddzielenia wsparcia od wielkości produkcji.

(36) Oddzielenie wsparcia bezpośredniego od wielkości produkcji i wprowadzenie systemu płatności jednolitej w 2003 r. stanowi podstawowy element procesu reformy wspólnej polityki rolnej. W 2003 r. istniało wiele powodów utrzymania szczególnego wsparcia w odniesieniu do niektórych upraw. Doświadczenie z wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozwój sytuacji rynkowej wskazuje, że systemy wsparcia, które nie weszły do systemu płatności jednolitej w 2003 r., można **byłoby** obecnie, **na życzenie państwa członkowskiego**, włączyć do tego systemu celem promowania bardziej zorientowanego na rynek i zrównoważonego rolnictwa. W szczególności dotyczy to sektora oliwy z oliwek, w którym wprowadzono jedynie niewielkie powiązanie płatności z wielkością produkcji. Dotyczy to również dopłat w sektorze pszenicy durum, ryżu, skrobi ziemniaczanej oraz orzechów, gdzie malejąca skuteczność jeszcze połączonego wsparcia uzasadnia wybór oddzielenia wsparcia. W przypadku ryżu, skrobi ziemniaczanej oraz lnu należy przewidzieć okres przejściowy gwarantujący jak najbardziej harmonijne przejście na system wsparcia niezwiązany z wielkością produkcji. Jeśli chodzi o orzechy, należy pozwolić państwom członkowskim na utrzymanie wsparcia związanego z wielkością produkcji w odniesieniu do krajowej części pomocy, tak aby złągodzić skutki oddzielenia wsparcia od wielkości produkcji.

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 37 preambuły**

(37) W związku z włączeniem nowych systemów pomocy do systemu płatności jednolitej należy ustanowić przepis dotyczący obliczania nowego poziomu indywidualnego wsparcia dochodów w ramach tego systemu. Zwiększenie płatności w przypadku

(37) W związku z włączeniem nowych systemów pomocy do systemu płatności jednolitej należy ustanowić przepis dotyczący obliczania nowego poziomu indywidualnego wsparcia dochodów w ramach tego systemu. Zwiększenie płatności w przypadku

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

orzechów, skrobi ziemniaczanej, lnu i **suszu paszowego** powinno nastąpić na podstawie wsparcia, jakie rolnicy otrzymali w ostatnich latach. W przypadku włączenia do systemu płatności jednolitej tych form wsparcia, które były do tej pory częściowo z niego wyłączone, należy przyznać państwom członkowskim prawo korzystania z pierwotnych okresów referencyjnych.

POPRAWKI

orzechów, skrobi ziemniaczanej i lnu powinno nastąpić na podstawie wsparcia, jakie rolnicy otrzymali w ostatnich latach **lub kwot produkcyjnych, jakie zostały przydzielone rolnikom w ostatnich latach**. W przypadku włączenia do systemu płatności jednolitej tych form wsparcia, które były do tej pory częściowo z niego wyłączone, należy przyznać państwom członkowskim prawo korzystania z pierwotnych okresów referencyjnych.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 38 preambuły

(38) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono szczególne środki pomocy w odniesieniu do roślin energetycznych w celu wsparcia rozwoju tego sektora. W związku z rozwojem sektora bioenergii w ostatnim czasie, a zwłaszcza w związku z dużym zapotrzebowaniem na tego typu produkty na rynkach międzynarodowych oraz wprowadzeniem wiążącego poziomu udziału bioenergii w całkowitej ilości paliw do roku 2020 r., nie ma już wystarczającego powodu udzielania **szczególnego** wsparcia z tytułu uprawy roślin energetycznych.

(38) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono szczególne środki pomocy w odniesieniu do roślin energetycznych w celu wsparcia rozwoju tego sektora. W związku z rozwojem sektora bioenergii w ostatnim czasie, a zwłaszcza w związku z dużym zapotrzebowaniem na tego typu produkty na rynkach międzynarodowych oraz wprowadzeniem wiążącego poziomu udziału bioenergii w całkowitej ilości paliw do roku 2020 r., nie ma już wystarczającego powodu udzielania wsparcia **związanego z wielkością produkcji** z tytułu uprawy roślin energetycznych. **Oдноśne kwoty powinny zatem w przyszłości zostać przeniesione do systemu płatności jednolitej.**

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 — litera d

d) systemy wsparcia dla rolników produkujących ryż, ziemniaki skrobiowe, **bawełnę**, cukier, owoce i warzywa, mięso baranie i kozie, wołowinę i cielęcinę;

d) systemy wsparcia dla rolników produkujących ryż, **rośliny wysokobiałkowe**, ziemniaki skrobiowe, cukier, owoce i warzywa, **tytoń**, mięso baranie i kozie, wołowinę i cielęcinę;

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 litera a

a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą;

a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą **stanowiącą główne źródło ich dochodów**;

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 litera a a (nowa)**

aa) „rolnik uprawniony do otrzymania płatności” oznacza rolnika, któremu przyznano lub ostatecznie przekazano prawa do otrzymania płatności;

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 — litera f a (nowa)**

fa) „region” oznacza państwo członkowskie, region w państwie członkowskim lub strefę geograficzną w państwie członkowskim posiadające specyficzne cechy i/lub słabości strukturalne, do wyboru przez dane państwo członkowskie;

Poprawka 33**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 — ustęp 1**

1. Rolnicy otrzymujący płatności bezpośrednie przestrzegają podstawowych wymogów w zakresie zarządzania wymienionych w załączniku II oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionych na mocy art. 6.

1. Rolnicy otrzymujący płatności bezpośrednie przestrzegają podstawowych wymogów w zakresie zarządzania wymienionych w załączniku II oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionych na mocy art. 6, ***chyba że jest to niewykonalne lub niewspółmierne.***

Poprawka 34**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 — ustęp 1 a (nowy)**

1a. Każdy rolnik otrzymujący płatności bezpośrednie jest obowiązany przestrzegać zasad bezpieczeństwa w miejscu pracy, a także zasad umownych przewidzianych przez odnośne państwo członkowskie.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 5 — ustęp 1 — litera a a (nowa)**

aa) bezpieczeństwo w miejscu pracy,

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 — ustęp 1

1. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska **na podstawie ram ustanowionych** w załączniku III, **uwzględniając** szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw.

1. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, **uwzględniając tematy przewidziane** w załączniku III, **wytyczne Komisji i/lub inne normy odpowiadające specyfice ich własnych gospodarstw rolnych**, szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, **ekosystemy**, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw. **Te minimalne wymogi są przystosowane do każdej sytuacji i wybrane według kryterium ich największej skuteczności z punktu widzenia agronomii i ochrony środowiska (uznanej przez badania naukowe i stosowane doświadczenia).**

Druga kolumna załącznika III zawiera normy fakultatywne i państwa członkowskie same decydują o ich stosowaniu. Poza tym podjęte środki opierają się na obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym i nie wprowadzają żadnych dodatkowych wymogów.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 a (nowy)

Artykuł 6a

Punkty „bonus”

Każde państwo członkowskie ma swobodę ustanawiania współzależności „bonus” przyznającej rolnikom dodatkowe punkty „bonus” za działania na rzecz bioróżnorodności podejmowane oprócz obowiązków wynikających z dobrej współzależności rolno-środowiskowej. Każde państwo członkowskie określa działania, za które takie punkty mogą być przyznawane. Punkty „bonus” mogą być wykorzystywane w celu kompensowania punktów karnych otrzymanych w dziedzinie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o której mowa w art. 6. Mechanizmy kompensacyjne określone są przez państwa członkowskie.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 b (nowy)

Artykuł 6 b

Bezpieczeństwo żywnościowe

W ramach zrównoważonego i trwałego wykorzystania gruntów państwa członkowskie zapewniają przyznanie priorytetu krajowemu i regionalnemu bezpieczeństwu żywnościowemu. W tym celu i w kontekście przewidzianego zwiększenia wykorzystania surowców rolnych do produkcji energii przeprowadzają one analizę bezpieczeństwa żywnościowego celem wykluczenia wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa żywnościowego.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawki 186, 229 i 39
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 — ustęp 1

1. Wszystkie płatności bezpośrednie, których kwota przewyższa **5 000 EUR** przyznawane rolnikom w danym roku kalendarzowym zmniejsza się w każdym roku do 2012 r. **o następujące wielkości procentowe:**

- a) 2009: **7 %**,
- b) 2010: **9 %**,
- c) 2011: **11 %**,
- d) 2012: **13 %**.

1. Wszystkie płatności bezpośrednie, których kwota przewyższa **10 000 EUR** przyznawane rolnikom w danym roku kalendarzowym zmniejsza się w każdym roku do 2012 r. **w następujący sposób:**

- a) 2009: **6 %**,
- b) 2010: **6 %**,
- c) 2011: **7 %**,
- d) 2012: **7 %**.

Poprawka 40
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 — ustęp 1 — akapit pierwszy a (nowy)

Państwa członkowskie czuwają nad tym, aby każdemu zwiększeniu modulacji obowiązkowej towarzyszyło zmniejszenie modulacji fakultatywnej.

Poprawka 41
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 — ustęp 2

2. Redukcje, o których mowa w ust. 1, zwiększa się w następujący sposób:

- a) dla kwot od 100 000 do 199 999 EUR o **3 punkty procentowe**,
- b) dla kwot od 200 000 do 199 999 EUR o **6 punktów procentowych**,
- c) dla kwot w wysokości 300 000 EUR i więcej o **9 punktów procentowych**.

2. Redukcje, o których mowa w ust. 1, zwiększa się w następujący sposób:

- a) dla kwot od 100 000 do 199 999 EUR o **1 punkt procentowy**,
- b) dla kwot od 200 000 do 199 999 EUR o **2 punkty procentowe**,
- c) dla kwot w wysokości 300 000 EUR i więcej o **3 punkty procentowe**.

Poprawka 42
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 — ustęp 2 a (nowy)

2a. Przepisy przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie wyłącznie do płatności całkowicie włączonych do systemu płatności jednolitych.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 7 — ustęp 3**

3. Ustępy 1 i 2 nie ma zastosowania do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, na Wyspach Kanaryjskich oraz na wyspach Morza Egejskiego.

3. Ustępy 1 i 2 nie ma zastosowania do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, na Wyspach Kanaryjskich, na wyspach Morza Egejskiego oraz **Morza Jońskiego**.

Poprawka 211**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 7 — ustęp 3a (nowy)**

3 a. Ustęp 2 nie ma zastosowania do spółdzielni i innych jednostek prawnych złożonych z rolników, którzy otrzymują płatności bezpośrednie, gromadzących dopłaty celem ich podziału między członków. Odstępstwo nie dotyczy tych członków wspomnianych jednostek, którzy są dużymi beneficjentami otrzymującymi 100 000 euro lub więcej.

Poprawka 240**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 7 — ustęp 3b (nowy)**

3 b. Można podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 2, jeżeli podmiot zrzeszający rolników otrzymujących płatność jednolitą działa wyłącznie jako odbiorca lub przekaziciel wpłat i rozdziela je w całości między swoich członków.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 — ustęp 1**

1. Nie naruszając przepisów art. 11 całkowite kwoty netto płatności bezpośrednich, którą państwo członkowskie może przyznać w odniesieniu do roku kalendarzowego stosując art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007, nie może przekraczać pułapu określonego w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby państwa członkowskie przeprowadzają liniowe zmniejszenie płatności bezpośrednich w celu przestrzegania pułapów określonych w wyżej wymienionym załączniku IV.

1. Nie naruszając przepisów art. 11 całkowite kwoty netto płatności bezpośrednich, którą państwo członkowskie może przyznać w odniesieniu do roku kalendarzowego stosując art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007, nie może przekraczać pułapu określonego w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby państwa członkowskie przeprowadzają liniowe zmniejszenie **wysockości** płatności bezpośrednich **do których mają zastosowanie redukcje modulacji**, w celu przestrzegania pułapów określonych w wyżej wymienionym załączniku IV.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 45**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 8 — ustęp 2**

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, Komisja dokonuje kontroli pułapów określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia:

a) modyfikacji maksymalnych kwot, które mogą być przyznawane w ramach płatności bezpośrednich,

b) *zmian dotyczących dobrowolnej modulacji, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 378/2007,*

c) zmian strukturalnych w gospodarstwach.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, Komisja dokonuje **corocznej kontroli** pułapów określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia:

a) modyfikacji maksymalnych kwot, które mogą być przyznawane w ramach płatności bezpośrednich,

c) zmian strukturalnych w gospodarstwach.

i informuje o tym Parlament Europejski.

Poprawka 46**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 9 — ustęp 1**

1. Kwoty wynikające z zastosowania redukcji określonych w art. 7, w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, udostępnia się **w ramach dodatkowego** wsparcia wspólnotowego w zakresie środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, zgodnie z warunkami ustanowionymi w poniższych ustępach.

1. Kwoty wynikające z zastosowania redukcji określonych w art. 7, w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, udostępnia się **dla** wsparcia wspólnotowego w zakresie środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, zgodnie z warunkami ustanowionymi w poniższych ustępach.

Poprawka 47**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 10 — ustęp 1**

1. **Artykuł 7 ma zastosowanie wyłącznie do rolników w nowym państwie członkowskim w danym roku kalendarzowym, jeśli poziom płatności bezpośrednich obowiązujący w danym państwie członkowskim na ten rok kalendarzowy na mocy art. 110 jest nie mniejszy niż w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, uwzględniając wszystkie redukcje zastosowane na mocy art. 7 ust. 1.**

1. **Nowe państwa członkowskie zostają objęte obowiązkową modulacją dopiero od momentu uzyskania pełnych płatności bezpośrednich.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 — ustęp 4

4. Wszelkie kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 1 i 2 przekazuje się nowemu państwu członkowskiemu, w którym zostały one uzyskane, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2. **Kwoty te wykorzystuje się zgodnie z art. 69 ust. 5a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.**

4. Wszelkie kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 1 i 2 przekazuje się nowemu państwu członkowskiemu, w którym zostały one uzyskane, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 — tytuł

System doradztwa **rolniczego**

System doradztwa **i badań rolniczych**

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 — ustęp 2

2. Działalność doradcza obejmuje co najmniej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

2. Działalność doradcza **i badawcza** obejmuje co najmniej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1, **a także w zakresie rozpowszechniania sposobów produkcji wydajnych ekonomicznie, zrównoważonych ekologicznie oraz oszczędniejszych z punktu widzenia zużycia zasobów naturalnych i kosztów produkcji (energia, materiały wsadowe itp.).**

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 — ustęp 2

2. Państwa członkowskie **traktują na zasadzie pierwszeństwa rolników, którzy otrzymują powyżej 15 000 EUR płatności bezpośrednich w ujęciu rocznym.**

2. Państwa członkowskie **zapewniają, aby wszyscy rolnicy mogli dobrowolnie uczestniczyć w tym systemie doradztwa.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 52**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 18 — ustęp 1 — akapit drugi**

Baza danych pozwala w szczególności na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się, przez właściwe organy państwa członkowskiego, z danymi dotyczącymi poszczególnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych, począwszy od roku 2000.

Baza danych pozwala w szczególności na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się, przez właściwe organy państwa członkowskiego, z danymi dotyczącymi poszczególnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych, począwszy od roku 2000 **lub od pierwszego roku po przystąpieniu w przypadku nowych państw członkowskich.**

Poprawka 53**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 22 — ustęp 1**

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o pomoc w celu sprawdzenia warunków kwalifikowalności do pomocy.

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o pomoc w celu sprawdzenia warunków kwalifikowalności do pomocy. **Tego rodzaju kontrole administracyjne nie są nadmiernie kłopotliwe dla rolników, szczególnie pod kątem kosztów i formalności administracyjnych.**

Poprawka 54**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 24 — ustęp 1**

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy rolnik wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w rozdziale 1.

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy rolnik wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w rozdziale 1. **Kontrole te trwają nie dłużej niż jeden dzień w danym gospodarstwie rolnym i nie stanowią zbyt-niego obciążenia dla rolnika.**

Poprawka 55**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 24 — ustęp 2 — akapit pierwszy**

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać już istniejące systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania oraz z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać już istniejące systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania oraz z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1. **Państwa członkowskie podejmują jednak starania zmierzające do ograniczania liczby agencji kontrolnych oraz osób przeprowadzających kontrole na miejscu w danym gospodarstwie rolnym.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 56**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 24 — ustęp 2 a (nowy)**

2 a. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać prywatne systemy kontroli i zarządzania pod warunkiem, że zostały one oficjalnie akredytowane przez władze krajowe.

Poprawka 57**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 24 — ustęp 2 b (nowy)**

2 b. Państwa członkowskie podejmują starania zmierzające do planowania kontroli w taki sposób, aby w gospodarstwach, które mogą zostać poddane najlepszej kontroli w określonej porze roku z powodów sezonowych, inspekcje były przeprowadzane rzeczywiście w takim okresie. Jeżeli jednak na skutek działania czynników o charakterze sezonowym agencja kontrolna nie jest w stanie skontrolować przestrzegania konkretnego wymogu podstawowego w zakresie zarządzania lub jego części, lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w trakcie przeprowadzania kontroli na miejscu, uznaje się, że wspomniane wymogi oraz zasady są przestrzegane.

Poprawka 58**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 — ustęp 1 — akapit drugi**

Akapit pierwszy ma również zastosowanie, gdy dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania ze strony osoby, której przekazano ziemię lub która takiego przekazania dokonała.

Akapit pierwszy ma również zastosowanie, gdy dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania ze strony osoby, której przekazano ziemię lub która takiego przekazania dokonała, *chyba że osoba odpowiedzialna za niezgodność także złożyła wniosek o pomoc na dany rok. W takim przypadku kara, o której mowa w akapicie pierwszym, jest potrącana od kwot płatności bezpośrednich przyznanych osobie odpowiedzialnej za niezgodność.*

Poprawka 59**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 25 — ustęp 1 — akapit trzeci**

Dla potrzeb niniejszego ustępu „przekazanie” oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której ziemia przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.

Dla potrzeb niniejszego ustępu „przekazanie” oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której ziemia przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej, *za wyjątkiem tych typów transakcji, którym dany rolnik nie może przeszkodzić.*

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 25 — ustęp 3 — akapit drugi

Jeżeli państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu opcji przewidzianej w akapicie pierwszym, **w następnym roku** właściwe organy **podjęmą działania w celu zapewnienia, że rolnik usunie stwierdzone niezgodności. Rolnik jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i działaniu naprawczym.**

Jeżeli państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu opcji przewidzianej w akapicie pierwszym, właściwe organy **powiadamiają rolnika o stwierdzonych niezgodnościach, a ten z kolei powiadamia o podjętych działaniach naprawczych. Na potrzeby kontroli działań podjętych przez rolnika właściwe organy uwzględniają te gospodarstwa przy dokonywaniu analizy ryzyka dotyczącej kontroli na miejscu w kolejnym roku.**

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 26 a (nowy)

Artykuł 26 a

Przegląd

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r. i od tego momentu co dwa lata Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące stosowania zasady współzależności, w razie konieczności razem z odpowiednimi wnioskami, szczególnie mającymi na celu:

- zmianę listy wymogów podstawowych w zakresie zarządzania wymienionych w załączniku III,
- uproszczenie, deregulację i usprawnienie przepisów wynikających z listy wymogów podstawowych w zakresie zarządzania, ze szczególnym uwzględnieniem przepisów prawa dotyczących azotanów,
- uproszczenie, usprawnienie oraz zharmonizowanie systemów kontroli na miejscu, przy uwzględnieniu możliwości, jakie niesie ze sobą rozwijanie wskaźników oraz systemu kontroli wykorzystującego metodę „wąskiego gardła” (ang. bottleneck), kontroli przeprowadzanych obecnie przy zastosowaniu prywatnych systemów certyfikacji, kontroli przeprowadzanych obecnie na mocy prawa krajowego przy jednoczesnym wprowadzaniu wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz technologii informacji i komunikacji.

Sprawozdania będą także zawierać ocenę całkowitych kosztów kontroli przeprowadzonych przy zastosowaniu systemu współzależności w roku poprzedzającym rok publikacji sprawozdania.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 30 — ustęp 1

1. Państwa członkowskie **nie przyznają** płatności bezpośrednich **rolnikom w jednym z poniższych przypadków:**

- a) **jeśli całkowita kwota płatności bezpośrednich, o które wystąpiono lub płatności przyznanych w danym roku kalendarzowym nie przekracza 250 EUR, lub**
- b) **jeśli kwalifikowalny obszar gospodarstwa, w odniesieniu do którego wystąpiono o płatności bezpośrednie nie przekracza jednego hektara. Jednakże, Cypr może ustanowić minimalny kwalifikowalny obszar gospodarstwa na poziomie 0,3 hektara, natomiast Malta 0,1 hektara.**

Rolnicy posiadający specjalne uprawnienia, o których mowa w art. 45 ust. 1, podlegają warunkom, o których mowa w lit. a).

1. Państwa członkowskie **mogą podjąć decyzję o nieprzyznawaniu** płatności bezpośrednich **poniżej pewnego minimalnego pułapu do ustalenia.**

Środki ewentualnie zaoszczędzone dzięki zastosowaniu pierwszego akapitu pozostają w rezerwie krajowej państwa członkowskiego, z którego pochodzą.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 30 — ustęp 2

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować w sposób obiektywny i niedyskryminujący o nieprzyznawaniu płatności bezpośrednich przedsiębiorstwom lub firmom w rozumieniu drugiego akapitu art. 48 Traktatu, których główny przedmiot działalności nie polega na **prowadzeniu działalności rolniczej.**

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować w sposób obiektywny i niedyskryminujący o nieprzyznawaniu płatności bezpośrednich przedsiębiorstwom lub firmom w rozumieniu drugiego akapitu art. 48 Traktatu, których główny przedmiot działalności nie polega na **produkcji, hodowli czy uprawie produktów rolnych, w tym zbiorach, dojeniu, chowie zwierząt oraz utrzymywaniu zwierząt dla celów rolniczych.**

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 — ustęp 2

2. Płatności są przekazywane dwa razy w roku w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego.

2. Płatności są przekazywane dwa razy w roku w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego **i zawierają spłatę odsetek w wysokości obowiązującej na rynku stopy procentowej od kwoty należnej od dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 — ustęp 2 a (nowy)

2 a. W przypadku opóźnienia płatności spowodowanego sporem z właściwym organem, zakończonym pomyślnie dla rolnika, ten ostatni otrzymuje odszkodowanie równe stopie oprocentowania na rynku.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 — ustęp 3

3. Płatności w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I **dokonywane** przed zakończeniem kontroli dotyczących warunków kwalifikowalności przeprowadzanych przez państwa członkowskie na mocy art. 22.

3. **Żadne** płatności **nie są dokonywane w przypadku wniosków** w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I przed zakończeniem kontroli dotyczących warunków kwalifikowalności **danego wniosku** przeprowadzanych przez państwa członkowskie na mocy art. 22.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 31 — ustęp 3 — akapit pierwszy a (nowy)

Jednak jeżeli płatności są dokonywane z góry lub w dwóch ratach, pierwsza kwota jest określana na podstawie wyników kontroli administracyjnej oraz kontroli na miejscu dostępnych w dniu dokonywania płatności oraz w takiej wysokości, że ostateczna kwota płatności nie jest niższa od kwoty pierwszej raty.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 33

Artykuł 33

skreślony

Przegląd

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który można przeprowadzić w każdej chwili w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 70

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 34 — ustęp 2**

2. Dla celów niniejszego tytułu rolnicy posiadający uprawnienia do płatności oznaczają rolników, którym przyznano, albo na których definitywnie przeniesiono uprawnienia do płatności.

skreślony

Poprawka 71

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 34 — ustęp 2 a (nowy)**

2 a. Uprawnienia z tytułu odłogowania ustanowione na mocy art. 53 i art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stają się uprawnieniami na mocy niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 72

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 37 — akapit pierwszy**

Jeżeli odmiennie przepisy nie stanowią inaczej, uprawnienia do płatności na hektar nie ulegają zmianie.

1. Jeżeli odmiennie przepisy nie stanowią inaczej, uprawnienia do płatności na hektar nie ulegają zmianie.

Poprawka 73

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 37 — akapit drugi**

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, określa szczegółowe zasady zmiany uprawnień do płatności w szczególności w przypadku częściowych uprawnień.

2. W przypadku gdy rolnik, któremu przyznano płatność bezpośrednią w okresie referencyjnym, zmienia swój status prawny lub nazwę w takim okresie, ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, ma on dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem.

3. W przypadku połączeń gospodarstw, które miały miejsce w trakcie okresu referencyjnego, ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, rolnik zarządzający nowym gospodarstwem ma dostęp do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach, co rolnicy zarządzający gospodarstwami pierwotnymi.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

W przypadku podziałów, które miały miejsce w trakcie okresu referencyjnego, ale nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok stosowania systemu płatności jednolitych, rolnicy zarządzający gospodarstwami mają dostęp, w proporcjonalnej części, do systemu płatności jednolitych na tych samych warunkach, co rolnik zarządzający pierwotnym gospodarstwem.

Poprawka 75**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 42 — ustęp 1 — akapit pierwszy a (nowy)**

Jeśli na koniec danego roku budżetowego stwierdza się, że w danym państwie członkowskim całkowita wartość wszystkich uprawnień do rzeczywiście wypłaconego wsparcia jest mniejsza od pułapu krajowego przewidzianego w załączniku VIII, różnica jest przekazywana do rezerwy krajowej.

Poprawka 76**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 42 — ustęp 2**

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznania, **z prawem pierwszeństwa i** według obiektywnych kryteriów, uprawnień do płatności rolnikom, którzy **rozpoczynają prowadzenie działalności rolniczej**, w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i nieprowadzący do wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznania według obiektywnych kryteriów uprawnień do płatności rolnikom, którzy **prowadzą działalność rolniczą**, w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i nieprowadzący do wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji. **Państwa członkowskie mogą przyznać pierwszeństwo w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, rolnikom poniżej 35 roku życia, gospodarstwom rodzinnym lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.**

Poprawka 77**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 42 — ustęp 3**

3. Państwa członkowskie, **które nie stosują art. 68 ust. 1 lit. c)** mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, uprawnień do płatności dla rolników z obszarów podlegających programom restrukturyzacji lub rozwoju odnoszącym się do jednej z dwóch form interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów lub w celu zrekompensowania szczególnych niekorzystnych warunków dotykających rolników na takich obszarach.

3. Państwa członkowskie mogą wykorzystać **ze skutkiem od daty wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia w roku 2009** rezerwę krajową w celu ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, uprawnień do płatności **oraz środków wspomagających** dla rolników z obszarów podlegających programom restrukturyzacji lub rozwoju odnoszącym się do jednej z dwóch form interwencji publicznej, **a także dla dziedzin przeżywających trudności, skoncentrowanych na obszarach o najbardziej niekorzystnych warunkach gospodarowania, takich jak hodowla owiec i kóz**, w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów **i zaprzestawaniu produkcji** lub w celu zrekompensowania szczególnych niekorzystnych warunków dotykających rolników na takich obszarach.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 78**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 42 — ustęp 3 a (nowy)**

3 a. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać rezerwę krajową w celu przyznania uprawnień do pomocy rolnikom, którzy zawarli umowy o szczególnym charakterze regulowane przez państwa członkowskie.

Poprawka 79**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 43**

Każde uprawnienie do płatności, które nie zostało aktywowane w okresie 2 lat, zostaje przydzielone do rezerwy krajowej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 36 ust. 1.

Każde uprawnienie do płatności, które nie zostało aktywowane w okresie 3 lat, zostaje przydzielone do rezerwy krajowej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 36 ust. 1. **Środki te są priorytetowo wykorzystywane na ułatwienie młodym ludziom dostępu do działalności rolniczej w celu zapewnienia wymiany pokoleniowej.**

Poprawka 80**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 44 — ustęp 2**

2. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w drodze sprzedaży lub innego przeniesienia o charakterze ostatecznym, z gruntami lub bez. Natomiast dzierżawa albo podobne typy transakcji są dozwolone wyłącznie, jeżeli przenoszone uprawnienia do płatności są powiązane z przeniesieniem odpowiadającej liczby kwalifikujących się hektarów. 3.

skreślony

Poprawka 81**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 44 — ustęp 3 — akapit pierwszy a (nowy)**

W podobnych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że dzierżawa albo podobne typy transakcji są dozwolone wyłącznie, jeżeli przenoszone uprawnienia do płatności są powiązane z przeniesieniem odpowiadającej liczby hektarów kwalifikujących się do pomocy.

Poprawka 82**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 45 — ustęp 2 — akapit pierwszy**

2. W drodze odstępstwa od art. 35 ust. 1 rolnik, który posiada uprawnienia szczególne jest uprawniony przez państwo członkowskie do odstępstwa od wymogu aktywowania uprawnień dla odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów, pod warunkiem, że kontynuuje on co najmniej 50 % działalności rolniczej wykonywanej w latach kalendarzowych 2000, 2001 i 2002 wyrażonej w jednostkach hodowlanych (LU).

2. W drodze odstępstwa od art. 35 ust. 1 rolnik, który posiada uprawnienia szczególne jest uprawniony przez państwo członkowskie do odstępstwa od wymogu aktywowania uprawnień dla odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów, pod warunkiem, że kontynuuje on co najmniej 50 % działalności rolniczej wykonywanej w latach kalendarzowych 2000, 2001 i 2002 wyrażonej w jednostkach hodowlanych (LU). **W przypadku Rumunii i Bułgarii odnośnymi latami kalendarzowymi są lata 2006, 2007 i 2008.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 83**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 45 — ustęp 2 — akapit drugi a (nowy)**

Mogą one natomiast mieć zastosowanie w tych państwach członkowskich, które jeszcze nie wprowadziły systemu płatności jednolitej, ale które mają zamiar to zrobić.

Poprawka 84**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 45 — ustęp 3**

3. W przypadku przeniesienia uprawnień szczególnych, nabywca **nie** korzysta z odstępstwa określonego w ust. 2 z **wyjątkiem przypadków** dziedziczenia albo przewidywanego dziedziczenia.

3. W przypadku przeniesienia uprawnień szczególnych nabywca korzysta z odstępstwa określonego w ust. 2, **jeżeli przeniesione zostały wszystkie prawa do płatności wynikające z odstępstwa, a także w przypadku** dziedziczenia albo przewidywanego dziedziczenia **lub jeżeli nabywca nie posiada powierzchni niezbędnej do uruchomienia tych uprawnień.**

Poprawki 85, 86, 87 i 88**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 46**

Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r. oraz działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego i w należycie uzasadnionych przypadkach, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2010 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach tytułu III rozdział I do IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu uprawnienia do płatności mogą stać się przedmiotem stopniowych zmian zgodnie z **co najmniej trzema ustanowionymi wcześniej rocznymi progami oraz** obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Zmniejszenie wartości każdego uprawnienia do płatności nie **wynosi więcej w odniesieniu do każdego z tych progów rocznych niż** 50 % różnicy pomiędzy wartością początkową a wartością **stosowaną w momencie wdrożenia ostatecznego progu rocznego.**

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o **stosowaniu poprzedzających akapitów** na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.

1. Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego i w należycie uzasadnionych przypadkach, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2010 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach tytułu III rozdział I do IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu uprawnienia do płatności mogą stać się przedmiotem stopniowych zmian zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami

Zmniejszenie wartości każdego uprawnienia do płatności nie **przekracza** 50 % różnicy pomiędzy **jego** wartością początkową a **jego** wartością **kończącą.**

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o **przeprowadzeniu rewizji uprawnień do płatności** na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna albo administracyjna, regionalny potencjał rolny **i/lub specyficzne słabości strukturalne określonej strefy geograficznej.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Na obszarach objętych wspólnym prawem użytkowania lub innymi umowami wspólnego gospodarowania ziemią możliwe jest ponowne określenie wartości uprawnień do płatności w oparciu o powierzchnię gospodarstwa pod warunkiem przestrzegania parametrów maksymalnego obciążenia środowiska naturalnego.

Poprawka 89**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 47 — ustęp 1**

1. Państwo członkowskie, które wprowadziło system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdziałami 1 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 może podjąć decyzję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia **2009 r.**, o stosowaniu systemu płatności jednolitej od **2010 r.** na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

1. Państwo członkowskie, które wprowadziło system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdziałami 1 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 może podjąć decyzję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia **każdego roku**, o stosowaniu systemu płatności jednolitej od **następnego roku** na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

Poprawka 90**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 47 — ustęp 2 — akapit pierwszy**

2. Państwa członkowskie określają regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.

2. Państwa członkowskie określają regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich struktura instytucjonalna albo administracyjna, regionalny potencjał rolny **i/lub specyficzne słabości strukturalne określonej strefy geograficznej.**

Poprawka 91**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 48 — ustęp 1**

1. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o podziale nie więcej niż 50 % pułapu regionalnego ustanowionego na podstawie art. 47 pomiędzy wszystkich rolników, których gospodarstwa są położone w danym regionie, w tym rolników nieposiadających uprawnień do płatności.

1. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o podziale nie więcej niż 50 % pułapu regionalnego ustanowionego na podstawie art. 47 pomiędzy wszystkich rolników, których gospodarstwa są położone w danym regionie, w tym rolników nieposiadających uprawnień do płatności. **Do obszarów użytkowanych zaliczane są obszary zadeklarowane przez rolnika w dniu 15 maja 2008 r.**

Poprawka 92**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 48 — ustęp 2 — akapit drugi a (nowy)**

Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić inne jasno określone kryteria, takie jak jakość wyrobów producenta lub zatrudnienie w rolnictwie i/lub w obszarze wiejskim, aby zagwarantować spójność terytorialną, różnorodność i dynamiczny rozwój obszarów wiejskich, a także zachowanie tradycyjnych sposobów produkcji niezwiązanych z uprawą ziemi.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 93**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 — ustęp 1**

1. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie stosujące art. 48 niniejszego rozporządzenia mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2011 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach niniejszej sekcji albo w ramach tytułu III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu mogą one poddać takie uprawnienia do płatności stopniowym zmianom zgodnie z **co najmniej dwoma ustanowionymi wcześniej rocznymi progami oraz** obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

1. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie stosujące art. 48 niniejszego rozporządzenia mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2011 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach niniejszej sekcji albo w ramach tytułu III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu mogą one poddać takie uprawnienia do płatności stopniowym zmianom zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Poprawka 94**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 — ustęp 2 — akapit pierwszy**

2. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2010 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach niniejszej sekcji poprzez poddanie takich uprawnień do płatności stopniowym zmianom zgodnie z **co najmniej trzema ustanowionymi wcześniej rocznymi progami oraz** obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

2. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2010 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach niniejszej sekcji poprzez poddanie takich uprawnień do płatności stopniowym zmianom zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Poprawka 95**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 49 — ustęp 3**

3. Zmniejszenie wartości każdego uprawnienia do płatności **w każdym z rocznych progów, o których mowa** w ust. 1 i 2, nie wynosi więcej niż 50 % różnicy pomiędzy jego wartością początkową a wartością **stosowaną w momencie wdrożenia ostatecznego progu rocznego**.

3. Zmniejszenie wartości każdego uprawnienia do płatności **przewidziane** w ust. 1 i 2, nie wynosi więcej niż 50 % różnicy pomiędzy jego wartością początkową a **jego** wartością **końcową**.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 96**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 49 — ustęp 4**

4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o **stosowaniu ust. 1, 2 i 3** na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.

4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o **przeprowadzeniu rewizji uprawnień do płatności** na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna albo administracyjna, regionalny potencjał rolny **i/lub specyficzne słabości strukturalne określonej strefy geograficznej**.

Poprawka 98**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 53 — ustęp 1 — akapit pierwszy**

1. **Do dnia 1 sierpnia 2009 r. każde** państwo członkowskie, które wyłączyło płatności z tytułu owiec, kóz i wołowiny z systemu płatności jednolitej na warunkach przewidzianych w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 **może podjąć decyzję o kontynuowaniu stosowania systemu** płatności jednolitej od 2010 r. **na warunkach określonych w niniejszej sekcji i** zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. **Państwo członkowskie może jednak podjąć decyzję o przeznaczeniu części składowej pułapu krajowego do wykorzystania jako dodatkowe płatności dla rolników zgodnie z art. 55 ust. 1 niniejszego rozporządzenia o stawce niższej niż stawka ustalona na podstawie art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.**

1. **Każde** państwo członkowskie, które wyłączyło płatności z tytułu owiec, kóz i wołowiny z systemu płatności jednolitej na warunkach przewidzianych w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, **stosuje system** płatności jednolitej od 2010 r. zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Poprawka 99**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 53 — ustęp 2 — akapit pierwszy**

2. Zgodnie z wyborem dokonany przez każde państwo członkowskie, Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w art. 54, 55 **i 56**.

2. Zgodnie z wyborem dokonany przez każde państwo członkowskie, Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w art. 54 **i 55**.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 100**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 53 — ustęp 2 — akapit drugi**

Pułap ten jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośredniej w pułapach krajowych, o których mowa w art. 41, pomnożonej przez wielkości procentowe zmniejszenia zastosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 54, 55 i 56.

Pułap ten jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośredniej w pułapach krajowych, o których mowa w art. 41, pomnożonej przez wielkości procentowe zmniejszenia zastosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 54 i 55.

Poprawka 101**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 55 — ustęp 1 — akapit pierwszy**

1. Państwa członkowskie, które zgodnie z art. 68 **ust. 2 lit. a) ppkt (i)** rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zachowały część albo całość składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej premii za krowy mamki, o której mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dokonują, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

1. Państwa członkowskie, które zgodnie z art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zachowały część albo całość składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej premii za krowy mamki **lub premii specjalnej**, o której mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dokonują, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Poprawka 102**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 56 — ustęp 3 a (nowy)**

3 a. Państwa członkowskie podejmują wszelkie decyzje w ramach art. 53 do 56 w porozumieniu z instytucjami reprezentującymi ich władze regionalne i w oparciu o ocenę wpływu dotyczącą skutków tej decyzji na szczeblu regionalnym.

Poprawka 103**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 59 — ustęp 3**

3. W trakcie pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, rolnikom działającym w specyficznych sektorach i znajdującym się w szczególnej sytuacji w wyniku przejścia na system płatności jednolitej.

3. W trakcie pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, rolnikom działającym w specyficznych sektorach i znajdującym się w szczególnej sytuacji w wyniku przejścia na system płatności jednolitej. **Państwa członkowskie mogą przyznać pierwszeństwo w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom, gospodarstwom rodzinnym lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 104**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 59 — ustęp 5**

5. Nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, uprawnień rolnikom na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju dotyczącymi takiej lub innej formy interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów lub w celu zrekompensowania szczególnych niekorzystnych warunków dotyczących rolników na takich obszarach.

5. Nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, uprawnień rolnikom na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju dotyczącymi takiej lub innej formy interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów lub w celu zrekompensowania szczególnych niekorzystnych warunków dotyczących rolników na takich obszarach. ***Państwa członkowskie mogą przyznać pierwszeństwo w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom, gospodarstwom rodzinnym lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.***

Poprawka 105**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 63 — ustęp 3**

3. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 36 ust. 1, rolnik może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów wyłącznie w przypadku aktywacji, w rozumieniu art. 35, co najmniej **80 %** swoich uprawnień do płatności w okresie co najmniej jednego roku kalendarzowego bądź po dobrowolnym przekazaniu do rezerwy krajowej wszystkich uprawnień do płatności, których nie wykorzystał w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

3. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 36 ust. 1, rolnik może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów wyłącznie w przypadku aktywacji, w rozumieniu art. 35, co najmniej **70 %** swoich uprawnień do płatności w okresie co najmniej jednego roku kalendarzowego bądź po dobrowolnym przekazaniu do rezerwy krajowej wszystkich uprawnień do płatności, których nie wykorzystał w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

Poprawka 106**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 64 — akapit –1 (nowy)**

Od 2010 r. państwa członkowskie, które podejmą taką decyzję, mogą oddzielić od wielkości produkcji płatności specjalne przeznaczone dla producentów ryżu, roślin wysokobiałkowych, sushu paszowego i orzechów.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 107
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 64

Państwa członkowskie **włączą** od 2010 r. pomoc dostępną w ramach systemów wsparcia związanych z wielkością produkcji, o których mowa w pkt. I, II i III załącznika X do systemu płatności jednolitej, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozdziale.

Państwa członkowskie **mogą włączyć** od 2010 r. pomoc dostępną w ramach systemów wsparcia związanych z wielkością produkcji, o których mowa w pkt. I, II i III załącznika X do systemu płatności jednolitej, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozdziale.

Poprawka 108
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 65 — ustęp 1

1. Kwoty, o których mowa w załączniku XI, które były dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt I załącznika X są rozdzielane przez państwa członkowskie między rolników w danych sektorach zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, z uwzględnieniem w szczególności pomocy otrzymanej przez tych rolników, bezpośrednio albo pośrednio, w ramach odpowiednich systemów wsparcia w okresie co najmniej jednego roku w latach 2005 do **2008**.

1. Kwoty, o których mowa w załączniku XI, które były dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt I załącznika X są rozdzielane przez państwa członkowskie **głównie** między rolników w danych sektorach zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, z uwzględnieniem w szczególności pomocy otrzymanej przez tych rolników, bezpośrednio albo pośrednio, w ramach odpowiednich systemów wsparcia **lub kwot produkcyjnych** w okresie co najmniej jednego roku w latach 2005 do **2015**.

Poprawka 109
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 65 — ustęp 1 a (nowy)

1 a. W uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą rozdzielić kwoty określone w ust. 1 zgodnie z obiektywnymi kryteriami w całości lub częściowo między wszystkich rolników, których gospodarstwa znajdują się w odnośnym regionie.

Poprawka 110
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 65 — ustęp 2 — akapit pierwszy

2. Państwa członkowskie **zwiększają** wartość uprawnień do płatności posiadanych przez danych rolników na podstawie kwot wynikających z zastosowania ust. 1.

2. Państwa członkowskie **mogą zwiększyć** wartość uprawnień do płatności posiadanych przez danych rolników na podstawie kwot wynikających z zastosowania ust. 1.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 111**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 66 — akapit pierwszy**

Kwoty dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt II załącznika X są rozdzielane przez państwa członkowskie między rolników w danych sektorach w proporcji do pomocy, którą ci rolnicy otrzymali w ramach odpowiednich systemów wsparcia w okresie lat 2000 do 2002. Państwa członkowskie mogą jednak wybrać bliższy okres odniesienia, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Kwoty dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt II załącznika X są rozdzielane przez państwa członkowskie **głównie** między rolników w danych sektorach w proporcji do pomocy, którą ci rolnicy otrzymali w ramach odpowiednich systemów wsparcia w okresie lat 2000 do 2002. Państwa członkowskie mogą jednak wybrać bliższy okres odniesienia, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Poprawka 112**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Rozdział 5 — tytuł**

SPECJALNE WSPARCIE

SPECJALNE WSPARCIE W POSTACI PŁATNOŚCI

Poprawka 113**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 68 — tytuł**

Przepisy ogólne

Płatności dodatkowe

Poprawka 114**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 68 — ustęp –1 (nowy)**

–1. Państwa członkowskie mogą, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r., a później w okresie od 1 października 2011 r. do najpóźniej 1 stycznia 2012 r., podjąć decyzję o wykorzystaniu począwszy od 2010 r. i/lub od 2012 r. do 15 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom:

Poprawka 115**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 68 — ustęp 1 — część wprowadzająca**

1. Państwa członkowskie mogą, **najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r.**, podjąć decyzję o wykorzystaniu **począwszy od 2010 r.** do 10 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom:

1. Państwa członkowskie mogą, **zgodnie z ust. –1**, podjąć decyzję o wykorzystaniu do 10 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie **zintegrowanego** wsparcia rolnikom, **organizacjom lub grupom producentów na wsparcie zrównoważonych form produkcji:**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 116**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 1 — litera a — podpunkt i**

- i) określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego,
- i) określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego **oraz klimatu, różnorodności biologicznej i jakości wody, w szczególności produkcji ekologicznej i wypasu zwierząt,**

Poprawka 117**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 1 — litera a — podpunkt iii**

- (iii) poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych;
- (iii) poprawy wprowadzania do obrotu, **zwłaszcza na szczeblu regionalnym, oraz konkurencyjności** produktów rolnych;

Poprawka 118**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 1 — litera b**

- b) w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze przetworów mlecznych, **wołowiny, mięsa baraniego i koziego** oraz w sektorze ryżu na obszarach najsłabszych pod względem gospodarczym lub wrażliwych pod względem środowiskowym,
- b) w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze przetworów mlecznych oraz w sektorze ryżu na obszarach najsłabszych pod względem gospodarczym lub wrażliwych pod względem środowiskowym, **jak również producenci wołowiny, cielęciny, baraniny i mięsa koziego,**

Poprawka 119**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 1 — litera c**

- c) w obszarach podlegających restrukturyzacji i/lub objętych programami rozwoju w celu uniknięcia porzucania ziemi i/lub w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w tych obszarach,
- c) w obszarach podlegających restrukturyzacji i/lub objętych programami rozwoju w celu uniknięcia porzucania ziemi i/lub w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w tych obszarach; **pierwszeństwo jest przyznawane w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom, gospodarstwom rodzinnym lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo, zwłaszcza członkom organizacji producentów lub spółdzielni rolniczej,**

Poprawki 120 i 191**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 1 — litera d**

- d) w formie wkładu do premii z tytułu ubezpieczenia upraw **skreślona**
zgodnie z warunkami określonymi w art. 69,

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawki 121 i 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 1 — litera e

- e) *fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin zgodnie z warunkami określonymi w art. 70.* *skreślona*

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 1 a (nowy)

1 a. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z ust. –1, podejmować decyzję o wykorzystaniu poczynając od kolejnego roku kalendarzowego do 5 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom, organizacjom lub grupom producentów w formie:

- a) dofinansowania opłat składek na ubezpieczenie zgodnie z warunkami określonymi w art. 69, lub*
- b) składek na fundusze ubezpieczeń wzajemnych zgodnie z warunkami określonymi w art. 70.*

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 3

3. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. b) może być przyznane wyłącznie:

a) *po pełnym wdrożeniu systemu płatności jednolitej w danym sektorze zgodnie z art. 54, 55 i 71.*

b) w zakresie niezbędnym do utworzenia zachęt w celu utrzymania aktualnego poziomu produkcji.

3. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. b), może być przyznane wyłącznie w zakresie niezbędnym do stworzenia zachęt w celu utrzymania aktualnego poziomu zatrudnienia i produkcji.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 4

4. Wsparcie w ramach działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i e) jest ograniczone do **2,5 % krajowych pułapów określonych w art. 41, przy czym państwa** członkowskie mogą ustanawiać swoje limity dla poszczególnych działań.

4. Wsparcie w ramach działań, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) jest ograniczone do **wartości procentowej zgodnej z decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986-1994) ⁽¹⁾**. Państwa członkowskie mogą ustanawiać swoje limity dla poszczególnych działań.

(¹) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 125**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 5 — litera a**

a) ust. 1 lit. a) i **d)** przybiera formę dodatkowych płatności rocznych,

a) ust. 1 lit. a) i **ust. 1a lit. a)** przybiera formę dodatkowych płatności rocznych,

Poprawka 126**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 5 — litera d**

d) ust. **1 lit. e)** przybiera formę rekompensat, określonych w art. 70.

d) ust. **1a lit. b)** przybiera formę rekompensat, określonych w art. 70.

Poprawka 127**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 6**

6. *Przenoszenie uprawnień do płatności ze zwiększonymi wartościami jednostkowymi i dodatkowymi uprawnieniami do płatności, o których mowa w ust. 5 lit. c) może być dozwolone jedynie, jeżeli przeniesieniu uprawnień towarzyszy przeniesienie równoważnej liczby hektarów.*

skreślony

Poprawka 128**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 7**

7. *Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 jest zgodne z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty.*

7. *Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, określa warunki przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszej sekcji, w szczególności w celu zapewnienia spójności z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty.*

Poprawka 129**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 68 — ustęp 7 a (nowy)**

7 a. *Co roku państwa członkowskie informują Komisję o zaplanowanych działaniach oraz publikują warunki i kryteria podziału środków, tożsamość beneficjentów i przyznane im kwoty.*

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 8 — litera a

a) ust. 1 lit. a), b), c) **i d)** poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia uprawnień przyznanych rolnikom i/lub wykorzystanie rezerwy krajowej,

a) ust. 1 lit. a), b) **i c) oraz ust. 1a lit. a)** poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia uprawnień przyznanych rolnikom i/lub wykorzystanie rezerwy krajowej,

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 8 — litera b

b) ust. **1 lit. e)** poprzez zastosowanie, *jeżeli jest to konieczne*, liniowego zmniejszenia *jednego* lub większej ilości płatności, które mają być dokonane na rzecz beneficjentów odnośnych płatności zgodnie z niniejszym tytułem **oraz w ramach limitów określonych w ust. 1 i 3.**

b) ust. **1a lit. b)**, poprzez zastosowanie, w stosownych przypadkach, liniowego zmniejszenia *jednej* lub większej liczby płatności, które mają być dokonane na rzecz beneficjentów odnośnych płatności zgodnie z postanowieniami niniejszego tytułu.

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 68 — ustęp 9

9. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, określa warunki przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszej sekcji, w szczególności w celu zapewnienia spójności z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty oraz w celu uniknięcia kumulowania wsparcia.

skreślony

Poprawka 133

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 69 — tytuł

Ubezpieczenie upraw

Ubezpieczenia

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 69 — ustęp 1 — akapit pierwszy

1. Państwa członkowskie mogą przyznać wkład finansowy na wypłatę premii z tytułu ubezpieczenia **upraw od** strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi.

1. Państwa członkowskie mogą przyznać dofinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia, **jeżeli przyjęto odpowiednie środki zapobiegawcze przeciwko znanym zagrożeniom, przeznaczone na zrekompensowanie:**

a) strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi, **które można utożsamić z klęskami żywiołowymi;**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- b) *innych strat spowodowanych zjawiskami klimatycznymi;*
- c) *strat gospodarczych spowodowanych chorobami zwierząt lub roślin lub epidemiami szkodników.*

Każde państwo członkowskie lub region prowadzi specjalne badania w celu uzyskania porównawczych danych statystycznych/aktuarialnych.

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 69 — ustęp 1 — akapit drugi a (nowy)

Dla potrzeb niniejszego artykułu „straty gospodarcze” oznaczają wszelkie dodatkowe koszty poniesione przez rolnika w wyniku podjęcia przez niego wyjątkowych środków w celu zmniejszenia dostaw na dany rynek lub wszelką znaczną utratę produkcji. Za straty gospodarcze nie są uważane koszty, w związku z którymi może zostać przyznana rekompensata zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi oraz koszty wynikające z zastosowania wszelkich innych środków zdrowotnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych.

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 69 — ustępy 2 i 3

2. *Wkład finansowy przyznany na rolnika* wynosi 60 % *należnej premii z tytułu ubezpieczenia upraw*. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwiększeniu wkładu finansowego do 70 % *uwzględniając sytuację klimatyczną lub sytuację* danego sektora.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć kwotę *premi* kwalifikującej się do wkładu finansowego przez zastosowanie odpowiednich pułapów.

3. *Możliwość objęcia upraw ubezpieczeniem jest dostępna jedynie w przypadku, gdy niekorzystne zjawiska klimatyczne zostały formalnie za takie uznane przez właściwe organy danego państwa członkowskiego.*

2. *Dofinansowanie* wynosi 60 % *składki ubezpieczeniowej wypłacanej indywidualnie lub, w stosownych przypadkach, zbiorowo, gdy umowa ubezpieczeniowa została zawarta przez organizację producentów*. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwiększeniu wkładu finansowego do 70 % *w świetle warunków klimatycznych lub sytuacji* danego sektora.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć kwotę *składki* kwalifikującej się do wkładu finansowego przez zastosowanie odpowiednich pułapów.

Poprawka 137

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 69 — ustęp 5

5. *Każdy wkład finansowy* jest *wypłacany* bezpośrednio danemu rolnikowi.

5. *Każde dofinansowanie* jest *wypłacane* bezpośrednio danemu rolnikowi *lub, w stosownych przypadkach, organizacji producentów, która zawarła umowę, w oparciu o liczbę jej członków.*

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 69 — ustęp 6 — akapit pierwszy

6. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładu finansowego są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 68 ust. 1 w wymiarze **40 %** kwalifikującej się kwoty premii z tytułu ubezpieczenia upraw, ustalonej zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

6. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładu finansowego są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 68 ust. 1a w wymiarze **50 %** kwalifikującej się kwoty premii z tytułu ubezpieczenia upraw, ustalonej zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Jednakże w przypadku nowych państw członkowskich natomiast kwota, o której mowa w pierwszym akapicie, zostaje zwiększona do 70 %.

Poprawka 139

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 70 — tytuł

Fundusze wspólnego finansowania **dotyczące chorób zwierząt i roślin**

Fundusze ubezpieczeń wzajemnych

Poprawka 140

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 70 — ustęp 1

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć wypłatę rekompensaty finansowej na rzecz rolników z tytułu strat spowodowanych wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin poprzez **wkład finansowy do funduszy wspólnego inwestowania**.

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć wypłatę rekompensaty finansowej na rzecz rolników z tytułu strat spowodowanych **kłęskami żywiołowymi, niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi**, wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin poprzez **dofinansowanie funduszy ubezpieczeń wzajemnych, jeżeli przyjęto odpowiednie środki zapobiegawcze. Fundusze takie mogą być zarządzane przez organizacje producentów i/lub organizacje międzybranżowe zgodnie z warunkami i zasadami określonymi w art. 122 i 123 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.**

Fundusze te mogą stanowić uzupełnienie krajowych systemów ubezpieczeń rolników.

Poprawki 141 i 205

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 70 — ustęp 2 — litera a

a) „fundusz wspólnego inwestowania” oznacza system akredytowany przez państwo członkowskie zgodnie z prawem krajowym, który umożliwia stowarzyszonym rolnikom ubezpieczanie się na wypadek strat gospodarczych spowodowanych **wystąpieniem choroby** zwierząt lub roślin; rolnikom, którzy ponieśli straty przyznawane są rekompensaty finansowe;

a) „fundusz ubezpieczeń wzajemnych” oznacza system akredytowany przez państwo członkowskie zgodnie z prawem krajowym **i europejskim**, który umożliwia stowarzyszonym rolnikom ubezpieczanie się na wypadek **poniesionych przez gospodarstwo** strat gospodarczych spowodowanych **kłęskami żywiołowymi, niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi lub**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

chorobami zwierząt lub roślin wymagającej kwarantanny lub umożliwia stowarzyszonym rolnikom ubezpieczanie się, poprzez przyznanie rekompensat finansowych takim rolnikom dotkniętym stratami bezpośrednimi spowodowanymi wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin wymagającej kwarantanny;

Poprawka 142**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 70 — ustęp 2 — litera b**

b) „straty gospodarcze” oznaczają wszelkie dodatkowe koszty poniesione przez rolnika w wyniku podjęcia przez niego wyjątkowych środków w celu zmniejszenia dostaw na dany rynek lub wszelką znaczną utratę produkcji. Za straty gospodarcze nie są uważane koszty, w związku z którymi może zostać przyznana rekompensata zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi i przepisami wynikającymi z zastosowania wszelkich innych środków zdrowotnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych.

b) „straty gospodarcze” oznaczają wszelkie dodatkowe koszty poniesione przez rolnika w wyniku podjęcia przez niego wyjątkowych środków w celu zmniejszenia dostaw na dany rynek, **koszty poniesione w następstwie szczepienia interwencyjnego** lub wszelką znaczną utratę produkcji. Za straty ekonomiczne nie są uważane koszty, w związku z którymi może zostać przyznana rekompensata zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi oraz koszty wynikające z zastosowania wszelkich innych środków zdrowotnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych;

Poprawka 143**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 70 — ustęp 2 — litera b a (nowa)**

ba) „niekorzystne zjawiska klimatyczne” oznaczają warunki pogodowe, które mogą być porównane do klęsk żywiołowych, takie jak mróz, grad, lód, deszcz, pożary lasów lub susza, oraz które niszczą ponad 30 % średniej rocznej produkcji danego rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat opartej na okresie pięciu ubiegłych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej;

Poprawka 144**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 70 — ustęp 2 — litera b b (nowa)**

bb) „odpowiednie środki zapobiegawcze” oznaczają środki służące uzyskaniu jak najlepszego stanu zdrowia zwierząt i roślin.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawki 206 i 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 70 — ustęp 3 — akapit pierwszy

3. Z funduszy wspólnego finansowania rekompensata finansowa wypłacana jest bezpośrednio zrzeszonym rolnikom, którzy ponieśli straty gospodarcze.

3. Z funduszy ubezpieczeń wzajemnych rekompensata finansowa wypłacana jest bezpośrednio zrzeszonym rolnikom, którzy ponieśli straty gospodarcze **lub bezpośrednio, pod warunkiem, że podjęli oni odpowiednie środki zapobiegawcze.**

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 70 — ustęp 6 — akapit pierwszy

6. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładu finansowego są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 68 ust. 1 w wymiarze **40 %** kwot kwalifikujących się na mocy ust. 4.

6. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładu finansowego są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 68 ust. **1a** w wymiarze **50 %** kwot kwalifikujących się na mocy ust. 4.

Jednak w przypadku nowych państw członkowskich kwota, o której mowa w pierwszym akapicie, zostaje zwiększona do 70 %.

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 70 a (nowy)

Artykuł 70a

Szczególna pomoc dla producentów mleka

1. Jeżeli na dany rok budżetowy — na mocy przepisów dotyczących wydatków dokonanych zgodnie z systemem ostrzegania, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 — zostaje w rubryce nr 2 ram finansowych margines w wysokości co najmniej 600 mln EUR, to kwota ta, pomniejszona o wspomniany margines, zostaje przekazana na szczególną pomoc dla producentów mleka.

2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie — równocześnie ze wstępnym projektem budżetu na dany rok budżetowy — założenia dotyczące szczególnej pomocy dla producentów mleka.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

3. Szczególną pomoc dla producentów mleka można uruchomić dla następujących rodzajów środków:

a) pomoc specjalna w rozumieniu art. 68 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia;

b) środki w rozumieniu art. 20 i art. 36 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, o ile służą one bezpośrednio pomocy dla gospodarstw rolnych.

4. Najpóźniej do 15 października danego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję, w oparciu o wstępny projekt budżetu zgodnie z ust. 2, jakie środki zostały zastosowane na mocy ust. 3.

5. Podział funduszy przekazywanych na szczególną pomoc dla producentów mleka w poszczególnych państwach członkowskich dokonywany jest z uwzględnieniem ilości referencyjnych każdego państwa członkowskiego w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 123.

Poprawka 148

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 71

W latach 2009, 2010 i 2011 pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym ryż objęty kodem CN 1006 10, na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji.

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym ryż, objęty kodem CN 1006 10, na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji.

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 72 — ustęp 2 — tabela

	EUR/ha	
	2009	2010-2011
Bułgaria	345,255	172,627
Grecja	561,00	280,5
Hiszpania	476,25	238,125
Francja	411,75	205,875
Włochy	453,00	226,5
Węgry	232,50	116,25
Portugalia	453,75	226,875
Rumunia	126,075	63,037

	EUR/ha	
	2009-2013	
Bułgaria	345,255	
Grecja	561,00	
Hiszpania	476,25	
Francja	411,75	
Włochy	453,00	
Węgry	232,50	
Portugalia	453,75	
Rumunia	126,075	

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 150
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Sekcja 1 a (nowa)

SEKCJA 1A

PREMIA ZA UPRAWY ROŚLIN WYSOKOBIAŁKOWYCH

Artykuł 74a

Zakres zastosowania

Pomoc jest przyznawana rolnikom produkującym rośliny wysokobiałkowe na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji.

Rośliny wysokobiałkowe obejmują:

- a) groch objęty kodem CN 0713 10;*
- b) bób i bobik objęty kodem CN 0713 50,*
- c) łubin słodki objęty kodem CN ex 1209 29 50.*

Artykuł 74b

Kwota i wymogi

Pomoc wynosi 55,57 EUR na hektar upraw roślin wysokobiałkowych zebranych po okresie dojrzałości mlecznej.

Jednakże rośliny uprawiane na obszarach, które są w pełni obsiewane oraz które są uprawiane zgodnie z lokalnymi standardami, ale które nie osiągają stadium dojrzałości mlecznej na skutek nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez dane państwo członkowskie, kwalifikują się do pomocy pod warunkiem, że do tego stadium wzrostu odnośne obszary nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.

Artykuł 74c

Powierzchnia

1. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną, wynoszącą 1 400 000 ha, dla której można przyznać pomoc.

2. W przypadku, gdy powierzchnia dla której występuje się o pomoc przekroczy maksymalną powierzchnię gwarantowaną, powierzchnia przypadająca na rolnika, dla której występuje się o pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w tym roku, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 151**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 75 — litera a**

- a) 66,32 EUR na lata gospodarcze 2009/2010 **oraz** 2010/2011; — 66,32 EUR na lata gospodarcze 2009/2010, 2010/2011, **2011/2012 oraz 2012/2013;**

Poprawka 152**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 75 — litera b**

- b) **33,16 EUR na lata gospodarcze 2011/2012 oraz** ~~skreślona~~
~~2012/2013.~~

Poprawka 153**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Sekcja 3 — Artykuły 77-81**

Sekcja 3 zostaje skreślona

Poprawka 154**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 82 — ustęp 2**

2. Pomoc jest udzielana **na maksymalny okres pięciu kolejnych lat od** roku gospodarczego, w którym osiągnięty został próg 50 %, o którym mowa w ust. 1, **ale nie później niż na rok gos-**
podarczy 2013/2014.

2. Pomoc jest udzielana **aż do** roku gospodarczego 2013/2014.

Poprawki 187, 198 i 209**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Sekcja 6a (nowa) — artykuły 87 a i kolejne (nowe)****SEKCJA 6A****POMOC DLA SEKTORA TYTONIU****Artykuł 87a****Zakres stosowania**

Na lata gospodarcze 2010, 2011 i 2012 można przyznać pomoc rolnikom produkującym surowiec tytoniowy objęty kodem CN 2401 na warunkach wyszczególnionych w niniejszej sekcji.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Artykuł 87b

Warunki dopuszczalności

Pomoc jest przyznawana rolnikom, którzy otrzymali dopłaty do tytoniu zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego ⁽¹⁾ w latach 2000, 2001 i 2002, a także rolnikom, którzy otrzymali kwoty produkcji związane z tytoniem w okresie od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. Dokonanie płatności jest uzależnione od następujących warunków:

- a) tytoń pochodzi z obszaru produkcji, o którym mowa w załączniku II rozporządzenia Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego ⁽²⁾;
- b) przestrzegane są wymogi dotyczące jakości określone w rozporządzeniu (WE) nr 2848/98;
- c) rolnik dostarcza tytoń w liściach do przedsiębiorstwa dokonującego pierwszego przetworzenia w oparciu o umowę kontraktacyjną.
- d) musi być przyznawana w sposób gwarantujący równość traktowania rolników i/lub według obiektywnych kryteriów, np. producenci tytoniu w regionach należących do celu I lub producenci uprawiający odmiany o pewnej jakości.

Pod koniec okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 111 i gdy ma zastosowanie art. 87a, przyznawanie kwot produkcyjnych producentom, o których mowa w pierwszym akapicie, ma miejsce najpóźniej na końcu pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

Artykuł 87c

Kwoty

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Maksymalna kwota całkowitej pomocy, obejmująca także kwoty do przekazania na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, o którym mowa w art. 87d, wynosi:

(mln EUR)

	2010-2012
Niemcy	21 287
Hiszpania	70 599
Francja	48 217
Włochy (z wyjątkiem regionu Apulia)	189 366
Portugalia	8 468

(mln EUR)

	2009-2012
Węgry	p.m
Bułgaria	p.m
Rumunia	p.m
Polska	p.m

Artykuł 87d

Przekazanie na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

Kwota w wys. 5 % za lata kalendarzowe 2010-2012 pomocy przyznanej zgodnie z niniejszą sekcją jest przeznaczana na finansowanie kampanii informacyjnych w ramach Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, przewidziane w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 70.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.1998, s. 17.

Poprawka 155

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 90 — ustęp 4

4. Kwota premii na maciorkę wynosi 21 EUR. Jednakże dla rolników sprzedających mleko owcze lub produkty na bazie mleka owczego taka premia za maciorkę wynosi **6,8 EUR**.

4. Kwota premii na maciorkę wynosi 21 EUR. Jednakże dla rolników sprzedających mleko owcze lub produkty na bazie mleka owczego taka premia za maciorkę wynosi **16,8 EUR**.

Poprawka 156

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 90 — ustęp 5

5. Kwota premii na kozę wynosi **6,8 EUR**.

5. Kwota premii na kozę wynosi **16,8 EUR**.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 157

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 98 — litera a

- a) „region” oznacza państwo członkowskie lub region w ramach państwa członkowskiego, w zależności od wyboru danego państwa członkowskiego; skreślona

Poprawka 158

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 112 a (nowy)

Artykuł 112 a

Rezerwa krajowa

1. Państwa członkowskie stosujące system płatności jednolitej tworzą rezerwę krajową zawierającą różnicę między pulapami określonymi w załączniku VIIIa i całkowitą wysokością płatności bezpośrednich rzeczywiście dokonanych w ciągu danego roku.

2. Państwa członkowskie mogą korzystać z tej rezerwy w celu dokonywania płatności przeznaczonych na uruchomienie środków, o których mowa w art. 68, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć jakichkolwiek naruszeń zasad rynkowych i jakiegokolwiek zniekształcenia konkurencji.

Poprawka 160

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 113 — ustęp 4 — akapit drugi — litera b a (nowa)

- b a) wymogi wymienione w pkt C załącznika II stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Poprawka 161

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 123

Artykuł 123

skreślony

Transfer finansowy na restrukturyzację w regionach produkcji tytoniu

Począwszy od roku budżetowego 2011, kwota 484 mln EUR dostępna jest jako dodatkowe wspólnotowe wsparcie działań w regionach produkcji tytoniu w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego przez EFRROW dla tych państw członkowskich, w których producenci tytoniu otrzymali pomoc zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2075/92 w latach 2000, 2001 i 2002.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 162**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 129 — litera t**

t) w odniesieniu do bawełny, szczegółowe zasady dotyczące: *skreślona*

i) obliczania redukcji pomocy przewidzianej w art. 80 ust. 3;

ii) zatwierdzonych organizacji międzybranżowych, a w szczególności finansowania ich działalności i ich systemów kontroli i kar.

Poprawka 163**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Artykuł 132 — punkt 1 — litera b**

Rozporządzenie (WE) nr 378/2007

Artykuł 1 — ustęp 5

5. Stawka modulacji mająca zastosowanie dla danego rolnika, wynikająca z zastosowania art. 7 rozporządzenia (WE) nr XXX/2008 (niniejsze rozporządzenie) pomniejszona o 5 punktów procentowych jest odliczana od stawki dobrowolnej modulacji stosowanej w państwach członkowskich w ramach zastosowania ust. 4 niniejszego artykułu. Zarówno odliczany procent, jak i ostateczna stawka dobrowolnej modulacji są równe lub większe 0.

5. Stawka modulacji mająca zastosowanie dla danego rolnika, wynikająca z zastosowania art. 7 rozporządzenia (WE) nr XXX/2008 (niniejsze rozporządzenie) pomniejszona o 5 punktów procentowych jest odliczana od stawki dobrowolnej modulacji stosowanej w państwach członkowskich w ramach zastosowania ust. 4 niniejszego artykułu. Zarówno odliczany procent, jak i ostateczna stawka dobrowolnej modulacji są równe lub większe 0. **Jednakże żadne przystosowanie nie może zakończyć się całkowitym obniżeniem środków EFRROW już przyznanych na programy rozwoju obszarów wiejskich, jak przewidziano w formalnej decyzji Komisji, która je zatwierdza.**

Poprawka 164**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 133 a (nowy)****Artykuł 133 a****Analiza kosztów spowodowanych przestrzeganiem przepisów**

Komisja przeprowadza analizę rzeczywistych kosztów ponoszonych przez rolników w związku z przestrzeganiem prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie środowiska, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności w zakresie przekraczającym normy, którym podlegają produkty importowane. Przepisy takie dotyczą m.in. rozporządzeń i dyrektyw wymienionych w załączniku II związanych z systemem współzależności, a także norm określonych jako zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w załączniku III, należących również do wymogów współzależności.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Analiza Komisji ocenia koszt przestrzegania wspomnianych przepisów we wszystkich państwach członkowskich. Koszt ten może być różny w różnych państwach, a nawet w ich poszczególnych regionach w zależności od różnic klimatycznych, geologicznych, gospodarczych i społecznych, a także wynikających z różnej charakterystyki produkcji.

Poprawka 165

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I — wiersz 3 — kolumna 2

Tytuł IV rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

Tytuł IV rozdział 1 sekcja 1a **niniejszego** rozporządzenia**Poprawka 166**

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II — punkt A — podpunkt 4

4. Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1)

Artykuły 4 i 5

4. Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19)

Artykuł 6

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II — litera A a (nowa)

Aa Bezpieczeństwo w miejscu pracy

8a Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzania środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1).

Artykuł 6

8b Dyrektywa 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 262 z 17.10.2000, s. 21)

Artykuły 3, 6, 8 i 9

8c Dyrektywa Rady 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych (Dz.U. L 216 z 20.8.1994, s. 12)

8d Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50)

Artykuł 3 i artykuły 4-12

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 168**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik III — kolumna 2 — tytuł***Normy**Przykładowe odnośne wymagania***Poprawka 194****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik III — wiersz 4 — kolumna 2 — tiret drugie a (nowe)***— w razie potrzeby, utworzenie i/lub zachowanie siedlisk***Poprawka 169****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik III — wiersz 4 — kolumna 2 — tiret trzecie***— Zachowanie charakterystycznych cech krajobrazu, w tym, w razie potrzeby, żywopłotów, stawów, rowów, drzew rosnących w szpalerze, w grupach lub pojedynczo oraz miedz,**— zachowanie charakterystycznych cech krajobrazu***Poprawka 171****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik III — wiersz 5 — kolumna 2 — tiret pierwsze***— Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych,**— Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych zgodnie z odnośnym wspólnym prawodawstwem dotyczącym ochrony wód powierzchniowych*

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 172
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik IV

w mln euro

Rok kalendarzowy	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	570,9	563,1	553,9
Republika Czeska				773,0
Dania	985,9	965,3	954,6	937,8
Niemcy	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Estonia				88,9
Irlandia	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Grecja	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Hiszpania	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Francja	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Włochy	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Cypr				48,2
Łotwa				130,5
Litwa				337,9
Luksemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Węgry				1 150,9
Malta				4,6
Niderlandy	841,5	827,0	829,4	815,9
Austria	727,7	718,2	712,1	704,9
Polska				2 730,5
Portugalia	635,8	623,0	622,6	622,6
Słowenia				129,4
Słowacja				335,9
Finlandia	550,0	541,2	536,0	529,8
Szwecja	731,7	719,9	710,6	699,8
Zjednoczone Królestwo	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

w mln euro

Rok kalendarzowy	2009	2010	2011	2012
Belgia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Republika Czeska	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Dania	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Niemcy	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Estonia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Irlandia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Grecja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Hiszpania	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Francja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Włochy	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Cypr	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Łotwa	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Litwa	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Luksemburg	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Węgry	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Malta	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Niderlandy	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Austria	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Polska	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Portugalia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Słowenia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Słowacja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Finlandia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Szwecja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Zjednoczone Królestwo	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 173
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik VIII — tabele 1 i 2

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

(w tys. euro)

Tabela 1								
Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Dania	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Niemcy	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irlandia	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grecja	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Hiszpania	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Francja	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Włochy	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luksemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Niderlandy	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Austria	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugalia	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Finlandia	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Szwecja	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Zjednoczone Królestwo	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

(w tys. euro)

Tabela 2 ⁽¹⁾								
Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Bułgaria	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Republika Czeska	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Estonia	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Cypr	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Łotwa	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Litwa	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Węgry	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Polska	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumunia	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Słowenia	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Słowacja	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

⁽¹⁾ Pułapy obliczone z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów określonego w art. 110.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

POPRAWKA

(w tys. euro)

Tabela 1								
Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Dania	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Niemcy	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Irlandia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Grecja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Hiszpania	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Francja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Włochy	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Luksemburg	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Niderlandy	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Austria	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Portugalia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Finlandia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Szwecja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Zjednoczone Królestwo	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>

(w tys. euro)

Tabela 2								
Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Bułgaria	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Republika Czeska	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Estonia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Cypr	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Łotwa	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Litwa	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Węgry	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Malta	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Polska	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Rumunia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Słowenia	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>
Słowacja	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>	<i>p.m</i>

Poprawka 174

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik X — część I — tiret drugie

— *od 2010 r. premii za uprawy roślin wysokobiałkowych przewidzianej w tytule IV rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;* *skreślone*

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 175**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik X — część I — tiret trzecie**

- od **2010 r.** specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w tytule IV rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i tytule IV rozdział 1 sekcja 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 72 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- od **2013 r.** specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w tytule IV rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i tytule IV rozdział 1 sekcja 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 72 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

Poprawka 176**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik X — część I — tiret piąte**

- *od 2011 r. pomocy z tytułu przetwórstwa suszu paszowego przewidzianej w części II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;* *skreślone*

Poprawka 177**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik X — część I — tiret 6**

- od **2011 r.** pomocy z tytułu przetwórstwa lnu uprawianego na włókno przewidzianej w części II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w tej podsekcji;
- od **2013 r.** pomocy z tytułu przetwórstwa lnu uprawianego na włókno przewidzianej w części II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w tej podsekcji;

Poprawka 178**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik X — część I — tiret siódme**

- od **2011 r.** premii z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidzianej w art. [95a] rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz, zgodnie z harmonogramem określonym w art. 75 niniejszego rozporządzenia, pomocy z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidzianej we wspomnianym artykule.
- od **2013 r.** premii z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidzianej w art. [95a] rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz, zgodnie z harmonogramem określonym w art. 75 niniejszego rozporządzenia, pomocy z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidzianej we wspomnianym artykule.

Poprawka 179**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik X — część I a (nowa)****I a**

Od 2010 r. w przypadku, gdy państwo członkowskie nie podjęło decyzji, o której mowa w art. 64 niniejszego rozporządzenia:

- *premierii za uprawy roślin wysokobiałkowych przewidzianej w tytule IV rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;*

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w tytule IV rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i tytule IV rozdział 1 sekcja 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z harmonogramem przedstawionym w art. 72 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- pomocy z tytułu przetwórstwa suszu paszowego przewidzianej w części II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

Poprawka 180

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik XI — tabela „Susz paszowy”

Cała tabela „Susz paszowy”

skreślona

Poprawka 181

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik XI — tabela „Rośliny wysokobiałkowe”

Cała tabela „Rośliny wysokobiałkowe”

skreślona

Poprawka 182

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik XI — tabela „Ryż”

Kolumna 2010

skreślona

Kolumna 2011

Kolumna 2012

Poprawka 183

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik XI — tabela „Długie włókno lniane”

Kolumna 2011

skreślona

Kolumna 2012

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 184**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik XI — tabela „Pomoc z tytułu przetwórstwa skrobi ziemniaczanej”****Kolumna 2011****skreślona****Kolumna 2012****Poprawka 185****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik XI — tabela „Pomoc z tytułu skrobi ziemniaczanej dla rolników”****Kolumna 2011****skreślona****Kolumna 2012****Zmiana wspólnej polityki rolnej ***

P6_TA(2008)0550

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rozporządzenia Rady w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr [...] /2008 (COM(2008)0306 — C6-0241/2008 — 2008/0104(CNS))

(2010/C 16 E/36)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0306),
 - uwzględniając art. 36 i 37 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0241/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0401/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 3 preambuły

(3) W odniesieniu do zbóż należy dokonać modyfikacji systemu w celu zapewnienia konkurencyjności oraz prorynkowej orientacji sektora, utrzymując jednocześnie funkcję interwencji jako zabezpieczenia w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku oraz jako ułatwienia dostosowania się rolników do warunków rynkowych. Konkluzje Rady dotyczące reformy systemu interwencji w odniesieniu do kukurydzy stały się podstawą dokonania przeglądu systemu interwencji w odniesieniu do wszystkich zbóż w kontekście oceny funkcjonowania, opartego na analizie, która wskazała istnienie określonego ryzyka dla dodatkowej interwencji na rynku jęczmienia w przypadku występowania niskich cen. Obecna sytuacja dotycząca zbóż zmieniła się jednak znacznie od tego czasu i charakteryzuje się korzystnym otoczeniem cenowym na rynkach światowych spowodowanym rosnącym popytem globalnym i niskimi globalnymi zapasami zbóż. W tym kontekście ustalenie interwencji na poziomie zerowym w odniesieniu do innych zbóż paszowych w tym samym okresie czasu co reforma rynku kukurydzy, pozwoliłoby na interwencję bez wywoływania negatywnych skutków na całym rynku zbóż. Sytuacja w sektorze zbóż odpowiada sytuacji na rynku pszenicy durum, co oznacza, że zakup w ramach interwencji może zostać zniesiony, ponieważ stracił on znaczenie z uwagi na ceny rynkowe zawsze pozostające znacznie powyżej cen interwencyjnych. Skoro interwencja w przypadku zbóż ma stanowić *raczej* zabezpieczenie *niż element wpływający na kształtowanie cen, różnice w okresach zbiorów między państwami członkowskimi, które stanowią rzeczywisty początek kampanii marketingowych, nie są już istotne ponieważ system nie będzie już zapewniał cen odzwierciedlających poziom interwencji wraz z miesięcznymi przyrostami. W interesie uproszczenia, daty interwencji dla zbóż powinny więc zostać zharmonizowane we Wspólnocie.*

(3) W odniesieniu do zbóż należy dokonać modyfikacji systemu w celu zapewnienia konkurencyjności oraz prorynkowej orientacji sektora, utrzymując jednocześnie funkcję interwencji jako zabezpieczenia w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku oraz jako ułatwienia dostosowania się rolników do warunków rynkowych. Konkluzje Rady dotyczące reformy systemu interwencji w odniesieniu do kukurydzy stały się podstawą dokonania przeglądu systemu interwencji w odniesieniu do wszystkich zbóż w kontekście oceny funkcjonowania, opartego na analizie, która wskazała istnienie określonego ryzyka dla dodatkowej interwencji na rynku jęczmienia w przypadku występowania niskich cen. Obecna sytuacja dotycząca zbóż zmieniła się jednak znacznie od tego czasu i charakteryzuje się korzystnym otoczeniem cenowym na rynkach światowych spowodowanym rosnącym popytem globalnym i niskimi globalnymi zapasami zbóż. W tym kontekście ustalenie interwencji na poziomie zerowym w odniesieniu do innych zbóż paszowych w tym samym okresie czasu co reforma rynku kukurydzy, pozwoliłoby na interwencję bez wywoływania negatywnych skutków na całym rynku zbóż. Sytuacja w sektorze zbóż odpowiada sytuacji na rynku pszenicy durum, co oznacza, że zakup w ramach interwencji może zostać zniesiony, ponieważ stracił on znaczenie z uwagi na ceny rynkowe zawsze pozostające znacznie powyżej cen interwencyjnych. Skoro interwencja w przypadku zbóż ma stanowić zabezpieczenie, *należy ją rozpocząć dopiero w ciągu trzech ostatnich miesięcy roku gospodarczego.*

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 4 preambuły

(4) Od czasu reformy z 2003 r., konkurencyjność sektora ryżu wzrosła, ze stałą produkcją, zmniejszającymi się zapasami z uwagi na rosnący popyt zarówno na rynku Wspólnoty, jak i rynku globalnym oraz z prognozowaną ceną znacznie powyżej ceny interwencyjnej. *Dlatego też zakup interwencyjny ryżu nie jest już konieczny i powinien zostać zniesiony.*

(4) Od czasu reformy z 2003 r., konkurencyjność sektora ryżu wzrosła, ze stałą produkcją, zmniejszającymi się zapasami z uwagi na rosnący popyt zarówno na rynku Wspólnoty, jak i rynku globalnym oraz z prognozowaną ceną znacznie powyżej ceny interwencyjnej. *Należy jednak utrzymać zabezpieczenie w postaci interwencji.*

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 6 preambuły**

(6) Zniesienie interwencji w odniesieniu do **tych produktów** można przenieść także na rok 2009, skoro obecna sytuacja na rynku i perspektywy sugerują, że interwencja nie znalazłaby i tak zastosowania w 2009 r.

(6) Zniesienie interwencji w odniesieniu do **ryżu i wieprzowiny** można przenieść także na rok 2009, skoro obecna sytuacja na rynku i perspektywy sugerują, że interwencja nie znalazłaby i tak zastosowania w 2009 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 8 a preambuły (nowy)**

(8a) Poczynając od 2009 r., promowanie inwestycji wśród producentów mleka nie powinno się już ograniczać do wykazanej ilości kwoty, tak aby producenci mogli inwestować w sposób bardziej zorientowany na rynek.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 10 preambuły**

(10) *Dopłaty do prywatnego przechowywania masła nie są powszechnie wykorzystywane. Jednak z uwagi na sezonowość produkcji mleka we Wspólnocie zawsze będzie występowała sezonowość produkcji masła. Dlatego też na rynku masła mogą występować czasowe napięcia, czego można uniknąć poprzez sezonowe przechowywanie. Powinno ono jednak być stosowane nie w ramach zobowiązania do corocznego uruchamiania systemu, lecz na podstawie decyzji Komisji, podejmowanej w oparciu o dokładną analizę rynku.*

skreślony

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 12 preambuły**

(12) Pomoc na zbyt masła wykorzystywanego w wyrobach piekarniczych i lodach oraz w bezpośredniej konsumpcji została zmniejszona zgodnie ze zmniejszeniem ceny interwencyjnej dla masła od 2004 r. i konsekwentnie jej wysokość wynosiła zero, zanim doszło do zawieszenia przetargów z uwagi na korzystną sytuację na rynku. **Systemy pomocy na zbyt nie są już potrzebne dla wspierania rynku na poziomie cen interwencyjnych i dlatego powinny zostać zniesione.**

(12) Pomoc na zbyt masła wykorzystywanego w wyrobach piekarniczych i lodach oraz w bezpośredniej konsumpcji została zmniejszona zgodnie ze zmniejszeniem ceny interwencyjnej dla masła od 2004 r. i konsekwentnie jej wysokość wynosiła zero, zanim doszło do zawieszenia przetargów z uwagi na korzystną sytuację na rynku.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 13 preambuły**

(13) Jak to miało miejsce w przypadku reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r., w celu podniesienia konkurencyjności rolnictwa Wspólnoty oraz w celu wsparcia bardziej prorynkowego i zrównoważonego rolnictwa należy kontynuować przejście ze wsparcia produkcji na wsparcie producentów poprzez zniesienie istniejących środków pomocy w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) dla **suszu paszowego**, lnu, konopi i skrobi ziemniaczanej oraz poprzez włączenie wsparcia dla tych produktów do systemu wsparcia dochodów oddzielonego od produkcji dla każdego gospodarstwa. Tak jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., podczas gdy oddzielenie pomocy przyznanej rolnikom od produkcji pozostawi wypłacane kwoty pomocy niezmienione, podniesie ono znacznie skuteczność dopłat do dochodów.

(13) Jak to miało miejsce w przypadku reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r., w celu podniesienia konkurencyjności rolnictwa Wspólnoty oraz w celu wsparcia bardziej prorynkowego i zrównoważonego rolnictwa należy kontynuować przejście ze wsparcia produkcji na wsparcie producentów poprzez zniesienie istniejących środków pomocy w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) dla lnu, konopi i skrobi ziemniaczanej oraz poprzez włączenie wsparcia dla tych produktów do systemu wsparcia dochodów oddzielonego od produkcji dla każdego gospodarstwa. Tak jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., podczas gdy oddzielenie pomocy przyznanej rolnikom od produkcji pozostawi wypłacane kwoty pomocy niezmienione, podniesie ono znacznie skuteczność dopłat do dochodów.

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 14 preambuły**

(14) Rada zdecydowała w 2000 r. o stopniowym wycofywaniu pomocy dla krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego. Decyzja ta została wdrożona ze skutkiem od roku gospodarczego 2009/2010 w drodze zmian dokonanych w jednolitej wspólnej organizacji rynku w rozporządzeniu (WE) nr 247/2008, tak samo jak w przypadku stopniowego wycofywania dodatkowych dopłat dla przetwórców lnu uprawianego na tradycyjnych obszarach. Pomoc dla długiego włókna lnianego powinna zostać uniezależniona od produkcji. Jednak w celu umożliwienia dostosowania się sektora, **połowa przesunięcia** dopłat niezwiązanych z produkcją do systemu płatności jednolitej **powinna** nastąpić **w 2011 r., a druga połowa w roku 2013**.

(14) Rada zdecydowała w 2000 r. o stopniowym wycofywaniu pomocy dla krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego. Decyzja ta została wdrożona ze skutkiem od roku gospodarczego 2009/2010 w drodze zmian dokonanych w jednolitej wspólnej organizacji rynku w rozporządzeniu (WE) nr 247/2008, tak samo jak w przypadku stopniowego wycofywania dodatkowych dopłat dla przetwórców lnu uprawianego na tradycyjnych obszarach. Pomoc dla długiego włókna lnianego powinna zostać uniezależniona od produkcji. Jednak w celu umożliwienia dostosowania się sektora, **przesunięcie** dopłat niezwiązanych z produkcją do systemu płatności jednolitej **powinno** nastąpić **najpóźniej do 2013 r.**

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 15 preambuły**

(15) System wsparcia suszu paszowego został zreformowany w 2003 r., gdy część pomocy przekazano producentom i oddzielono płatność od produkcji. W kontekście prorynkowej orientacji oceny funkcjonowania WPR i obecnej sytuacji na rynku pasz przejście do pełnego oddzielenia płatności od produkcji w całym sektorze powinno zostać zakończone poprzez oddzielenie pozostałej pomocy dla sektora

(15) System wsparcia suszu paszowego został zreformowany w 2003 r., gdy część pomocy przekazano producentom i oddzielono płatność od produkcji. W kontekście prorynkowej orientacji oceny funkcjonowania WPR i obecnej sytuacji na rynku pasz przejście do pełnego oddzielenia płatności od produkcji w całym sektorze powinno zostać zakończone poprzez oddzielenie pozostałej pomocy dla sektora **najpóźniej do 2013 r.**

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Złagodzenie skutków zakończenia wypłacania pomocy dla przetwórców powinno być możliwe poprzez właściwe dostosowanie cen płaconych producentom surowców, którzy będą otrzymywać zwiększoną pomoc bezpośrednią w wyniku oddzielenia płatności od produkcji. Zakończenie wypłacania pomocy dla przetwórców jest także uzasadnione z uwagi na sytuację na rynku i perspektywy dla wszystkich roślin białkowych. Z uwagi na fakt, że w sektorze dokonuje się restrukturyzacji począwszy od reformy z 2003 r. oraz na wyjątkowo negatywne oddziaływanie na środowisko powodowane przez produkcję suszu paszowego uzyskiwanego metodą sztucznego suszenia — pomoc powinna zostać oddzielona od produkcji, przy zapewnieniu krótkiego dwuletniego okresu przejściowego w celu umożliwienia sektorowi dostosowania się do nowych warunków.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 17 preambuły

(17) Rozwój na krajowych i międzynarodowych rynkach zbóż i skrobi powoduje, że refundacja produkcyjna dla skrobi nie spełnia już swoich pierwotnych celów i należy ją znieść. Sytuacja na rynku oraz perspektywy są takie, że pomoc ustalono w wysokości zerowej na określony czas i oczekuje się utrzymania tej sytuacji, tak więc można dokonać szybkiego zniesienia pomocy bez negatywnego wpływu na sektor.

skreślony

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 18 preambuły

(18) Przepisy w zakresie nadzwyczajnych środków wspierania rynku związanych z chorobami zwierząt zostaną objęte zakresem horyzontalnego przepisu dotyczącego zarządzania ryzykiem i dlatego też powinny zostać skreślone z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

skreślony

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 19 preambuły

(19) Organizacje producentów mogą odgrywać istotną rolę w **grupowaniu** podaży w sektorach, w których występuje nierównowaga w koncentracji producentów i kupujących. Państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość uznawania organizacji producentów we wszystkich sektorach.

(19) **Ubezpieczenie upraw lub fundusze wspólnego inwestowania mogą sprzyjać naprawczemu zarządzaniu ryzykiem, które jednakże może okazać się bardzo kosztowne pod względem gospodarczym i społecznym. Należy zatem równoległe promować rozwój instrumentów umożliwiających zapobiegawcze zarządzanie ryzykiem.** Organizacje producentów, **a także organizacje międzybranżowe** mogą odgrywać istotną rolę w **tym zapobiegawczym zarządzaniu, zwłaszcza poprzez grupowanie** podaży w sektorach, w których występuje nierównowaga w koncentracji producentów i kupujących lub poprzez poprawę znajomości rynków. Państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość uznawania organizacji producentów **i organizacji branżowych** we wszystkich sektorach.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 42**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt –1 (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 247/2006

Artykuł 4 — ustęp 3

(–1) Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 otrzymuje brzmienie:

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. a) następujące maksymalne ilości cukru (kod NC 1701) mogą zostać wysłane z Azorów do pozostałej części obszaru Wspólnoty w następujących latach:

— 2008: 3 000 ton,

— 2009: 2 285 ton,

— 2010: 1 570 ton,

— 2011: 855 ton.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt –1a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 247/2006

Artykuł 5 — ustęp 1

(–1a) Art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 otrzymuje brzmienie:

1. W okresie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, cukier C, o którym mowa w art. 13 wspomnianego rozporządzenia, wywożony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2670/81 z dnia 14 września 1981 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę, i wwożony w celach konsumpcyjnych na Maderę i Wyspy Kanaryjskie w postaci cukru białego o kodzie NC 1701 lub w celu poddania go rafinacji i przeznaczenia do konsumpcji — na Azory w postaci cukru surowego o kodzie NC 1701 12 10 lub NC 1701 11 10, podlega, pod warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, systemowi zwolnień z cel przywozowych do wysokości przewidzianej w prognozowanym bilansie dostaw, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 66**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 1**

Rozporządzenie (WE) 1234/2007

Artykuł 8 — ustęp 1 — litera b)

(1) W art. 8 ust. 1 skreśla się lit. b).

*skreślony***Poprawka 14****Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 2**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 10

(2) W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

skreślony

a) W ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo;”

(ii) skreśla się lit. b);

b) Skreśla się ust. 2.

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 11 — litera a)

a) dla zbóż, od **1 listopada** do 31 maja;a) dla zbóż, od **1 marca** do 31 maja;

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 11 — litera da) (nowa)

da) dla wieprzowiny, w każdym dowolnym roku gospodarczym;

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 12 — ustęp 1 — litera ba) (nowa)

ba) jest otwarta dla wieprzowiny przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeśli średnia cena rynkowa tusz wieprzowych we Wspólnocie, w reprezentatywnym okresie, ustalona na podstawie cen notowanych w poszczególnych państwach członkowskich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważona przy pomocy współczynników odzwierciedlających stosunkową wielkość stada trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim, jest niższa niż 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 12 — ustęp 2

2. Interwencja publiczna dla pszenicy zwyczajnej może być zawieszona przez Komisję, **bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1**, jeżeli cena pszenicy z minimalną zawartością protein w wysokości 11 % fob. Rouen jest wyższa od ceny referencyjnej.

Interwencja zostaje ponownie otwarta przez Komisję, **bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1**, jeżeli warunki określone w pierwszym akapicie niniejszego ustępu nie znajdują już zastosowania.

2. Interwencja publiczna dla pszenicy zwyczajnej może być zawieszona przez Komisję, jeżeli cena pszenicy z minimalną zawartością protein w wysokości 11 % fob. Rouen jest wyższa od ceny referencyjnej.

Interwencja zostaje ponownie otwarta przez Komisję, jeżeli warunki określone w pierwszym akapicie niniejszego ustępu nie znajdują już zastosowania.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 67**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 4**

Rozporządzenie (WE) 1234/2007

Podsekcja III — Artykuł 18

(4) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja III otrzymuje **skreślony** brzmienie:

Podsekcja III**Ceny interwencyjne****Artykuł 18****Ceny interwencyjne**

1. Ceny interwencyjne oraz ilości przyjmowane w ramach interwencji dla produktów, o których mowa w art. 10 lit. a), d), e) i f), określa Komisja w ramach procedur przetargowych. W szczególnych przypadkach procedury przetargowe mogą zostać ograniczone albo ceny interwencyjne i ilości przyjęte w ramach interwencji mogą zostać ustalone dla danego państwa członkowskiego albo danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych

2. Ceny interwencyjne określone zgodnie z ust. 1 nie są wyższe:

- a) dla zbóż, niż odpowiednie ceny referencyjne;
- b) dla wołowiny, niż średnia cena rynkowa notowana w danym państwie członkowskim albo regionie danego państwa członkowskiego podwyższona o kwotę określaną przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów;
- c) dla masła, niż 90 % ceny referencyjnej;;
- d) dla odtłuszczonego mleka w proszku, niż cena referencyjna.

3. Cena interwencyjna cukru wynosi 80 % ceny referencyjnej ustalonej na rok gospodarczy następujący po roku gospodarczym, w którym złożono ofertę sprzedaży. Jeżeli jednak jakość cukru oferowanego agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt B, dla której ustalono cenę referencyjną, cena interwencyjna zostaje stosownie podwyższona albo obniżona.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 4a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) Nr 1234/2007

Artykuł 26 — ustęp 2 — litera a) — podpunkt (iia) (nowy)

4a) W art. 26 ust. 2 lit. a) rozporządzenia dodaje się podpunkt w brzmieniu:

iia) wykorzystania zgodnie ze szczególnymi przepisami dotyczącymi dostaw, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 247/2006

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 5**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Część II — tytuł I — rozdział I — sekcja III — podsekcja I

(5) W części II tytuł I rozdział I sekcja III skreśla się podsekcję I. **skreślona**

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 6**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 31

(6) W art. 31 wprowadza się następujące zmiany: **skreślony**

a) W ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) po lit. c) wprowadza się litery w brzmieniu:

ca) masła niesolonego wyprodukowanego ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty o minimalnej zawartości tłuszczu masła w masie wynoszącej 82 %, maksymalnej zawartości suchej masy beztłuszczowej w masie wynoszącej 2 % i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;

cb) masła solonego wyprodukowanego ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, o minimalnej zawartości tłuszczu masła w masie wynoszącej 80 %, maksymalnej zawartości suchej masy beztłuszczowej w masie wynoszącej 2 %, maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 % i maksymalnej zawartości soli w masie wynoszącej 2 %;

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

(ii) *skreśla się lit. e);*

b) *W ust. 2 skreśla się akapit drugi.*

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 7**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 34 a (nowy)

Wprowadza się art. 34a w brzmieniu:

skreślony

Artykuł 34a**Warunki przyznawania dopłat w przypadku masła**

1. Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania masła, w szczególności jeżeli zmiany cen i zapasów produktów wskazują na poważne zakłócenia równowagi na rynku, których można by uniknąć lub zredukować za pomocą przechowywania sezonowego.

2. Wysokość dopłat ustalana jest przez Komisję przy uwzględnieniu kosztów przechowywania i możliwych zmian cen masła.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 8**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 36

(8) *Skreśla się art. 36.*

skreślony

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 11**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 44

(11) *Skreśla się art. 44.*

skreślony

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 12 — litera a)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 46 — ustęp 1

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

~~skreślony~~

1. W przypadku nadzwyczajnych środków wspierania, o których mowa w art. 45, Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 14 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 66 — ustęp 5 a (nowy)

(14a) W art. 66 dodaje się ustęp w brzmieniu:

5a. Państwa członkowskie mogą złożyć wniosek o tymczasowe podwyższenie kwot, motywując go niewykorzystaniem kwot mlecznych w innych państwach członkowskich, pod warunkiem, że są w stanie dowieść, iż mało prawdopodobne jest, aby na ich rynku mleczarskim nastąpiło złagodzenie skutków zniesienia kwot (tzw. „miękkie lądowanie”) na mocy podstawowych przepisów. W tym celu Komisja co roku oblicza stopień niewykorzystania kwot mlecznych. Komisja ocenia potencjalne wnioski państw członkowskich o dodatkowe podwyższenie kwot i przedstawia propozycję tymczasowego przyznawania kwot produkcyjnych na początku każdego roku gospodarczego. Te tymczasowe kwoty w danym roku gospodarczym nie mogą w żadnym wypadku przekraczać poziomu niewykorzystania kwot w roku gospodarczym poprzedzającym dany rok gospodarczy. Komisję może wspierać komitet, o którym mowa w art. 195 ust. 1.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 14 b (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 78 — ustęp 3 a (nowy)

(14b) W art. 78 dodaje się ustęp w brzmieniu:

3a. Ogólne dochody pochodzące z płatności związanych z dodatkową opłatą na rzecz Unii oraz zaoszczędzone środki z budżetu w dziedzinie rolnictwa powinny zasilić fundusz mleczarski, aby umożliwić zarządzanie środkami towarzyszącymi w sektorze mleka.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Działania finansowane zgodnie z art. 68 [Przepisy ogólne] rozporządzenia (WE) nr [...] /2008 [nowe rozporządzenie w sprawie płatności bezpośrednich] nie mogą być finansowane w ramach tego systemu.

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 17**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Część II — tytuł I — rozdział IV — sekcja I — podsekcja I

17. W części II tytuł I rozdział IV sekcja I skreśla się podsekcję I. *skreślona*

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 18 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 91 — ustęp 1 — akapit drugi

18a. W art. 91 ust. 1, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

W latach gospodarczych 2008/2010 — 2012/2013 pomoc jest również przyznawana na tych samych warunkach na przetwórstwo słomy lnu i konopi uprawianych na krótkie włókno lniane i włókno konopne.

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 19**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 92 — ustęp 1

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa określona w art. 91 dla długiego włókna lnianego wynosi:

a) 200 EUR na lata gospodarcze 2009/2010 oraz 2010/2011; oraz

b) 100 EUR na lata gospodarcze 2011/2012 i 2012/2013;.

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa określona w art. 91 wynosi:

a) w przypadku długiego włókna lnianego: 160 EUR za tonę w latach gospodarczych od 2009/2010 do 2012/2013;

b) w przypadku krótkiego włókna lnianego i konopnego zawierającego nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek: 90 EUR za tonę w latach gospodarczych od 2009/2010 do 2012/2013.

Państwo członkowskie może jednak również, w odniesieniu do tradycyjnych rynków zbytu, podjąć decyzję o przyznaniu pomocy:

a) w odniesieniu do krótkiego włókna lnianego zawierającego między 7,5 % a 15 % zanieczyszczeń i łusek;

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- b) w odniesieniu do włókna konopnego zawierającego między 7,5 % a 25 % zanieczyszczeń i łusek.

W przypadkach przewidzianych w akapicie drugim państwa członkowskie przyznają pomoc na podstawie ilości, która nie przekracza ilości wyprodukowanej, przy zawartości zanieczyszczeń i łusek wynoszącej 7,5 %.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Artykuł 4 — punkt 20 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 94 — ustęp 1 a

(20a) Art. 94 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

1a. Ustanawia się maksymalną ilość gwarantowaną krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego wynoszącą 147 265 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2012/2013, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A. II. załącznika XI.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Artykuł 4 — punkt 20 b (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 94 a

(20b) Art. 94a otrzymuje brzmienie:

Artykuł 94a

Pomoc dodatkowa

W latach gospodarczych od 2009/2010 do 2012/2013 upoważnionemu głównemu przetwórcy przyznaje się pomoc dodatkową w odniesieniu do obszarów upraw lnu w strefach I i II, zgodnie z pkt A. III. załącznika XI, i których produkcja słomy była objęta:

- a) umową kupna/sprzedaży lub zobowiązaniem, zgodnie z art. 91 ust. 1; i
- b) pomocą z tytułu przetwarzania na długie włókno.

Kwota pomocy dodatkowej wynosi 120 EUR/ha w strefie I i 50 EUR/ha w strefie II.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 21**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 95 a — ustęp 1

1. Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wyprodukowanej skrobi jest wypłacana w latach gospodarczych 2009/2010 **i 2010/2011** przedsiębiorstwom produkującym skrobię ziemniaczaną za taką ilość skrobi ziemniaczanej, jaka odpowiada granicy przyznanej im kwoty, o której mowa w art. 84a ust. 2, pod warunkiem, że przedsiębiorstwa takie zapłaciły producentom ziemniaków cenę minimalną za wszystkie ziemniaki niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w takiej granicy kwoty.

1. Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wyprodukowanej skrobi jest wypłacana w latach gospodarczych 2009/2010 **do 2012/2013** przedsiębiorstwom produkującym skrobię ziemniaczaną za taką ilość skrobi ziemniaczanej, jaka odpowiada granicy przyznanej im kwoty, o której mowa w art. 84a ust. 2, pod warunkiem, że przedsiębiorstwa takie zapłaciły producentom ziemniaków cenę minimalną za wszystkie ziemniaki niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w takiej granicy kwoty.

Poprawka 33**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 22**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 96

(22) **Skreśla się art. 96.****skreślony****Poprawka 35****Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 29 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 122 — akapit pierwszy b (nowy)

(29a) **W art. 122 dodaje się akapit w brzmieniu:**

Państwa członkowskie mogą poza tym uznać za organizacje producentów grupy wnioskujące w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾. W takim przypadku zastosowanie mają przepisy lit. c) i) akapitu pierwszego niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 30**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 124 — ustęp 1 — akapit drugi

Takie organizacje międzybranżowe mogą działać mianowicie w obszarze prewencyjnego zarządzania ryzykiem, badań i rozwoju, informacji i promocji w zakresie produktów i branży, analizy rynków i informacji oraz postępowania związanego z kontraktowaniem.

Woensdag, 19 november 2008

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 30 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 162 — ustęp 1 — litera a) — punkt (i)

(30a) W art. 162 ust. 1 lit. a) skreśla się punkt i) (*).

(*) W związku z tym należy odpowiednio dostosować artykuły i załączniki rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Poprawka 38**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 30 b (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 162 — ustęp 1 — litera a) — punkt (ii)

(30b) W art. 162 ust. 1 lit. a) skreśla się punkt ii) (*).

(*) W związku z tym należy odpowiednio dostosować artykuły i załączniki rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Poprawka 39**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 4 — punkt 31 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 182 — ustęp 3

(31a) W art. 182 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Państwa członkowskie, które zmniejszają kwotę cukru o ponad 50 % kwoty cukru określonej na dzień 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mogą przyznać tymczasową pomoc państwa do roku gospodarczego 2013/2014.

Na podstawie wniosku zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja decyduje o dostępnej łącznej wielkości pomocy państwa, jaką można przeznaczyć na ten cel.

W przypadku Włoch tymczasowa pomoc państwa, o której mowa w pierwszym akapicie, nie przekracza łącznej kwoty 11 EUR na rok gospodarczy za tonę buraków cukrowych przyznawanej plantatorom buraków cukrowych oraz na transport buraków cukrowych.

Finlandia może przyznać plantatorom buraków cukrowych maksymalną pomoc w wysokości do 350 EUR na hektar na rok gospodarczy.

Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku gospodarczego o wysokości pomocy państwa faktycznie przyznanej w danym roku gospodarczym.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 40**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 4 — punkt 32**

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007

Artykuł 184

- (5) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia **30 czerwca 2012 r.** — w sprawie **warunków stopniowego wycofywania systemu kwot mlecznych, w tym w szczególności możliwych dalszych podwyższeń kwot albo możliwych redukcji dodatkowych opłat, przedstawiając, jeżeli będzie to konieczne, inne właściwe wnioski potrzebne do zachowania równowagi na rynku.**
- (5) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia **31 grudnia 2010 r.** — w sprawie **sytuacji na rynku mleka. W sprawozdaniu tym analizuje się również skuteczność systemów zarządzania państw członkowskich w perspektywie liberalizacji systemu kwot. W razie konieczności sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie wnioski.**

Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich *

P6_TA(2008)0551

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (COM(2008)0306 — C6-0242/2008 — 2008/0105(CNS))

(2010/C 16 E/37)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0306),
 - uwzględniając art. 36 oraz art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0242/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0390/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 1 preambuły

(1) W kontekście oceny realizacji reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) z 2003 r. za nowe kluczowe wyzwania dla rolnictwa europejskiego zostały uznane zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarka wodna i różnorodność biologiczna.

(1) W kontekście oceny realizacji reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) z 2003 r. za nowe kluczowe wyzwania dla rolnictwa europejskiego zostały uznane zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i rezygnacja z kwot mlecznych.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 5 preambuły

(5) **Istotne** jest, aby działania związane z tymi priorytetowymi problemami zostały wzmocnione w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005.

(5) **Jeżeli dotychczasowe programy rozwoju obszarów wiejskich w państwach członkowskich nie obejmują wystarczających i stosownych środków określonych w załączniku II, istotne** jest, aby działania związane z tymi priorytetowymi problemami zostały wzmocnione w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 5 a preambuły (nowy)

(5a) Sondaż Eurobarometru z 2007 r. zatytułowany „Postawy obywateli UE w sprawie dobrostanu zwierząt” pokazuje, że zdecydowana większość obywateli UE (72 %) uważa, iż rolnikom należy wynagradzać zwiększone koszty, które mogą wynikać z podwyższonych standardów w zakresie dobrostanu zwierząt. Ponadto Protokół w sprawie ochrony i dobrostanu zwierząt załączony Traktatem Amsterdamskim do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymaga, aby podczas tworzenia i wprowadzania kierunków wspólnotowej polityki rolnej Wspólnota i państwa członkowskie uwzględniały wymagania dobrostanu zwierząt.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający

Punkt 6 preambuły

(6) Biorąc pod uwagę znaczenie tych priorytetów wspólnotowych **należy zobowiązać** państwa członkowskie **do włączenia** działań związanych ze wspomnianymi wyzwaniami do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich.

(6) Z uwagi na znaczenie tych priorytetów wspólnotowych państwa członkowskie **powinny włączać większą część** działań związanych ze wspomnianymi wyzwaniami do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich, **jednak tylko wówczas, gdy państwa członkowskie dotychczas nie nadały tym priorytetom wspólnotowym wystarczającego znaczenia.**

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 7 preambuły**

(7) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 stanowi, że w celu uwzględnienia w szczególności głównych zmian priorytetów wspólnotowych strategiczne wytyczne Wspólnoty w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007 — 2013), przyjęte decyzją Rady 2006/144/WE, mogą podlegać przeglądowi. Aby stworzyć ramy dla zmiany programów należy **zatem ustanowić dla wszystkich państw członkowskich obowiązek** dokonania przeglądu krajowych planów strategicznych w ślad za zmianami dokonanymi w strategicznych wytycznych Wspólnoty.

(7) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 stanowi, że w celu uwzględnienia w szczególności głównych zmian priorytetów wspólnotowych strategiczne wytyczne Wspólnoty w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007 — 2013), przyjęte decyzją Rady 2006/144/WE, mogą podlegać przeglądowi. Aby stworzyć ramy dla zmiany programów należy **nakłonić państwa członkowskie, które do tej pory jeszcze nie przyjęły odpowiednich środków, do** dokonania przeglądu krajowych planów strategicznych w ślad za zmianami dokonanymi w strategicznych wytycznych Wspólnoty.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 9 preambuły**

(9) Ze względu na pojawienie się nowych obowiązków należy zmienić wymogi dotyczące treści programów rozwoju obszarów wiejskich. Należy sporządzić niewyczerpujący wykaz typów działań, który pomoże państwom członkowskim określić odpowiednie działania dotyczące nowych wyzwań w kontekście ram prawnych rozwoju obszarów wiejskich.

(9) Ze względu na pojawienie się nowych obowiązków **należy w razie konieczności** zmienić wymogi dotyczące treści programów rozwoju obszarów wiejskich. Należy sporządzić niewyczerpujący wykaz typów działań, który pomoże państwom członkowskim określić odpowiednie działania dotyczące nowych wyzwań w kontekście ram prawnych rozwoju obszarów wiejskich **i który będzie mógł zostać w późniejszym terminie poszerzony w zależności od potrzeb poszczególnych państw członkowskich.**

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 9 a preambuły (nowy)**

(9a) Wskazane jest również dostosowanie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 w zakresie płatności związanych z trudną sytuacją naturalną obszarów górskich i innych obszarów dotkniętych utrudnieniami. Obecne uregulowanie oparte na rozporządzeniu Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽¹⁾, którego stosowanie odroczone do 2009 r., należy utrzymać do końca obecnego okresu programowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 10 preambuły

(10) W celu stworzenia dodatkowych zachęt dla beneficjentów do podejmowania działań związanych z nowymi priorytetami należy przewidzieć możliwość **zwiększenia kwot i stawek** wsparcia w odniesieniu do przedmiotowych działań.

(10) W celu stworzenia dodatkowych zachęt dla beneficjentów do podejmowania działań związanych z nowymi priorytetami należy przewidzieć możliwość **zapewnienia** wsparcia w odniesieniu do przedmiotowych działań **bez dodatkowego współfinansowania krajowego. Tę samą opcję powinny stosować państwa członkowskie w przypadku transferu innowacji będących wynikiem badań stosowanych.**

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 11 preambuły

(11) Zgodnie z art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr XXXX/XXXX z dnia XX/XX/2008 [ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników] zasoby finansowe uzyskane z dodatkowej modulacji powinny być wykorzystane na wsparcie rozwoju obszarów wiejskich. Należy zapewnić, aby kwota równa wspomnianym zasobom finansowym została wykorzystana na wsparcie działań pozostających w związku z nowymi wyzwaniami.

(11) Zgodnie z art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr XXXX/XXXX z dnia XX/XX/2007⁽¹⁾ [ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników] zasoby finansowe uzyskane z dodatkowej modulacji powinny być wykorzystane na wsparcie rozwoju obszarów wiejskich, **o ile nie przewidziały ich już te państwa członkowskie, które zastosowały dobrowolną modulację zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 378/2007** ⁽¹⁾. Należy zapewnić, aby kwota równa wspomnianym zasobom finansowym została wykorzystana na wsparcie **zarówno istniejących, jak i nowych** działań pozostających w związku z nowymi wyzwaniami, **zgodnie z decyzjami poszczególnych państw członkowskich. Należy jednakże zadbać o to, aby nie zniechęcać do prowadzenia produkcji rolnej, kiedy jej wkład w rozwój obszarów wiejskich jest niezbędny**

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 378/2007 z dnia 27 marca 2007 r. ustanawiające zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1).

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 11 a preambuły (nowy)

(11a) Działania te powinny być spójne z działaniami finansowanymi przez inne fundusze wspólnotowe, zwłaszcza zaś przez fundusze strukturalne (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Spójności).

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 12 preambuły**

(12) Z uwagi na uzupełniający, szczególnie **i wiążący** charakter, jaki ma wykorzystanie tych kwot **równych wspomnianym zasobom finansowym**, równowaga ustalona pomiędzy celami wsparcia rozwoju obszarów wiejskich nie powinna być zakłócona.

(12) Z uwagi na uzupełniający **i** szczególnie charakter, jaki ma wykorzystanie tych **równych** kwot, równowaga ustalona pomiędzy celami wsparcia rozwoju obszarów wiejskich nie powinna być zakłócona; **z tego względu wykorzystując kwoty związane z nowymi priorytetami należy zachować równowagę pomiędzy celami określonymi zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.**

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 12 a preambuły (nowy)**

(12a) **Aby zagwarantować odpowiednie finansowanie rozwoju obszarów wiejskich, należałoby wprowadzić większą elastyczność umożliwiającą dodatkowo wykorzystanie do tego celu i w obrębie tego samego państwa członkowskiego niewydatkowanych zasobów z funduszy strukturalnych (poddział 1b).**

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt — 1 (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 5 — ustęp 7

(–1) W art. 5 ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

7. **Państwa członkowskie zapewniają zgodność operacji finansowanych przez EFFROW z Traktatem i wszelkimi aktami przyjętymi na jego mocy. W tym celu wszystkie operacje finansowane z EFFROW są kierowane bezpośrednio do rolników.**

Poprawka 13**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 2**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 12a — ustęp 1

1. W ślad za zmianami w strategicznych wytycznych Wspólnoty, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 1, **każde państwo członkowskie dokonuje** przeglądu, o którym mowa w art. 10, dotyczącego krajowego planu strategicznego.

1. W **porozumieniu z władzami regionalnymi i lokalnymi**, w ślad za zmianami w strategicznych wytycznych Wspólnoty, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 1, **każdemu państwu członkowskiemu proponuje się dokonanie** przeglądu, o którym mowa w art. 10, dotyczącego krajowego planu strategicznego.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 14**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 16a — ustęp 1 — akapit pierwszy — część wprowadzająca

1. **Począwszy** od dnia 1 stycznia 2010 r. państwa członkowskie włączają do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich, w zależności od własnych specyficznych potrzeb, działania, które są ukierunkowane na priorytety opisane w strategicznych wytycznych Wspólnoty i wyszczególnione w krajowym planie strategicznym; priorytety te są następujące:

1. **Jeżeli nie przewidziano jeszcze odpowiednich przepisów w tym względzie, począwszy** od dnia 1 stycznia 2010 r. państwa członkowskie włączają do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich, w zależności od własnych specyficznych potrzeb, działania, które są ukierunkowane na priorytety opisane w strategicznych wytycznych Wspólnoty i wyszczególnione w krajowym planie strategicznym; priorytety te są następujące:

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 16a — ustęp 1 — akapit pierwszy — litera d)

d) różnorodność biologiczna.

d) **utrzymanie i zrównoważone wykorzystanie różnorodności biologicznej.****Poprawka 29****Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 16a — ustęp 1 — akapit pierwszy a (nowy)

Wszystkie operacje są kierowane bezpośrednio do rolników.**Poprawka 16****Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 16a — ustęp 1 — akapit drugi

Państwa członkowskie mogą dokonać wyboru w oparciu o indykatywny wykaz rodzajów działań zamieszczony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia lub wybrać inne rodzaje działań, pod warunkiem że dotyczą one priorytetów, o których mowa w akapicie pierwszym, a ich celem jest osiągnięcie potencjalnych skutków określonych w załączniku II.

W porozumieniu z władzami regionalnymi i lokalnymi państwa członkowskie mogą dokonać wyboru w oparciu o indykatywny wykaz rodzajów działań zamieszczony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia lub wybrać inne rodzaje działań, **m.in. w dziedzinie rybołówstwa śródlądowego**, pod warunkiem że dotyczą one priorytetów, o których mowa w akapicie pierwszym, a ich celem jest osiągnięcie potencjalnych skutków określonych w załączniku II.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3***Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005**Artykuł 16a — ustęp 1 — akapit drugi a (nowy)*

Państwa członkowskie zapewniają synergię z podobnymi działaniami finansowanymi przez inne fundusze wspólnotowe, w szczególności fundusze strukturalne, a w stosownych przypadkach opracowują zintegrowane podejście do strategii, środków i finansowania.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3a (nowy)***Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005**Artykuł 16 b (nowy)*

3a) Dodaje się artykuł 16b w brzmieniu:

Artykuł 16b

Innowacje i transfer wiedzy z badań stosowanych

1. Poczynając od dnia 1 stycznia 2010 r. państwa członkowskie włączają do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich, w zależności od konkretnych potrzeb, rodzaje działań, które są ukierunkowane na przekaz innowacji z badań stosowanych do gospodarki wiejskiej.

2. Poczynając od dnia 1 stycznia 2010 r. ustalona w załączniku I intensywność pomocy może zostać zwiększona o 10 punktów procentowych dla rodzajów działań, o których mowa w ust. 1.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 4a (nowy)***Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005**Artykuł 30*

4a) Artykuł 30 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 30

Infrastruktura związana z rozwojem i dostosowaniem sektorów rolnictwa i leśnictwa

Wsparcie, o którym mowa w art. 20 lit. b) ppkt v), może obejmować w szczególności działania związane z dostępem do gruntów rolnych i obszarów zalesionych, scalaniem i poprawą gruntów, dostawami energii, dostępem do technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz gospodarką wodną.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 4b (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 36 — litera a) — część wprowadzająca

4b) W art. 36 lit. a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

a) Środki ukierunkowane na zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych, w tym obszarów rybołówstwa śródlądowego, poprzez:

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 4 c (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 39 — ustęp 5a (nowy)

(4c) W art. 39 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

5a. Wsparcie może zostać udzielone dla ochrony wartościowych z punktu widzenia historii kultury upraw rolnych i zwierząt w przypadku operacji nieobjętych przepisami ust. 1-4.

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 7**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 69 — ustęp 5a (nowy)

5a. W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie **wydają** na rzecz działań, **o których mowa w art. 16a niniejszego rozporządzenia, zatwierdzonych po dniu 1 stycznia 2010 r.**, z tytułu wsparcia Wspólnoty w ramach bieżących programów rozwoju obszarów wiejskich, kwoty równe kwotom wynikającym z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 9 ust. 4 oraz art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) [Nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].

5a. W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie **przeznaczają** na rzecz **zarówno istniejących, jak i nowych** działań **związanych z nowymi priorytetami wynikającymi z decyzji poszczególnych państw członkowskich**, z tytułu wsparcia Wspólnoty w ramach bieżących programów rozwoju obszarów wiejskich, kwoty równe kwotom wynikającym z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 9 ust. 4 oraz art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) [Nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 7**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 69 — ustęp 5b

(5b) Jeżeli przy zamknięciu programu łączna kwota wydana na działania, o których mowa w ust. 5a niniejszego artykułu, jest niższa od kwoty, o której mowa w art. 16a ust. 3 lit. b), to różnica jest zwracana przez państwo członkowskie do budżetu Wspólnoty w wysokości kwoty, która przekracza całkowitą kwotę środków dostępnych na działania inne niż działania, o których mowa w art. 16a.

*skreślony***Poprawka 22****Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 7a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 70 — ustęp 4b (nowy)

7a) W art. 70 dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

4b. W drodze odstępstwa od pułapów określonych w ust. 3, bez dodatkowego współfinansowania krajowego można wykorzystać kwotę równą środkom wynikającym z zastosowania obligatoryjnej modulacji na mocy art. 9 ust. 4 oraz art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) [nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 9a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Artykuł 93

(9a) Artykuł 93 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 93**Uchylenie**

[...] Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem art. 13 lit. a), art. 14 ust. 1 i 2 tiret pierwsze i drugie, art. 15, 17-20, 51 ust. 3 i art. 55 ust. 4 oraz części załącznika I określającej kwoty ustalone na mocy art. 15 ust. 3. [...]

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 stosuje się nadal do działań zatwierdzonych przez Komisję na mocy rzeczzonego rozporządzenia przed dniem 1 stycznia 2007 r. [...]

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 10 — litera aa) (nowa)**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Załącznik — tabela — wiersz 1

aa) Wiersz 1 otrzymuje brzmienie:

Art. 22	Wsparcie na rzecz podjęcia dzia-	75 000
ustęp 2	łalności (*)	

(*) Wsparcie na rzecz podjęcia działalności może być udzielone w formie pojedynczej premii do maksymalnej kwoty 50000 EUR lub w formie dotacji na spłatę odsetek, której skapitalizowana wartość nie może przekroczyć 50000 EUR. W przypadku połączenia obu form wsparcia całkowita kwota nie może przekroczyć 75000 EUR.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Załącznik**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Załącznik II — Priorytet: Odnawialne źródła energii — wiersz 4a (nowy)

Produkcja i wykorzystanie energii słonecznej, wiatrowej i geotermalnej oraz kogeneracji	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej Artykuł 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej	Zastępowanie paliw kopalnych
--	--	-------------------------------------

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Załącznik**

Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005

Załącznik II — Priorytet: Gospodarka wodna — wiersz 1a (nowy)

Zarządzanie ryzykiem powodziowym	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne	Poprawa zdolności zarządzania zasobami wodnymi na wypadek powodzi
---	--	--

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Załącznik***Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005**Załącznik II — Nowy priorytet***Priorytetowa rezygnacja z systemu kwot mlecznych****Rodzaje działań****Środki****Potencjalne skutki****Modernizacja i produkcja zorientowane na rynek****Wieloletni program rezygnacji z systemu kwot mlecznych****Poprawa konkurencyjności****Strategiczne wytyczne Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (2007-2013) ***

P6_TA(2008)0552

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007-2013) (COM(2008)0306 — C6-0239/2008 — 2008/0106(CNS))

(2010/C 16 E/38)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0306),
 - uwzględniając traktat WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0239/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jak również Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0377/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Środa, 19 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji — akt zmieniający

Załącznik — punkt 2

Decyzja 2006/144/WE

Załącznik — część 3 — punkt 3.4 a — podpunkt i)

i) Wsparcie na inwestycje przewidziane z tytułu osi 1 może skoncentrować się w szczególności wokół energii, wody, oszczędnościowych maszyn i urządzeń oraz wokół produkcji energii ze źródeł odnawialnych na potrzeby gospodarstw. W rolno-spożywczym łańcuchu produkcyjnym i w sektorze leśnym pomoc na inwestycje powinna wspierać innowacyjność i stosowanie bardziej zrównoważonych technologii **wytwarzania biopaliwa**.

i) Wsparcie na inwestycje przewidziane z tytułu osi 1 może skoncentrować się w szczególności wokół energii, wody, oszczędnościowych maszyn i urządzeń oraz wokół produkcji energii ze źródeł odnawialnych na potrzeby gospodarstw. W rolno-spożywczym łańcuchu produkcyjnym i w sektorze leśnym pomoc na inwestycje powinna wspierać innowacyjność i stosowanie bardziej zrównoważonych technologii **zastępowania paliw kopalnych i zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, w tym biopaliw drugiej generacji, przy czym należy zagwarantować, że w wyniku tego nie zostanie ograniczona produkcja żywności oraz że w ten sposób poprawi się ogólny bilans energetyczny poszczególnych gospodarstw rolnych**.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) *I**

P6_TA(2008)0553

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (COM(2006)0244 — C6-0228/2006 — 2006/0084(COD))

(2010/C 16 E/39)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0244),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 280 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0228/2006),
 - uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego nr 7/2006 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0394/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2007, s. 1.

CP6_00(2006)0084

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 20 listopada 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280,

uwzględniając wniosek Komisji ,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

||

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) **Parlament Europejski wezwał Komisję, aby bez dalszych opóźnień przystąpiła do konsolidacji tekstów prawnych dotyczących dochodzeń administracyjnych Wspólnoty. Konsolidacja ta ma na celu zwiększenie skuteczności Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („Urzędu”) oraz sprecyzowanie ram prawnych dla jego zadań.**
- (2) **Należy zapewnić, by personel Urzędu mógł wykonywać swoje zadania w pełni niezależnie. W tym celu należy wprowadzić zarządzanie zasobami ludzkimi bardziej dostosowane do potrzeb operacyjnych Urzędu, w szczególności dążąc do większej równowagi między pracownikami czasowymi a pracownikami stałymi.**
- (3) **Przypominając odpowiedzialność każdej służby Komisji i pozostałych instytucji, organów, urzędów i agencji Unii Europejskiej oraz Wspólnot Europejskich (zwanych dalej „instytucjami, organami, urzędami i agencjami”) w zakresie ochrony wspólnotowych interesów finansowych oraz uznając znaczenie aspektów prewencji w określaniu europejskiej polityki w tej dziedzinie, w tym zwalczania nadużyć finansowych i korupcji, należy o te właśnie aspekty poszerzyć mandat Urzędu. Opracowanie środków prawnych i administracyjnych na szczeblu europejskim należy oprzeć na operacyjnym doświadczeniu Urzędu w tym zakresie.**
- (4) **Wobec znacznej wysokości środków wspólnotowych przeznaczonych dla sektora pomocy zewnętrznej, liczby dochodzeń prowadzonych przez Urząd w tym sektorze, a także międzynarodowej współpracy na potrzeby dochodzeń, należy ustanowić podstawę prawną, która umożliwi Komisji zapewnienie uczestnictwa właściwych władz państw trzecich oraz organizacji międzynarodowych w procesie pełnienia misji przez Urząd.**
- (5) **Należy określić jasne zasady, które — potwierdzając pierwszeństwo ||Urzędu|| w prowadzeniu dochodzeń wewnętrznych — ustanawiają mechanizmy umożliwiające instytucjom, organom, urzędom i agencjom UE szybkie przejmowanie dochodzeń w sprawach, w których Urząd postanowił nie interweniować.**
- (6) **Należy wyjaśnić, że Urząd podejmuje decyzję o wszczęciu dochodzenia według własnego uznania, co oznacza, że może odstąpić od dochodzenia w sprawach mniejszej wagi lub takich, które nie mieszczą się w zakresie ustalanych, co roku priorytetów dochodzeniowych. Sprawy takie powinny być następnie rozpatrzone przez właściwe instytucje, w przypadku dochodzeń wewnętrznych, oraz właściwe organy krajowe zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie członkowskim, w przypadku dochodzeń zewnętrznych.**
- (7) **Konieczna jest weryfikacja, w jak najkrótszym terminie, prawdziwości informacji przekazywanych Urzędowi w ramach pełnionej przez niego misji. Należy w związku z tym wyjaśnić, że instytucje, organy, urzędy i agencje udzielają Urzędowi natychmiastowego i automatycznego dostępu do baz danych dotyczących zarządzania wspólnotowymi funduszami oraz do wszelkich innych baz danych i wszelkich innych informacji.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2007, s. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (8) Należy dokładnie określić obowiązki Urzędu w zakresie informowania w stosownym czasie instytucji, organów, urzędów i agencji UE o przebiegu dochodzenia, gdy dotyczy ono bezpośrednio ich członka, kierownika, urzędnika lub innego pracownika lub gdy wymagane może być zastosowanie środków administracyjnych dla ochrony interesów Unii.
- (9) W celu poprawy skuteczności działalności dochodzeniowej Urzędu oraz w świetle ocen jego dotychczasowej działalności dokonanych przez instytucje, szczególnie sprawozdania oceniającego Komisji z kwietnia 2003 r. i sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego nr 1/2005 na temat zarządzania Urzędem ⁽¹⁾, potrzebne jest wyjaśnienie niektórych aspektów i poprawa niektórych środków podejmowanych przez Urząd w trakcie prowadzenia dochodzeń. Urząd powinien uzyskać z jednej strony uprawnienia do prowadzenia kontroli i inspekcji na miejscu przewidzianych w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽²⁾ w ramach dochodzeń wewnętrznych i w przypadku nadużyć finansowych związanych z zamówieniami finansowanymi ze środków wspólnotowych, z drugiej zaś strony, w związku z postępowaniami zewnętrznymi — prawo dostępu do informacji będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji **||**.
- (10) *Praktyka operacyjna Urzędu zależy w dużym stopniu od współpracy z państwami członkowskimi. Stosowne jest, aby państwa członkowskie wskazały na potrzeby Urzędu swoje właściwe organy mogące służyć pracownikom Urzędu pomocą wymaganą do pełnienia ich funkcji, w szczególności w tych państwach członkowskich, które nie powołały wyspecjalizowanych służb odpowiedzialnych za koordynowanie na szczeblu krajowym walki ze wspólnotowymi nadużyciami finansowymi.*
- (11) *W celu ulepszenia ram operacyjnych, prawnych i administracyjnych zwalczania nadużyć finansowych Urząd powinien wiedzieć, jakie działania podejmuje się w następstwie jego dochodzeń. W związku z tym należy ustanowić, w odniesieniu do właściwych władz państw członkowskich, instytucji, organów, urzędów i agencji, a także — przy udziale Komisji — władz państw trzecich i organizacji międzynarodowych, obowiązek regularnego przekazywania Urzędowi sprawozdań z postępów poczynionych w związku z przedstawieniem sporządzonego przez Urząd sprawozdania końcowego z dochodzenia.*
- (12) *Zważywszy na silną potrzebę zacieśnienia współpracy między Urzędem, Europejskim Urzędem Policji (Europol) i Europejską Jednostką Współpracy Sądowej (Eurojust) konieczne jest przyjęcie podstawy prawnej, umożliwiającej Urzędowi zawieranie porozumień z tymi dwoma urzędami. W celu umocnienia odpowiednich uprawnień Eurojustu, Urzędu oraz właściwych władz państw członkowskich w zakresie faktów, które mogłyby stanowić podstawę postępowania karnego, należy wezwać Urząd do informowania Eurojustu o przypadkach wskazujących na istnienie nielegalnej działalności przynoszącej szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich, stanowiącej poważną formę przestępczości, obejmującej co najmniej dwa państwa członkowskie.*
- (13) *Z punktu widzenia pewności prawnej konieczne jest wyraźne skodyfikowanie w niniejszym rozporządzeniu podstawowych gwarancji proceduralnych mających zastosowanie do dochodzeń wewnętrznych lub zewnętrznych prowadzonych przez OLAF, bez uszczerbku dla rozleglejszego zakresu ochrony wynikającego ewentualnie z postanowień traktatów, Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i wszelkich innych odnośnych przepisów krajowych.*
- (14) *Gwarancje proceduralne oraz wszelkie prawa osób, przeciwko którym toczy się dochodzenie, są respektowane i stosowane, co nie oznacza, że istnieje w tym zakresie zróżnicowane traktowanie zależne od typów dochodzeń prowadzonych przez Urząd.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 18.8.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (15) *W celu zagwarantowania jak największej przejrzystości działań operacyjnych Urzędu, w szczególności zasad regulujących procedurę prowadzenia dochodzeń, praw osób zainteresowanych oraz gwarancji proceduralnych, przepisów z zakresu ochrony danych, polityki podawania do wiadomości informacji dotyczących niektórych aspektów działalności operacyjnej Urzędu, kontroli zgodności z prawem czynności dochodzeniowych i procedur odwoławczych dostępnych osobom zainteresowanym należy przewidzieć podstawę prawną umożliwiającą Urzędowi przyjęcie kodeksu postępowania dochodzeniowego OLAF. Kodeks ten należy opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*
- (16) *W celu zagwarantowania — w toku całego dochodzenia — poszanowania gwarancji proceduralnych, należy zapewnić w ramach Urzędu sprawowanie kontroli zgodności z prawem, która powinna mieć w szczególności miejsce przed wszczęciem i zamknięciem dochodzenia oraz każdorazowo przed przekazaniem informacji właściwym władzom państw członkowskich. Kontrola ta powinna być sprawowana przez ekspertów prawnych, którzy mogą pełnić funkcje sędownicze w państwie członkowskim i którzy pełnią funkcje w Urzędzie. Dyrektor generalny Urzędu powinien zasięgać opinii rzeczonych ekspertów również z ramienia Komitetu Wykonawczego Dochodzeń i Operacji Urzędu (zwanego dalej „komitetem wykonawczym”).*
- (17) *Aby wzmocnić ochronę osób przeciwko którym toczy się dochodzenie, z zastrzeżeniem art. 90a regulaminu pracowniczego i oraz wynikających z traktatu i uprawnień Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, osoba której osobiście dotyczy dochodzenie, powinna mieć prawo w końcowej fazie takiego dochodzenia do zapoznania się z wnioskami i zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu końcowym z dochodzenia i.*
- (18) *W trosce o większą przejrzystość działania, należy zadbać o to, by informatorzy do Urzędu otrzymywali odpowiednie informacje; należy powiadamiać je o tym, czy w danej sprawie wszczęto dochodzenie, czy nie oraz — jeśli złożą stosowny wniosek — o ogólnym wyniku działań podjętych na podstawie dostarczonych przez nie informacji.*
- (19) *Aby umożliwić obiektywne informowanie podatników europejskich i zagwarantować wolność prasy, wszystkie organy Unii Europejskiej biorące udział w dochodzeniu powinny przestrzegać zasad ochrony źródeł dziennikarskich zgodnie z prawem krajowym.*
- I**
- (20) *Dotychczasowa praktyka pokazuje, że wskazane jest zezwolenie dyrektorowi generalnemu Urzędu na delegowanie niektórych swoich zadań na kilku pracowników Urzędu w formie pisemnej decyzji, w której określa się warunki i zakres takiej delegacji.*
- (21) *Poszanowanie praw podstawowych osób objętych dochodzeniem, w szczególności w trakcie przekazywania informacji, powinno być zawsze zagwarantowane. Należy uściślić podstawowe zasady polityki komunikacyjnej Urzędu. Przekazywanie informacji dotyczących dochodzeń prowadzonych przez Urząd Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu, dwustronne lub w ramach procedury pojednawczej, powinno odbywać się w warunkach przestrzegania poufności dochodzeń, praw osób zainteresowanych i, w razie potrzeby, przepisów krajowych mających zastosowanie w postępowaniach sądowych. Należy przyjąć podstawę prawną umożliwiającą Urzędowi zawieranie z zainteresowanymi instytucjami porozumień dotyczących przekazywania informacji. Do zadań dyrektora generalnego Urzędu należy nadzór nad tym, by wszelkie informacje podawane do wiadomości publicznej respektowały zasadę obiektywności i bezstronności. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF powinien określać konsekwencje nieuprawnionego ujawnienia informacji.*
- (22) *Celowe wydaje się zwiększenie roli Komitetu Nadzoru oraz dokonanie rewizji kryteriów wyboru i procedury mianowania jego członków. W chwili wyboru kandydaci powinni pełnić wysokie funkcje sędownicze bądź śledcze, lub funkcje porównywalne. Ich kadencja powinna wynosić pięć lat bez możliwości przedłużenia. Celem zachowania ciągłości doświadczenia komitetu należy mianować niektórych jego członków z przesunięciem w czasie.*

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (23) Należy rozszerzyć i umocnić zadania Komitetu Nadzoru, które wynikają z jego mandatu oraz zapewnić niezależność Urzędu w pełnieniu funkcji dochodzeniowych. Komitet powinien czuwać nad zmianami dotyczącymi gwarancji proceduralnych oraz czasem trwania dochodzeń. Powinien być zawiadamiany o dochodzeniach trwających dłużej niż 12 miesięcy i przedstawiać dyrektorowi generalnemu Urzędu oraz — w razie potrzeby — instytucjom opinie w sprawach dochodzeń, które nie zostały zamknięte w terminie 18 miesięcy. Należy uściślić, że Komitet Nadzoru nie ingeruje w przebieg toczących się dochodzeń.
- (24) Należy dokonać oceny prawnych, instytucjonalnych i operacyjnych ram zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej działalności szkodzącej interesom finansowym Wspólnot Europejskich. Aby to uczynić, należy zachęcić instytucje do uzgadniania działań oraz do refleksji nad podstawowymi aspektami europejskiej strategii zwalczania nadużyć finansowych. Należy wypracować procedurę pojednawczą pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją. Procedura pojednawcza powinna dotyczyć niektórych aspektów współpracy w tym zakresie pomiędzy Urzędem a państwami członkowskimi i instytucjami Unii Europejskiej, jak i stosunków z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, polityki dochodzeniowej Urzędu oraz sprawozdań i analiz Komitetu Nadzoru. Dyrektor generalny Urzędu oraz Przewodniczący Komitetu Nadzoru powinni uczestniczyć w procedurze pojednawczej, która przeprowadzana jest co najmniej raz do roku.
- (25) Celem umożliwienia Komitetowi Nadzoru efektywnego wykonywania swoich zadań, przy zachowaniu pełnej niezależności i w skuteczny sposób, kwestią zasadniczą jest zapewnienie przez Urząd stworzenia wszelkich koniecznych warunków dla niezależnej pracy sekretariatu Komitetu Nadzoru wyłącznie pod zwierzchnictwem przewodniczącego komitetu i jego członków.
- (26) Aby zwiększyć poziom niezależności dyrektora generalnego Urzędu, jego kadencja powinna trwać pięć lat z możliwością jednorazowego odnowienia. W chwili wyboru kandydaci powinni pełnić wysoką funkcję w sądownictwie lub zajmować wysokie stanowisko w organach dochodzeniowych (bądź powinni byli pełnić taką funkcję lub zajmować takie stanowisko w przeszłości) oraz mieć co najmniej dziesięcioletnie operacyjne doświadczenie zawodowe na wysokim stanowisku kierowniczym. Znacząca część tego doświadczenia zawodowego powinna dotyczyć dziedziny walki z nadużyciami na szczeblu krajowym lub wspólnotowym. Okres trwania procedury mianowania nie powinien być dłuższy niż dziewięć miesięcy. Dyrektor generalny Urzędu powinien być wyznaczany za wspólną zgodą Parlamentu Europejskiego i Rady oraz mianowany przez Komisję.
- (27) Z uwagi na wrażliwość stanowiska należy przewidzieć, że dyrektor generalny Urzędu informuje Komisję jeżeli ma zamiar rozpocząć nową działalność zawodową w ciągu dwóch lat od zakończenia służby, zgodnie z art. 16 regulaminu pracowniczego. Informacja ta znajduje się w dorocznym sprawozdaniu na temat zwalczania nadużyć.
- (28) Aby zwiększyć stopień przestrzegania gwarancji proceduralnych każdej osobie, przeciwko której toczy się dochodzenie Urzędu, należy umożliwić wniesienie skargi do Komitetu Nadzoru. Skargi powinny być rozpatrywane przez doradcę ds. weryfikacji, w pełni niezależnego w pełnieniu swojej funkcji, mianowanego przez dyrektora generalnego Urzędu na wniosek Komitetu Nadzoru. Doradca ds. weryfikacji w terminie 30 dni roboczych powinien wydać opinię i przekazać ją osobie wnoszącej skargę, dyrektorowi generalnemu Urzędu oraz Komitetowi Nadzoru.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (29) *Niniejsze rozporządzenie podlega ocenie stosowania po okresie czterech lat. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w tej sprawie, wraz z opinią Komitetu Nadzoru. Powinna istnieć możliwość poddania niniejszego rozporządzenia przeglądowi w następstwie wspomnianej oceny. W każdym razie powinno się przeprowadzić przegląd niniejszego rozporządzenia po utworzeniu Prokuratury Europejskiej.*
- (30) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 ⁽¹⁾.
- (31) W niniejszym rozporządzeniu sposoby działania Urzędu w dziedzinie dochodzeń zewnętrznych są wyraźnie określone jedynie w niektórych aspektach, tj. tam, gdzie ujawniono luki prawne w dotychczasowym systemie i gdzie potrzebna jest skuteczniejsza interwencja Urzędu dla osiągnięcia bardziej miarodajnych i przydatnych z punktu widzenia organów państw członkowskich wyników dochodzeń zewnętrznych. Należy ponadto rozszerzyć zakres gwarancji proceduralnych na dochodzenia zewnętrzne po to, by stworzyć jednolite ramy prawne dla wszystkich dochodzeń prowadzonych przez Urząd. Niniejsze rozporządzenie jest w pełni zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia jego celów.
- (32) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe oraz przestrzega zasad uznanych przede wszystkim w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 47 i 48,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu wzmocnienia walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i wszelką inną nielegalną działalnością przynoszącą szkody interesom finansowym Wspólnoty Europejskiej, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, utworzony decyzją Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom (zwany dalej »Urzędem«) wykonuje uprawnienia dochodzeniowe przyznane Komisji na mocy zasad wspólnotowych w państwach członkowskich oraz, zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy, w państwach trzecich.

Nadużycia finansowe, korupcja i wszelka inna nielegalna działalność przynosząca szkody wspólnotowym interesom finansowym, łącznie z nieprawidłowościami, są określone w przepisach wspólnotowych oraz w postanowieniach obowiązujących w tym zakresie umów.

2. Urząd zapewnia państwom członkowskim pomoc ze strony Komisji w organizacji ścisłej i regularnej współpracy między ich właściwymi władzami w celu koordynacji ich działań mających na celu ochronę interesów finansowych Wspólnoty Europejskiej przed nadużyciami finansowymi. Urząd ma udział w planowaniu i rozwijaniu metod prewencji i zwalczania nadużyć finansowych, korupcji, jak również każdej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Wspólnoty Europejskiej.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

- 2) Artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

Dochodzenia zewnętrzne

1. Urząd wykonuje uprawnienia przyznane mu przez Komisję rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96, a dotyczące przeprowadzania kontroli i inspekcji na miejscu w państwach członkowskich i — zgodnie z obowiązującymi umowami — w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych.

Jako część swoich funkcji dochodzeniowych Urząd prowadzi kontrole i inspekcje w państwach członkowskich przewidziane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i w zasadach sektorowych określonych w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia oraz w państwach trzecich **i organizacjach międzynarodowych**, zgodnie z obowiązującymi umowami.

2. Aby stwierdzić istnienie nadużycia finansowego, korupcji *lub* każdego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, związanej z umową lub decyzją o przyznaniu dotacji *lub* też zamówieniem finansowanym ze środków wspólnotowych, Urząd może, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96, prowadzić kontrole na miejscu wobec przedsiębiorców korzystających **bezpośrednio lub pośrednio** z takiego finansowania.

Państwa członkowskie przyjmują i wprowadzają w życie wszelkie środki niezbędne do tego, by Urząd mógł pełnić funkcje dochodzeniowe, o których mowa w niniejszym artykule. Wspierają one Urząd w ramach kontroli i inspekcji na miejscu, prowadzonych zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 wobec przedsiębiorców korzystających bezpośrednio lub pośrednio ze wspólnotowego finansowania.

3. W trakcie prowadzenia dochodzenia zewnętrznego i w zakresie **koniecznym** do stwierdzenia nadużycia finansowego, korupcji lub każdego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, Urząd może uzyskać dostęp do informacji odnoszących się do faktów rozpatrywanych w dochodzeniu, a będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów lub agencji. Zastosowanie w tej materii mają art. 4 ust. 2 i 4.

4. Jeśli przed wszczęciem dochodzenia Urząd dysponuje informacjami wskazującymi na istnienie nadużycia finansowego, korupcji lub każdego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, dyrektor generalny Urzędu **informuje** o tym właściwe organy państw członkowskich, a organy te, nie naruszając przepisów rozporządzeń sektorowych, prowadzą odpowiednie działania następcze, a w razie potrzeby wszczynają dochodzenia zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, w których mogą uczestniczyć pracownicy Urzędu. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich informują dyrektora generalnego Urzędu o **podjętych środkach i** ustaleniach dokonanych na podstawie takich informacji.

5. *Jeżeli Urząd postanawia nie wszczynać dochodzenia, informuje Eurojust o przekazaniu właściwym organom państw członkowskich informacji wskazujących na występowanie nadużycia finansowego, korupcji lub wszelkiego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, stanowiącej poważną formę przestępczości i obejmującej co najmniej dwa państwa członkowskie. Eurojust jest także informowany przez Urząd każdorazowo, gdy dochodzenie wchodzi w zakres jego kompetencji, zgodnie z zasadami przewidzianymi w zawartych przez te podmioty umowach o współpracy i wzajemnej pomocy.”*

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

3) **Wprowadza się artykuł w brzmieniu:**

„Artykuł 3a

Współpraca Urzędu z Eurojustem, Europollem i innymi organizacjami międzynarodowymi

W ramach wykonywania uprawnień przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd może zawierać umowy o współpracy z Eurojustem i Europollem. Celem tych umów jest sprecyzowanie kompetencji poszczególnych organów oraz określenie ich współpracy w ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Urząd może również zawierać umowy o współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi.”

4) W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 1 akapit 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Takie dochodzenia wewnętrzne prowadzone są z poszanowaniem zasad Traktatów, w szczególności protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, oraz regulaminu pracowniczego, na zasadach i zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w decyzjach przyjętych przez każdą instytucję, organ, urząd lub agencję, co nie oznacza różnicy w traktowaniu w stosunku do dochodzeń zewnętrznych w zakresie gwarancji proceduralnych oraz wszelkich praw osób zainteresowanych.”

b) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zgodnie z zasadami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 Urząd może przeprowadzać kontrole i inspekcje w obiektach należących do *bezpośrednio lub pośrednio zainteresowanych* przedsiębiorców w celu uzyskania dostępu do informacji mających związek z faktami, których dotyczy dochodzenie wewnętrzne.”

c) Skreśla się ust. 5.

5) Artykuł 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

Wszczęcie dochodzenia

1. Urząd może wszcząć postępowanie, jeśli istnieją wystarczająco poważne podejrzenia, że doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub innego rodzaju *nielegalnej działalności*, o której mowa w art. 1. W decyzji o tym, czy wszcząć dochodzenie, czy też nie, uwzględnia się priorytety polityki dochodzeniowej Urzędu i jego program działania w zakresie dochodzeń, określone zgodnie z art. 11a i art. 12 ust. 6. **Mogą również podlegać uwzględnieniu zawiadomienia anonimowe, jeżeli dostatecznie uzasadniają one podejrzenie popełnienia czynu.**

2. **Decyzję o wszczęciu dochodzenia podejmuje dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii Komitetu Wykonawczego Urzędu, zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli zgodności z prawem, przewidzianymi w art. 14.**

3. Dochodzenia zewnętrzne wszczyna się na mocy decyzji dyrektora generalnego Urzędu, który działa z własnej inicjatywy, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego *lub instytucji Wspólnot Europejskich lub Unii Europejskiej*.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Dochodzenia wewnętrzne wszczyna się są na mocy decyzji dyrektora generalnego Urzędu, który działa z własnej inicjatywy lub na wniosek *instytucji Wspólnot Europejskich lub Unii Europejskiej*, w której ma zostać przeprowadzone dochodzenie.

Tak długo, jak długo toczy się dochodzenie wewnętrzne Urzędu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, instytucjom, organom, urzędom i agencjom nie wolno wszczynać dochodzeń równoległych dotyczących tych samych faktów.

4. Jeśli instytucja, organ, urząd lub agencja zamierza wszcząć postępowanie, korzystając z przysługujących im uprawnień administracyjnych, zwraca się do Urzędu z pytaniem, czy fakty, które zamierza rozpatrywać, nie są już przedmiotem dochodzenia wewnętrznego. W ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania takiego zapytania Urząd odpowiada, czy w danej sprawie wszczęto już dochodzenie lub czy wszczęcie takiego dochodzenia jest planowane na podstawie ust. 5. Brak odpowiedzi ze strony Urzędu traktuje się jak decyzję o niewszczynianiu dochodzenia.

5. Urząd podejmuje decyzję o tym, czy wszcząć dochodzenie, czy też nie w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku lub zapytania, o których mowa w ust. 3 lub 4. O decyzji takiej powiadamia się instytucję, organ, urząd, agencję lub państwo członkowskie, które zgłosiły wniosek lub zapytanie. Decyzja o niewszczynianiu dochodzenia musi zawierać uzasadnienie.

Jeśli urzędnik lub inny pracownik instytucji, organu, urzędu lub agencji działający zgodnie z art. 22a regulaminu pracowniczego lub odpowiadających mu przepisów zawartych w warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, dostarcza Urzędowi informacje dotyczące domniemanego nadużycia finansowego lub nieprawidłowości, Urząd informuje go, czy zdecydował wszcząć dochodzenia na podstawie przedstawionych faktów, czy też nie.

Przed wszczęciem dochodzenia i przez cały czas jego trwania instytucje, organy, urzędy i agencje udzielają Urzędowi natychmiastowego i automatycznego dostępu do baz danych dotyczących zarządzania wspólnotowymi funduszami oraz do wszelkich innych baz danych i wszelkich innych informacji, co umożliwia Urzędowi weryfikację prawdziwości przekazanych informacji.

6. W przypadku, gdy Urząd, korzystając z przysługującej mu swobody decyzji i uwzględniając swoje priorytety dochodzeniowe, postanawia nie wszczynać dochodzenia wewnętrznego, bezzwłocznie przekazuje posiadane informacje zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji, by te mogły podjąć dalsze właściwe działania zgodnie z obowiązującymi je przepisami. W stosownych przypadkach Urząd uzgadnia z daną instytucją, organem, urzędem lub agencją środki, jakie należy zastosować dla ochrony poufności źródła informacji, a w razie potrzeby prosi o powiadomienie o działaniach podjętych w następstwie przekazania takich informacji.

W przypadku, gdy Urząd, korzystając z przysługującej mu swobody decyzji i uwzględniając swoje priorytety dochodzeniowe, postanawia nie wszczynać dochodzenia zewnętrznego, zastosowanie ma art. 3 ust. 4."

6) W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Dyrektor generalny Urzędu kieruje prowadzeniem dochodzeń. Może on na piśmie przyznać dyrektorowi operacyjnemu Urzędu uprawnienia do kierowania prowadzeniem dochodzeń. Dochodzenia prowadzone są pod zwierzchnictwem dyrektora generalnego Urzędu i na jego odpowiedzialność przez wyznaczonych pracowników Urzędu.”

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

b) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. W przypadku każdej interwencji wyznaczeni do prowadzenia dochodzenia pracownicy Urzędu posiadają pisemne upoważnienie wystawione przez dyrektora generalnego Urzędu, określające przedmiot i cel dochodzenia, a także podstawy prawne prowadzenia tych dochodzeń oraz wynikające z nich uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń.”

c) c) Dodaje się następujący ustęp:

„3a. W przypadku gdy pracownicy Urzędu wyznaczeni do przeprowadzenia kontroli lub weryfikacji na miejscu w sposób zgodny z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 stwierdzą, że przedsiębiorca sprzeciwia się tym czynnościom, właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego, uprzednio określone przez Urząd jako punkt kontaktowy, zostają o tym bezzwłocznie poinformowane. Na wniosek Urzędu właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego udzielają pracownikom Urzędu wsparcia niezbędnego do wykonania powierzonego im zadania, określonego w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 3. Państwo członkowskie powinno zapewnić pracownikom Urzędu, na takich samych warunkach, jak właściwe organy tego państwa członkowskiego i zgodnie z prawem krajowym, dostęp do wszelkich informacji i dokumentów związanych z faktami, o których mowa w art. 1 i które okażą się niezbędne do prawidłowego przebiegu kontroli i weryfikacji na miejscu.”

d) Art. 6, ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Pracownicy Urzędu podczas kontroli, inspekcji, na miejscu oraz dochodzeń przyjmują sposób postępowania zgodny z zasadami i praktyką, którym podlegają osoby prowadzące dochodzenie w danym państwie członkowskim, regulaminem pracowniczym i decyzjami określonymi w art. 4 ust. 1 akapit drugi. Pracownicy Urzędu postępują zgodnie z zasadą bezstronności. Jeżeli w ramach działań dochodzeniowych mogą oni znaleźć się w sytuacji konfliktu interesów, informują o tym bezzwłocznie dyrektora generalnego Urzędu. Dyrektor generalny Urzędu podejmuje decyzję co do istnienia lub braku konfliktu interesów. W stosownych przypadkach wydaje on polecenie zastąpienia danego pracownika.”

e) Ustęp 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Dochodzenia prowadzone są nieprzerwanie przez okres, który powinien być proporcjonalny do okoliczności i złożoności sprawy. Pracownicy Urzędu muszą zagwarantować, że dochodzenie prowadzone jest przez nich w sposób umożliwiający zabezpieczenie i zachowanie dowodów. W razie potrzeby, w przypadku istnienia ryzyka utraty dowodów, mogą oni zwrócić się do właściwych organów zainteresowanego państwa członkowskiego o powzięcie, zgodnie z prawem krajowym, wszelkich niezbędnych środków zabezpieczających lub wykonawczych.”

f) Dodaje się ||ustęp ||w następującym brzmieniu:

„Z chwilą, gdy dochodzenie wykaże, że w nielegalną działalność może być zamieszany członek, kierownik, urzędnik lub inna osoba zatrudniona w instytucji, organie, urzędzie lub agencji, lub że wskazane może być podjęcie środków zabezpieczających lub administracyjnych dla ochrony interesów Unii, **Urząd bezzwłocznie informuje taką instytucję, organ, urząd lub agencję** o przebiegu toczącego się dochodzenia. Przekazywane informacje obejmują następujące elementy:

- a) tożsamość osoby lub osób, przeciwko którym toczy się dochodzenie, oraz streszczenie sprawy;
- b) wszelkie informacje, które mogą pomóc instytucji, organowi, urzędowi lub agencji w podjęciu decyzji o ewentualnym zastosowaniu środków zabezpieczających lub administracyjnych dla ochrony interesów Unii **oraz, w stosownych przypadkach, wskazanie terminów zastosowania środków zabezpieczających lub administracyjnych;**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- c) w stosownych przypadkach wszelkie zalecane środki konieczne do zachowania poufności.

Możliwe jest odstąpienie od powiadomienia instytucji, odnośnego organu, urzędu lub agencji w sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy dla dobra dochodzenia lub w związku z koniecznością zastosowania środków dochodzeniowych należących do zakresu kompetencji krajowych organów sądowych, zgodnie z prawem krajowym mającym zastosowanie do dochodzeń. Dyrektor generalny Urzędu uzasadnia swoją decyzję zgodnie z przepisami w zakresie kontroli legalności zawartymi w art. 14.

Instytucja, organ, urząd lub agencja decydują o ewentualnym zastosowaniu środków zabezpieczających lub administracyjnych, biorąc pod uwagę znaczenie, jakie ma fakt zagwarantowania skuteczności dochodzenia oraz zalecane przez Urząd środki konieczne do zachowania poufności. Instytucja, organ, urząd lub agencja niezwłocznie informują Urząd o decyzji podjęcia ewentualnych środków na mocy niniejszego artykułu lub, w razie potrzeby, o konieczności wszczęcia uzupełniającej procedury dyscyplinarnej w sprawie faktów, co do których instytucja, organ, urząd lub agencja posiadają takie uprawnienia na mocy regulaminu pracowniczego."

- g) W ust. 6 dodaje się akapit pierwszy a w następującym brzmieniu:

"Pracownicy Urzędu mogą zwrócić się do właściwych organów państw trzecich o pomoc w wypełnianiu swoich obowiązków, zgodnie z postanowieniami umów o współpracy zawartych z tymi państwami. Mogą również zwrócić się o pomoc w wypełnianiu swoich obowiązków do organizacji międzynarodowych, zgodnie z postanowieniami zawartych z nimi umów."

- h) Dodaje się ust. 7 w następującym brzmieniu:

"W przypadku stwierdzenia, że dochodzenia nie można zamknąć w ciągu dwunastu miesięcy od daty jego wszczęcia dyrektor generalny Urzędu może zdecydować o jego przedłużeniu o maksymalnie sześć miesięcy. Dyrektor generalny Urzędu upewnia się o konieczności przedłużenia dochodzenia. Przed podjęciem takiej decyzji dyrektor generalny Urzędu informuje Komitet Nadzoru o powodach, ze względu na które nie można jeszcze zamknąć dochodzenia i o przewidywanym terminie jego zakończenia.

Jeżeli dochodzenie nie zostało zamknięte w terminie 18 miesięcy od jego otwarcia, Komitet Nadzoru informowany jest przez dyrektora generalnego Urzędu o powodach, ze względu na które dochodzenie nie mogło jeszcze zostać zamknięte. Komitet Nadzoru wydaje opinię w sprawie przedłużenia dochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, w sprawie dalszego prowadzenia dochodzenia.

Komitet Nadzoru przekazuje kopię swojej opinii zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji. Od przekazania jej można odstąpić w sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy dla dobra dochodzenia lub na mocy prawa krajowego mającego zastosowanie do dochodzeń.

Dyrektor generalny Urzędu przedstawia władzy budżetowej sprawozdanie roczne dotyczące powodów, ze względu na które nie było możliwe zamknięcie dochodzeń w terminie 30 miesięcy od ich otwarcia. Komitet Nadzoru przekazuje władzy budżetowej swoją opinię w sprawie tych powodów."

- 7) W art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

"1. Instytucje, organy, urzędy i agencje przekazują Urzędowi bezzwłocznie każdą informację dotyczącą możliwych przypadków nadużyć finansowych lub korupcji bądź każdej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Wspólnot Europejskich.;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

2. *Institucje, organy, urzędy i agencje i, tak dalece jak pozwala na to prawo krajowe, państwa członkowskie przesyłają na wniosek Urzędu lub z własnej inicjatywy każdy będący w ich posiadaniu dokument lub informację dotyczące prowadzonego dochodzenia."*

8) Dodaje się art. [] w następującym brzmieniu:

„Artykuł 7a

Gwarancje proceduralne

1. W trakcie dochodzenia Urząd poszukuje zarówno dowodów obciążających, jak i uniewinniających. ***Dochodzenia prowadzone są w sposób obiektywny i bezstronny, z poszanowaniem zasady domniemania niewinności oraz gwarancji proceduralnych wymienionych w kodeksie postępowania dochodzeniowego OLAF, o którym mowa w art. 15a.***

2. Z chwilą, gdy dochodzenie wykaże, że w sprawę może być zamieszany członek, osoba kierująca, urzędnik lub inny pracownik zatrudniony przez instytucję, organ, urząd, agencję lub podmiot gospodarczy, osoba taka jest o tym fakcie informowana, o ile nie zakłóci to przebiegu dochodzenia.

W żadnym wypadku, ***przed sporządzeniem sprawozdania końcowego z dochodzenia*** nie można na podstawie przeprowadzonego dochodzenia wyciągać żadnych wniosków odnoszących się imiennie do osoby fizycznej lub prawnej, jeśli osoba taka nie miała wcześniej możliwości złożenia, ***w formie pisemnej lub podczas przesłuchania przed wyznaczonymi pracownikami Urzędu***, zeznań w sprawie faktów jej dotyczących. Streszczenie takich faktów należy podać w wezwaniu do złożenia zeznań ***skierowanym do zainteresowanej osoby, która przekazuje swoje uwagi w terminie wskazanym przez Urząd***. W trakcie składania zeznań osobie zamieszanej w sprawę może towarzyszyć inna osoba, przez nią wybrana. Wszystkie osoby, których osobiście dotyczy dane dochodzenie, mają prawo do składania zeznań w wybranym przez siebie języku urzędowym Wspólnoty; urzędnicy lub pracownicy instytucji wspólnotowych mogą zostać jednak poproszeni o złożenie zeznań w języku urzędowym Wspólnoty, którym biegle władają. Osoby fizyczne i prawne mają prawo do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść.

W sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy dla dobra dochodzenia ***lub*** w związku z koniecznością zastosowania środków dochodzeniowych będących w kompetencji krajowych organów sądowych, ***zgodnie z przepisami krajowymi w zakresie dochodzeń***, dyrektor generalny Urzędu może zdecydować o odroczeniu terminu wezwania do złożenia zeznań przez osobę osobiście zamieszaną w sprawę, ***zgodnie z przepisami w dziedzinie kontroli zgodności z prawem, o której mowa w art. 14***. W przypadku dochodzeń wewnętrznych dyrektor generalny Urzędu podejmuje taką decyzję ***po poinformowaniu o niej instytucji, organu, urzędu lub agencji***, w której zatrudniona jest dana osoba.

Instytucja, organ, urząd lub agencja decydują o ewentualnym zastosowaniu środków zabezpieczających lub administracyjnych, biorąc pod uwagę znaczenie potrzeby zagwarantowania skuteczności dochodzenia oraz zalecane przez Urząd środki konieczne do zachowania poufności. Instytucja, organ, urząd lub agencja w stosownych przypadkach niezwłocznie informują Urząd o decyzji w sprawie zastosowania środków na mocy niniejszego artykułu lub o konieczności wszczęcia uzupełniającej procedury dyscyplinarnej w sprawie faktów, co do których instytucja, organ, urząd lub agencja posiadają takie uprawnienia na mocy regulaminu pracowniczego. Uzupełniająca procedura dyscyplinarna może zostać wszczęta po przeprowadzeniu procedury pojednawczej z Urzędem.

3. Wezwanie do złożenia zeznań, czy to przez świadka, czy to osobę osobiście zamieszaną w sprawę w rozumieniu ust. 2, musi zostać wysłane z wyprzedzeniem co najmniej ***dziesięciu*** dni roboczych; termin ten może ulec skróceniu za ***wyraźną*** zgodą wezwanego. W zaproszeniu wymienia się prawa przysługujące osobie przesłuchiwanej. Urząd sporządza protokół z całego przesłuchania, udostępniając go przesłuchiwanemu do zatwierdzenia lub w celu wprowadzenia dodatkowych uwag.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Jeśli w trakcie przesłuchania **pojawia się informacja wskazująca na to**, że osoba przesłuchiwana może mieć związek z faktami rozpatrywanymi w dochodzeniu, natychmiastowe zastosowanie mają zasady proceduralne przewidziane w ust. 2.

4. Gwarancje proceduralne przewidziane w niniejszym artykule stosują się bez względu na:
- a) rozleglejszy zakres ochrony wynikający odpowiednio z postanowień traktatów, z **Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej lub innych przepisów krajowych lub wspólnotowych, w tym Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich**;
 - b) prawa i obowiązki wynikające ze **Statutu posła do Parlamentu Europejskiego lub** regulaminu pracowniczego.

Artykuł 7b

Zawiadomienie o zamknięciu postępowania i niepodejmowaniu dalszych kroków

Jeśli w wyniku dochodzenia nie zostanie postawiony żaden zarzut wobec członka, kierownika, urzędnika lub innej osoby zatrudnionej przez instytucję, organ, urząd, agencję UE bądź przedsiębiorcy, dochodzenie przeciwko takiej osobie zostaje ostatecznie zamknięte decyzją dyrektora generalnego Urzędu, który **w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia podjęcia decyzji** informuje o tym na piśmie zainteresowaną osobę oraz odpowiednio jej instytucję, organ, urząd lub agencję.

Artykuł 7c

Ochrona źródeł dziennikarskich

Aby umożliwić obiektywne informowanie podatników europejskich i zagwarantować wolność prasy, wszystkie organy Unii Europejskiej biorące udział w pracach dochodzeniowych mają obowiązek przestrzegania zasad ochrony źródeł dziennikarskich, zgodnie z prawem krajowym.

- 9) W art. 8 ust. 3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

„3. Urząd przestrzega wspólnotowych i krajowych przepisów o ochronie danych osobowych, w szczególności tych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

4. Dyrektor generalny Urzędu czuwa nad stosowaniem przepisów niniejszego artykułu, jak również art. 287 traktatu.

(*) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.”

- 10) Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 8a

Powiadomienie o ustaleniach zawartych w sprawozdaniu końcowym z chwilą zamknięcia dochodzenia

Przed przekazaniem sprawozdania końcowego zainteresowanym instytucjom, organom, urządcom i agencjom UE albo właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich Urząd powiadamia osobę, której osobiście dotyczą fakty rozpatrywane w dochodzeniu wewnętrznym lub zewnętrznym, o wnioskach i zaleceniach zawartych w sprawozdaniu końcowym.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Dyrektor generalny Urzędu może zdecydować o odstąpieniu od powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, wyłącznie w sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy **lub** zastosowania środków dochodzeniowych będących w kompetencji krajowych organów sądowych, **zgodnie z prawem krajowym mającym zastosowanie do dochodzeń**. W przypadku dochodzeń wewnętrznych podejmuje on taką decyzję **po poinformowaniu o niej w stosownej formie instytucji, organu, urzędu lub agencji**, w której zatrudniona jest dana osoba.

Jeśli osoba, której osobiście dotyczy dochodzenie, uważa, że przewidziane w art. 6 ust. 5 i art. 7a gwarancje proceduralne zostały *naruszone* na tyle, że może to mieć wpływ na wynik dochodzenia, osoba taka może w ciągu dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosków ze sprawozdania końcowego zwrócić się, **na podstawie art. 14a**, do **Komitetu Nadzoru** o wydanie opinii w tej sprawie."

11) W art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

*"Po zakończeniu dochodzenia Urząd opracowuje pod kierownictwem dyrektora generalnego Urzędu sprawozdanie zawierające [] opis przebiegu dochodzenia, **informację o zastosowanych środkach dochodzeniowych**, podstawę prawną, ujawnione fakty i ich kwalifikację prawną [] oraz wnioski z dochodzenia wraz z zaleceniami co do działań, które należy dalej podjąć. **W sprawozdaniu tym wskazane są szacowane straty finansowe oraz kwoty do odzyskania. W kodeksie postępowania dochodzeniowego OLAF, o którym mowa w art. 15a, wymienione są wszystkie pozostałe elementy, które mają zostać ujęte w sprawozdaniu celem odzyskania kwot, za które odpowiedzialni są urzędnicy zatwierdzający.**"*

b) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

*"Sprawozdania sporządzone w następstwie dochodzenia zewnętrznego i wszelkie związane z nimi, przydatne dokumenty przesyła się Komisji oraz właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich, zgodnie z zasadami dotyczącymi dochodzeń zewnętrznych. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich informują dyrektora generalnego Urzędu o działaniach podjętych na podstawie przesłanych im sprawozdań. **W tym celu przekazują one dyrektorowi generalnemu Urzędu co sześć miesięcy lub, w stosownych przypadkach, w terminie ustalonym przez dyrektora generalnego Urzędu, sprawozdanie z poczynionych postępów.***

*Urząd przekazuje właściwym organom państw trzecich, zgodnie z umowami o współpracy i wzajemnej pomocy zawartymi z Komisją, a także organizacjom międzynarodowym, zgodnie z umowami zawartymi przez nie z Komisją, wnioski i zalecenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym w wyniku dochodzenia zewnętrznego oraz wszelkie dotyczące go przydatne dokumenty. Komisja dopilnowuje, by właściwe organy państw trzecich, określone w umowach o współpracy i wzajemnej pomocy jako punkty kontaktowe Urzędu, informowały dyrektora generalnego Urzędu, w zakresie w jakim zezwala na to prawo krajowe, o działaniach podjętych w następstwie wniosków i zaleceń zawartych w sprawozdaniu końcowym z dochodzenia. Komisja dopilnowuje również, by organizacje międzynarodowe informowały dyrektora generalnego Urzędu o działaniach podjętych w następstwie wniosków i zaleceń zawartych w sprawozdaniu końcowym z dochodzenia. **W tym celu przekazują one dyrektorowi generalnemu Urzędu co sześć miesięcy lub, w stosownych przypadkach, w terminach ustalonych przez dyrektora generalnego Urzędu, sprawozdanie z poczynionych postępów ..."***

c) Dodaje się ustęp [] w następującym brzmieniu:

*"Jeśli sprawozdanie sporządzone w następstwie dochodzenia wewnętrznego **ujawnia informacje o faktach**, które mogłyby stanowić podstawę postępowania karnego, sprawozdanie takie przekazuje się organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego **oraz, z zastrzeżeniem przepisów krajowych dotyczących postępowania sądowego**, zainteresowanej instytucji lub organowi zgodnie z ust. 4. []"*

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

d) **Ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:**

„4. Sprawozdanie sporządzone w następstwie dochodzenia wewnętrznego i wszystkie dotyczące go przydatne dokumenty przesyłane są danej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji. Instytucje, organy, urzędy i agencje podejmują takie działania, w szczególności dyscyplinarne i sądowe, które wymagane są wynikami dochodzenia wewnętrznego i informują o nich dyrektora generalnego Urzędu. W tym celu przekazują one dyrektorowi generalnemu Urzędu co sześć miesięcy lub, w stosownych przypadkach, w terminach ustalonych przez dyrektora generalnego Urzędu, sprawozdanie z poczynionych postępów.”

e) Dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:

„Informator który przekazuje Urzędowi informacje dotyczące domniemanego nadużycia finansowego lub nieprawidłowości, może po złożeniu odpowiedniego wniosku uzyskać od Urzędu informacje o zamknięciu dochodzenia oraz o ewentualnym przekazaniu sprawozdania końcowego do właściwych organów. Urząd może jednak odrzucić taki wniosek, jeśli uzna, że może on w efekcie zaszkodzić uzasadnionym interesom osób zainteresowanych, negatywnie wpłynąć na skuteczność dochodzenia i działań podejmowanych w jego następstwie albo naruszyć wymagania poufności.”

12) Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10

Wymiana informacji między Urzędem a organami krajowymi państw członkowskich

1. Nie naruszając przepisów art. 8 i art. 9 niniejszego rozporządzenia i przepisów rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96, Urząd może w każdej chwili przekazać właściwym władzom zainteresowanych państw członkowskich informacje uzyskane w trakcie dochodzeń zewnętrznych.

Decyzję o przekazaniu podejmuje dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii komitetu wykonawczego Urzędu, zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli zgodności z prawem, ustanowionymi w art. 14 ust. 2.

2. Nie naruszając przepisów art. 8 i art. 9, dyrektor generalny Urzędu w trakcie prowadzenia dochodzeń wewnętrznych przekazuje organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego uzyskane przez Urząd informacje na temat faktów, które wymagają zastosowania środków dochodzeniowych będących w kompetencji krajowego organu sądowego lub — ze względu na swoją wagę — stanowią podstawę do natychmiastowego postępowania karnego. Dyrektor generalny Urzędu uprzednio informuje o takiej sytuacji zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję. Przekazywane informacje zawierają tożsamość osoby zamieszanej w daną sprawę, streszczenie ustalonych faktów, wstępną ocenę prawną i wartość ewentualnej straty finansowej.

Decyzję o przekazaniu podejmuje dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii komitetu wykonawczego Urzędu, zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli zgodności z prawem, ustanowionymi w art. 14 ust. 2.

Przed przekazaniem informacji, o których mowa w akapicie pierwszym i o ile nie zaszkodzi to przebiegowi dochodzenia, Urząd daje osobie zamieszanej w dochodzenie okazję do złożenia zeznań w sprawach, które jej dotyczą na warunkach i zgodnie z zasadami określonymi w art. 7a ust. 2 akapit drugi i trzeci.

3. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, właściwe organy, w szczególności organy sądowe, zainteresowanego państwa członkowskiego jak najszybciej informują dyrektora generalnego Urzędu o działaniach podjętych na podstawie informacji przesłanych im na mocy niniejszego artykułu.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

4. *Wymiana informacji i współpraca między Urzędem a właściwymi organami państw członkowskich, a także działania i środki podejmowane lub wdrażane na podstawie przekazywanych im informacji podlegają regularnej analizie w ramach procedury konsultacji ustanowionej w art. 11a.*"

13) *Dodaje się następujące artykuły:*

„Artykuł 10a

Wymiana informacji między Urzędem a zainteresowanymi instytucjami

1. *Dyrektor generalny Urzędu informuje okresowo, co najmniej raz w roku, Parlament Europejski, Radę, Komisję i Trybunał Obrachunkowy o wynikach dochodzeń prowadzonych przez Urząd, przy zachowaniu ich poufnego charakteru, z poszanowaniem praw osób, których dotyczą dochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do postępowań sądowych.*

Dyrektor generalny Urzędu działa zgodnie z zasadą niezależności, która charakteryzuje jego funkcję.

2. *Parlament Europejski, Rada, Komisja i Trybunał Obrachunkowy zapewniają przestrzeganie poufności dochodzeń prowadzonych przez Urząd oraz wszelkich praw zainteresowanych osób i, w przypadku istnienia postępowania sądowego, wszystkich przepisów krajowych mających zastosowanie w takim postępowaniu.*

3. *Urząd i zainteresowane instytucje mogą sporządzać umowy w dziedzinie przekazywania wszelkich informacji niezbędnych do wykonania zadań Urzędu, przy poszanowaniu zasad określonych w ust. 1 i 2.*

Artykuł 10b

Podawanie informacji do wiadomości publicznej

Dyrektor generalny Urzędu zapewnia podawanie informacji do wiadomości publicznej w sposób neutralny, bezstronny i w poszanowaniu zasad ustanowionych w art. 10a.

Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF przyjęty na mocy art. 15a niniejszego rozporządzenia wyszczególnia zasady mające na celu zapobieganie nieuprawnionemu ujawnianiu informacji dotyczących działalności operacyjnej Urzędu oraz kary dyscyplinarne, które stosuje się w przypadku nieuprawnionego ujawnienia informacji zgodnie z art. 8 ust. 3."

14) *W art. 11 wprowadza się następujące zmiany:*

a) *Ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:*

*„Komitet Nadzoru zapewnia **całkowicie niezależne wykonywanie przez Urząd kompetencji nadanych mu na mocy niniejszego rozporządzenia** poprzez regularne monitorowanie prowadzonych działań dochodzeniowych. **Komitet Nadzoru:***

a) *czuwa nad przestrzeganiem zasad dotyczących przekazywania informacji między Urzędem a instytucjami, organami, urzędami lub agencjami;*

b) *śledzi postępy w stosowaniu gwarancji proceduralnych i zmiany czasu trwania dochodzeń na podstawie okresowych statystyk, **informacji i sprawozdań z dochodzenia przekazywanych mu przez dyrektora generalnego Urzędu oraz na podstawie** opinii  sporządzanych przez doradcę ds. weryfikacji .*

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- c) wspiera dyrektora generalnego Urzędu, czuwając nad zapewnieniem Urzędowi zasobów niezbędnych do wypełniania jego zadań dochodzeniowych;
- d) wydaje opinie i zalecenia dotyczące:
 - określenia priorytetów dochodzeniowych;
 - czasu trwania dochodzeń i działań podjętych w następstwie dochodzeń;
 - kodeksu postępowania dochodzeniowego OLAF;
- e) wydaje opinie w sprawie wystąpienia dyrektora generalnego Urzędu przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i sądami krajowymi;
- f) wspiera dyrektora generalnego Urzędu w ramach procedury pojednawczej.
- g) może wnieść sprawę przeciwko Komisji lub każdej innej instytucji do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli uważa, że instytucje te podjęły kroki naruszające niezależność dyrektora generalnego Urzędu.

Komitet przedstawia dyrektorowi Urzędu swoje opinie z inicjatywy własnej lub na wniosek tego ostatniego albo na wniosek instytucji, organu, urzędu bądź agencji, nie ingerując przy tym w przebieg prowadzonych dochodzeń. Składający wniosek otrzymuje kopię takich opinii.”

- b) Ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jest on złożony z pięciu niezależnych osób z zewnątrz, pełniących w chwili nominacji wysokie funkcje we władzach sądowniczych lub śledczych, lub porównywalne stanowiska związane z zakresem działalności Urzędu. Powinny one posiadać wiedzę o funkcjonowaniu instytucji Unii Europejskiej oraz znać dowolny drugi język urzędowy Unii.

Członkowie Komitetu są mianowani za wspólną zgodą Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Zaproszenie do składania kandydatur jest publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Pięć osób zostaje wybranych z wstępnej listy kandydatów przedstawionej przez Komisję i zawierającej co najmniej 12 kandydatów.”

- c) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Kadencja członków komitetu trwa pięć lat. Nie mogą oni zostać mianowani ponownie. Celem zachowania ciągłości doświadczenia komitetu należy mianować część jego członków z przesunięciem w czasie.”

- d) Ustępy 6, 7 oraz 8 otrzymują następujące brzmienie:

„6. Komitet Nadzoru mianuje swojego przewodniczącego. Przyjmuje on swój regulamin, który przed przyjęciem przedstawia do zaopiniowania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Posiedzenia Komitetu Nadzoru są zwoływane z inicjatywy jego przewodniczącego lub dyrektora generalnego Urzędu. Komitet Nadzoru decyduje większością głosów swoich członków. Jego sekretariat jest prowadzony przez Urząd.

7. Dyrektor generalny Urzędu każdego roku przekazuje Komitetowi Nadzoru program działań dochodzeniowych Urzędu. Dyrektor generalny Urzędu dba o to, by Komitet Nadzoru był regularnie informowany o działalności Urzędu, o tym, jak wykonuje one swoje zadania dochodzeniowe oraz o działaniach podejmowanych w następstwie dochodzeń.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Dyrektor generalny Urzędu informuje Komitet Nadzoru:

- a) o przypadkach, w których dana instytucja, organ, urząd lub agencja nie podjęła żadnych zalecanych przez Komitet działań;
- b) o przypadkach, **w których właściwy organ państwa członkowskiego nie podjął żadnych zalecanych przez Komitet działań.**

8. Komitet Nadzoru przyjmuje co najmniej jedno sprawozdanie z działalności w ciągu roku, dotyczące w szczególności **oceny niezależności Urzędu**, stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń; sprawozdania te kieruje się do instytucji. Komitet może przedstawiać Parlamentowi, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdania dotyczące wyników dochodzeń i działań podejmowanych przez Urząd w ich następstwie.”

15) Dodaje się ||następujący artykuł:

„Artykuł 11a

Procedura pojednawcza

1. **Ustanawia się procedurę pojednawczą pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją.**
2. **Procedura pojednawcza dotyczy:**
 - a) **stosunków i współpracy między Urzędem i państwami członkowskimi oraz pomiędzy samymi państwami członkowskimi, a w szczególności:**
 - koordynacji działań podejmowanych zgodnie z art. 1;
 - wdrożenia i stosowania niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r. i związanych z nią protokołów;
 - działań podjętych w następstwie sprawozdań końcowych z dochodzeń Urzędu oraz działań podjętych w następstwie przekazania informacji przez Urząd;
 - b) **stosunków i współpracy między Urzędem i instytucjami, organami, urzędami i agencjami, w tym Eurojustem i Europol, w szczególności wsparcia udzielanego przez instytucje Urzędowi oraz działań podjętych w następstwie sprawozdań końcowych z dochodzeń lub w następstwie przekazania informacji przez Urząd;**
 - c) **stosunków i współpracy między Urzędem i właściwymi organami państw trzecich, a także organizacjami międzynarodowymi w ramach umów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;**
 - d) **aspektów związanych z priorytetami polityki dochodzeniowej Urzędu;**
 - e) **sprawozdań i analiz Komitetu Nadzoru.**
3. **Procedura pojednawcza ma miejsce co najmniej raz do roku oraz na wniosek jednej z instytucji.**
4. **Dyrektor generalny Urzędu i przewodniczący Komitetu Nadzoru uczestniczą w procedurze pojednawczej. Mogą zostać do niej zaproszeni przedstawiciele Trybunału Obrachunkowego, Eurojustu i Europolu.**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

5. Procedura pojednawcza jest przygotowywana na jednym lub kilku posiedzeniach roboczych. Posiedzenia są zwoływane na wniosek jednej z instytucji lub na wniosek Urzędu.

6. W żadnym wypadku procedura pojednawcza nie ingeruje w przebieg dochodzeń. Przeprowadza się ją w pełnym poszanowaniu niezależności dyrektora generalnego Urzędu.

7. Instytucje, organy, urzędy i agencje, Urząd i państwa członkowskie za każdym razem informują podmioty uczestniczące w procedurze pojednawczej o działaniach podjętych w następstwie ustaleń wynikających z procedury pojednawczej."

16) W art. 12 wprowadza się następujące zmiany: ¶

„Artykuł 12

Dyrektor generalny Urzędu

1. Urzędem kieruje dyrektor generalny Urzędu mianowany przez Komisję na okres pięciu lat z możliwością jednokrotnego przedłużenia.

Parlament Europejski i Rada wyznaczają za wspólną zgodą dyrektora generalnego Urzędu z listy 6 kandydatów przedstawionej przez Komisję. Zaproszenie do składania kandydatur jest publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Mianowanie ma miejsce w terminie trzech miesięcy od dnia przedstawienia listy kandydatów przez Komisję. Cała procedura nie może przekroczyć dziewięciu miesięcy i powinna rozpocząć się co najmniej na dziewięć miesięcy przed końcem kadencji urzędującego dyrektora generalnego Urzędu, który pozostaje na stanowisku aż do początku kadencji nowego dyrektora generalnego Urzędu.

Jeżeli Parlament Europejski lub Rada nie sprzeciwią się odnowieniu kadencji dyrektora generalnego Urzędu przynajmniej dziewięć miesięcy przed upływem jego pierwszej kadencji, Komisja przystąpi do przedłużenia kadencji dyrektora generalnego Urzędu. Sprzeciw wobec przedłużenia kadencji powinien być uzasadniony. W przeciwnym razie zastosowanie ma procedura mianowania przewidziana w trzecim akapicie.

2. Dyrektor generalny Urzędu zostaje wybrany spośród kandydatów z państw członkowskich, którzy pełnią lub pełnili wysoką funkcję w sądownictwie lub organach dochodzeniowych oraz mają co najmniej dziesięcioletnie operacyjne doświadczenie zawodowe na wysokim stanowisku kierowniczym. Znacząca część tego doświadczenia zawodowego powinna być uzyskana w dziedzinie walki z nadużyciami na szczeblu krajowym lub wspólnotowym. Dyrektor Generalny Urzędu powinien posiadać szeroką wiedzę o funkcjonowaniu instytucji Unii oraz znać dowolny drugi język urzędowy Unii. Nie może być jakichkolwiek wątpliwości co do niezależności kandydata.

3. Dyrektor generalny Urzędu nie zwraca się ani nie przyjmuje instrukcji od jakiegokolwiek rządu ani instytucji, organu, urzędu lub agencji, wypełniając obowiązki w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia dochodzeń zewnętrznych i wewnętrznych oraz do sporządzanych z nich raportów. Jeżeli dyrektor generalny Urzędu oceni, że środek przyjęty przez Komisję narusza jego niezależność, niezwłocznie informuje Komitet Nadzoru zwracając się o wydanie opinii i decyduje o ewentualnym wniesieniu sprawy przeciwko danej instytucji do Trybunału Sprawiedliwości.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

W ramach procedury pojednawczej, o której mowa w art. 11a, dyrektor generalny Urzędu regularnie informuje Parlament Europejski, Radę, Komisję i Trybunał Obrachunkowy o wynikach dochodzeń prowadzonych przez Urząd, o podjętych dalszych krokach i o napotkanych trudnościach, przy zachowaniu poufnego charakteru dochodzeń, uzasadnionych praw osób, których one dotyczą, i w stosownych przypadkach wszystkich przepisów krajowych mających zastosowanie do postępowań sądowych.

Wskazane wyżej instytucje zapewniają przestrzeganie poufności dochodzeń prowadzonych przez Urząd łącznie z wszelkimi prawami zainteresowanych osób i w przypadku istnienia postępowania sądowego, wszystkimi przepisami prawa krajowego mającymi zastosowanie w takim postępowaniu.

4. Przed podjęciem jakichkolwiek sankcji dyscyplinarnych w stosunku do Urzędu a generalnego Komisażasięga opinii Komitetu Nadzoru, który spotyka się w tej sprawie z przedstawicielami **Parlamentu Europejskiego i Rady** w ramach **procedury pojednawczej przewidzianej w art. 11a**.

Środki dotyczące sankcji dyscyplinarnych w stosunku do dyrektora generalnego Urzędu stanowią przedmiot decyzji z uzasadnieniem, które przekazywane są do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komitetu Nadzoru.

5. Dyrektor generalny Urzędu informuje Komisję, jeżeli ma zamiar rozpocząć nową działalność zawodową w ciągu dwóch lat od zakończenia służby, zgodnie z art. 16 regulaminu pracowniczego.

6. Dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii Komitetu Nadzoru ustala każdego roku program działania i priorytety polityki dochodzeniowej Urzędu.

7. Dyrektor generalny Urzędu może w drodze pisemnej decyzji, na określonych przez siebie warunkach i w określonym przez siebie zakresie, delegować wykonywanie swoich zadań na pracowników Urzędu zgodnie z art. 5, art. 6 ust. 3, art. 7b i art. 10 ust. 2."

17) Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 12a

Występowanie dyrektora generalnego Urzędu przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i sądami krajowymi

Dyrektor generalny Urzędu może występować w sprawach dotyczących zakresu działalności Urzędu, które zostały wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz, zgodnie z prawem krajowym, do sądów krajowych.

Przed podjęciem decyzji o wstąpieniu do sprawy przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich lub sądami krajowymi dyrektor generalny Urzędu zwraca się o opinię do Komitetu Nadzoru.

18) Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 13

Finansowanie

Środki przyznane dla Urzędu, których całkowitą kwotę wykazuje się w specjalnej pozycji w sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej odnoszącej się do Komisji, określone są szczegółowo w załączniku do tejsiekcji.

Plan zatrudnienia Urzędu łączy się do planu zatrudnienia Komisji."

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

19) Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

Kontrola zgodności z prawem dochodzeń Urzędu

1. Kontrola zgodności z prawem dochodzeń Urzędu ma na celu poszanowanie gwarancji proceduralnych i praw podstawowych osób, których dotyczy dochodzenie prowadzone przez Urząd.
2. Kontrolę zgodności z prawem przeprowadza się przed otwarciem i przed zamknięciem dochodzenia, każdorazowo przed przekazaniem informacji właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich w rozumieniu art. 9 i 10, oraz w związku z oceną przestrzegania ścisłej tajemnicy dochodzenia.
3. Kontrolę zgodności z prawem dochodzeń przeprowadzają eksperci z zakresu prawa i procedury prowadzenia dochodzeń przez Urząd, którzy mają kwalifikacje do pełnienia funkcji sądowniczych w jednym z państw członkowskich. Ich opinię załącza się do sprawozdania końcowego z dochodzenia.
4. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF, o którym mowa w art. 15a, zawiera szczegółowy opis procedury dotyczącej kontroli zgodności z prawem.”

20) Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 14a

Wnoszenie skarg przez osoby, których dotyczy dochodzenia Urzędu

1. Każda osoba, której bezpośrednio dotyczy dochodzenie, może wnieść skargę do Komitetu Nadzoru, wskazując na naruszenie w toku dochodzenia jej praw proceduralnych lub praw człowieka. Po otrzymaniu skargi Komitet Nadzoru niezwłocznie przekazuje skargę doradcy ds. weryfikacji.
2. Dyrektor generalny Urzędu, na wniosek Komitetu Nadzoru, mianuje doradcę ds. weryfikacji na okres pięciu lat bez możliwości przedłużenia. Komitet Nadzoru opracowuje swój wniosek na podstawie listy kilku kandydatów ustanowionej w wyniku wcześniej ogłoszonego zaproszenia do składania kandydatur.
3. Doradca ds. weryfikacji jest w pełni niezależny w wykonywaniu swej funkcji. Wypełniając swoje obowiązki nie zwraca się o żadne instrukcje z zewnątrz ani nie przyjmuje żadnych tego rodzaju instrukcji. Jego zadania w Urzędzie ograniczają się wyłącznie do kontroli zgodności z procedurami.
4. Doradca ds. weryfikacji jest również właściwym organem do rozpatrywania skarg informatorów, w tym osób objętych art. 22 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.
5. Doradca ds. weryfikacji przedstawia swoją opinię składającemu skargę, Komitetowi Nadzoru i dyrektorowi generalnemu Urzędu nie później niż w ciągu 30 dni roboczych od przekazaniu mu skargi.
6. Doradca ds. weryfikacji składa Komitetowi Nadzoru regularne sprawozdania ze swojej działalności. Przedstawia on także Komitetowi Nadzoru oraz Komisji regularnie sporządzane zestawienia danych statystycznych i analizy w kwestiach związanych ze skargami.”

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

21) **Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Artykuł 15

Sprawozdanie z oceny

W ciągu ... (*) czwartego roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia wraz z opinią Komitetu Nadzoru. W sprawozdaniu tym wskazuje się, czy należy zmienić niniejsze rozporządzenie. W każdym razie dokonuje się zmiany niniejszego rozporządzenia po utworzeniu prokuratury europejskiej.

(*) Czwartego roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.”

22) Dodaje się następujący ||artykuł ||:

„Artykuł 15a

Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF

1. Urząd przyjmuje kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF zawierający zasady prawne, a w szczególności proceduralne, ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia. Uwzględnia on praktykę operacyjną Urzędu.

2. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF precyzuje sposób wykonywania mandatu i statutu Urzędu, ogólne zasady regulujące procedurę prowadzenia dochodzeń, poszczególne etapy procedury prowadzenia dochodzeń, główne czynności dochodzeniowe, prawa osób zainteresowanych, gwarancje proceduralne, przepisy z zakresu ochrony danych oraz polityki przekazywania informacji i dostępu do dokumentów, przepisy w zakresie kontroli zgodności z prawem oraz procedury odwoławcze dla osób zainteresowanych.

3. Przed przyjęciem kodeksu postępowania dochodzeniowego OLAF zasięga się opinii Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Komitetu Nadzoru Urzędu. Komitet Nadzoru zapewnia niezależność Urzędu w ramach procedury przyjęcia kodeksu postępowania.

4. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF może być aktualizowany na wniosek dyrektora generalnego Urzędu. W takim przypadku zastosowanie ma procedura przyjęcia kodeksu, o której mowa w niniejszym artykule.

5. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF przyjęty przez Urząd jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”



Artykuł 2

Przepisy art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 w brzmieniu nadanym przez niniejsze rozporządzenie nie stosują się do urzędującego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dyrektora generalnego Urzędu, którego kadencję przedłużono o pięć lat.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Projekt budżetu korygującego nr 8/2008

P6_TA(2008)0554

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 8/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 (15765/2008 — C6-0426/2008 — 2008/2287(BUD))

(2010/C 16 E/40)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 13 grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 9/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 przedstawiony przez Komisję dnia 6 października 2008 r. (COM(2008)0619),
- uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 8/2008 sporządzonego przez Radę dnia 18 listopada 2008 r. (15765/2008 — C6-0426/2008),
- uwzględniając art. 69 Regulaminu i załącznik IV do niego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0453/2008),
- A. mając na uwadze, że budżet korygujący nr 8 do budżetu ogólnego na rok 2008 dotyczy tylko Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i obejmuje korekty budżetowe spowodowane faktem, że wskaźnik wzrostu wynagrodzeń i emerytur był niższy niż wskaźnik zastosowany podczas przygotowywania wstępnego projektu na 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 14.3.2008.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- B. mając na uwadze, że praktyka zgłaszania budżetu korygującego uaktualniającego dane techniczne, które posłużyły do opracowania budżetu, z myślą o zwrocie funduszy podatnikom, jest godna pochwały, chociaż w tym przypadku koszt procedury może niestety przewyższyć kwotę uzyskanego dzięki niej zwrotu funduszy,
1. odnotowuje wstępny projekt budżetu korygującego nr 9/2008, który zmniejsza budżet Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (koszty) o 318 262 EUR, a jego dochody o 48 265 EUR;
 2. zatwierdza projekt budżetu korygującego nr 8/2008 bez poprawek;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Warunki wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu zatrudnienia na stanowiskach wymagających wysokich kwalifikacji *

P6_TA(2008)0557

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (COM(2007)0637 — C6-0011/2007 — 2007/0228(CNS))

(2010/C 16 E/41)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0637),
 - uwzględniając art. 63 ust. 3 i 4 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 67 Traktatu WE, zgodnie z którym Rada przeprowadziła konsultacje z Parlamentem (C6-0011/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jak również Komisji Rozwoju (A6-0432/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę tekstu, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
4. występuje o rozpoczęcie postępowania porozumiewawczego przewidzianego we wspólnej deklaracji z dnia 4 marca 1975 r., jeżeli Rada uznałaby za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu;
5. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 2 a preambuły (nowy)**

(2a) Rada Europejska na nadzwyczajnym szczycie w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r. uznała potrzebę harmonizacji ustawodawstwa krajowego dotyczącego warunków przyjmowania i pobytu obywateli krajów trzecich. W tym kontekście Rada stwierdziła w szczególności, że Unia Europejska powinna zapewnić sprawiedliwe traktowanie obywateli krajów trzecich przebywających legalnie na terytorium państw członkowskich oraz że bardziej zdecydowana polityka w zakresie integracji powinna zmierzać do przyznania im praw i obowiązków porównywalnych do praw i obowiązków obywateli Unii.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 3 preambuły**

(3) W marcu 2000 r. Rada Europejska w Lizbonie wyznaczyła cel zakładający przekształcenie Wspólnoty do 2010 r. w najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarkę opartą na wiedzy na świecie.

(3) W marcu 2000 r. Rada Europejska w Lizbonie wyznaczyła cel zakładający przekształcenie Wspólnoty do 2010 r. w najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarkę opartą na wiedzy na świecie, **zdolną do osiągnięcia trwałego wzrostu gospodarczego i stworzenia większej liczby lepszych miejsc pracy, a także większej spójności społecznej. Środki mające na celu przyciągnięcie i zatrzymanie wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich w ramach podejścia opartego na zapotrzebowaniu państw członkowskich stanowią element szerszych ram ustanowionych w strategii lizbońskiej oraz w zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia.**

Poprawka 3**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 5 a preambuły (nowy)**

(5a) W obliczu nasilania się zjawiska globalizacji rynku pracy Unia Europejska powinna zwiększyć swoją atrakcyjność dla pracowników, zwłaszcza pracowników wysoko wykwalifikowanych, pochodzących z krajów trzecich. Realizację tego celu może ułatwić przyznanie przywilejów, np. odstępstw od pewnych przepisów, a także umożliwienie łatwiejszego dostępu do przydatnych informacji.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 4**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 6 preambuły**

(6) Dla realizacji celów procesu lizbońskiego istotne znaczenie ma również wspieranie mobilności wysoko wykwalifikowanych pracowników będących obywatelami UE na terytorium UE, co dotyczy w szczególności pracowników z państw członkowskich, które przystąpiły do UE w roku 2004 i 2007. **Wdrażając niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie zobowiązane są przestrzegać** zasady preferencji wspólnotowej, wyrażonej w szczególności we właściwych postanowieniach aktów przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 r. i 25 kwietnia 2005 r.

(6) Dla realizacji celów procesu lizbońskiego istotne znaczenie ma również wspieranie mobilności wysoko wykwalifikowanych pracowników będących obywatelami UE na terytorium UE, co dotyczy w szczególności pracowników z państw członkowskich, które przystąpiły do UE w roku 2004 i 2007. **Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy powinny być przestrzegane** zasady preferencji wspólnotowej, wyrażonej w szczególności we właściwych postanowieniach aktów przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 r. i 25 kwietnia 2005 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 10 preambuły**

(10) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić elastyczny system wjazdu dostosowany do zapotrzebowania, w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak **minimalny próg wynagrodzenia porównywalny z poziomem wynagrodzenia w państwach członkowskich oraz** kwalifikacje zawodowe. W celu zagwarantowania **minimalnego poziomu harmonizacji warunków przyjmowania na terytorium UE konieczne jest ustalenie wspólnego, minimalnego współczynnika krajowego progu wynagrodzenia.** Państwa członkowskie powinny wyznaczyć krajowe progi wynagrodzenia **stosownie do sytuacji na wewnętrznym rynku pracy oraz swojej ogólnej polityki imigracyjnej.**

(10) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić elastyczny system wjazdu dostosowany do zapotrzebowania, w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak kwalifikacje zawodowe. **Stosowanie zasady równości wynagrodzeń za jednakową pracę jest konieczne** w celu zagwarantowania **równego traktowania obywateli danego państwa i obywateli krajów trzecich.**

Poprawka 6**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 11 preambuły**

(11) **Należy ustanowić odstępstwa od wymogu dotyczącego wysokości wynagrodzenia przewidzianego w systemie podstawowym w stosunku do wysoko wykwalifikowanych wnioskodawców w wieku poniżej 30 lat, którzy, ze względu na stosunkowo niewielkie doświadczenie zawodowe i status na rynku pracy, mogą nie być w stanie spełnić wymogów dotyczących wynagrodzenia obowiązujących w systemie podstawowym lub którzy zdobyli wyższe wykształcenie w Unii Europejskiej.**

skreślony

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 15 a preambuły (nowy)

(15a) W odniesieniu do mobilności w ramach UE z jednego państwa członkowskiego do drugiego po odnowieniu błękitnej karty UE, dojeżdżanie do pracy z przekroczeniem granic państw może stanowić opcję dla posiadacza takiej karty. Ponieważ błękitna karta UE stanowi jednocześnie dokument pobytowy i pozwolenie na pracę, nie oferuje ona możliwości dojeżdżania do pracy do innego państwa członkowskiego w czasie zamieszkiwania w państwie członkowskim, które wydało błękitną kartę UE. Możliwość dojeżdżania do pracy z przekroczeniem granic państw powinna zostać omówiona w dyrektywie Rady .../.../WE z dnia ... w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 17 preambuły

(17) Należy wspierać i podtrzymywać mobilność wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich między Wspólnotą a ich państwami pochodzenia. Należy wprowadzić odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, aby przedłużyć okres nieobecności na terytorium Wspólnoty pomijany przy obliczaniu okresu legalnego i nieprzerwanego pobytu będącego warunkiem uzyskania statusu długoterminowego rezydenta WE. Należy również zezwolić na dłuższe okresy nieobecności od przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/109/WE po uzyskaniu przez wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich statusu długoterminowych rezydentów WE. W szczególności, aby zachęcić do wahadłowej migracji wysoko wykwalifikowanych pracowników z rozwijających się krajów trzecich, państwa członkowskie powinny rozważyć skorzystanie z możliwości przewidzianych w art. 4 ust. 3 akapit drugi oraz art. 9 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/109/WE i zezwolenie na okresy nieobecności dłuższe od tych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. W celu zagwarantowania spójności, w szczególności z bazowymi celami rozwojowymi, odstępstwa te powinny obowiązywać wyłącznie w tych przypadkach, w których możliwe jest wykazanie, że dana osoba wróciła do kraju pochodzenia **w celu podjęcia pracy, nauki lub działalności wolontariackiej**.

(17) Należy wspierać i podtrzymywać mobilność wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich między Wspólnotą a ich państwami pochodzenia. Należy wprowadzić odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, aby przedłużyć okres nieobecności na terytorium Wspólnoty pomijany przy obliczaniu okresu legalnego i nieprzerwanego pobytu będącego warunkiem uzyskania statusu długoterminowego rezydenta WE. Należy również zezwolić na dłuższe okresy nieobecności od przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/109/WE po uzyskaniu przez wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich statusu długoterminowych rezydentów WE. W szczególności, aby zachęcić do wahadłowej migracji wysoko wykwalifikowanych pracowników z rozwijających się krajów trzecich, państwa członkowskie powinny rozważyć skorzystanie z możliwości przewidzianych w art. 4 ust. 3 akapit drugi oraz art. 9 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/109/WE i zezwolenie na okresy nieobecności dłuższe od tych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. W celu zagwarantowania spójności, w szczególności z bazowymi celami rozwojowymi, odstępstwa te powinny obowiązywać wyłącznie w tych przypadkach, w których możliwe jest wykazanie, że dana osoba wróciła do kraju pochodzenia.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 20 preambuły

(20) W toku wdrażania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny **powstrzymać się od rekrutacji** w sektorach **cierpiących na niedobór zasobów ludzkich** w krajach **rozwijających się**. **Należy opracować** etyczne strategie i zasady rekrutacji **obowiązujące pracodawców z sektora publicznego i prywatnego, w szczególności w sektorze zdrowia, jak podkreślono w konkluzjach Rady i państw członkowskich z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie Europejskiego programu działań na rzecz rozwiązania poważnego niedoboru pracowników służby zdrowia w krajach rozwijających się (2007—2013). Uregulowania te należy poprzeć** opracowaniem mechanizmów, wytycznych i innych narzędzi ułatwiających migrację wahadłową i czasową, **jak również innych środków mogących zminimalizować negatywne i maksymalizować pozytywne skutki migracji** wysoko **wykwalfikowanych pracowników dla krajów rozwijających się**. Wszelkie podobne interwencje muszą być podejmowane zgodnie z założeniami wspólnej unijno-afrykańskiej deklaracji w sprawie migracji i pokoju uzgodnionej w Trypolisie w dniach 22-23 listopada 2006 r. oraz muszą zmierzać do ustanowienia kompleksowej polityki migracyjnej, zgodnie z wezwaniem Rady Europejskiej w dniach 14-15 grudnia 2006 r.

(20) W toku wdrażania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie **nie** powinny **aktywnie starać się przyciągać wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich** w sektorach, w których w krajach tych występuje lub może wystąpić **brak pracowników o wysokich kwalifikacjach**. **Dotyczy to zwłaszcza sektora opieki zdrowotnej i edukacji**. Państwa członkowskie powinny zawrzeć umowy o współpracy z krajami trzecimi w celu realizacji potrzeb UE oraz zapewnienia rozwoju krajów trzecich, z których pochodzą wysoko wykwalifikowani imigranci. **Te umowy o współpracy powinny zawierać** etyczne strategie i zasady rekrutacji i **być poparte** opracowaniem mechanizmów, wytycznych i innych narzędzi ułatwiających migrację wahadłową i czasową, **dzięki której** wysoko **wykwalfikowani imigranci mogą powrócić do swoich krajów pochodzenia**. Wszelkie podobne interwencje muszą być podejmowane zgodnie z założeniami wspólnej unijno-afrykańskiej deklaracji w sprawie migracji i pokoju uzgodnionej w Trypolisie w dniach 22-23 listopada 2006 r. **i konkluzjami pierwszego światowego forum w sprawie migracji i rozwoju z lipca 2007 r.** oraz muszą zmierzać do ustanowienia kompleksowej polityki migracyjnej, zgodnie z wezwaniem Rady Europejskiej w dniach 14-15 grudnia 2006 r. **Ponadto państwa członkowskie we współpracy z krajami pochodzenia powinny zaoferować konkretne wsparcie szkoleń fachowców w kluczowych sektorach, osłabionych przez odpływ talentów.**

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera b)

(b) „praca w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji” oznacza rzeczywiste i efektywne świadczenie, pod kierunkiem innej osoby, pracy, za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie i która wymaga kwalifikacji wyższego wykształcenia lub **co najmniej trzech lat równorzędnego doświadczenia zawodowego**;

(b) „praca w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji” oznacza rzeczywiste i efektywne świadczenie **przez pracownika**, pod kierunkiem innej osoby, pracy, za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie i która wymaga kwalifikacji wyższego wykształcenia lub **wyższych kwalifikacji zawodowych**;

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera c)

(c) „błękitna karta UE” oznacza zezwolenie opatrzone nazwą „błękitna karta UE”, uprawniające posiadacza do pobytu i legalnej pracy na terytorium UE oraz do przenoszenia się do innego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji **na warunkach niniejszej dyrektywy**;

(c) „błękitna karta UE” oznacza zezwolenie opatrzone nazwą „błękitna karta UE”, uprawniające posiadacza do pobytu i legalnej pracy na terytorium UE oraz do przenoszenia się **zgodnie z przepisami rozdziału V** do innego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 12**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera f)**

- (f) „członkowie rodziny” oznaczają obywateli krajów trzecich określonych w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE;
- (f) „członkowie rodziny” oznaczają obywateli krajów trzecich określonych w art. 4 ust. 1, **art. 4 ust. 2 lit. b) i art. 4 ust. 3** dyrektywy 2003/86/WE;

Poprawka 13**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera g)**

- (g) „kwalifikacje wyższego wykształcenia” oznaczają wszelkie stopnie, dyplomy lub inne świadectwa wydane przez właściwy organ i potwierdzające pomyślne ukończenie programu studiów wyższych, mianowicie zestawu przedmiotów wykładanych w placówce edukacyjnej uznanej za instytucję szkolnictwa wyższego przez państwo, w której ma siedzibę. Kwalifikacje te uwzględniane są do celów niniejszej dyrektywy pod warunkiem, że studia niezbędne do ich uzyskania trwają co najmniej trzy lata;
- (g) „kwalifikacje wyższego wykształcenia” oznaczają wszelkie stopnie, dyplomy lub inne świadectwa wydane przez **kraj trzeci, a następnie uznane przez** właściwy organ **państwa członkowskiego** i potwierdzające pomyślne ukończenie programu studiów wyższych, mianowicie zestawu przedmiotów wykładanych w placówce edukacyjnej uznanej za instytucję szkolnictwa wyższego przez państwo, w której ma siedzibę. Kwalifikacje te uwzględniane są do celów niniejszej dyrektywy pod warunkiem, że studia niezbędne do ich uzyskania trwają co najmniej trzy lata. **Dla celów niniejszej dyrektywy, aby zweryfikować, czy obywatel państwa trzeciego ukończył studia wyższe, należy odnieść się do poziomów 5a i 6 Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED), wersja z 1997 r.;**

Poprawka 14**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera h)**

- (h) „wyższe kwalifikacje zawodowe” oznaczają kwalifikacje poświadczone dokumentem potwierdzającym **posiadanie kwalifikacji wyższego wykształcenia lub trzech lat równorzędnego doświadczenia zawodowego;**
- (h) „wyższe kwalifikacje zawodowe” oznaczają kwalifikacje poświadczone dokumentem potwierdzającym **co najmniej pięć lat doświadczenia zawodowego na poziomie porównywalnym kwalifikacjom wyższego wykształcenia, w tym co najmniej dwa lata na stanowisku wyższego szczebla;**

Poprawka 15**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera i)**

- (i) „doświadczenie zawodowe” oznacza faktyczne i legalne wykonywanie danego zawodu.
- (i) „doświadczenie zawodowe” oznacza faktyczne i legalne wykonywanie danego zawodu **potwierdzone wszelkimi dokumentami wydanymi przez organy publiczne, np. świadectwem pracy, zaświadczeniem o ubezpieczeniu społecznym lub zaświadczeniem podatkowym.**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 — litera ia) (nowa)

- (ia) „zawód regulowany” oznacza działalność zawodową lub zespół działalności zawodowych, których podjęcie, wykonywanie lub jeden ze sposobów wykonywania jest związane, bezpośrednio bądź pośrednio, na mocy przepisów prawnych lub administracyjnych, z posiadaniem określonych kwalifikacji zawodowych; jednym ze sposobów wykonywania działalności jest w szczególności używanie tytułu zawodowego zastrzeżonego na mocy przepisów prawnych lub administracyjnych dla osób posiadających określone kwalifikacje zawodowe;

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 — ustęp 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli krajów trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli krajów trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, **a także wobec obywateli krajów trzecich przebywających legalnie w danym państwie członkowskim na mocy innych postanowień, którzy ubiegają się o błękitną kartę UE.**

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 — ustęp 2 — litera a)

- (a) przebywających w państwie członkowskim jako osoby ubiegające się o przyznanie ochrony międzynarodowej lub w ramach programów ochrony tymczasowej;

- (a) przebywających w państwie członkowskim jako osoby ubiegające się o przyznanie ochrony międzynarodowej lub w ramach programów ochrony tymczasowej **lub też oczekujących na decyzję o swoim statusie po złożeniu wniosku o pozwolenie na pobyt z jednego z tych powodów;**

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 — ustęp 2 — litera b)

- (b) którzy **są uchodźcami lub** złożyli wniosek o nadanie statusu uchodźcy, który to wniosek nie został jeszcze rozpatrzony w formie ostatecznej decyzji;

- (b) którzy złożyli wniosek o nadanie statusu uchodźcy, który to wniosek nie został jeszcze rozpatrzony w formie ostatecznej decyzji;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 20**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 — ustęp 2 — litera f)**

(f) wjeżdżają do państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie międzynarodowej, dotyczących ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych związanych z wymianą handlową lub inwestycjami;

(f) którzy wjeżdżają do państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie międzynarodowej, dotyczących ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych związanych z wymianą handlową lub inwestycjami, **w szczególności pracowników przeniesionych w ramach jednego przedsiębiorstwa, usługodawców kontraktowych i absolwentów szkół wyższych odbywających staż, objętych zobowiązaniami Wspólnoty w ramach Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS);**

Poprawka 21**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 — ustęp 2 — litera ga) (nowa)**

(ga) którzy zostali przyjęci na terytorium danego państwa członkowskiego w charakterze pracowników sezonowych.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 — ustęp 3**

3. Niniejsza dyrektywa powinna obowiązywać bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych umów między Wspólnotą lub między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi z jednej strony a jednym państwem trzecim lub większą liczbą tych państw z drugiej strony, dotyczących wyłączenia określonych zawodów z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, aby zagwarantować etyczną rekrutację w sektorach cierpiących na brak personelu poprzez ochronę zasobów ludzkich w krajach rozwijających się będących sygnatariuszami tych umów.

3. Niniejsza dyrektywa powinna obowiązywać bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych umów między Wspólnotą lub między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi z jednej strony a jednym państwem trzecim lub większą liczbą tych państw z drugiej strony, dotyczących wyłączenia określonych zawodów z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, aby zagwarantować etyczną rekrutację w sektorach cierpiących na brak personelu **w sektorach o istotnym znaczeniu dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju ONZ, a w szczególności w sektorze ochrony zdrowia i edukacji, a także w sektorach, które są kluczowe dla świadczenia podstawowych usług społecznych przez państwa rozwijające się** poprzez ochronę zasobów ludzkich w krajach rozwijających się będących sygnatariuszami tych umów.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4 — ustęp 2**

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów dotyczących **warunków wjazdu i pobytu** osób, do których dyrektywa ma zastosowanie, **z zastrzeżeniem warunków wjazdu do pierwszego państwa członkowskiego.**

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów **krajowych** dotyczących osób, do których dyrektywa **ta** ma zastosowanie, **w stosunku do następujących jej przepisów:**

(a) art. 5 ust. 2 w przypadku zamieszkania w drugim państwie członkowskim;

(b) art. 12, art. 13 ust. 1 i 2, art. 14, 16, art. 17 ust. 4 i art. 20.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 — ustęp 1 — litera a)

- (a) przedkłada ważną umowę o pracę **lub** wiążącą ofertę pracy dotyczącą zatrudnienia przez okres co najmniej jednego roku w danym państwie członkowskim;
- (a) przedkłada ważną **w świetle prawa krajowego** umowę o pracę **w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji lub odpowiednią** wiążącą ofertę pracy dotyczącą zatrudnienia przez okres co najmniej jednego roku w danym państwie członkowskim;

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 — ustęp 1 — litera c)

- (c) **w przypadku zawodów nieregulowanych — przedkłada dokumenty poświadczające właściwe wyższe kwalifikacje zawodowe w zawodzie lub sektorze określonym w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy;**
- skreślona**

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 — ustęp 1 — litera e)

- (e) przedkłada dowód posiadania ubezpieczenia zdrowotnego obejmującego wnioskodawcę i członków jego rodziny oraz wszystkie rodzaje ryzyka, od których zazwyczaj ubezpieczeni są obywatele danego państwa członkowskiego, ważnego przez okres, w którym takie ubezpieczenie i związane z nim świadczenia nie przysługują w związku z zawartą umową o pracę ani nie wynikają z tej umowy;
- (e) przedkłada dowód posiadania ubezpieczenia zdrowotnego obejmującego wnioskodawcę i członków jego rodziny oraz wszystkie rodzaje ryzyka, od których zazwyczaj ubezpieczeni są obywatele danego państwa członkowskiego, ważnego przez okres, w którym takie ubezpieczenie i związane z nim świadczenia **ubezpieczenia zdrowotnego** nie przysługują w związku z zawartą umową o pracę ani nie wynikają z tej umowy;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 — ustęp 1 — litera f)

- (f) nie może **być uznany za osobę stanowiącą zagrożenie** dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.
- (f) nie może **stanowić obiektywnie udowodnionego zagrożenia** dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 — ustęp 2

2. Oprócz warunków określonych w ust. 1, miesięczne wynagrodzenie brutto podane w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy nie może być niższe od krajowego **progu wynagrodzenia za pracę** określonego i publikowanego w tym celu przez państwa członkowskie, który nie może być niższy od **trzykrotności minimalnego** miesięcznego wynagrodzenia za pracę brutto, **określonego w prawie krajowym**.

2. Oprócz warunków określonych w ust. 1, miesięczne wynagrodzenie brutto podane w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy nie może być niższe od krajowego **poziomu** określonego i publikowanego w tym celu przez państwa członkowskie, który nie może być niższy od **1,7** miesięcznego wynagrodzenia za pracę brutto **lub średniego rocznego wynagrodzenia w danym państwie członkowskim, oraz nie może być niższe od wynagrodzenia, które przysługuje lub przysługiwałoby pracownikowi wykonującemu porównywalną pracę w kraju przyjmującym**.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Państwa członkowskie, w których nie określa się minimalnego wynagrodzenia za pracę, wyznaczają krajowy próg wynagrodzenia za pracę jako trzykrotność kwoty minimalnych dochodów, poniżej której obywatele danego państwa członkowskiego są uprawnieni do pomocy społecznej w tym państwie członkowskim.

Poprawka 30**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 a (nowy)****Artykuł 5a****Zapobieganie brakowi pracowników o wysokich kwalifikacjach
w krajach trzecich**

Państwa członkowskie nie powinny aktywnie starać się przyciągnąć pracowników z krajów trzecich z sektorów, w których brak pracowników o wysokich kwalifikacjach lub w odniesieniu do których istnieje takie ryzyko. Dotyczy to zwłaszcza sektora opieki zdrowotnej i edukacji.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6****Artykuł 6**

skreślony

Odstępstwo

Jeżeli wniosek został złożony przez obywatela kraju trzeciego w wieku poniżej 30 lat, posiadającego kwalifikacje wyższego wykształcenia, obowiązują następujące odstępowstwa:

- (a) państwa członkowskie uznają warunek określony w art. 5 ust. 2 za spełniony, jeżeli zaoferowane miesięczne wynagrodzenie brutto odpowiada dwóm trzecim krajowego progu wynagrodzenia za pracę wyznaczonemu zgodnie z art. 5 ust. 2;
- (b) państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu dotyczącego wynagrodzenia, przewidzianego w art. 5 ust. 2, jeżeli wnioskodawca ukończył stacjonarne studia dzienne oraz uzyskał tytuł licencjata lub magistra w placówce szkolnictwa wyższego mającej siedzibę na terytorium Wspólnoty;
- (c) państwa członkowskie nie wymagają obok kwalifikacji wyższego wykształcenia dodatkowo dowodu doświadczenia zawodowego, chyba, że jest to konieczne dla spełnienia określonych w ustawodawstwie krajowym wymogów dotyczących wykonywania przez obywateli UE zawodu regulowanego określonego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 — ustęp 2

2. Początkowy termin ważności błękitnej karty wynosi **dwa** lata i jest przedłużany o co najmniej **taki sam okres**. Jeżeli umowa o pracę dotyczy okresu krótszego niż **dwa** lata, błękitną kartę UE wydaje się na okres obowiązywania tej umowy o pracę plus **trzy miesiące**.

2. Początkowy termin ważności błękitnej karty wynosi **trzy** lata i jest przedłużany o co najmniej **dwa kolejne lata**. Jeżeli umowa o pracę dotyczy okresu krótszego niż **trzy** lata, błękitną kartę UE wydaje się na okres obowiązywania tej umowy o pracę plus **sześć miesięcy**.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 — ustęp 2 a (nowy)

2a. Posiadaczowi błękitnej karty UE legalnie przebywającemu przez 36 miesięcy w pierwszym państwie członkowskim zezwala się na wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w innym państwie członkowskim w momencie, gdy zamieszkuje on w pierwszym państwie członkowskim. Szczegółowe zasady dojeżdżania do pracy z przekroczeniem granic państw określa dyrektywa .../.../WE z dnia ... [w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim].

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 — ustęp 2 — akapit pierwszy

2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o błękitną kartę UE państwa członkowskie mogą zbadać sytuację na swoim rynku pracy i zastosować krajowe procedury dotyczące wymogów objęcia wolnego miejsca pracy.

2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o błękitną kartę UE państwa członkowskie mogą zbadać sytuację na swoim rynku pracy i zastosować krajowe **oraz wspólnotowe** procedury dotyczące wymogów objęcia wolnego miejsca pracy. **W ramach uznaniowej decyzji państwa członkowskie uwzględniają krajowe i regionalne zapotrzebowanie na pracowników.**

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 — ustęp 2 — akapit pierwszy a (nowy)

Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek o wydanie błękitnej karty UE celem zapobiegania „drenażowi mózgów” w sektorach dotkniętych brakiem wykwalifikowanych pracowników w krajach ich pochodzenia.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 76

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 — ustęp 2 — akapit drugi

Państwa członkowskie mogą, z przyczyn związanych z polityką rynku pracy, traktować w sposób uprzywilejowany obywateli Unii, obywateli krajów trzecich, jeżeli jest to przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym, jak również obywateli krajów trzecich, którzy przebywają legalnie i otrzymują zasiłki dla bezrobotnych w danym państwie członkowskim.

Z przyczyn związanych z polityką rynku pracy państwa członkowskie traktują w sposób uprzywilejowany obywateli Unii **i mogą traktować w sposób uprzywilejowany** obywateli krajów trzecich, jeżeli jest to przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym, jak również obywateli krajów trzecich, którzy przebywają legalnie i otrzymują zasiłki dla bezrobotnych w danym państwie członkowskim.

Państwa członkowskie odrzucają wnioski o wydanie niebieskiej karty UE w tych sektorach rynku pracy, do których pracownicy z innych państw członkowskich mają ograniczony dostęp na podstawie przepisów przejściowych zawartych w aktach przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 r. i 25 kwietnia 2005 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 — ustęp 1

1. Państwa członkowskie wycofują błękitną kartę UE lub odmawiają przedłużenia takiej karty wydanej na podstawie niniejszej dyrektywy **w następujących przypadkach:**

a) karta została uzyskana w drodze zeznania nieprawdy lub zatajenia prawdy **albo** została podrobiona lub przerobiona;

b) zostanie ustalone, że posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać wymogi wjazdu i pobytu ustanowione w art. 5 i 6 lub przebywa w **innych** celach niż te, dla których uzyskał zezwolenie na pobyt;

c) posiadacz karty nie przestrzegał ograniczeń określonych w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14.

1. Państwa członkowskie wycofują błękitną kartę UE lub odmawiają przedłużenia takiej karty wydanej na podstawie niniejszej dyrektywy, **jeżeli błękitna karta UE została uzyskana bezprawnie**, została podrobiona lub przerobiona.

1a. Państwa członkowskie mogą wycofać błękitną kartę UE wydaną na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmówić jej przedłużenia w następujących przypadkach:

a) jeżeli stwierdzono, że posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać warunki wjazdu i pobytu ustanowione w art. 5 i 6 lub przebywa w celach **innych** niż te, dla których uzyskał zezwolenie na pobyt;

b) posiadacz karty nie przestrzegał ograniczeń określonych w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 — ustęp 3

3. Państwa członkowskie mogą cofnąć błękitną kartę UE lub odmówić jej przedłużenia **z przyczyn dotyczących** porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

3. Państwa członkowskie mogą cofnąć błękitną kartę UE lub odmówić jej przedłużenia **tylko wówczas, gdy istnieje obiektywne udowodnione zagrożenie dla** porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 39**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 11 — ustęp 3 — akapit pierwszy a (nowy)**

Wydając błękitną kartę UE, dane państwo członkowskie zobowiązuje się do wydawania odpowiednich dokumentów i — w stosownych przypadkach — wiz tak szybko, jak to możliwe, a przynajmniej w rozsądnym terminie przed rozpoczęciem przez wnioskodawcę zatrudnienia, które stanowi podstawę wydania błękitnej karty UE, chyba że państwo członkowskie nie może tego dokonać z powodu późnego złożenia przez pracodawcę lub zainteresowanego obywatela kraju trzeciego wniosku o wydanie błękitnej karty UE.

Poprawka 40**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 12 — ustęp 2**

2. Jeżeli nie dostarczono odpowiednich informacji na poparcie wniosku, właściwe organy zawiadamiają wnioskodawcę o konieczności przedstawienia dodatkowych informacji. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji.

2. Jeżeli nie dostarczono odpowiednich informacji na poparcie wniosku, właściwe organy ***jak najszybciej*** zawiadamiają wnioskodawcę o konieczności przedstawienia dodatkowych informacji. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji.

Poprawka 41**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 12 — ustęp 3**

3. O decyzji o odrzuceniu wniosku o błękitną kartę UE, o odmowie przedłużenia takiej karty lub o jej wycofaniu zawiadamia się na piśmie obywatela kraju trzeciego oraz, w odpowiednich przypadkach, jego pracodawcę zgodnie z procedurami zawiadamiania wynikającymi z właściwych przepisów krajowych; decyzję taką można zaskarżyć przed ***sądem*** danego państwa członkowskiego. W zawiadomieniu podaje się uzasadnienie decyzji oraz pouczenie o dostępnych procedurach i terminie jej ewentualnego zaskarżenia.

3. O decyzji o odrzuceniu wniosku o błękitną kartę UE, o odmowie przedłużenia takiej karty lub o jej wycofaniu zawiadamia się na piśmie obywatela kraju trzeciego oraz, w odpowiednich przypadkach, jego pracodawcę zgodnie z procedurami zawiadamiania wynikającymi z właściwych przepisów krajowych; decyzję taką można zaskarżyć przed ***właściwym organem*** danego państwa członkowskiego ***wyznaczonym zgodnie z prawem krajowym***. W zawiadomieniu podaje się uzasadnienie decyzji oraz pouczenie o dostępnych procedurach i terminie jej ewentualnego zaskarżenia.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 42**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 — ustęp 1**

1. W pierwszych dwóch latach, w których dana osoba legalnie przebywa w zainteresowanym państwie członkowskim jako posiadacz błękitnej karty UE, jej dostęp do rynku pracy ogranicza się do wykonywania za wynagrodzeniem pracy spełniającej wymogi przyjęcia określone w art. 5 i 6. Zmiana warunków umowy o pracę, która wpływa na warunki przyjęcia lub zmiana stosunku pracy wymaga **uzyskania** uprzedniego pisemnego **zezwolenia** właściwych organów państwa członkowskiego pobytu, zgodnie z krajowymi procedurami i terminami określonymi w art. 12 ust. 1.

1. W pierwszych dwóch latach, w których dana osoba legalnie przebywa w zainteresowanym państwie członkowskim jako posiadacz błękitnej karty UE, jej dostęp do rynku pracy ogranicza się do wykonywania za wynagrodzeniem pracy spełniającej wymogi przyjęcia określone w art. 5 i 6. Zmiana warunków umowy o pracę, która wpływa na warunki przyjęcia lub zmiana stosunku pracy wymaga uprzedniego pisemnego **zawiadomienia** właściwych organów państwa członkowskiego pobytu, zgodnie z krajowymi procedurami i terminami określonymi w art. 12 ust. 1.

Poprawka 43**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 — ustęp 2**

2. Po pierwszych dwóch latach legalnego pobytu danej osoby w zainteresowanym państwie członkowskim jako posiadacza błękitnej karty UE, osoba ta traktowana jest na równi z obywatelami tego państwa **w zakresie dostępu do zatrudnienia wymagającego wysokich kwalifikacji. Posiadacz błękitnej karty UE zawiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pobytu o zmianach w swoim stosunku pracy zgodnie z procedurami krajowymi.**

2. Po pierwszych dwóch latach legalnego pobytu danej osoby w zainteresowanym państwie członkowskim jako posiadacza błękitnej karty UE, osoba ta traktowana jest na równi z obywatelami tego państwa.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 — ustęp 1**

1. Bezrobocie nie stanowi samo w sobie przyczyny wycofania błękitnej karty UE, chyba że okres bezrobocia przekracza **trzy kolejne miesiące.**

1. Bezrobocie nie stanowi samo w sobie przyczyny wycofania błękitnej karty UE **lub odmowy jej przedłużenia**, chyba że okres bezrobocia przekracza **sześć kolejnych miesięcy.**

Poprawka 45**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 — ustęp 1a (nowy)**

1a. Posiadacz błękitnej karty UE ma prawo przebywać na terytorium państw członkowskich tak długo, jak uczestniczy w szkoleniach służących podniesieniu umiejętności zawodowych lub przekwalifikowaniu zawodowemu.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 14 — ustęp 2

2. W **tym okresie** posiadacz błękitnej karty UE może poszukiwać pracy i podejmować ją na warunkach określonych w art. 13 ust. 1 lub ust. 2, stosownie do okoliczności danego przypadku.

2. W **okresach, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a**, posiadacz błękitnej karty UE może poszukiwać pracy **wymagającej wysokich kwalifikacji** i podejmować ją na warunkach określonych w art. 13 ust. 1 lub ust. 2, stosownie do okoliczności danego przypadku.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 15 — ustęp 2

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć prawa przyznane na mocy ust. 1 lit. c) i i) w zakresie dotyczącym stypendiów naukowych i procedur przyznawania lokali mieszkalnych do przypadków, w których posiadacz błękitnej karty UE przebywał na ich terytorium lub ma prawo do przebywania na ich terytorium przez co najmniej trzy lata.

skreślony

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 15 — ustęp 3

3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w zakresie dotyczącym pomocy społecznej do przypadków, w których posiadaczowi błękitnej karty UE nadano status długoterminowego rezydenta WE zgodnie z art. 17.

skreślony

Poprawka 49

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 16 — ustęp 2a (nowy)

2a. Art. 8 ust. 2 należy rozumieć w ten sposób, że posiadacz błękitnej karty UE przebywał legalnie na terytorium pierwszego państwa członkowskiego przez okres ważności błękitnej karty UE wraz z okresem, na który kartę przedłużono.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 — ustęp 4

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/109/WE państwa członkowskie **przedłużają** okres dopuszczalnej nieobecności na terytorium UE posiadaczy błękitnej karty WE oraz członków ich rodziny, którym nadano status długoterminowych rezydentów WE, do 24 kolejnych miesięcy.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/109/WE państwa członkowskie **mogą przedłużyć** okres dopuszczalnej nieobecności na terytorium UE posiadaczy błękitnej karty WE oraz członków ich rodziny, którym nadano status długoterminowych rezydentów WE, do 24 kolejnych miesięcy.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 — ustęp 5

5. Odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE określone w ust. 3 i 4 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy obywatel kraju trzeciego jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium Wspólnoty w celu wykonywania działalności gospodarczej w charakterze pracownika albo na własny rachunek lub w celu podjęcia działalności wolontariackiej lub nauki **w swoim kraju** pochodzenia.

5. Odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE określone w ust. 3 i 4 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy obywatel kraju trzeciego jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium Wspólnoty w celu wykonywania **w swoim kraju pochodzenia** działalności gospodarczej w charakterze pracownika albo na własny rachunek lub w celu podjęcia **tam** działalności wolontariackiej lub nauki **w celu zachęcenia do mobilności wahałkowej tych pracowników, a następnie również do uczestnictwa tych samych migrujących pracowników w szkoleniach, badaniach i działaniach technicznych w krajach ich pochodzenia.**

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 19 — ustęp 3 — wprowadzenie

3. Zgodnie z procedurami określonymi w art. 12 drugie państwo członkowskie rozpatruje **zgłoszenie** i informuje wnioskodawcę i pierwsze państwo członkowskie na piśmie o swojej decyzji o:

3. Zgodnie z procedurami określonymi w art. 12 drugie państwo członkowskie rozpatruje **wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i** informuje wnioskodawcę i pierwsze państwo członkowskie na piśmie o swojej decyzji o:

Poprawka 54

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 19 — ustęp 3 — litera b)

b) odmowie wydania błękitnej karty UE **oraz nakazaniu** wnioskodawcy i członkom jego rodziny, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami wydalania, **opuszczenia** terytorium **danego państwa, jeżeli nie spełniono warunków określonych w niniejszym artykule.** Pierwsze państwo członkowskie niezwłocznie dokonuje, bez formalności, readmisji posiadacza błękitnej karty UE i członków jego rodziny. Po readmisji stosuje się przepisy art. 14.

b) odmowie wydania błękitnej karty UE, **jeżeli nie zostały spełnione warunki określone w niniejszym artykule lub jeżeli istnieją podstawy odmowy przewidziane w art. 9. W takim wypadku państwo członkowskie, jeżeli wnioskodawca przebywa już na jego terytorium, nakazuje** wnioskodawcy i członkom jego rodziny, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami wydalania, **opuszczenie jego** terytorium. Pierwsze państwo członkowskie niezwłocznie dokonuje, bez formalności, readmisji posiadacza błękitnej karty UE i członków jego rodziny. Po readmisji stosuje się przepisy art. 14.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 20 — ustęp 2

2. Państwo członkowskie, które zdecyduje się zastosować ograniczenia w zakresie dostępu do rynku pracy przewidziane w art. 14 ust. 3 dyrektywy 2003/109/WE, **traktuje** posiadaczy dokumentu pobytowego „rezydent długoterminowy — WE/posiadacz błękitnej karty UE” w sposób uprzywilejowany w stosunku do innych obywateli krajów trzecich ubiegających się o możliwość pobytu w tym samym celu.

2. Państwo członkowskie, które zdecyduje się zastosować ograniczenia w zakresie dostępu do rynku pracy przewidziane w art. 14 ust. 3 dyrektywy 2003/109/WE, **może traktować** posiadaczy dokumentu pobytowego „rezydent długoterminowy — WE/posiadacz błękitnej karty UE” w sposób uprzywilejowany w stosunku do innych obywateli krajów trzecich ubiegających się o możliwość pobytu w tym samym celu **w sytuacji, w której co najmniej dwóch kandydatów jest równie dobrze wykwalifikowanych do wykonywania danej pracy.**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 57**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 22 — ustęp 1**

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich środkach legislacyjnych i wykonawczych przyjętych w odniesieniu do art. 7, art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 5 i art. 20 za pośrednictwem sieci ustanowionej decyzją 2006/688/WE.

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich środkach legislacyjnych i wykonawczych przyjętych w odniesieniu do art. 7, art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 5 i art. 20 za pośrednictwem sieci ustanowionej decyzją 2006/688/WE, **a także określają określone szczególne środki.**

Poprawka 58**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 22 — ustęp 3**

3. Każdego roku, a za pierwszym razem do dnia 1 kwietnia ... r. [rok od daty transpozycji niniejszej dyrektywy], państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem sieci ustanowionej decyzją 2006/688/WE, dane statystyczne dotyczące liczby obywateli krajów trzecich, którym przyznano, przedłużono lub wycofano błękitną kartę UE w poprzednim roku kalendarzowym, z podaniem ich obywatelstwa i zawodu. Przekazuje się również dane statystyczne dotyczące członków rodziny. Informacje dotyczące posiadaczy błękitnej karty UE oraz członków ich rodzin przyjętych zgodnie z przepisami art. 19-21 zawierają dodatkowo oznaczenie państwa członkowskiego, w którym osoby te poprzednio przebywały.

3. Każdego roku, a za pierwszym razem do dnia 1 kwietnia ... r. [rok od daty transpozycji niniejszej dyrektywy], państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem sieci ustanowionej decyzją 2006/688/WE, dane statystyczne dotyczące liczby obywateli krajów trzecich, którym przyznano, przedłużono lub wycofano błękitną kartę UE w poprzednim roku kalendarzowym, z podaniem ich obywatelstwa i zawodu **zgodnie z prawodawstwem dotyczącym ochrony danych osobowych.** Przekazuje się również dane statystyczne dotyczące **przyjętych** członków rodziny **za wyjątkiem informacji dotyczących ich zawodu.** Informacje dotyczące posiadaczy błękitnej karty UE oraz członków ich rodzin przyjętych zgodnie z przepisami art. 19-21 zawierają dodatkowo oznaczenie państwa członkowskiego, w którym osoby te poprzednio przebywały.

Procedura jednego wniosku o zezwolenie na pobyt i pracę *

P6_TA(2008)0558

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (COM(2007)0638 — C6-0470/2007 — 2007/0229(CNS))

(2010/C 16 E/42)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji (COM(2007)0638),

— uwzględniając art. 63 ust. 3 lit. a) Traktatu WE,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- uwzględniając art. 67 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0470/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0431/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego o przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 2**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 7 a preambuły (nowy)**

7a. O okresie ważności jednego zezwolenia decyduje każde państwo członkowskie.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 10 preambuły**

10. Wszystkim obywatelom krajów trzecich legalnie przebywającym i pracującym w państwach członkowskich powinien przysługiwać przynajmniej taki sam wspólny zbiór praw w postaci traktowania na równi z obywatelami państwa przyjmującego, niezależnie od pierwotnego celu czy podstawy przyjęcia ich na terytorium tego państwa. Prawo do równego traktowania w dziedzinach określonych w niniejszej dyrektywie należy przyznać nie tylko tym obywatelom krajów trzecich, których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego w celu zatrudnienia, ale również tym, których przyjęto w innych celach i którym przyznano dostęp do rynku pracy danego państwa członkowskiego zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, w tym członkom rodzin pracownika z kraju trzeciego, których przyjęto w danym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, obywatelom krajów trzecich przyjętym na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie oraz badaczom przyjętym zgodnie z dyrektywą Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych.

10. Wszystkim obywatelom krajów trzecich legalnie przebywającym i pracującym w państwach członkowskich powinien przysługiwać przynajmniej taki sam wspólny zbiór praw **pracowniczych** w postaci traktowania na równi z obywatelami państwa przyjmującego, niezależnie od pierwotnego celu czy podstawy przyjęcia ich na terytorium tego państwa. Prawo do równego traktowania w dziedzinach określonych w niniejszej dyrektywie należy przyznać nie tylko tym obywatelom krajów trzecich, których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego w celu zatrudnienia, ale również tym, których przyjęto w innych celach i którym przyznano dostęp do rynku pracy danego państwa członkowskiego zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, w tym członkom rodzin pracownika z kraju trzeciego, których przyjęto w danym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, obywatelom krajów trzecich przyjętym na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie oraz badaczom przyjętym zgodnie z dyrektywą Komisji 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 13 preambuły

13. Niniejsza dyrektywa nie powinna dotyczyć obywateli krajów trzecich, których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego **na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w każdym 12-miesięcznym przedziale czasu** w celu podjęcia pracy sezonowej, z uwagi na ich tymczasowy status.

13. Niniejsza dyrektywa nie powinna dotyczyć obywateli krajów trzecich, których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy sezonowej, z uwagi na ich tymczasowy status **oraz fakt, że ich sytuacja zostanie uregulowana specjalną dyrektywą.**

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 13 a preambuły (nowy)

13a. Osoby korzystające z ochrony tymczasowej powinni podlegać przepisom niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wspólnego zbioru praw, ponieważ mogą oni legalnie pracować na terytorium państwa członkowskiego.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 18 a preambuły (nowy)

18a. Niniejszą dyrektywę należy wprowadzić w życie, nie naruszając korzystniejszych przepisów zawartych w prawodawstwie UE i instrumentach międzynarodowych.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 18b preambuły (nowy)

18b. Państwa członkowskie powinny ratyfikować międzynarodową konwencję o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących oraz członków ich rodzin, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 18 grudnia 1990 r.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 19 preambuły

19. Państwa członkowskie powinny stosować przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w szczególności zgodnie z dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dyrektywą Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.

19. Państwa członkowskie powinny stosować przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w szczególności zgodnie z dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dyrektywą Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, **a także zgodnie z przyszłym prawodawstwem w tej dziedzinie, a w szczególności wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426).**

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 — litera a)

a) procedury jednego wniosku o wydanie obywatelom krajów trzecich jednego zezwolenia na pobyt i pracę na terytorium państw członkowskich w celu uproszczenia **procesu** ich przyjmowania i ułatwienia kontroli ich statusu oraz

a) procedury jednego wniosku o wydanie obywatelom krajów trzecich jednego zezwolenia na pobyt i pracę na terytorium państw członkowskich w celu uproszczenia **procedury** ich przyjmowania i ułatwienia kontroli ich statusu oraz

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 — litera b)

b) wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim.

b) wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim, **niezależnie od celów, jakie towarzyszyły ich pierwotnemu przyjęciu na terytorium państwa członkowskiego.**

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 — akapit pierwszy a (nowy)

Niniejsza dyrektywa nie narusza kompetencji państw członkowskich w odniesieniu do dopuszczania obywateli krajów trzecich do swoich rynków pracy.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera d)

d) „*procedura jednego wniosku*” oznacza procedurę prowadzącą, *na podstawie jednego wniosku o zezwolenie dla obywatela kraju trzeciego na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego, do podjęcia decyzji w sprawie wydania temu obywatelowi kraju trzeciego jednego zezwolenia.*

d) Procedura jednego wniosku oznacza procedurę prowadzącą *do podjęcia decyzji w sprawie ewentualnego wydania jednego zezwolenia uprawniającego obywatela kraju trzeciego do pobytu i pracy na terytorium państwa członkowskiego, na podstawie jednego wniosku złożonego przez tego obywatela kraju trzeciego lub jego przyszłego pracodawcę.*

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 — litera d a) (nowa)

da) „*praca przygraniczna*” oznacza pracę wykonywaną w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zamieszkania przez pracownika przygranicznego, o którym mowa w art. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 — ustęp 1 — litera b)

b) do pracowników z krajów trzecich legalnie przebywających w państwie członkowskim.

b) do pracowników z krajów trzecich legalnie przebywających w państwie członkowskim *niezależnie od celów, jakie towarzyszyły ich pierwotnemu przyjęciu na terytorium państwa członkowskiego.*

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 — ustęp 2 — część wprowadzająca

2. *Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do* obywateli krajów trzecich:

2. *Postanowienia niniejszej dyrektywy dotyczące procedury jednego wniosku o wydanie jednego zezwolenia uprawniającego obywateli krajów trzecich do zamieszkania i pracy na terytorium państwa członkowskiego nie mają zastosowania do obywateli krajów trzecich:*

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 — ustęp 2 — litera d)

d) których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego *na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w każdym 12-miesięcznym przedziale czasu* w celu podjęcia pracy sezonowej;

d) których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy sezonowej;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 — ustęp 2 — litera d a) (nowa)

da) którzy zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego w celu podjęcia tam pracy przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy — wyłącznie w przypadku procedury jednego wniosku;

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 — ustęp 2 — litera f)

f) którzy przebywają w państwie członkowskim jako osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową **lub w ramach programów ochrony tymczasowej;**

f) którzy przebywają w państwie członkowskim jako osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową;

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 — ustęp 1 a (nowy)

1a. Do kompetencji państw członkowskich należy określenie, czy wniosek o jedno zezwolenie ma zostać złożony przez danego obywatela kraju trzeciego, jego przyszłego pracodawcę, czy którąkolwiek z tych osób.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 — ustęp 1 b (nowy)

1b. W przypadku, gdy wniosek o jedno zezwolenie zostaje złożony przez zainteresowanego obywatela kraju trzeciego, musi istnieć możliwość złożenia i rozpatrzenia go albo w czasie, gdy dany obywatel kraju trzeciego przebywa poza terytorium państwa członkowskiego, w którym pragnie zostać przyjęty, albo też wtedy, gdy już legalnie przebywa na terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 — ustęp 2 — akapit pierwszy a (nowy)

Jeżeli zezwolenie wnioskodawcy wygaśnie przed podjęciem decyzji dotyczącej odnowienia tego zezwolenia, państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku zezwala tej osobie oraz — w odpowiednich przypadkach — jego rodzinie na legalne pozostanie na jego terytorium do momentu podjęcia decyzji w sprawie jego wniosku o odnowienie jednego zezwolenia.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 21**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 — ustęp 4**

4. Jeżeli informacje załączone do wniosku są **niewłaściwe**, wyznaczony organ informuje wnioskodawcę, jakie dodatkowe informacje powinien przedłożyć. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, ulega wstrzymaniu do czasu otrzymania przez władze wymaganych dodatkowych informacji.

4. Jeżeli informacje załączone do wniosku są **niekompletne zgodnie z publicznie określonymi kryteriami**, wyznaczony organ informuje wnioskodawcę, jakie dodatkowe informacje powinien przedłożyć. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, ulega wstrzymaniu do czasu otrzymania przez władze wymaganych dodatkowych informacji.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 — ustęp 4 a (nowy)**

4a. W przypadku zawieszenia lub przedłużenia terminu przyjęcia decyzji, o której mowa w ust. 2, właściwy organ informuje o tym należycie wnioskodawcę.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 — ustęp 2 a (nowy)**

2a. Państwo członkowskie może wydać posiadaczowi łącznego zezwolenia wydanego przez inne państwo członkowskie zezwolenie umożliwiające mu wykonywanie pracy przygranicznej. Takie zezwolenie wydaje się zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Okres ważności takiego zezwolenia nie może przekroczyć okresu ważności łącznego zezwolenia wydanego przez drugie państwo członkowskie.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 8 — ustęp 1**

1. W pisemnym powiadomieniu dotyczącym wydania decyzji o odrzuceniu wniosku, odmowie przyznania, odmowie zmiany lub odmowie odnowienia, zawieszeniu bądź wycofaniu jednego zezwolenia na podstawie kryteriów określonych w prawie krajowym bądź wspólnotowym podaje się przyczyny wydania takiej decyzji.

1. W pisemnym powiadomieniu dotyczącym wydania decyzji o odrzuceniu wniosku, odmowie przyznania, odmowie zmiany lub odmowie odnowienia, zawieszeniu bądź wycofaniu jednego zezwolenia na podstawie kryteriów określonych w prawie krajowym bądź wspólnotowym podaje się **obiektywne i sprawdzalne** przyczyny wydania takiej decyzji. **Kryteria te powinny być obiektywne i dostępne dla obywateli, aby można było zweryfikować taką decyzję.**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 26
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 — ustęp 2

2. Każdą decyzję o odrzuceniu wniosku, odmowie przyznania, odmowie zmiany lub odmowie odnowienia, zawieszeniu bądź wycofaniu jednego zezwolenia można zaskarżyć **w sądzie** danego państwa członkowskiego. W pisemnym powiadomieniu informuje się o dostępnych procedurach i terminie ewentualnego zaskarżenia decyzji.

2. Każdą decyzję o odrzuceniu wniosku, odmowie przyznania, odmowie zmiany lub odmowie odnowienia, zawieszeniu bądź wycofaniu jednego zezwolenia można zaskarżyć **we właściwym organie** danego państwa członkowskiego, **wyznaczonym zgodnie z prawem krajowym**. W pisemnym powiadomieniu informuje się o dostępnych procedurach, **łącznie z odpowiedzialnym** organem i terminie ewentualnego zaskarżenia decyzji. **Zaskarżenie zawieszona decyzję administracyjną do momentu podjęcia przez sąd ostatecznej decyzji.**

Poprawka 27
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9

Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu powiadomienia obywatela kraju trzeciego i jego przyszłego pracodawcy o wszelkiej dokumentacji potrzebnej do uzupełnienia wniosku.

Państwa członkowskie zapewniają za pośrednictwem swoich konsulatów, powszechny dostęp do systematycznie aktualizowanych informacji dotyczących warunków wjazdu i pobytu na swoim terytorium obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy. Państwa członkowskie podejmują **w szczególności** konieczne środki w celu powiadomienia obywatela kraju trzeciego i jego przyszłego pracodawcy o wszelkiej dokumentacji potrzebnej do uzupełnienia wniosku, **a także o całkowitej kwocie opłat pobieranych z tytułu jego rozpatrzenia.**

Poprawka 28
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10

Państwa członkowskie mogą pobierać od wnioskodawców opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą. Wysokość opłat należy ustalać w sposób proporcjonalny; **mogą one opierać się na zasadzie usługi faktycznie świadczonej.**

Państwa członkowskie mogą pobierać od wnioskodawców opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą. Wysokość opłat należy ustalać w sposób proporcjonalny **i rozsądny; nie może ona przekraczać rzeczywistych kosztów poniesionych przez administrację krajową. Ustala się maksymalną stawkę krajową całkowitej opłaty obejmującą w razie potrzeby koszty podwykonawstwa spowodowane odwołaniem się do firm zewnętrznych celem zebrania dokumentów koniecznych do utworzenia dossier związanego z uzyskaniem zezwolenia.**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 29**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 — część wprowadzająca**

W okresie ważności jednego zezwolenia osoba, która je otrzymała, jest uprawniona przynajmniej do:

W okresie ważności jednego zezwolenia, **określonym przez każde państwo członkowskie**, osoba, która je otrzymała, jest uprawniona przynajmniej do:

Poprawka 30**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 — litera c)**

c) swobodnego dostępu do całego terytorium państwa członkowskiego wydającego jedno zezwolenie, z zachowaniem ograniczeń określonych w ustawodawstwie krajowym ze względów bezpieczeństwa;

c) swobodnego dostępu do całego terytorium państwa członkowskiego wydającego jedno zezwolenie; **państwa członkowskie mogą nałożyć ograniczenia terytorialne na zezwolenie na pobyt i pracę** z zachowaniem ograniczeń określonych w ustawodawstwie krajowym ze względów bezpieczeństwa, **jeżeli takie same ograniczenia dotyczą ich własnych obywateli**;

Poprawka 31**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 a (nowy)****Artykuł 11 a****Powiadamianie i informacje**

Powiadomienie oraz informacje, o których mowa w art. 5, 8 i 9, przekazywane są w taki sposób, aby osoba składająca wniosek mogła zrozumieć ich treść i konsekwencje.

Poprawka 32**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera a)**

a) warunków pracy, w tym płacy i warunków zwolnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;

a) warunków pracy, w tym płacy, **urlopu, czasu pracy** i warunków zwolnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;

Poprawka 33**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera b)**

b) wolności zrzeszania się i zgromadzeń oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub też we wszelkich organizacjach zrzeszających pracowników określonych zawodów, w tym świadczeń udzielanych przez takie organizacje, bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;

b) wolności zrzeszania się i zgromadzeń oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub też we wszelkich organizacjach zrzeszających pracowników określonych zawodów, w tym świadczeń udzielanych przez takie organizacje, **jak informacje i wsparcie**, bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 34**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera c)**

c) kształcenia i szkolenia zawodowego;

c) kształcenia **w szerokim znaczeniu tego słowa (nauka języków i przyswajanie kultury w celu lepszej integracji)** i szkolenia zawodowego;**Poprawka 35****Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera d)**

d) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;

d) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi **obowiązującymi zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.**Poprawka 36****Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera f)**f) **wypłaty należnych** świadczeń emerytalnych **w przypadku przeniesienia się do kraju trzeciego;**f) **przenoszenie uprawnień do** świadczeń emerytalnych **lub rentowych z tytułu podeszłego wieku, śmierci lub kalectwa według stawek określonych przez prawo państwa członkowskiego lub państw członkowskich zobowiązanych do wypłaty świadczeń, w związku z przeniesieniem się do kraju trzeciego;****Poprawka 37****Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera g)**

g) ulg podatkowych;

g) ulg podatkowych, **pod warunkiem, że pracownik jest uznany w danym państwie członkowskim za rezydenta do celów podatkowych;****Poprawka 38****Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 1 — litera h a) (nowa)****ha) informacji i usług doradczych oferowanych przez urzędy pracy;**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 2 — część wprowadzająca

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zasadę traktowania na równi z własnymi obywatelami:

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zasadę traktowania na równi z własnymi obywatelami **jedynie w następujących przypadkach:**

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 2 — litera c)

c) poprzez ograniczenie praw przyznanych na mocy ust. 1 lit. h) w zakresie mieszkalnictwa **socjalnego do przypadków obywateli krajów trzecich, którzy przebywają na ich terytorium przynajmniej od trzech lat lub mają prawo przebywać na tym terytorium przynajmniej przez taki okres;**

c) poprzez ograniczenie praw przyznanych na mocy ust. 1 lit. h) w zakresie mieszkalnictwa;

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 2 — litera d)

d) **poprzez ograniczenie praw przyznanych na mocy ust. 1 lit. a), b) i g) do pracowników z krajów trzecich, którzy są zatrudnieni;**

skreślona

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 2 — litera e)

e) **poprzez ograniczenie praw przyznanych na mocy ust. 1 lit. e) do pracowników z krajów trzecich, którzy są zatrudnieni, z wyjątkiem zasiłku dla bezrobotnych.**

skreślona

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 — ustęp 2 a (nowy)

2a. Państwa członkowskie muszą przyjąć niezbędne środki w celu zapewnienia, że wszelkim naruszeniom praw zapisanych w niniejszej dyrektywie przeciwdziałają skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające środki.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 47
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14

Artykuł 14*skreślony*

Każde państwo członkowskie zapewnia powszechny dostęp do systematycznie aktualizowanych informacji dotyczących warunków wjazdu i pobytu na swoim terytorium obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy.

Zmiana rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku *

P6_TA(2008)0559

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (COM(2008)0489 — C6-0314/2008 — 2008/0156(CNS))

(2010/C 16 E/43)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0489),
 - uwzględniając art. 36 i 37 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0314/2008),
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0368/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Instrument pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich *

P6_TA(2008)0560

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 332/2002 ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (COM(2008)0717 — C6-0389/2008 — 2008/0208(CNS))

(2010/C 16 E/44)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0717),
 - uwzględniając art. 308 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0389/2008),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽¹⁾ oraz stanowisko Parlamentu z dnia 6 września 2001 r. w sprawie średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽²⁾, a także rezolucję Parlamentu z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie ustanowienia instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽³⁾
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0450/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 312.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0562.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 2 preambuły**

(2) Należy przewidzieć doraźną procedurę dokonywania zmian tego limitu w przyszłości, mając na celu poprawę możliwości szybkiego reagowania przez Wspólnotę na poważne zmiany w otoczeniu finansowym, mające wpływ na łączną kwotę wsparcia, którego mogą potrzebować państwa członkowskie.

(2) W przypadku zaistnienia wyjątkowej sytuacji, która mogłaby wymagać natychmiastowej reakcji Wspólnoty na poważne zmiany w otoczeniu finansowym, Parlament Europejski, państwa członkowskie w ramach Rady oraz Komisja powinni działać szybko, aby zagwarantować, że zaufanie do rynku nie zostanie osłabione.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1 — akapit drugi**

Rozporządzenie (WE) nr 332/2002

Artykuł 1 — ustęp 3

Dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„W przypadku gdy w związku z poważnym pogorszeniem się otoczenia finansowego konieczne jest pilne udzielenie średnio-terminowej pomocy finansowej Wspólnoty kilku państwom członkowskim, Komisja może podjąć decyzję o zmianie wysokości limitu, po uzyskaniu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego zarówno co do pilności potrzeby takiej zmiany, jak i co do nowej wysokości limitu. Nowy limit wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”

skreślony

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Artykuł 1a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 332/2002

Artykuł 10

Artykuł 1a

Art. 10 rozporządzenia (WE) nr 332/2002 otrzymuje brzmienie:

Co dwa lata Rada zbada, na podstawie raportu Komisji, po skonsultowaniu się z Parlamentem Europejskim i po otrzymaniu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, czy ustanowiony instrument nadal odpowiada, pod względem zasady, ustaleń i górnego limitu potrzebie leżącej u podstaw jego utworzenia.

